

SCB

Statistiska centralbyrån
Statistics Sweden

Boende och boendemiljö 2006-07

Boende och boendemiljö 2006-07

Living Conditions
Report no 117

Housing and living environment 2006–07

Official Statistics of Sweden
Statistics Sweden
2009

Producent
Producer SCB, social välfärd
Statistics Sweden, Social Welfare
Box 24300, SE-104 51 Stockholm
+46 8 506 940 00

Förfrågningar
Inquiries Lars Häll +46 8 506 950 30
lars.hall@scb.se
Fredrik Scheffer +46 8 506 949 25
fredrik.scheffer@scb.se

Denna publikation är en del av Sveriges officiella statistik (SOS). Det är tillåtet att kopiera och på annat sätt mångfaldiga innehållet. Om du citerar, var god uppge källan på följande sätt:
Källa: SCB, Levnadsförhållanden rapport 117, *Boende och boendemiljö, 2006–07*.
Den särskilda SOS-logotypen får enligt lag inte användas vid vidarebearbetning av statistiken.

This publication is a part of the official statistics of Sweden (SOS). It may be used freely and quoted. When quoting, please state the source as follows:
Source: Statistics Sweden, Living Conditions, Report no 117: *Housing and living environment 2006–07*.
Use of the particular SOS logotype is prohibited when further processing the statistics.

Omslag: Ateljén SCB
Cover

ISSN 1654-1707 (online)
URN:NBN:SE:SCB-2009-LE117BR0901_pdf (pdf)

Denna publikation finns enbart i elektronisk form på www.scb.se.
This publication is only available in electronic form on www.scb.se

Förord

Statistiska centralbyrån (SCB) genomför på uppdrag av Sveriges riksdag från och med 1975 löpande undersökningar av svenska folkets levnadsförhållanden. Uppgifterna samlas från och med 2007 i huvudsak in genom telefonintervjuer med ett urval av Sveriges vuxna befolkning, 16 år och uppåt. Resultaten publiceras i SCB:s serie Levnadsförhållanden.

I denna rapport ges en statistisk belysning av hur Sveriges befolkning bor utifrån olika aspekter beträffande bostäder och boendemiljö. I rapporten ingår dessutom ett särskilt avsnitt om fritidsbostäder samt en redovisning av befolkningens individuella och kollektiva transportresurser.

Rapporten baseras på uppgifter som insamlats åren 1975–2007. Rapporten har utarbetats av Fredrik Scheffer och Lars Häll.

Statistiska centralbyrån i april 2009

Anna Wilén

Anders Sundström

SCB tackar

Tack vare våra uppgiftslämnare – privatpersoner, företag, myndigheter och andra organisationer – kan SCB tillhandahålla tillförlitlig och aktuell statistik som tillgodoser samhällets informationsbehov.

Innehåll

A separate text in English is provided at the end of the publication, on page 159.

Förord	3
Sammanfattning	13
Bostaden	13
Boendemiljön	14
Fritidsbostäder	15
Avstånd och kommunikationer	15
1 Inledning	17
Rapportens innehåll och upplägg	17
Läshänvisningar	18
2 Boendeform	19
Hustyp	19
Hustyp 1975–2007	19
Hustyp i olika befolkningsgrupper	20
Upplåtelseform	25
Upplåtelseform 1975–2007	25
Äganderätt	26
Bostadsrätt	30
Hysesrätt	32
3 Utrymmesstandard	35
Mätning av utrymmesstandard	35
Utrymmesstandard 1975–2007	36
Utrymmesstandard år 2006-07	38
Trångboddhet över tid	42
Hög utrymmesstandard	43
Hög utrymmesstandard över tid	46
Utrymmesstandard – en överblick	47
4 Hygien	49
Tillgång till extra dusch eller toalett	49
Tillgång till bastu eller egen tvättmaskin	49
5 Köksutrustning	51
Diskmaskin	51
Frys	51
Mikrovågsugn	51
Extra förrådsutrymmen	52
6 Media	53
Två tydliga tendenser	53
Tillgång till daglig tidning	53
Tillgång till TV respektive Video/DVD	56
Tillgång till dator och Internet i hemmet	58

7 Egen bedömning av bostadens standard, utformning och underhåll.....	63
Bostadens storlek	63
Bedömning av olika delar av bostaden.....	65
Trivsel med bostaden.....	71
8 Trygghet i boendet	73
Hemförsäkring för bostaden.....	73
Våld eller hot i bostäder	77
Skadegörelse i bostadsområdet.....	81
Uppfattning om tryggheten i bostadsområdet.....	82
9 Yttre störningar.....	87
Undviker att ha fönstret öppet	87
Kan inte sova ostört	87
Störd av insyn	87
10 Tillgång till uteplats och grönområden.....	89
Tillgång till balkong eller egen uteplats på marken.....	89
Avstånd till grönområde	89
11 Grannumgänge och grannkontakter.....	91
Faktiska grannkontakter.....	91
Utfört arbete i bostaden eller bostadsområdet för att hålla hyran nere	93
12 Egen bedömning av boendemiljön.....	95
Hur nöjd är man med boendemiljön	95
Parkeringsmöjligheter	99
Bostadsområdet som helhet.....	100
13 Tillgång till fritidsbostad.....	103
Tillgång till fritidsbostad i ULF	103
Tillgång till fritidsbostad och eget ägande av fritidsbostad 1975–2007	103
Tillgång till fritidsbostad och eget ägande av fritidsbostad i olika befolkningsgrupper	104
Dispositionsform för fritidsbostaden	108
Avstånd till fritidsbostad	108
14 Närhet till lokalt centrum	111
15 Körkort och tillgång till bil	117
Har körkort.....	117
Tillgång till bil	119
16 Arbetsresor	123
Avstånd till arbetsplatsen	123
Faktisk restid till och från arbetsplatsen	125
Färdsätt till arbetsplatsen	126
Fakta om statistiken.....	129
Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)	129
Redovisningsgrupper	130
Ålder	131
Familjetyp.....	131
Familjecykel	131
Utbildning	131
Disponibel inkomst per konsumtionsenhet	132
Socioekonomisk indelning.....	132
Bakgrund	133

Kommungrupp	133
H-region.....	134
Teknisk beskrivning	140
Kort historik.....	140
Undersökningsobjekt, population och redovisningsgrupper	141
Urvalsförfarande	141
Över- och undertäckning samt bortfall	141
Estimation och variansberäkning	143
Genomförande.....	143
Resultatens tillförlitlighet	144
Hjälptabeller.....	145
Bilaga 1 Hjälptabeller.....	147
Bilaga 2 Rapportförteckning	155
In English	159
Summary	159
The home	159
Living environment.....	161
Holiday/second homes.....	162
Distances travelled and public transport	162
List of tables	164
List of graphs.....	165

Tabellförteckning

Tabell 2.1 Hustyp efter kön. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent och skattat antal i befolkningen.....	19
Tabell 2.2 Upplåtelseform efter kön. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	25
Tabell 4.1 Utrustningsstandard hygien efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	50
Tabell 5.1 Utrustningsstandard kök efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16–74 år. År 2006-07. Procent.....	52
Tabell 6.1 Tillgång till media efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	61
Tabell 7.1 Trivsel med bostaden efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform och kommungrupper. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	71
Tabell 8.1 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön respektive familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå samt disponibel inkomst. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	79
Tabell 8.2 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön respektive hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde samt kommungruppsindelning. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	80
Tabell 9.1 Yttre störningar efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	88
Tabell 10.1 Tillgång till uteplats och avstånd till grönområden. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	90

Tabell 11.1 Faktiska grannkontakter efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform och kommungrupper. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	91
Tabell 12.1 Uppfattning om bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	100
Tabell 12.2 Trivsel med bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	102
Tabell 13.1 Avstånd till fritidsbostad efter kön. Personer 16–74 år med tillgång till fritidsbostad. År 2006-07. Procent.....	109
Tabell 14.1 Avstånd till lokalt centrum efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	112
Tabell 14.2 Färdstätt till centrum efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år som inte bor på näravstånd (mer än cirka 250 m). År 2006-07. Procent	113
Tabell 14.3 Färdstätt till centrum uppdelat på kön efter ålder, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	114
Tabell 14.4 Uppskattad restid med kollektiva färdmedel efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16-84 år med mer än 1,5 km till sitt närcentrum. År 2006-07. Procent.....	115
Tabell 15.1 Körkortsinnehav efter kön och ålder Personer 18–84 år. År 1982–2007. Procent	117
Tabell 15.2 Har tillgång till en eller flera bilar efter kön och ålder . Personer 18-84 år. År 1982–2007. Procent	120
Tabell 16.1 Avstånd till arbetsplatsen efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent	124
Tabell 16.2 Restid till och från arbetet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent	126
Tabell 16.3 Färdstätt till arbetsplatsen efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent	128

Diagramförteckning

Diagram 2.1 Hustyp efter kön. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent.....	20
Diagram 2.2 Småhusboende efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	21
Diagram 2.3 Småhusboende efter familjetyp och familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	22
Diagram 2.4 Småhusboende efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	23

Diagram 2.5 Småhusboende efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	24
Diagram 2.6 Upplåtelseform. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent.....	26
Diagram 2.7 Äganderätt efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	27
Diagram 2.8 Äganderätt efter familjetyp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	27
Diagram 2.9 Äganderätt efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	28
Diagram 2.10 Äganderätt efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	29
Diagram 2.11 Bostadsrätt efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	30
Diagram 2.12 Hyresrätt efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	32
Diagram 3.1 Utrymmesstandard. Andel trångbodda enligt trångboddhetsnorm 2, trångboddhetsnorm 3 samt hög utrymmesstandard. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent.....	36
Diagram 3.2 Utrymmesstandard. Genomsnittligt antal boende per 100 rumsenheter (RE) samt genomsnittligt antal rum per boende. Personer 16–74 år. År 1975–2007	37
Diagram 3.3 Antal boende per 100 rumsenhet efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal.....	38
Diagram 3.4 Antal boende per 100 rumsenheter efter hustyp och upplåtelseform. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal.....	39
Diagram 3.5 Antal boende per 100 rumsenheter efter familjetyp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal	40
Diagram 3.6 Antal boende per 100 rumsenheter efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal	41
Diagram 3.7 Antal boende per 100 rumsenheter efter bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal	42
Diagram 3.8 Hög utrymmesstandard efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	43
Diagram 3.9 Hög utrymmesstandard efter familjetyp och familjecykel. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent	44
Diagram 3.10 Hög utrymmesstandard efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	45
Diagram 3.11 Hög utrymmesstandard efter bakgrund och kommungrupp Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent.....	46
Diagram 6.1 Tillgång till daglig tidning, dator och internet. Personer 16–84 år. År 1975–2007 (dator: 1994–2007, internet: 1998–2007).....	53
Diagram 6.2 Tillgång till daglig tidning efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-2007. Procent.....	54

Diagram 6.3 Tillgång till daglig tidning efter familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	55
Diagram 6.4 Tillgång till daglig tidning efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	56
Diagram 6.5 Tillgång till Video/DVD efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	57
Diagram 6.6 Tillgång till Video/DVD efter familjetyp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	58
Diagram 6.7 Tillgång till dator i hemmet respektive Internetuppkoppling efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	59
Diagram 6.8 Tillgång till dator i hemmet respektive Internetuppkoppling efter familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.....	60
Diagram 7.1 Attityd till bostadens storlek efter kön och ålder. Personer 16-84 år som anser att bostaden är för liten. År 2006-07. Procent.....	63
Diagram 7.2 Attityd till bostadens storlek efter familjetyp, hustyp och upplåtelseform. Personer 16-84 år som anser att bostaden är för liten. År 2006-07. Procent.....	64
Diagram 7.3 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16-84 år som är mindre nöjda (angett värde 0-4). År 2006-07. Procent	65
Diagram 7.4 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16-84 år som är mer nöjda (angett värde 8-10). År 2006-07. Procent	66
Diagram 7.5 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16-84 år som är genomsnittligt nöjda (angett värde 5-7). År 2006-07. Procent.....	70
Diagram 8.1 Saknar hemförsäkring efter kön, ålder och familjetyp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	74
Diagram 8.2 Saknar hemförsäkring efter disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	75
Diagram 8.3 Saknar hemförsäkring efter hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	76
Diagram 8.4 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	77
Diagram 8.5 Skadegörelse i bostadsområdet efter hustyp, upplåtelseform samt kommungrupp. Personer 16-84 år som anser att det är mycket vanligt eller ganska vanligt. År 2006-07. Procent	81
Diagram 8.6 Attityd till inbrottssäkerheten i bostaden efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16-84 år som är "mindre nöjda" med inbrottssäkerheten i området. ¹ År 2006-07. Procent.....	82
Diagram 8.7 Attityd till inbrottssäkerheten i bostaden efter familjetyp, typ av bostadsområde samt kommungrupp. Personer 16-84 år som är "mindre nöjda" med inbrottssäkerheten i området. ¹ År 2006-07. Procent	83
Diagram 8.8 Attityd till barnsäkerheten i bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och typ av bostadsområde. Personer med barn 0-6 år som är "mindre nöjda" med barnsäkerheten i området. ¹ År 2006-07. Procent.....	84

Diagram 8.9 Attityd till trafiksäkerheten i bostadsområdet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde. Personer 16-84 år som svarat "ja" på frågan: "Anser Du att trafiksäkerheten här i ditt bostadsområde är tillfredsställande?". År 2006-07. Procent	85
Diagram 8.10 Allmänt omdöme om tryggheten i bostadsområdet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde. Personer 16-84 år som svarat "mycket tryggt" på frågan: "På det hela taget, hur tryggt tycker du att det är här i området?". År 2006-07. Procent.....	86
Diagram 12.1 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16-84 år som är mindre nöjda (angett värde 0-4). År 2006-07. Procent	95
Diagram 12.2 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16-84 år som är mer nöjda (angett värde 8-10). År 2006-07. Procent	96
Diagram 12.3 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16-84 år som är genomsnittligt nöjda (angett värde 5-7). År 2006-07. Procent	99
Diagram 13.1 Tillgång till fritidsbostad samt äger själv fritidsbostad Tillgång till fritidsbostad (enligt definition från 1975) Tillgång till fritidsbostad = Tillgång till eller vistelse i fritidsbostad Äger själv fritidsbostad Personer 16-74 år. År 1975-2007. Procent	104
Diagram 13.2 Tillgång till fritidsbostad efter kön och ålder. Personer 16-74 år. År 2006-07. Procent	105
Diagram 13.3 Tillgång till fritidsbostad efter familjetyp och familjecykel. Personer 16-74 år. År 2006-07. Procent	106
Diagram 13.4 Tillgång till fritidsbostad efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16-74 år. År 2006-07. Procent.....	107
Diagram 13.5 Tillgång till fritidsbostad efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16-74 år. År 2006-07. Procent....	108
Diagram 14.1 Har tillgång till butiksbus eller hemsändning av livsmedel efter typ av bostadsområde och kommungrupp. Personer 16-84 år, som har mer än 3 km till närmaste centrum. År 2006-07. Procent.....	116
Diagram 15.1 Körkortsinnehav efter familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 18-84 år. År 2006-07. Procent	118
Diagram 15.2 Körkortsinnehav efter hustyp och typ av bostadsområde. Personer 18-84 år. År 2006-07. Procent	119
Diagram 15.3 Har tillgång till en eller flera bilar efter familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 18-84 år. År 2006-07. Procent	121
Diagram 15.4 Har tillgång till en eller flera bilar efter hustyp, typ av bostadsområde och kommungruppsindelning. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent	122

Sammanfattning

Rapporten belyser olika aspekter av befolkningens bostäder, boende och boendemiljö utanför bostaden. Rapporten innehåller även ett avsnitt om fritidsbostäder samt en redovisning av avstånd och kommunikationer i förhållande till boendet.

Bostaden

Boendeform

Omläggningen av bostadsbyggandet, från en stor satsning på främst lägenheter (miljonprogrammet 1965–1975) till ett mera dominerande småhusbyggande, medförde en tydlig ökning av småhusboendet under slutet av 1970-talet till mitten av 1980-talet. Därefter har andelen småhusboende legat stabilt. Åren 2006-07 bor i genomsnitt 58 procent av befolkningen 16-84 år i småhus och resterande andel i flerfamiljshus. Sedan 1980-talets början har andelen boende i småhus ökat bland den äldre delen av befolkningen medan den minskat bland den yngre delen. Av männen bor 60 procent i småhus medan drygt 56 procent av kvinnorna gör detsamma. Bland personer i åldern 74-85 år är andelen småhusboende 60 procent bland män och 38 procent bland kvinnor.

Åren 2006 och 2007 äger 53 procent av befolkningen 16-84 år sin bostad medan 16 procent bor bostadsrätt och 30 procent i hyresrätt. Andelen som äger sin bostad har ökat bland äldre och minskat bland yngre personer.

Utrymmesstandard

Från mitten av 1970-talet, då ULF-undersökningarna tog sin början, fram till mitten av 1980-talet ökade utrymmesstandarden markant bland befolkningen. Därefter har endast små förändringar skett. Åren 2006-07 är, för befolkningen 16-74 år, det genomsnittliga antalet boende per 100 rumsenheter 54 (kök och vardagsrum inkluderat) vilket motsvaras av knappt 2 rum per boende i genomsnitt. År 1975 var antalet rum per boende bland befolkningen 1,5 och i början av 1980-talet ökade standarden till 1,7.

”Hög utrymmesstandard”, det vill säga mer än 1 rum per boende, kök och vardagsrum oräknade, gäller för 45 procent av befolkningen. Denna andel har successivt ökat till att i stort sett ha fördubblats från mitten av 1970-talet. De som i minst utsträckning har fått ta del av den ökade utrymmesstandarden är unga, barnfamiljer och låginkomsttagare. Framför allt gäller detta ensamstående föräldrar, och då främst kvinnor, vilka åren 2006-07 i stort sett är lika trångbodda som på 1970-talet.

Utrustningsstandard

I rapporten finns en beskrivning av våra bostäders utrustningsstandard ur några olika perspektiv. Det framgår bland annat att 74 procent av befolkningen har tillgång till egen tvättmaskin och 66 procent har tillgång till diskmaskin. Det senare är en ökning med närmare 50 procentenheter sedan 1975.

När det gäller mediautrustning i hemmet har tydliga förändringar skett. Andelen med tillgång till daglig tidning i bostaden har minskat från 85 till 71 procent sedan början av 1980-talet. Samtidigt har andelen med tillgång till dator och internet ökat i hög takt sedan början av 1990-talet. Åren 2006-07 hade 83 procent av befolkningen tillgång till dator i hemmet och 77 procent hade tillgång till internet.

Egen bedömning av bostadsstandarden

Nästan 14 procent av befolkningen tycker att deras bostad är för liten. Det är framför allt barnfamiljer och boende i flerfamiljshus som anser bostaden för liten.

Vid en uppdelning av bostadsstandarden i ett antal olika delar är det främst bostadens planlösning och värme som befolkningen är nöjda med. Minst nöjd är man med bostadens förvaringsutrymmen och, för boende i flerfamiljshus, underhåll och reparationer av bostaden.

Sett till den övergripande trivseln med bostaden uppger 71 procent av befolkningen att de trivs mycket bra och 26 procent att de trivs ganska bra. Drygt 2 procent uppger att de trivs ganska dåligt eller mycket dåligt med bostaden. Det är tydligt att den mest avgörande faktorn för hur nöjd man är med sitt boende är hustyp och upplåtelseform. Boende i småhus är genomgående mer nöjda med sin bostadsstandard än boende i flerfamiljshus samtidigt som boende med äganderätt, och till stora delar boende i bostadsrätt, är mer nöjda än boende i hyresrätt.

Grupper i befolkningen där trivseln är relativt låg är föräldrar, främst ensamstående, boende i storstäder och ungdomar medan äldre genomgående framstår som mer nöjda, för att inte säga högst tillfreds med sin boendestandard.

Trygghet i boendet

Drygt 3 procent av befolkningen upplever sitt bostadsområde som mycket eller ganska otryggt. Bland personer med utländsk bakgrund är andelen mellan 7 och 8 procent. Närmare 2 procent av befolkningen uppger att de blivit utsatta för våld eller hot om våld i bostaden, 1 procent bland männen och närmare 3 procent bland kvinnorna. Bland ensamstående kvinnor med barn är andelen drygt 10 procent.

Bland befolkningen har 95 procent hemförsäkring, en ökning med 4 procentenheter sedan början av 1980-talet. Bland unga ensamstående är andelen 70 procent.

Boendemiljön

Yttre störningar

Närmare 13 procent av befolkningen brukar undvika att ha fönstret öppet på grund av yttre störningar i form av trafikbuller, annat ljud, dålig lukt eller liknande. Knappt 14 procent uppger att de inte kan sova ostört på grund av buller från gatan eller grannar medan 8 procent av befolkningen känner sig störda av insyn från förbipasserande eller grannar. Bland boende i flerfamiljshus är andelen som upplever sig störda klart högre än bland boende i småhus.

Tillgång till uteplats och grönområden

Av befolkningen uppger 83 procent att de har tillgång till balkong eller egen uteplats på marken.

Bland boende i flerfamiljshus har närmare 28 procent mer än 1 kilometer till närmaste grönområde jämfört med 13 procent bland boende i småhus.

Grannumgänge och grannkontakter

Drygt 14 procent av befolkningen uppger att det är ovanligt med grannsamtal där man bor, andelen är större i storstäder än i mindre kommuner. Knappt 40 procent av befolkningen uppger att de inte umgås med grannar, 67 procent att de inte brukar delta i gemensamma aktiviteter i bostadsområdet och 34 procent att de inte har någon att utbyta tjänster med. Det senare gäller 57 procent av de ensamstående föräldrarna jämfört med 26 procent bland sammanboende föräldrar.

Egen bedömning av boendemiljön

På frågan om hur man uppfattar sitt bostadsområde svarar 30 procent "mycket vackert" och 61 procent "ganska vackert". När det kommer till trivsel i bostadsområdet uppger 69 procent att de trivs mycket bra och 28 procent att de trivs ganska bra med bostadsområdet. Generellt verkar alltså befolkningen trivas bra med sin boendemiljö. En mer detaljerad uppdelning av boendemiljön i olika delar visar att man i genomsnitt är mest nöjd med utomhusluften och renhållningen i området. Minst nöjd är man med fritidssysselsättningen för ungdomar.

Fritidsbostäder

Tillgång till fritidsbostad

Närmare 59 procent av befolkningen mellan 16-74 år har svarat ja på frågan om tillgång till fritidsbostad eller uppgett att man tillbringat någon eller några veckor under året i en fritidsstuga eller annan fritidsbostad. Att ha tillgång till fritidsbostad är vanligare bland sammanboende, höginkomsttagare samt bland personer med svensk bakgrund.

Knappt 22 procent av befolkningen äger själva helt eller delvis en fritidsbostad. Att äga sin fritidsbostad är, liksom när det gäller tillgång till fritidsbostad, vanligast bland sammanboende, höginkomsttagare samt bland personer med svensk bakgrund med tillägget att äldre i högre grad äger sitt fritidsboende jämfört med yngre.

Avstånd och kommunikationer

Avstånd till närmaste lokala centrum

Cirka 55 procent av befolkningen har högst 1,5 kilometer till sitt närmaste centrum, där man kan göra inköp, bankärenden och liknande. Bland de som bor i glesbygdskommuner har drygt 20 procent mer än en mil till något lokalt centrum.

Körkortsinnehav

Vid intervjuerna 2006-07 uppgav 85 procent att man har körkort för bil. Det är en ökning med cirka 10 procentenheter sedan början av 1980-talet. Fortfarande är körkort vanligare bland män, dock har en tydlig utjämning mellan män och kvinnor skett under senare år. Däremot har ålderskillnaderna förändrats, i början av 1980-talet hade 70 procent av 18-24-åringarna körkort, en andel som minskat till 58 procent fram till 2006-07.

Tillgång till bil

Åren 2006-07 kunde 85 procent av befolkningen, 16-74 år, disponera minst en bil – varav 34 procent hade tillgång till flera bilar. Det är en ökning av andelen med tillgång till minst en bil med 9 procentenheter sedan början av 1980-talet.

Arbetsresor

Knappt 20 procent av de anställda har högst 1,5 kilometer till sitt arbete, medan 40 procent har mer än 1 mils resväg. Räknat i restid har 32 procent högst 20 minuter till och från jobbet, medan 20 procent har minst en timma i restid. Lite mer än hälften, 55 procent, använder bil till arbetet, medan 17 procent åker med kollektiva färdmedel.

1 Inledning

Denna rapport är en genomgång av hur vi bor i Sverige baserat på uppgifter från Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF). Tonvikten ligger på olika aspekter av befolkningens **bostäder** (hustyp, upplåtelseform, utrustnings- och utrymmesstandard, deras bedömning av den egna bostadens standard, utformning och underhåll samt trygghet i boendet) och **boendemiljö** (yttre störningar, tillgång till uteplats och grönområden, grannkontakter, befolkningens bedömning av boendemiljö när det gäller till exempel trafiksäkerhet, kollektiva färdmedel, renhållning, fritidssysselsättning, samt sammanfattande mått på befolkningens uppfattning om bostadsområdet). Här ingår också ett särskilt avsnitt om **fritidsbostäder** (tillgång, eget ägande och avstånd). Rapporten innehåller även en redovisning av **transporter** utifrån kollektiva kommunikationer, individuella transportbehov och resurser samt arbetsresor.

Rapporten är den sjätte i en serie rapporter om svenska folkets *boendeförhållanden*, som publiceras inom ramen för serien *Levnadsförhållanden*. Tidigare rapporter har berört olika aspekter av boende för åren 1974, 1975, 1982–83, 1990–91 och 1999–2002. När det gäller *transporter och kommunikationer* har fyra rapporter i samma serie behandlat behov och resurser när det gäller våra dagliga resor – åren 1978, 1983, 1991 och 2002. Tonvikten i denna rapport ligger på undersökningarna 2006-07, men belyser även utvecklingen över tid.

Omläggning i ULF

Från mätningarnas början år 1975 fram till 2005 har den huvudsakliga intervjumetoden i ULF varit besöksintervjuer med pappersblankett. Under 2006 inleddes en omläggning av undersökningen i syfte att effektivisera den. För mer information se Fakta om statistiken i slutet av rapporten.

I den här rapporten baseras underlaget för åren 2006-07 på halva urvalet 2006, de som intervjuats med telefon, samt hela urvalet 2007. Utvecklingen över tid presenteras, på grund av omläggningen, i diagramform med tidsserie fram till åren 2004-05 samt separat värde för åren 2006-07.

Rapportens innehåll och upplägg

Denna rapport är uppdelad i fyra delar: bostaden, boendemiljö, fritidsbostad och slutligen avstånd och kommunikationer.

Bostaden

Rapportens första del, som rör olika aspekter av bostaden, innehåller 7 kapitel. I det första kapitlet, kapitel 2, återfinns en beskrivning av andelar i olika befolkningsgrupper när det gäller hustyp och upplåtelseform. I kapitel 3 finns en genomgång av befolkningens boendeförhållanden beträffande utrymmesstandard.

I kapitel 4–6 beskrivs bostadens utrustningsstandard ur några olika perspektiv, i kapitel 4 några utrustningsdetaljer som hänger samman med

hygien, i kapitel 5 köksutrustning och i kapitel 6 tillgång till media i några olika former.

I kapitel 7 ges en sammanfattande bild av befolkningens bedömning av den egna bostadens standard, utformning och underhåll osv. Kapitel 8 slutligen berör olika aspekter av trygghet i boendet. Här finns en redovisning av utsatthet för hot och våld i bostaden, skadegörelse eller åverkan i bostadsområdet, andelar med hemförsäkring etc.

Boendemiljö

Den andra delen inleds med ett kapitel om yttre störningar (kapitel 9), nämligen andelar av befolkningen som inte kan sova ostört, är störda av insyn eller olika former av trafikbuller. I kapitel 10 redovisas tillgång till uteplats och grönområden. Kapitel 11 ger en beskrivning av grannumgänge och grannkontakter i bostadsområdet. Denna del avslutas med en sammanfattning av befolkningens bedömning av boendemiljön när det gäller exempelvis kollektiva färdmedel, fritidssysselsättning för ungdomar, renhållning och grannkontakter. Här finns även en redovisning av befolkningens uppfattning angående antalet garage- och parkeringsplatser samt sammanfattande mått av befolkningens attityd till bostadsområdet gällande trivsel samt utseende.

Fritidsbostäder

I kapitel 13 redovisas de andelar inom olika befolkningsgrupper som har tillgång till fritidsbostad respektive själva äger en fritidsbostad. Därtill redovisas avstånd till fritidsbostad.

Avstånd och kommunikationer

I kapitel 14 behandlas närhet till lokalt centrum, hur man tar sig dit samt hur lång tid resan tar med kollektiva färdmedel. Kapitel 15 behandlar individuella transportresurser i form av körkort för bil samt ägande eller disposition av bil. I kapitel 17 redovisas arbetsresor utifrån avstånd till arbetsplatsen, restid samt färdstätt till arbetsplatsen.

Läshänvisningar

Beskrivning av läget år 2006-07 och utveckling sedan 1980-talets början inkluderar befolkningen 16–84 år. I de fall utvecklingen sedan 1975 beskrivs inkluderas befolkningen 16–74 år.

Förklaringar till olika begrepp, mått och indelningsgrunder finns i rapportens avslutning under rubriken "Fakta om statistiken".

I denna rapport finns några sammanfattande tabeller redovisade utifrån olika aspekter av boende. I dessa tabeller beskrivs läget i olika befolkningsgrupper med de mest aktuella uppgifter som finns att tillgå från ULF-undersökningarna. En utförlig tabellbilaga finns att tillgå i anslutning till rapporten på SCB:s hemsida under länken:

http://www.scb.se/Pages/Standard_264160.aspx

2 Boendeform

Hustyp

Åren 2006 och 2007 bor i genomsnitt 58 procent av befolkningen mellan 16 och 84 år i småhus. Av dessa bor 49 procent i friliggande en- eller tvåfamiljshus och drygt 9 procent i sammanbyggt radhus eller kedjehus.

Närmare 42 procent av befolkningen bor i flerfamiljshus, 8 procent i flerbostadshus med 1-2 våningsplan, 22 procent i flerbostadshus med 3-4 våningsplan och 12 procent i flerbostadshus med minst 5 våningsplan.

I tabell 2.1 ges en överblick av andelar boende i småhus och flerfamiljshus efter kön år 2006-07.

Tabell 2.1 Hustyp efter kön. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent och skattat antal i befolkningen

Table 2.1 Housing type. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution of population among men and women. Percent and estimated population figures

	Procent			Samtliga
	Män	Kvinnor	Samtliga	Skattat antal i befolkningen
Småhus	60,0	56,5	58,3	4 140 000
Friliggande en- eller tvåfamiljshus	50,9	47,2	49,0	3 480 000
Sammanbyggt radhus eller kedjehus	9,1	9,3	9,2	650 000
Flerfamiljshus	39,7	43,2	41,5	2 950 000
Flerbostadshus med 1-2 våningsplan	7,2	8,5	7,8	550 000
Flerbostadshus med 3-4 våningsplan	20,6	22,5	21,6	1 530 000
Flerbostadshus med minst 5 våningsplan	12,0	12,2	12,1	860 000
Annat	0,3	0,2	0,3	20 000

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

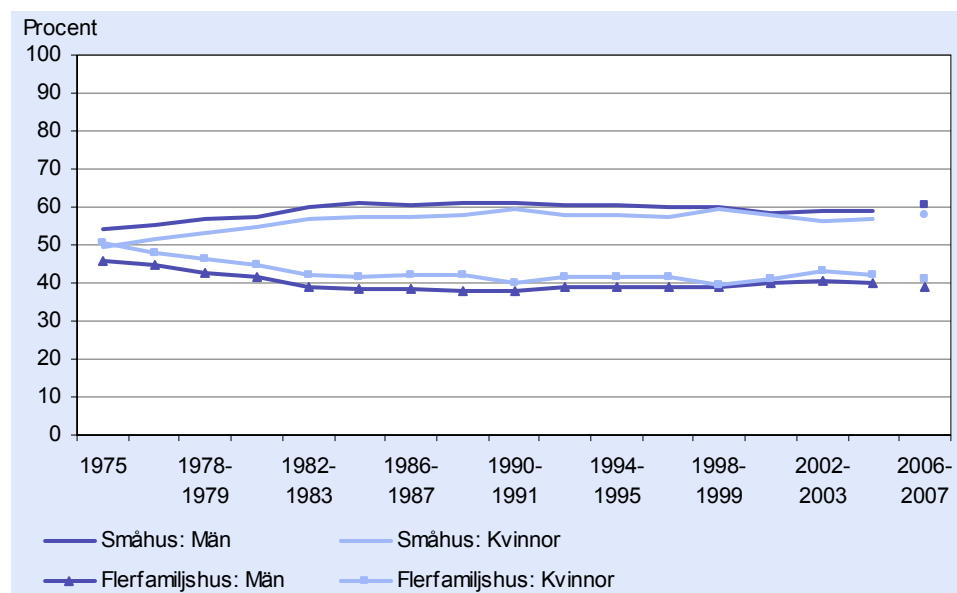
Hustyp 1975-2007

Omläggningen av bostadsbyggandet från en stor satsning på främst lägenheter (miljonprogrammet 1965-1975) till ett mer dominerande småhusbyggande gav tydliga resultat fram till 1980-talet. Därefter har andelarna av olika hustyper legat relativt stabilt.

År 1975 bodde 52 procent av befolkningen i småhus och 48 procent i flerfamiljshus. Fram till 1983 hade andelen boende i småhus ökat till 59 procent medan andelen boende i flerfamiljshus minskat till 40 procent. År 2006-07, bor 58 procent i småhus och närmare 42 procent i flerfamiljshus.

I diagram 2.1 visas andelen män och kvinnor mellan 16 och 74 år boende i småhus respektive flerfamiljshus åren 1975 till 2007. År 1975 var 54 procent av männen småhusboende jämfört med 50 procent av kvinnorna. Denna skillnad mellan män och kvinnor har minskat successivt.

Diagram 2.1 Hustyp efter kön. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent
Figure 2.1 Housing type. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution among men and women. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Hustyp i olika befolkningsgrupper

I den fortsatta redovisningen av hustyp i olika befolkningsgrupper redogörs huvudsakligen för andelen boende i småhus, resterande andel bor i flerfamiljshus.

Kön och ålder

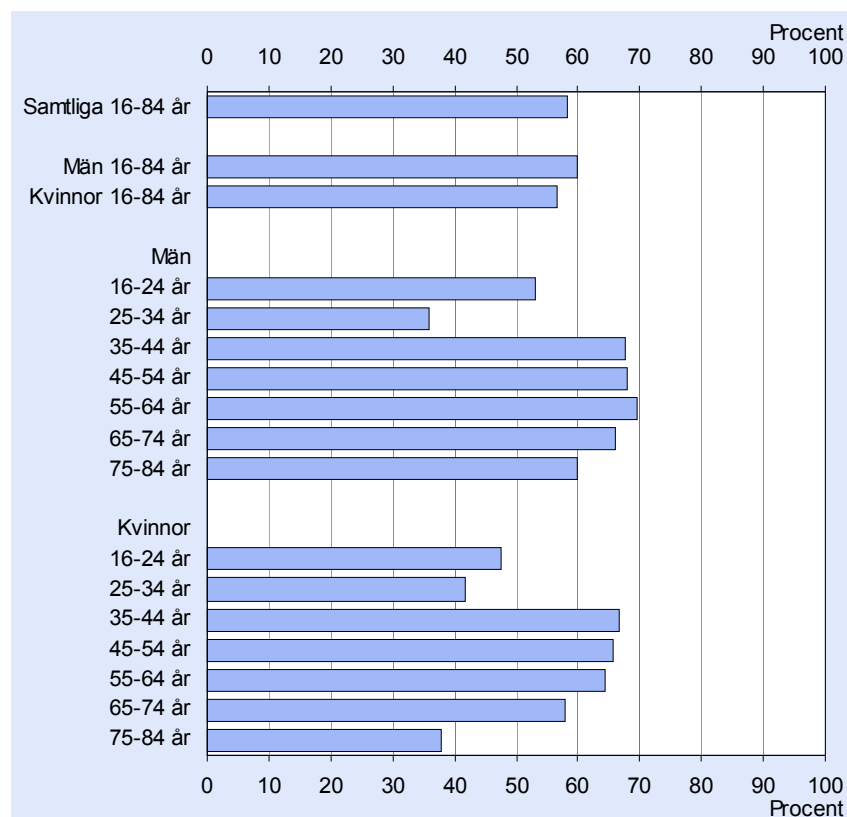
En uppdelning efter kön år 2006-07 visar på små men dock signifikanta skillnader mellan män och kvinnor i åldrarna 16–84 år. Av männen bor 60 procent i småhus medan drygt 56 procent av kvinnorna gör detsamma. Skillnaden mellan män och kvinnor i detta avseende ökar alltså när personer i åldern 75–84 år inkluderas. Detta till följd av att endast 38 procent av kvinnorna i den äldsta åldersgruppen bor i småhus jämfört med 60 procent av männen.

I åldersintervallet 35–64 år återfinns de högsta andelarna småhusboende, mellan 65–70 procent för både män och kvinnor. Lägst andel finns bland 25–34 åringarna, 36 procent av männen samt 42 procent av kvinnorna.

Sedan 1980-talets början har småhusboendet ökat bland 55–74-åringarna med drygt 10 procentenheter. En motsvarande minskning har skett bland personer i åldern 25–34 år.

**Diagram 2.2 Småhusboende efter kön och ålder. Personer 16–84 år.
År 2006-07. Procent**

Figure 2.2 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

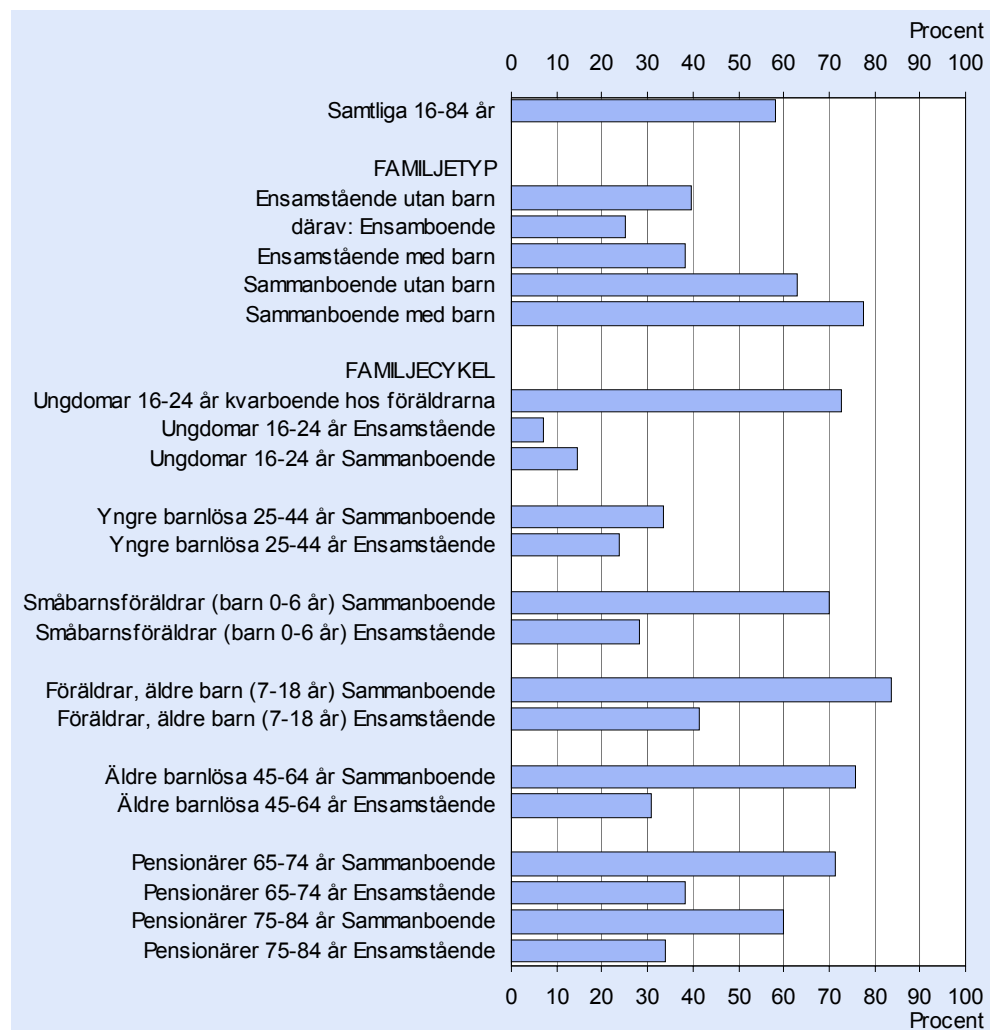
Familjetyp och familjecykel

En indelning i familjetyper visar att småhusboende är vanligast bland sammanboende med barn följt av sammanboende utan barn. Lägst andel småhusboende återfinns bland ensamboende, drygt 25 procent, knappt 75 procent av de ensamboende bor med andra ord i flerfamiljshus. I gruppen ensamstående med barn är skillnaden stor mellan kvinnor och män, där 54 procent av männen bor i småhus jämfört med 31 procent av kvinnorna.

När effekten av både ålder och familjetyp vägs samman i den så kallade familjecykeln framgår att sammanboende, i samtliga åldersgrupper, i större utsträckning bor i småhus jämfört med ensamstående. Detta gäller i än högre grad för barnfamiljer och högst andel boende i småhus återfinns bland sammanboende föräldrar med barn i åldern 7–18 år. Lägst andel återfinns bland ensamstående ungdomar (16–24 år). Bland ensamstående pensionärer är andelen män som bor i småhus högre än andelen kvinnor, skillnaden är närmare 15 procentenheter. Denna skillnad har legat mellan 10-20 procentenheter sedan mitten av 1970-talet.

Diagram 2.3 Småhusboende efter familjetyp och familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.3 One to two dwelling houses. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Utvecklingen sedan 1980-talets början visar att boende i småhus har minskat bland ensamstående ungdomar samt sammanboende yngre barnlösa. I gengäld har en ökning skett bland sammanboende äldre barnlösa (45-64 år) och ensamstående småbarnsföräldrar.

Utbildning

En indelning av befolkningen i utbildningsnivåer visar inte på några större skillnader mellan grupperna. Andelen boende i småhus är dock något större bland personer med endast förgymnasial utbildning jämfört med personer med högre utbildning.

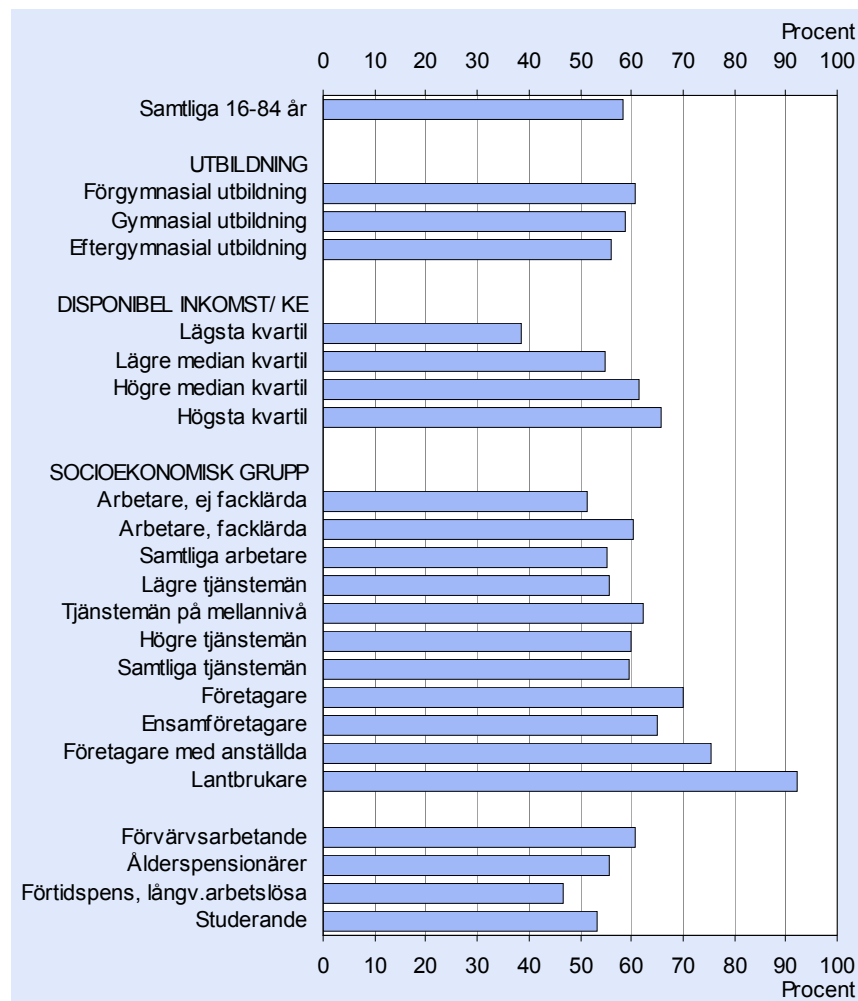
När det gäller utbildning bör det beaktas att andelen lågutbildade är relativt hög bland den äldre delen av befolkningen samtidigt som denna del av befolkningen har uppnått en hög grad av välfärd i många avseenden.

Disponibel inkomst

Sett till disponibel inkomst per konsumtionsenhet framkommer klara skillnader. I gruppen med lägst disponibel inkomst bor 39 procent i småhus jämfört med 66 procent i gruppen med högst disponibel inkomst.

Diagram 2.4 Småhusboende efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.4 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

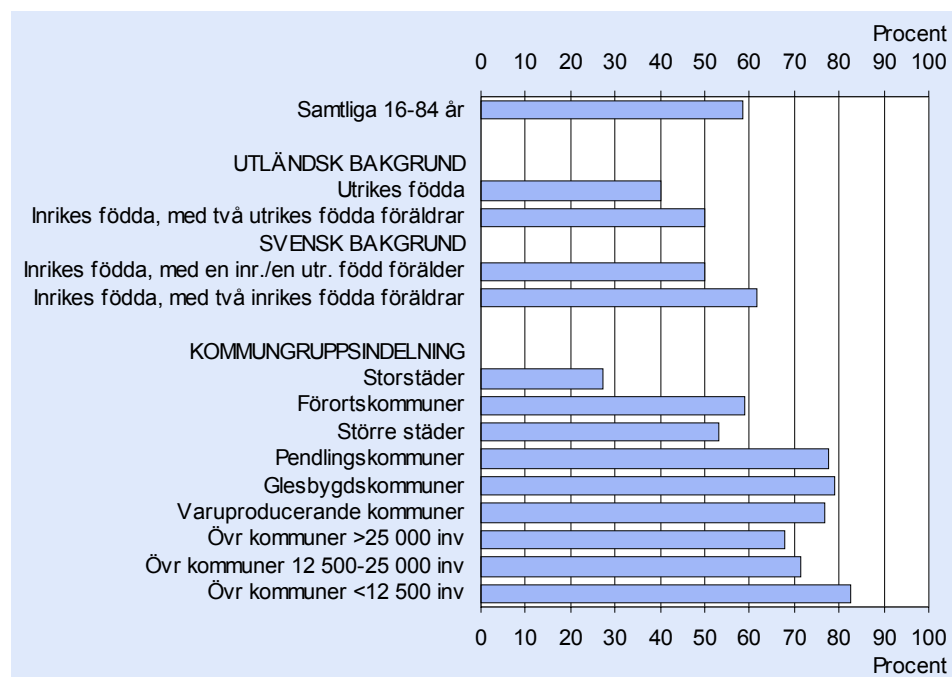
Över tid har andelen boende i småhus legat stabilt när det gäller utbildningsnivå. Avseende disponibel inkomst har däremot andelen minskat betydligt för gruppen med lägst inkomst, från cirka 57 procent vid 1980-talets början till 41 procent år 2004-05 och 37 procent år 2006-07. Sett till socioekonomisk grupp har, sedan 1980-talets början, en ökning skett bland facklärd arbetare medan en minskning skett i gruppen högre tjänstemän.

Svensk eller utländsk bakgrund

Det framkommer klara skillnader mellan personer med utländsk bakgrund och personer med svensk bakgrund när det gäller hustyp. Av utrikes födda bor 40 procent i småhus. För inrikes födda med två utrikes födda föräldrar är andelen 50 procent, liksom för personer med en inrikes född/en utrikes född förälder. För personer med två inrikes födda föräldrar är andelen 60 procent.

Diagram 2.5 Småhusboende efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.5 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Sett över tid ligger andelen småhusboende relativt stabilt när det gäller såväl svensk eller utländsk bakgrund som kommungrupp.

Upplåtelseform

I detta avsnitt redogörs för olika upplåtelseformer med följande indelning:

- Äganderätt (äganderätt/andelslägenhet/arrende)
- Bostadsrätt (erlagd insats till bostadsrättsförening)
- Hyresrätt (första eller andra hand)

Andra upplåtelseformer såsom tjänstebostad och inneboende redovisas inte då dessa, i sammanhanget, är ytterst få till antalet.

Åren 2006 och 2007 bor i genomsnitt drygt hälften av befolkningen mellan 16 och 84 år i en bostad de själva äger, 16 procent har bostadsrätt medan 30 procent hyr bostaden. Mellan män och kvinnor föreligger relativt små skillnader.

Tabell 2.2 Upplåtelseform efter kön. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent
Table 2.2 Grant of enjoyment. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women. Percent

	Män	Kvinnor	Samtliga
Äganderätt	54,2	51,7	52,9
Bostadsrätt	15,7	16,8	16,2
Hyresrätt	29,4	31,1	30,2

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

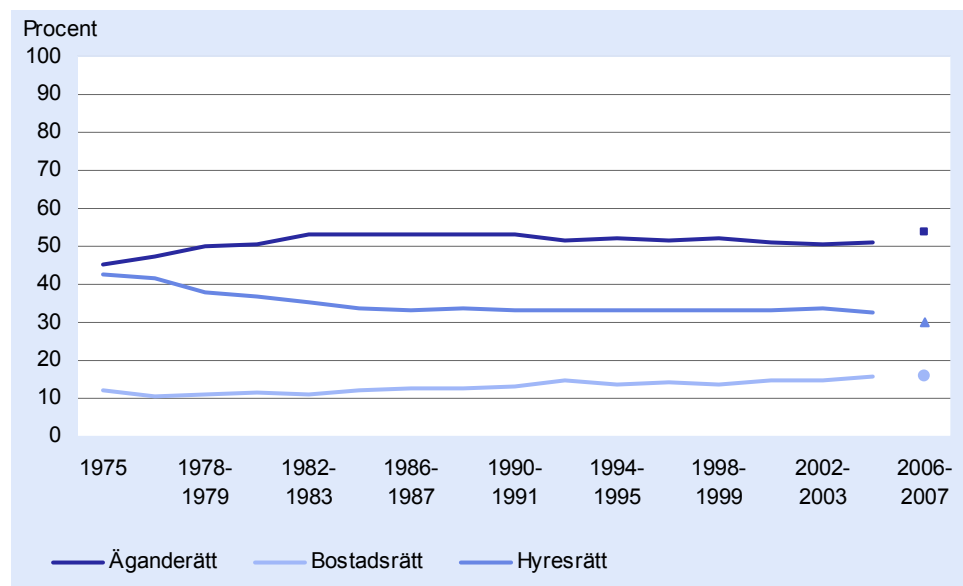
Upplåtelseform 1975–2007

I diagram 2.6 visas utvecklingen från 1975 till 2007 när det gäller olika upplåtelseformer. Redovisningen gäller personer i åldrarna 16 till 74 år.

Andelen som äger sin bostad ökade under slutet av 1970-talet och början av 1980-talet till följd av ökat småhusbyggande och minskat byggande av flerfamiljshus, från 45 procent år 1975 till över 50 procent under början av 80-talet. Därefter har nivån legat relativt konstant. Parallellt med denna utveckling minskade andelen som hyr sin bostad i motsvarande grad, från 43 procent år 1975 till drygt 33 procent åren 1984-85. Andelen boende i bostadsrätt har ökat svagt men konstant under hela mätperioden.

I början av mätperioden förelåg en ojämn fördelning mellan män och kvinnor i åldrarna 16–74 år när det gäller upplåtelseform. En större andel män än kvinnor ägde sin bostad, 47 procent, jämfört med 43 procent av kvinnorna, samtidigt som en större andel kvinnor hyrde sin bostad, 41 procent av männen jämfört med 44 procent av kvinnorna. Denna skillnad har minskat successivt under de senaste 10 åren.

Diagram 2.6 Upplåtelseform. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent
 Figure 2.6 Grant of enjoyment. Persons aged 16–74, 1975–2007. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Äganderätt

Kön och ålder

År 2006-07 äger 53 procent av befolkningen i åldrarna 16-84 år sin bostad. Bland männen är andelen något högre än bland kvinnorna, 54 procent mot 52 procent.

Att äga sin bostad är vanligast bland medelålders, såväl bland män som kvinnor. I de äldre åldersgrupperna, 65–74 år samt 75–84 år, är det emellertid vanligare bland män att äga sin bostad medan det i åldern 25–34 år är vanligare bland kvinnor.

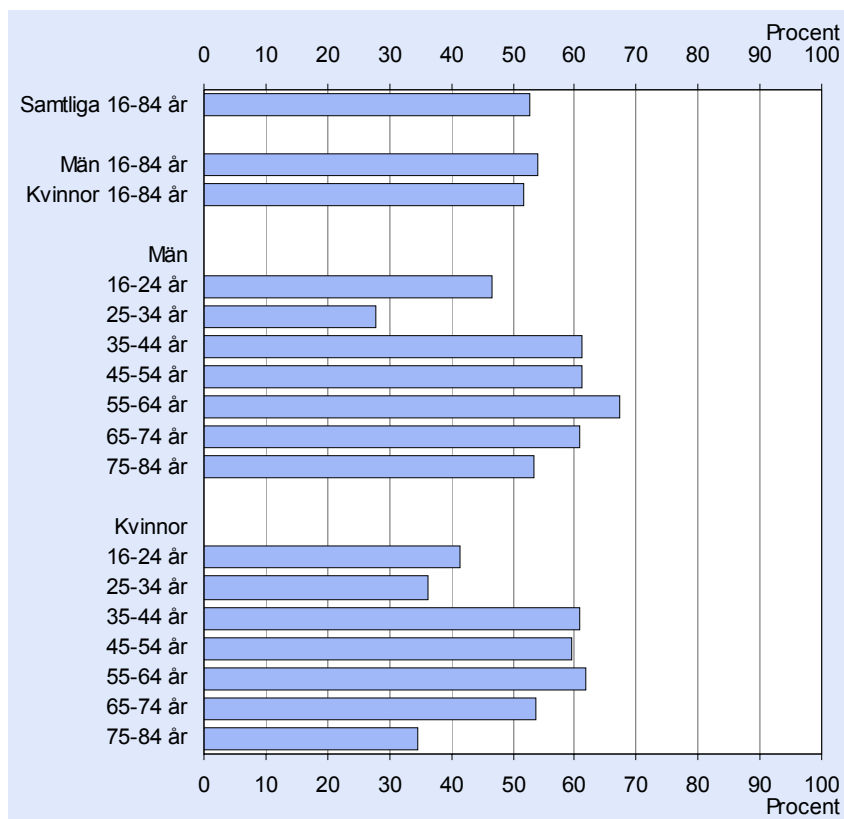
Sedan 1980-talets början har andelen som äger sin bostad i åldersgruppen 25–34 år minskat med cirka 10 procentenheter. Samtidigt har en ökning med 10 procentenheter skett i åldersgrupperna 55–64 år samt 65–74 år. Denna utveckling har sett likadan ut för män och kvinnor.

Familjetyp

Ser man till indelning efter familjetyp blir det tydligt att sammanboende i större utsträckning än ensamstående bor i en bostad som de själva äger. Bland sammanboende med barn äger 72 procent sin bostad jämfört med 28 procent bland ensamstående med barn. I gruppen sammanboende med barn finns inga skillnader mellan könen. Bland ensamstående med barn är däremot skillnaden mellan män och kvinnor betydande då 43 procent av männen äger sin bostad jämfört med 21 procent av kvinnorna. Skattningen i denna grupp är dock något osäker på grund av ett lägre antal intervjuer. Skillnaden mellan män och kvinnor är emellertid signifikant.

Diagram 2.7 Äganderätt efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

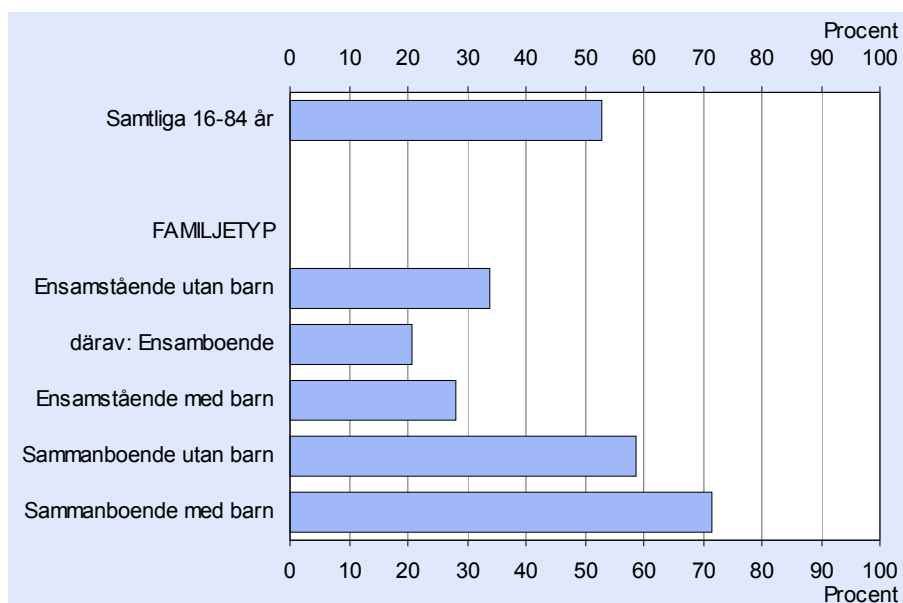
Figure 2.7 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Diagram 2.8 Äganderätt efter familjetyp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.8 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Utbildning

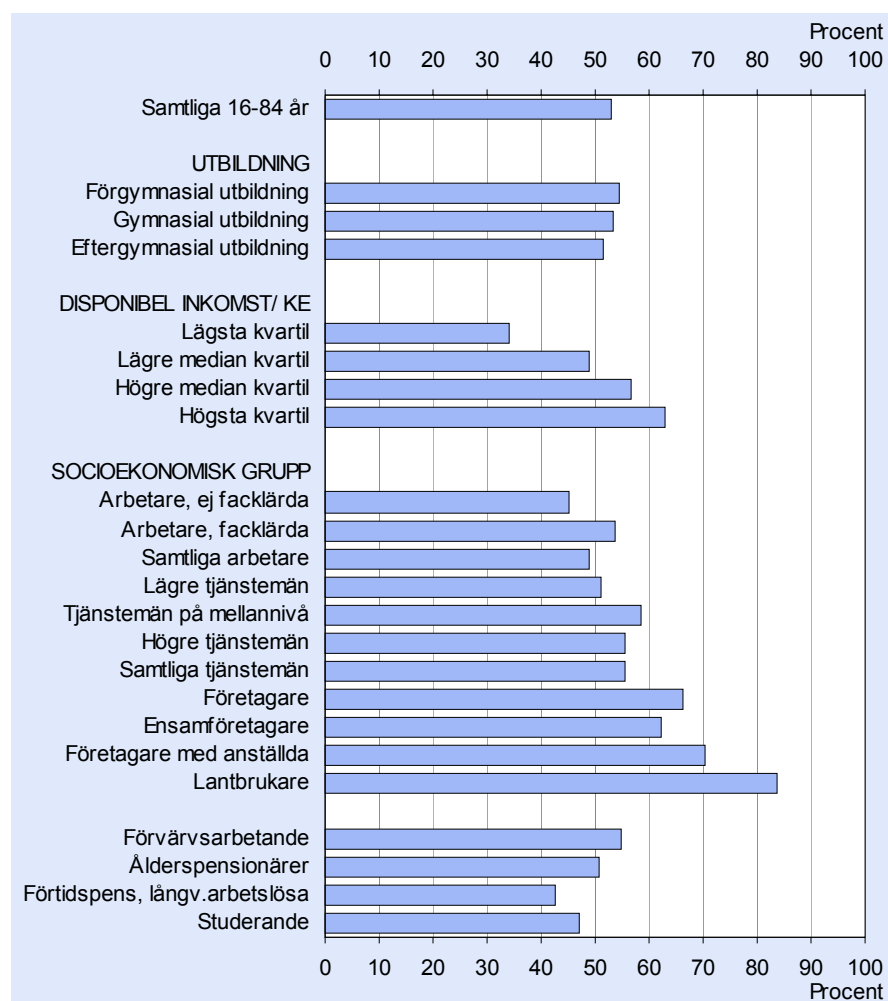
Indelningen i olika utbildningsnivåer visar endast på små skillnader mellan grupperna. En större andel personer med förgymnasial utbildning bor i en bostad med äganderätt jämfört med personer med eftergymnasial utbildning. Här framkommer dock en tydlig skillnad sett till kön då 60 procent av männen med förgymnasial utbildning bor i en bostad med äganderätt jämfört med 54 procent bland kvinnor med förgymnasial utbildning.

Disponibel inkomst

Sett till disponibel inkomst är skillnaderna desto tydligare. Bland personer med en högre disponibel inkomst är andelen med äganderätt högre än bland personer med lägre inkomstnivåer. I den lägsta inkomstkvartilen äger 34 procent sin bostad medan motsvarande andel i den högsta inkomstkvartilen är 63 procent.

Diagram 2.9 Äganderätt efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.9 Sole ownership. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Socioekonomisk grupp

Bland icke facklärd arbetare äger 45 procent sin bostad jämfört med 54 procent bland facklärd arbetare. Bland tjänstemän fördelar sig andelarna med 51 procent bland lägre tjänstemän, knappt 59 procent bland tjänstemän på mellannivå respektive drygt 55 procent för högre tjänstemän. Den högsta andelen med eget ägande återfinns bland jordbrukare där fyra av fem äger sin bostad.

Över tid har inga större förändringar skett sedan 1980-talets början i förhållande till utbildningsnivå. Personer med låg disponibel inkomst tenderar däremot att i allt lägre grad äga sin bostad medan det motsatta gäller för personer med hög disponibel inkomst.

Svensk eller utländsk bakgrund

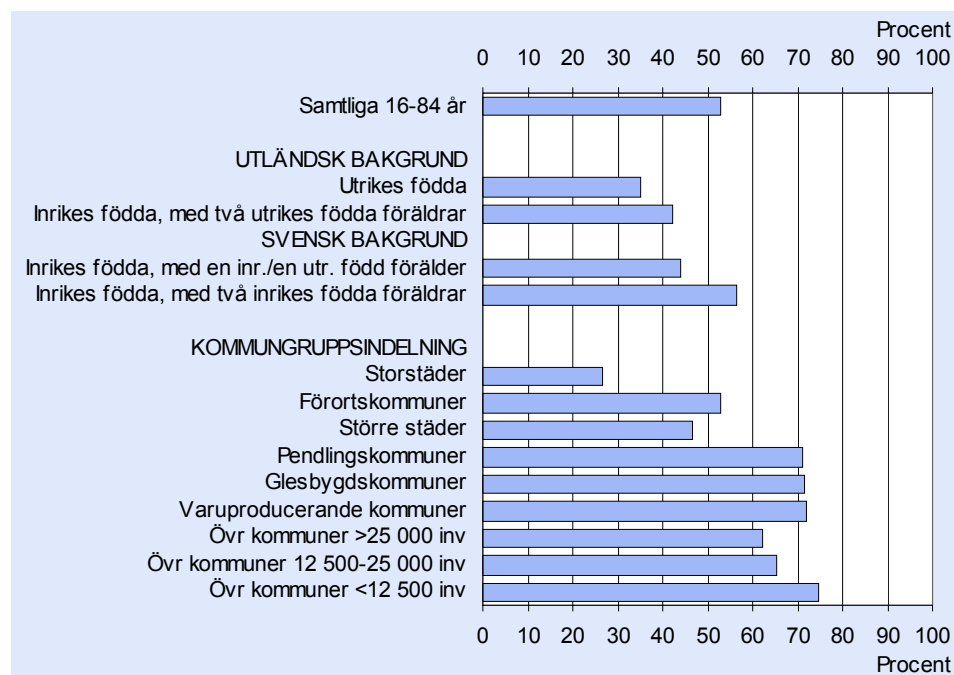
En uppdelning efter svensk eller utländsk bakgrund visar på stora skillnader mellan personer med utländsk bakgrund och personer med svensk bakgrund. Av utrikes födda äger 35 procent sin bostad mot 56 procent av inrikes födda med två inrikes födda föräldrar.

Kommungrupp

Indelningen i olika kommungrupper visar att högst andel med äganderätt återfinns i kommuner med färre än 12 500 invånare, 75 procent. Lägst andelar finner man i storstäder, drygt 26 procent.

Diagram 2.10 Äganderätt efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.10 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Bostadsrätt

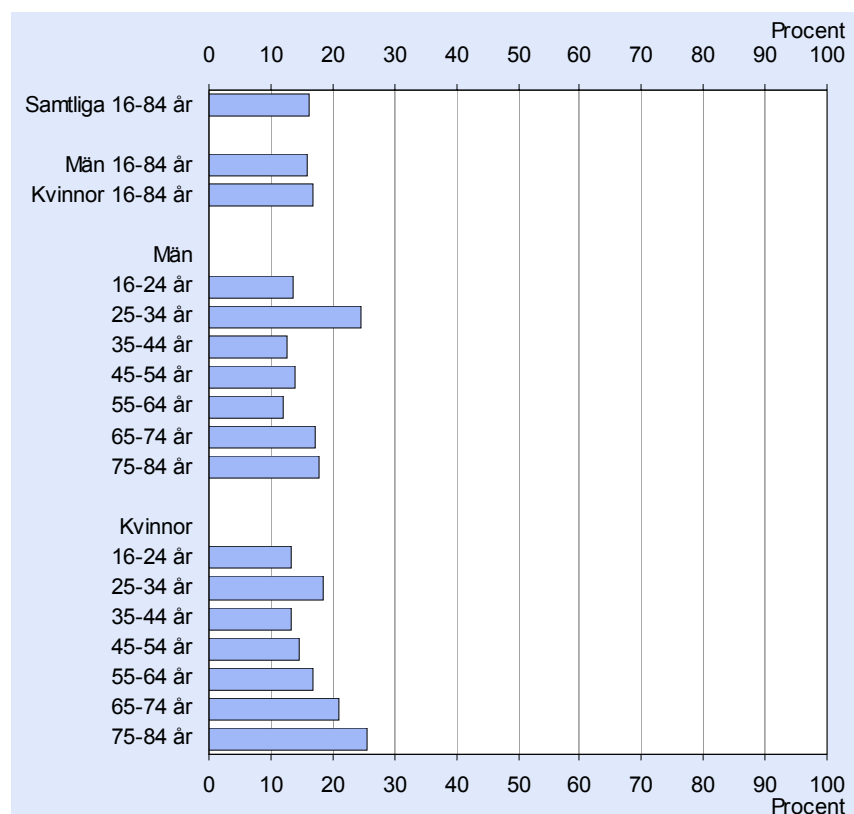
Kön och ålder

År 2006-07 bor drygt 16 procent av befolkningen mellan 16 och 84 år i bostadsrätt. Bland män är andelen knappt 16 procent och bland kvinnor knappt 17 procent. Som tidigare nämnts har en successiv ökning skett sedan början av 1980-talet, jämnt fördelad mellan kvinnor och män, med mellan 4 och 5 procentenheter.

Bland män är boende i bostadsrätt vanligast bland 25-34-åringar, knappt 25 procent, medan det bland kvinnor är vanligast bland 74-85-åringar där andelen är drygt 25 procent. Det är också i dessa två åldersgrupper den största ökningen av andelen boende i bostadsrätt förekommit, för såväl män som kvinnor. Bland personer i åldern 25-34 år har andelen närmast fördubblats under mätperioden.

Diagram 2.11 Bostadsrätt efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.11 Tenant owned flats. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Andra befolkningsgrupper

En indelning efter familjetyp visar att 20 procent av ensamstående utan barn bor i bostadsrätt jämfört med drygt 17 procent bland ensamstående med barn. Bland sammanboende utan barn är andelen knappt 18 procent och bland sammanboende med barn 10 procent.

Sett till olika utbildningsnivåer är andelen boende i bostadsrätt drygt 14 procent bland personer med enbart förgymnasial eller gymnasial utbildning. För personer med eftergymnasial utbildning är andelen 20 procent. Sett till disponibel inkomst är förhållandet detsamma då andelen boende i bostadsrätt i den lägre kvartilen är 14 procent mot drygt 19 procent i den högsta kvartilen.

Den socioekonomiska indelningen visar även den på ett liknande förhållande där andelen boende i bostadsrätt bland samtliga arbetare är drygt 14 procent jämfört med drygt 19 procent bland samtliga tjänstemän.

Redovisning efter bakgrund (svensk eller utländsk) visar på relativt små skillnader mellan grupperna när det gäller boende i bostadsrätt. Vid en indelning i kommungrupper framkommer däremot stora skillnader. Högst andel boende i bostadsrätt återfinns i storstäder, 29 procent, följt av förortskommuner, knappt 22 procent, samt övriga större städer med 17 procent. I glesbygdskommuner är det 6 procent som bor i bostadsrätt och i kommuner med färre än 12 500 invånare är andelen dryga 3 procent. I storstäderna har en markant ökning skett sedan 1980-talets början då närmare 18 procent bodde i bostadsrätt. År 2004-05 och år 2006-07 var denna andel närmare 30 procent.

Hyresrätt

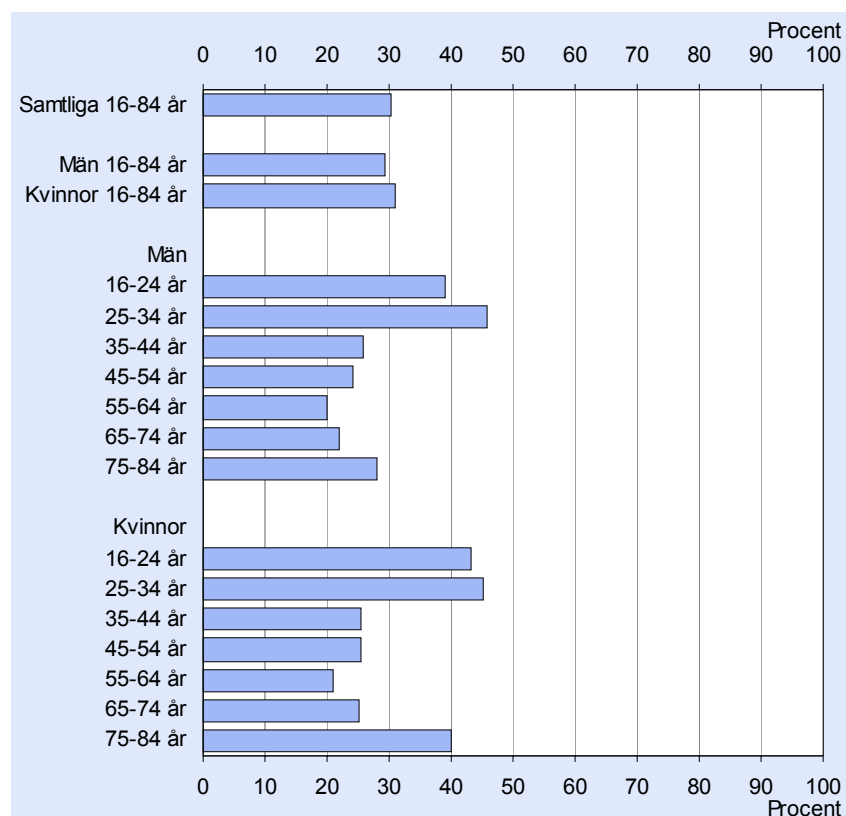
Kön och ålder

Åren 2006-07 hyr 30 procent av befolkningen mellan 16 och 84 år sin bostad. Andelen är något större bland kvinnor än bland män. Sedan 1980-talets början har andelen boende i hyresrätt minskat med ett par procentenheter, för såväl män som kvinnor.

En indelning i olika åldersgrupper visar att det är vanligast att bo i hyresrätt bland unga och yngre medelålders. Även bland ålderspensionärerna är andelen hög och i denna grupp framkommer tydliga skillnader mellan män och kvinnor. Bland kvinnor mellan 75 och 84 år bor 40 procent i hyresrätt mot 28 procent av männen i samma åldersgrupp.

Diagram 2.12 Hyresrätt efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 2.12 Rented accommodations. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Över tid är den minskning av boende i hyresrätt som tidigare nämnts jämnt fördelad mellan olika åldersgrupper.

Andra befolkningsgrupper

Ensamstående bor i klart större utsträckning än sammanboende. Bland ensamstående med barn är andelen 54 procent medan andelen bland ensamstående utan barn är knappt 45 procent. Motsvarande andelar bland sammanboende är knappt 19 respektive drygt 23 procent. Bland ensamstående med barn framkommer dessutom stora skillnader mellan män och

kvinnor där knappt 40 procent av männen bor i hyresrätt jämfört med drygt 61 procent av kvinnorna. Bland sammanboende utan barn har det skett en tydlig minskning av andelen boende i hyresrätt sedan början av 1980-talet.

Med avseende på utbildningsnivå framkommer inga större skillnader, andelen personer med eftergymnasial utbildning bor dock i något lägre grad i hyresrätt jämfört med personer med endast förgymnasial eller gymnasial utbildning. Sett till disponibel inkomst är skillnaderna desto tydligare, andelen boende i hyresrätt minskar i takt med att den disponibla inkomsten ökar. Drygt 50 procent av 16-84-åringarna inom den lägsta inkomstkvartilen bor i hyresrätt jämfört med 17 procent inom den högsta kvartilen. För personer inom den lägsta inkomstkvartilen har andelen boende i hyresrätt ökat med över 10 procentenheter sedan 1980-talets början medan den minskat i samma utsträckning bland personer i den högsta inkomstkvartilen. Indelningen i olika socioekonomiska grupper visar att 36 procent av arbetarna bor i hyresrätt jämfört med 25 procent av tjänstemännen.

Det är vanligare att hyra sin bostad bland personer med utländsk bakgrund än bland personer med svensk bakgrund. Bland utrikes födda är andelen 46 procent jämfört med 26 procent bland inrikes födda med två inrikes födda föräldrar. Att bo i hyresrätt är också vanligare i storstäder och övriga större städer än i mindre kommuner. Närmare 44 procent bor i hyresrätt i storstäderna jämfört med mellan 20 och 25 procent i mindre kommuner.

I storstäderna har en tydlig minskning av andelen boende i hyresrätt skett sedan 1980-talets början då närmare 60 procent bodde i hyresrätt. Denna andel har minskat till 48 procent år 2004-05 och 43 procent år 2006-07. Omvandlingen av hyresrätter till bostadsrätter kan med andra ord ha börjat sätta sina spår i statistiken.

3 Utrymmesstandard

Mätning av utrymmesstandard

Sedan 1940-talet har olika normer för utrymmesstandard, som ofta mäts i termer av trångboddhet, tillämpats i den offentliga statistiken. Dessa normer bygger på antalet mantalsskrivna i bostaden och definieras enligt följande:

Trångboddhetsnorm 1

I 1945-års bostadsräkning tillämpades en definition som föreslogs av bostadssociala utredningen, där *mer än två boende per rum, köket oräknat, räknades som trångbodda*.

Trångboddhetsnorm 2

Denna definition formulerades i bostadsbyggnadsutredningens betänkande "Höjd bostadsstandard" (SOU 1965:32) där *mer än två boende per rum, kök och vardagsrum oräknade, räknades som trångbodda. Enpersonshushåll räknades inte som trångbodda*.

Trångboddhetsnorm 3

Den tredje definitionen formulerades i boende- och bostadsfinansieringsutredningarnas slutbetänkande "Bostadsförsörjning och bostadsbidrag" (SOU 1975:51) och lyder: *"bostadsbeståndet bör på längre sikt ges sådan sammansättning att varje hushåll kan erhålla lägenhet med kök och vardagsrum samt rum för föräldrar och eget rum för varje barn och annan hushållsmedlem. I vissa fall finns behov av sovrum för varje vuxen."* Det tidigare villkoret om att ensamboende inte räknas som trångbodda har tagits bort i denna norm.

Hög utrymmesstandard

I likhet med dessa mått finns även ett mått på hög utrymmesstandard. Definitionen på hög utrymmesstandard är: *"Mer än ett rum per boende, kök och vardagsrum oräknade"*. Det innebär till exempel att en tvåbarnsfamilj (fyra personer) i en bostad om minst sex rum och kök, eller två personer som bor i minst fyra rum och kök har hög utrymmesstandard.

"Normal utrymmesstandard"

Mellan trångboddhet och hög utrymmesstandard finns en mycket stor grupp med normal utrymmesstandard. Detta innebär exempelvis att fyra boende i 3-5 rum eller två boende i 2-3 rum anses ha normal utrymmesstandard.

Antal boende per 100 rumsenheter

Detta mått beskriver den genomsnittliga boendetätheten i en viss grupp. Med rumsenhet (RE) avses såväl rum som kök om minst 6 kvadratmeter med fönster. Måttet bygger på antalet faktiskt boende i bostaden vid intervjuutillfället. Därmed beräknas detta mått inte utifrån antalet mantals-

skrivna personer i bostaden. Samma mått kan även användas omvänt och benämns då *antal rumsenheter per capita* eller kort och gott *antal rum per boende*.

I takt med ändrade byggnormer, ökade krav på godtagbar standard och ökad välfärd i relation till boende har många av dessa normer och mått på ett eller annat sätt blivit inaktuella. Exempelvis är en väldigt liten del av befolkningen idag trångbodd enligt trångboddhetsnorm 2, vilket medför osäkerhet i skattningarna vid jämförelser mellan olika befolkningsgrupper. Andelen trångbodda är större enligt trångboddhetsnorm 3, men denna norm brottas med problemet att samtliga ensamhushåll boende i ett rum med kök anses som trångbodda, vilket inte kan ses som en självklarhet.

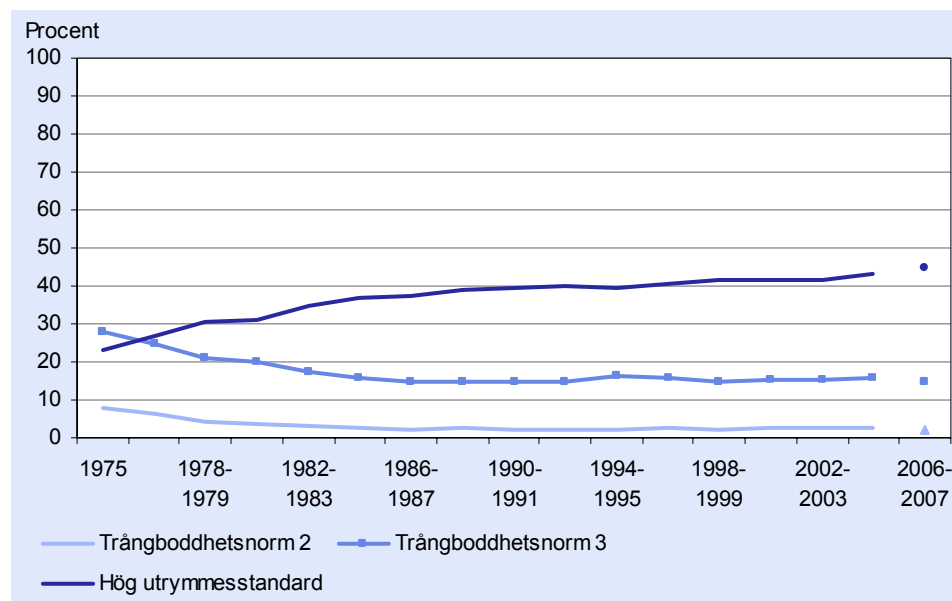
Efter en översiktlig presentation av trångboddhetsnorm 2 och 3 kommer fokus i detta kapitel att ligga på antal boende per 100 rumsenheter samt hög utrymmesstandard. Utförliga tabeller för samtliga ovan nämnda mått återfinns i tabellbilagan (se rapportens inledningskapitel).

Utrymmesstandard 1975–2007

Enligt trångboddhetsnorm 2 och 3 förbättrades utrymmesstandarderna fortlöpande under slutet av 1970-talet och början av 1980-talet. Som framgår av diagram 3.1 har utvecklingen därefter stannat av och endast små förändringar kan påvisas fram till år 2007. Åren 2006-07 är drygt 2 procent av befolkningen mellan 16 och 74 år trångbodda enligt norm 2 samt närmare 15 procent enligt norm 3. Det föreligger inga tydliga skillnader mellan män och kvinnor när det gäller dessa två trångboddhetsnormer.

Diagram 3.1 Utrymmesstandard. Andel trångbodda enligt trångboddhetsnorm 2, trångboddhetsnorm 3 samt hög utrymmesstandard. Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent

Figure 3.1 Space standards. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution by norm 2, norm 3 and high space standards. Percent

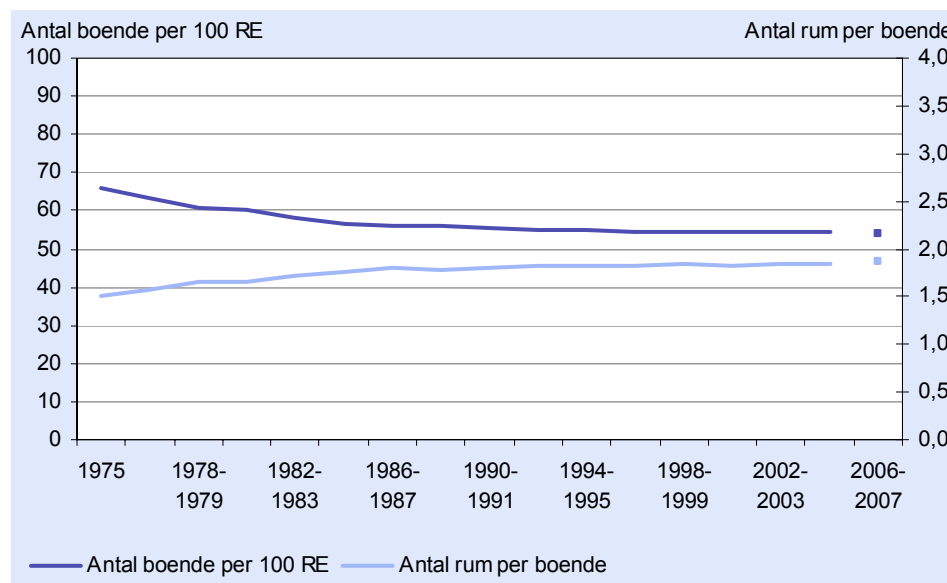
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I diagram 3.1 framkommer att även andelen av befolkningen som har hög utrymmesstandard ökade under slutet av 1970- och början av 1980-talet. Andelen med hög utrymmesstandard har dock fortsatt att öka därefter fram till år 2007. Knappt 45 procent av befolkningen mellan 16 och 74 år har enligt detta mått en hög utrymmesstandard åren 2006-07. Män och kvinnor har i ungefär lika stor utsträckning hög utrymmesstandard.

I diagram 3.2 framgår att antal boende per 100 rumsenheter visar en liknande utveckling som trångboddhetsnormerna, det vill säga en tydlig förändring under början av mätperioden för att sedan stabiliseras. Parallellt redovisas antal rum per boende vilket är ett inverterat mått av antal boende per 100 rumsenheter. Detta mått är det som idag används internationellt vid jämförelser mellan länder inom EU, vilket talar för ett ökat användande även nationellt.

Diagram 3.2 Utrymmesstandard. Genomsnittligt antal boende per 100 rumsenheter (RE) samt genomsnittligt antal rum per boende. Personer 16–74 år. År 1975–2007

Figure 3.2 Space standards. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution by amount of persons per 100 room units and amount of rooms per person. Average amount

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Utrymmesstandard år 2006-07

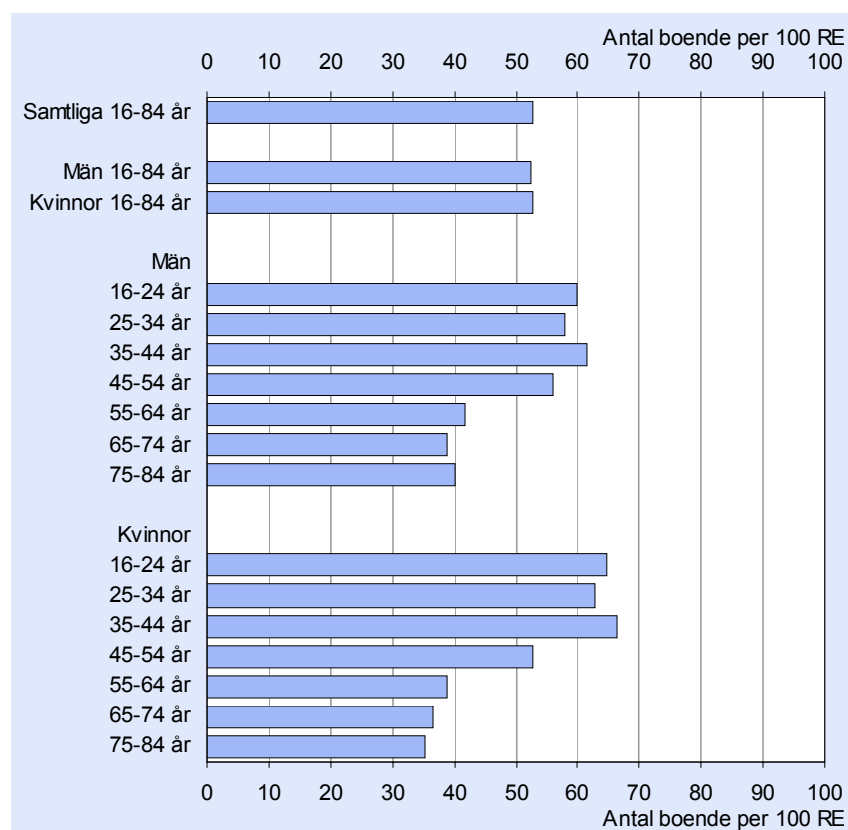
Antal boende per 100 rumsenheter (RE) brukar betraktas som det mått som bäst sammanfattar utrymmesstandard i sin helhet, ju fler boende per 100 rumsenheter desto mer trångbodd anses man vara. I detta fall räknas även kök som rumsenhet.

Åren 2006-07 är det genomsnittliga antalet boende per 100 rumsenheter knappt 53 för hela befolkningen i åldern 16-84 år. Äldre är i genomsnitt mindre trångbodd än yngre bland båda könen, vilket sannolikt beror på frånvaron av barn i hushållet.

Det föreligger ingen mätbar skillnad mellan män och kvinnor totalt men sett till olika åldersgrupper framkommer att kvinnor i åldern 16-44 år är mer trångbodd än män i samma ålder. Ett motsatt förhållande gäller för de äldre åldersgrupperna, 45-84 år, där män är mer trångbodd än kvinnor.

Diagram 3.3 Antal boende per 100 rumsenhet efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal

Figure 3.3 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Average amount

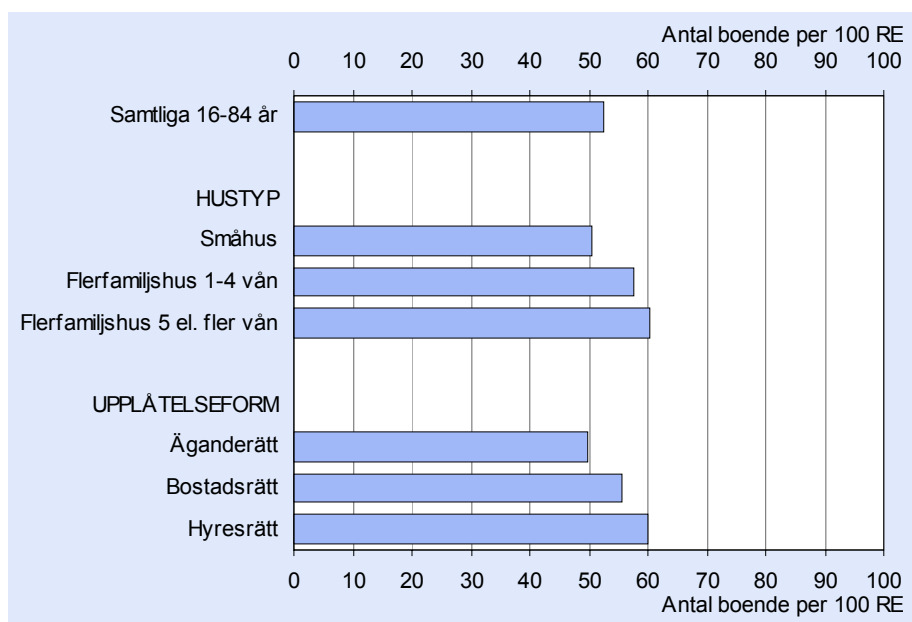

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Sett till boendeform, det vill säga hustyp och upplåtelseform, tydliggörs att boende i flerfamiljshus är mer trångbodda än boende i småhus. Värt att uppmärksamma är att boende i bostadsrätter är mindre trångbodda än boende i hyresrätter.

Diagram 3.4 Antal boende per 100 rumsenheter efter hustyp och upplåtelseform. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal

Figure 3.4 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by housing type and grant of enjoyment. Average amount

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

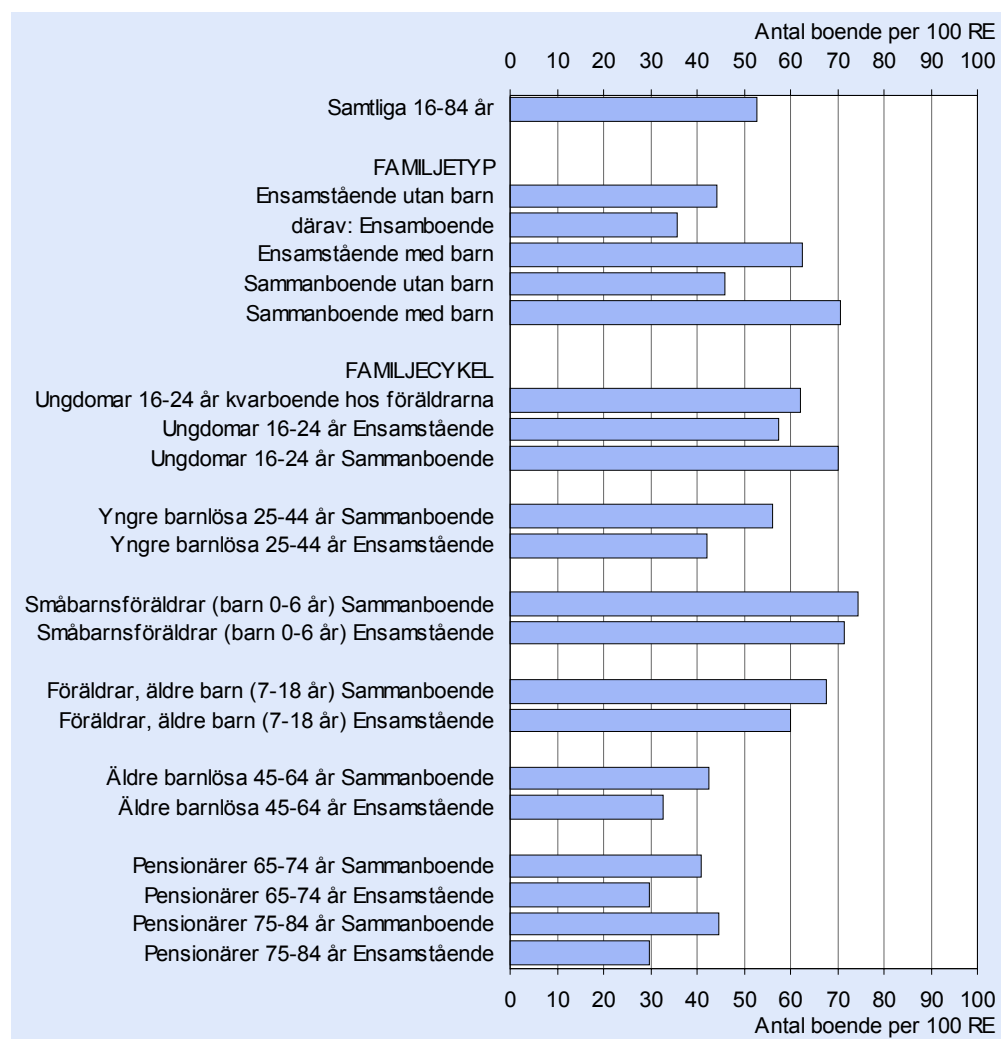
I diagram 3.5 framkommer att barnfamiljer är mer trångbodda än andra, medan ensamstående utan barn är de minst trångbodda. När det gäller ensamstående med barn är kvinnor mer trångbodda än män, i genomsnitt 66 boende per 100 rumsenheter bland kvinnor jämfört med 56 bland män.

Diagram 3.5 Antal boende per 100 rumsenheter efter familjetyp.

Personer 16-84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal

Figure 3.5 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16-84, 2006-07.

Distribution by type of family and family cycle. Average amount

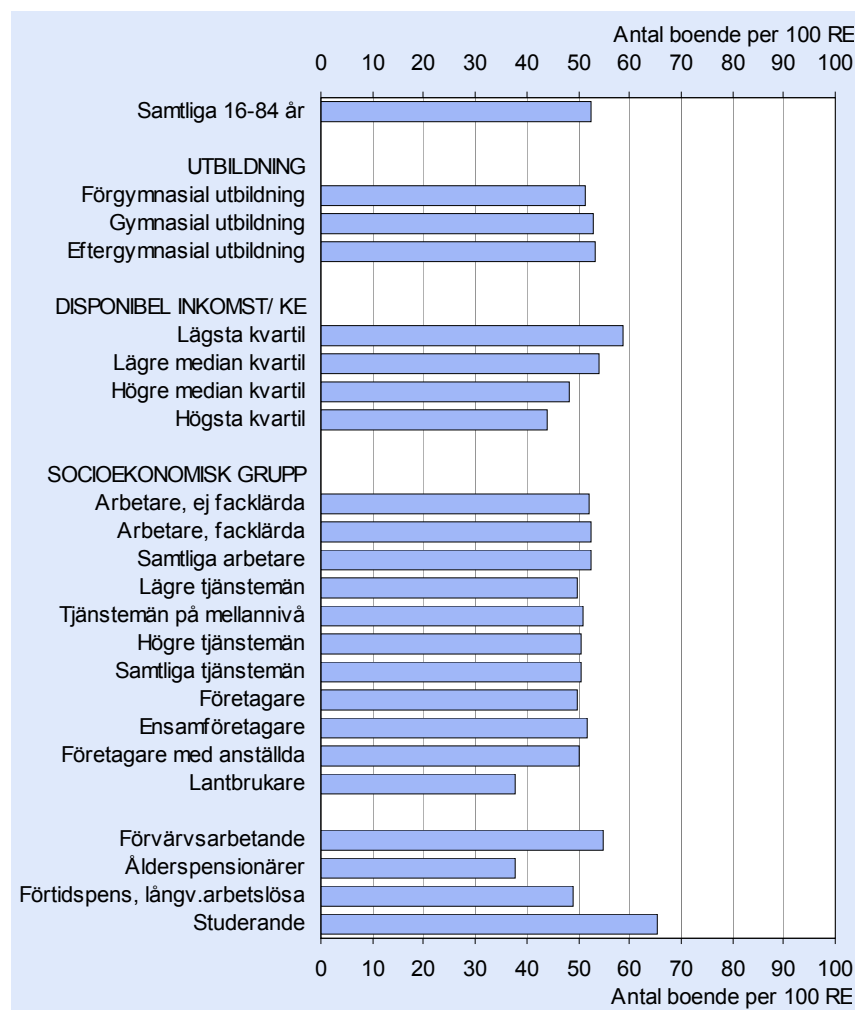
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Diagram 3.6 visar att trångboddheten inte varierar särskilt mycket mellan olika utbildnings- eller socioekonomiska grupper. Fördelas trångboddhet över disponibel inkomst framkommer däremot tydliga skillnader. Trångboddheten minskar med stigande inkomst för både män och kvinnor.

Diagram 3.6 Antal boende per 100 rumsenheter efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07.

Genomsnittligt antal

Figure 3.6 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Average amount

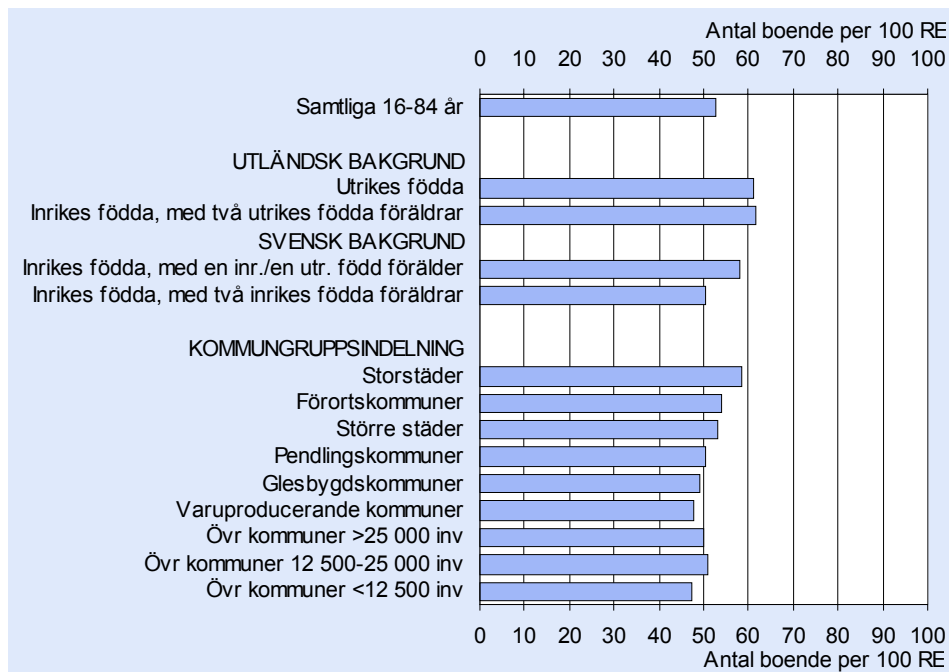

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Vidare framkommer i diagram 3.7 att personer med svensk bakgrund är mindre trångbodda än personer med utländsk bakgrund. Framför allt är det inrikes födda med två inrikes födda föräldrar som är mindre trångbodda än övriga. Boende i mindre kommuner är mindre trångbodda än boende i större städer.

Diagram 3.7 Antal boende per 100 rumsenheter efter bakgrund och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Genomsnittligt antal

Figure 3.7 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Average amount

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Trångboddhet över tid

Som framgick tidigare, i diagram 3.2, har trångboddheten totalt sett minskat sedan 1975, främst under slutet av 1970-talet och första halvan av 1980-talet. Vid en indelning i familjetyper visar det sig att gruppen ensamstående med barn inte har fått ta del av denna minskade trångboddhet i lika hög grad som andra familjetyper. Detta gäller särskilt ensamstående kvinnor med barn, vilka snarare har erfarit en ökad trångboddhet sedan början av 1980-talet.

I mitten av 1970-talet var personer med endast förgymnasial eller gymnasial utbildning klart mer trångbodda än personer med eftergymnasial utbildning. Redan i mitten av 1980-talet hade denna skillnad minskat till ett par procentenheter och därefter varit stabil.

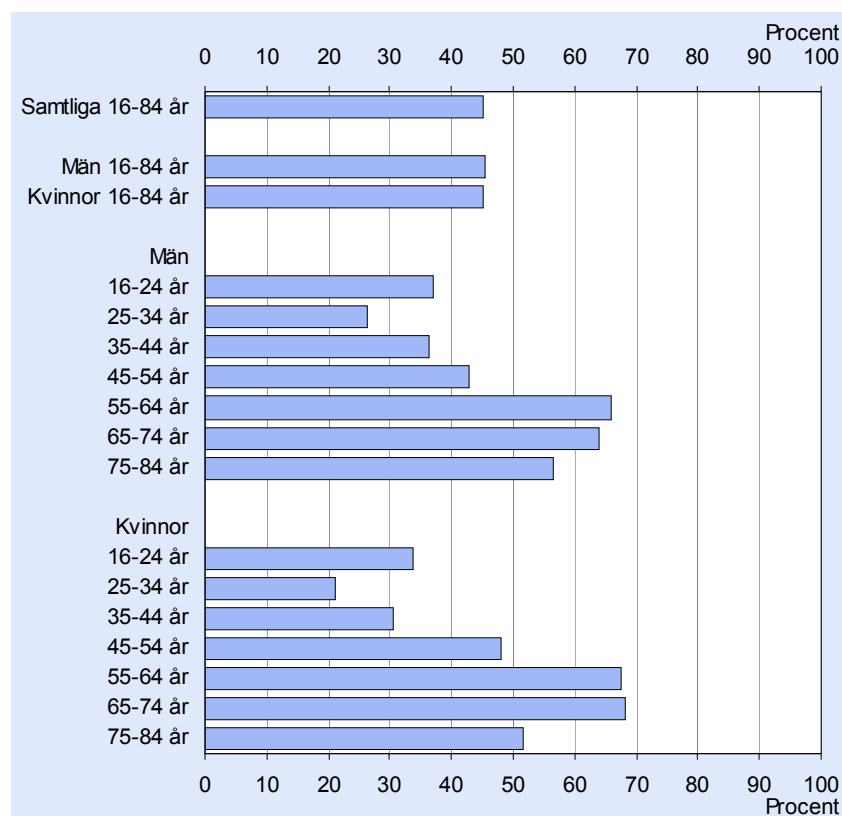
Därutöver kan nämnas att trångboddheten minskat kraftigare i mindre kommuner än i större städer.

Hög utrymmesstandard

Enligt definitionen av hög utrymmesstandard ska ett hushåll ha *mer än ett rum (sovrum) per boende, kök och vardagsrum oräknade*. År 2006-07 visar att drygt 45 procent av befolkningen har denna standard.

Diagram 3.8 Hög utrymmesstandard efter kön och ålder. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 3.8 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

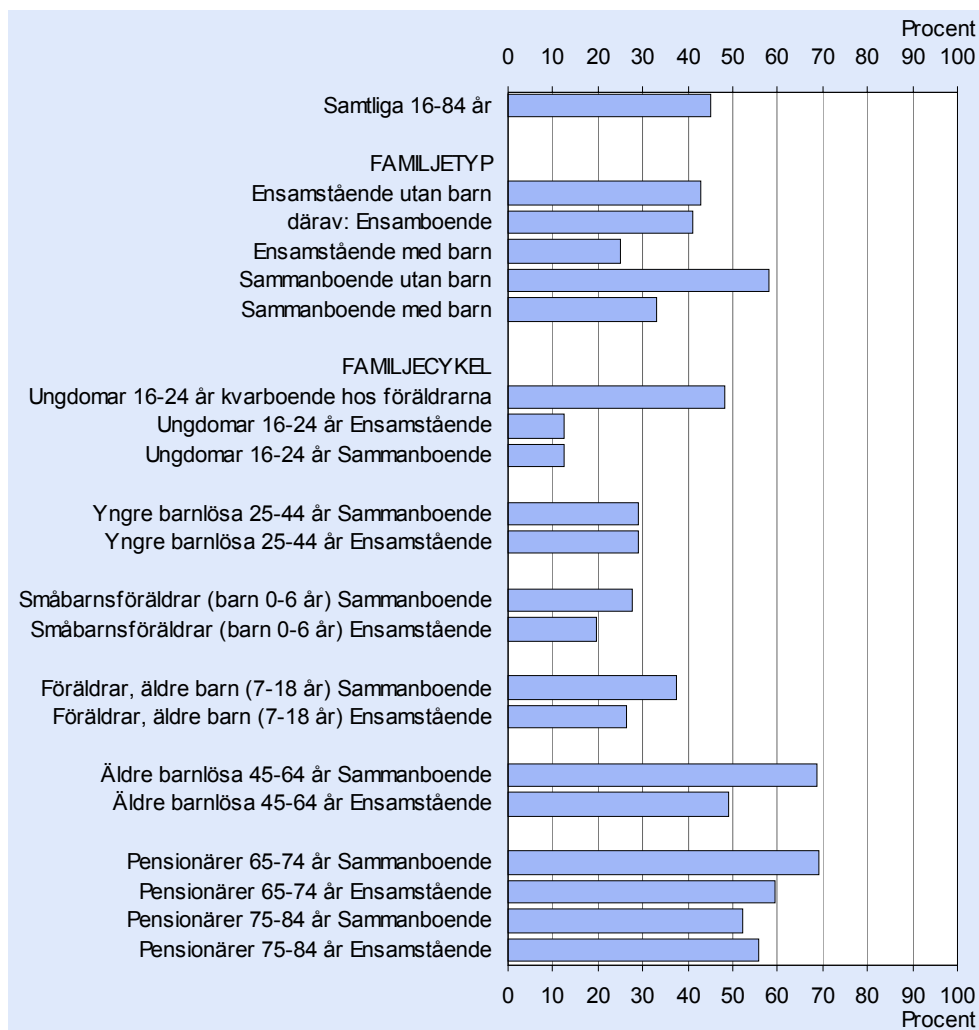

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Det är främst bland befolkningen över 45 år som de höga andelarna med hög utrymmesstandard återfinns och då främst bland de grupper som saknar barn eller vars barn har flyttat ut (se diagram 3.9).

Det finns stora skillnader mellan olika familjetyper. Lägst andel med hög utrymmesstandard återfinns bland ungdomar 16–24 år samt ensamstående småbarnsföräldrar. Andelen sammanboende personer i åldern 16–24 år med hög utrymmesstandard är 12 procent medan andelen bland sammanboende och barnlösa i åldern 45–74 år är närmare 70 procent.

Att en så låg andel av yngre personer har hög utrymmesstandard enligt denna definition, såväl sammanboende som ensamstående, kanske inte är ett tecken på bristande välfärd utan snarare kan ses som ett steg på vägen i bostadskarriären. Det är mer anmärkningsvärt att andelen ensamstående föräldrar med hög utrymmesstandard är så låg som knappt 25 procent, bland kvinnor i denna grupp endast 17 procent.

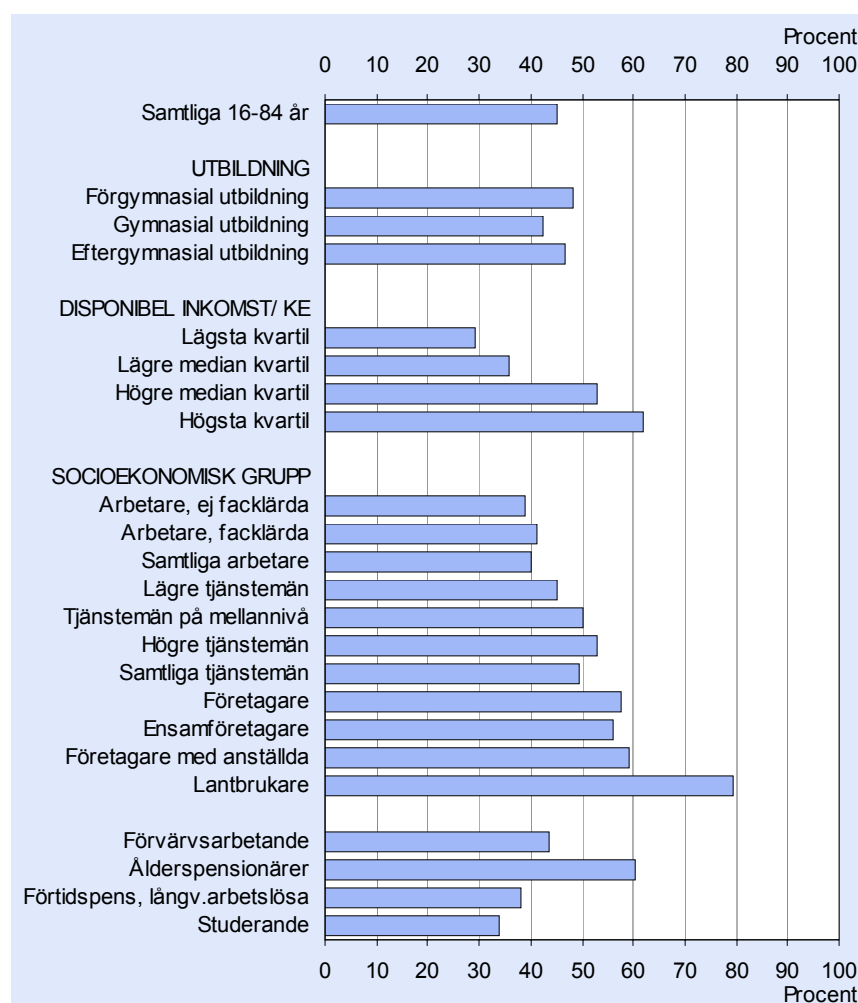
Diagram 3.9 Hög utrymmesstandard efter familjetyp och familjecykel.**Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent***Figure 3.9 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Percent*

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I diagram 3.10 framgår att andelen med hög utrymmesstandard ökar med stigande inkomst. I den lägsta inkomstkvartilen är andelen 29 procent jämfört med 62 procent i den högsta inkomstkvartilen. Samtidigt är andelen tjänstemän med hög utrymmesstandard nästan 10 procentenheter högre än andelen bland arbetare. Här råder lite av ett motsatsförhållande då andelen med hög utrymmesstandard är högre bland personer med endast förgymnasial utbildning jämfört med personer med gymnasial- och eftergymnasial utbildning. Att fördelningen efter utbildning visar ett sådant mönster beror sannolikt på att det, som tidigare nämnts, är en förhållandevis stor andel lågutbildade bland den äldre delen av befolkningen.

Diagram 3.10 Hög utrymmesstandard efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 3.10 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent

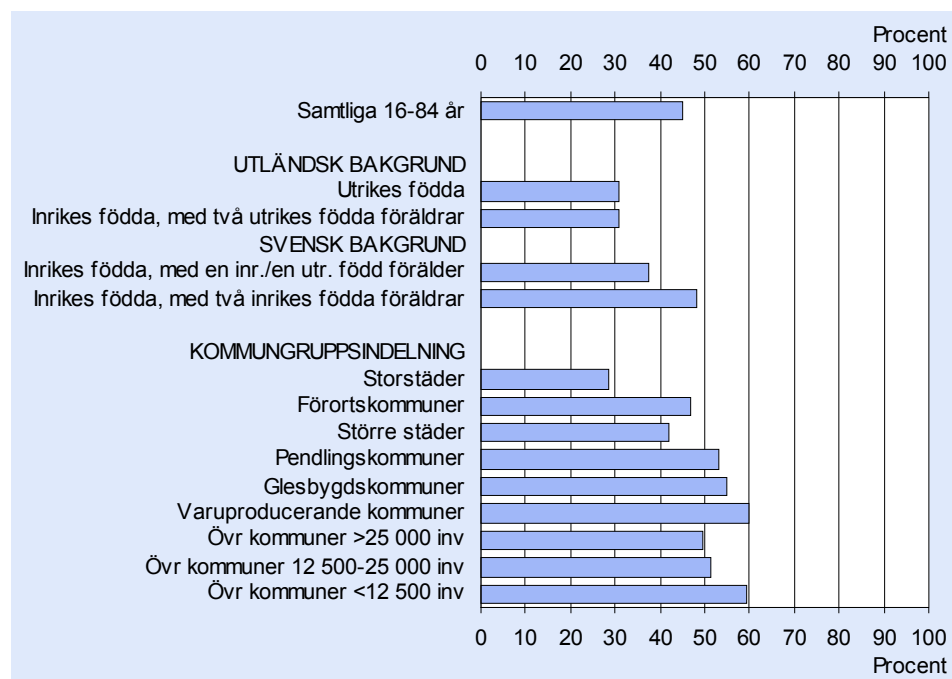

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

En indelning efter svensk eller utländsk bakgrund visar att inrikes födda med två inrikes födda föräldrar skiljer sig från övriga genom en hög andel personer med hög utrymmesstandard. Sett till olika kommuntyper framträder det förväntade mönstret att andelen med hög utrymmesstandard stiger med ett minskande antal invånare.

Diagram 3.11 Hög utrymmesstandard efter bakgrund och kommungrupp Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 3.11 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Hög utrymmesstandard över tid

Som framkommit tidigare har andelen med hög utrymmesstandard ökat kontinuerligt sedan mitten av 1970-talet, med undantag för några år under 1990-talets början (se diagram 3.1). Åren 2006-07 har andelen personer i åldern 16–74 år med hög utrymmesstandard nära nog fördubblats sedan mätningarna tog sin början 1975, drygt 44 procent mot tidigare 23 procent. Utvecklingen är i stort sett identisk för män och kvinnor.

Fördelat efter ålder har ökningen av andelen med hög utrymmesstandard varit störst bland äldre. Personer i åldern 55–74 år bibehöll sin höga utrymmesstandard under de finansiella krisåren under 1990-talet, vilket inte gäller övriga åldersgrupper.

Barnfamiljer har inte tagit del av den generella ökningen av bostadsstandarden i lika hög grad som barnlösa, framför allt gäller detta ensamstående föräldrar. Däremot har personer med endast förgymnasial utbildning ökat sin bostadsstandard i högre grad än högre utbildade. Detta visar sig i viss mån även sett till socioekonomiska grupper då andelen högre tjänstemän med hög utrymmesstandard inte ökat lika mycket som andelarna för arbetare och övriga tjänstemän. Ökningen bland lågutbildade kan sannolikt relateras till den stora andelen lågutbildade bland den äldre delen av befolkningen.

Andelen med hög utrymmesstandard har ökat i alla kommungrupper men mer i glesbygdskommuner än i storstadskommuner och större städer.

Ökningen av utrymmesstandard över tid fördelar sig jämnt mellan män och kvinnor, även sett till de flesta övriga befolkningsgrupper.

Utrymmesstandard – en överblick

Enligt de tidigare använda måtten på trångboddhet har andelen trångbodda legat stabilt sedan mitten av 1980-talet, medan andelen av befolkningen med hög utrymmesstandard har fortsatt att öka fram till år 2006-07.

Vad som framkommit i denna genomgång är att de trångbodda framför allt kännetecknas av att vara unga, att ha barn och av att ha låg inkomst. Därutöver kan sägas att sannolikheten för att vara trångbodd till viss del minskar om man är inrikes född med två inrikes födda föräldrar eller bor i en mindre kommun.

Det är framför allt en grupp som inte har fått ta del av den minskade trångboddheten sedan mitten av 1970-talet, nämligen ensamstående föräldrar och då främst kvinnor, främst på grund av att ensamstående mammor upplevt en ökad trångboddhet under de senaste 10 åren. I övrigt kan nämnas att skillnader i bostadens utrymmesstandard minskat mellan låg- och högutbildade samt mellan arbetare och tjänstemän.

4 Hygien

Tillgång till extra dusch eller toalett

Så gott som alla hushåll har idag tillgång till såväl dusch som toalett, vilket medför att det kanske inte längre är ett bra nationellt mått på välfärd. Det kan däremot vara intressant att se vilka befolkningsgrupper som har tillgång till extra dusch eller extra toalett.

Åren 2006-07 har 35 procent av befolkningen mellan 16–84 år tillgång till extra dusch, medan 56 procent har tillgång till extra toalett. Vad som är avgörande i båda fallen är om man bor i småhus eller i flerfamiljshus. Bland småhusboende har drygt hälften extra dusch medan endast var tionde har detsamma i flerfamiljshus. Motsvarande andelar för extra toalett är 79 procent för småhus samt cirka 25 procent för flerfamiljshus.

Skillnaderna mellan olika befolkningsgrupper förklaras således till stor del av hur man bor. De befolkningsgrupper som i hög grad bor i småhus, exempelvis sammanboende med barn, högre tjänstemän, personer med hög disponibel inkomst eller boende utanför storstäderna, har i stor utsträckning tillgång till extra dusch respektive extra toalett. De som däremot i högre utsträckning bor i flerfamiljshus, till exempel ensamstående, personer med låg disponibel inkomst och arbetare, har mer sällan tillgång till extra dusch eller extra toalett.

Under perioden 1990–2007 har andelen med tillgång till extra dusch stigit med drygt 4 procentenheter, medan motsvarande ökning för tillgång till extra toalett är nästan 6 procentenheter.

Tillgång till bastu eller egen tvättmaskin

Åren 2006–07 har 18 procent av befolkningen tillgång till bastu i den egna bostaden. Också här är hur man bor den avgörande faktorn. Bland småhusägare är andelen 24 procent jämfört med mellan 8 och 10 procent bland boende i flerfamiljshus.

Med tillgång till egen tvättmaskin avses eget ägande, inte tillgång till tvättmaskin i gemensam tvättstuga eller liknande. Drygt 74 procent av befolkningen mellan 16–84 år har tillgång till egen tvättmaskin. Det har inte skett någon signifikant förändring sedan 1990–1991.

Hur man bor är avgörande även för tillgången till egen tvättmaskin. Bland småhusboende har nästan samtliga egen tvättmaskin medan mindre än hälften av de som bor i flerfamiljshus har detsamma. Värt att notera är att andelen boende i bostadsrätt med egen tvättmaskin har ökat något, medan det bland boende i hyresrätt blivit något ovanligare under perioden 1990 till 2007. Detta behöver dock inte innebära en standardsänkning bland boende i hyresrätt. Det är troligt att allt fler flerfamiljshus med hyresrätter, i takt med nybyggnationer och renoveringar, har utrustats med gemensamma tvättstugor av en sådan standard att många inte funnit det värt att investera i egen tvättmaskin.

Tabell 4.1 Utrustningsstandard hygien efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 4.1 Housing equipment hygiene. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type and grant of enjoyment. Percent

	Tillgång till extra dusch	Tillgång till extra toalett	Tillgång till bastu	Tillgång till egen tvättmaskin
Samtliga	34,5	55,5	17,6	74,3
Män	34,6	57,0	17,8	75,2
Kvinnor	34,5	54,0	17,5	73,5
HUSTYP				
Småhus	52,3	78,7	23,9	98,0
Flerfamiljshus 1-4 vån	9,6	21,4	8,4	40,1
Flerfamiljshus 5 eller fler vån	9,8	27,6	9,8	45,2
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	53,5	80,2	25,2	98,7
Bostadsrätt	17,7	36,3	14,6	57,0
Hysesrätt	10,6	23,0	6,2	41,4

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

5 Köksutrustning

Diskmaskin

I detta kapitel redogörs för personer 16–74 år då dessa frågor funnits med sedan mätningarnas början år 1975. Två tredjedelar av befolkningen, 66 procent, hade år 2006-07 tillgång till diskmaskin i sin bostad. Detta innebär en markant ökning sedan mätperiodens början år 1975, då andelen var 18 procent.

I likhet med mycket annat när det gäller utrustningsstandard i hushållet är det hustyp och upplåtelseform som verkar avgöra andelen som har tillgång till diskmaskin. Bland boende i hyresrätt är andelen 34 procent jämfört med 62 procent bland boende i bostadsrätt samt 85 procent bland de som bor med äganderätt.

En jämförelse mellan män och kvinnor visar att diskmaskin är vanligare bland ensamstående män än bland ensamstående kvinnor. Det motsatta gäller bland höginkomsttagare där diskmaskin är vanligare bland kvinnor.

De befolkningsgrupper som tagit störst del av den generella ökningen av tillgång till diskmaskin sedan 1970-talets mitt är äldre samt lågutbildade. Sett till utbildning är skillnaden idag endast 5 procentenheter mellan personer med endast förgymnasial utbildning och personer med eftergymnasial utbildning. Skillnaden mellan låginkomsttagare och höginkomsttagare har däremot ökat sedan 1975.

Frys

När det gäller frys är behovet i stort sett mättat, 99 procent av befolkningen har frys åren 2006-07. Det var relativt vanligt med frys redan år 1975, då 77 procent av befolkningen hade frys. Det föreligger inte heller några större skillnader mellan vare sig män och kvinnor eller olika befolkningsgrupper. Det enda som kan noteras är att det är något färre ensamstående ungdomar som har frys, drygt 91 procent, jämfört med övriga grupper.

Mikrovågsugn

Mikrovågsugnen är en i sammanhanget relativt sent introducerad anordning i de svenska hemmen. Första gången man i Levnadsnivåundersökningarna ställde frågan om tillgång till mikrovågsugn, 1996–1997, hade 74 procent av befolkningen redan hunnit skaffa sig en. År 2006-07, har andelen ökat med 17 procentenheter till 91 procent.

I tabell 5.1 blir det tydligt att även mikrovågsugnar är vanligare bland småhusboende, 95 procent, än bland boende i flerfamiljshus, knappt 86 procent. Det framkommer dock inga större skillnader mellan andra befolkningsgrupper. Det är något ovanligare bland ensamstående ungdomar, ensamboende, äldre, lantbrukare, låginkomsttagare samt bland boende i storstäder att ha mikrovågsugn.

Tabell 5.1 Utrustningsstandard kök efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Table 5.1 Housing equipment kitchen. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by men and women, housing type and grant of enjoyment. Percent

	Tillgång till diskmaskin	Tillgång till frys	Tillgång till mikrovågs- ugn
Samtliga	65,8	98,7	90,9
Män	65,7	98,4	91,0
Kvinnor	65,8	99,0	90,8
HUSTYP			
Småhus	83,8	99,5	94,5
Flerfamiljshus 1-4 vån	35,8	97,8	86,3
Flerfamiljshus 5 eller fler vån	50,0	97,5	85,2
UPPLÅTELSEFORM			
Äganderätt	85,0	99,6	94,5
Bostadsrätt	61,9	99,2	89,2
Hyresrätt	33,9	97,1	85,5

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Extra förrådsutrymmen

En fråga om tillgång till förrådsutrymmen har även ställts i ULF, dock endast under fördjupningsåren för boendefrågor, 1990–1991, 1999 samt 2006-07. Det är inte många som saknar tillgång till extra förrådsutrymmen i Sverige idag. Andelen av befolkningen som har detta (97 procent) har i stort sett inte ökat alls sedan 1990–1991 och skillnaden mellan småhus och flerfamiljshus är inte mätbar. Man kan dock tänka sig att boende i småhus har större förrådsutrymmen än boende i flerfamiljshus, då det visar sig att boende i småhus är mer nöjda med bostadens förvaringsutrymmen än boende i flerfamiljshus (se kapitel 7). Ensamstående ungdomar är den enda grupp som sticker ut, 88 procent av dessa har tillgång till extra förrådsutrymme i sitt boende.

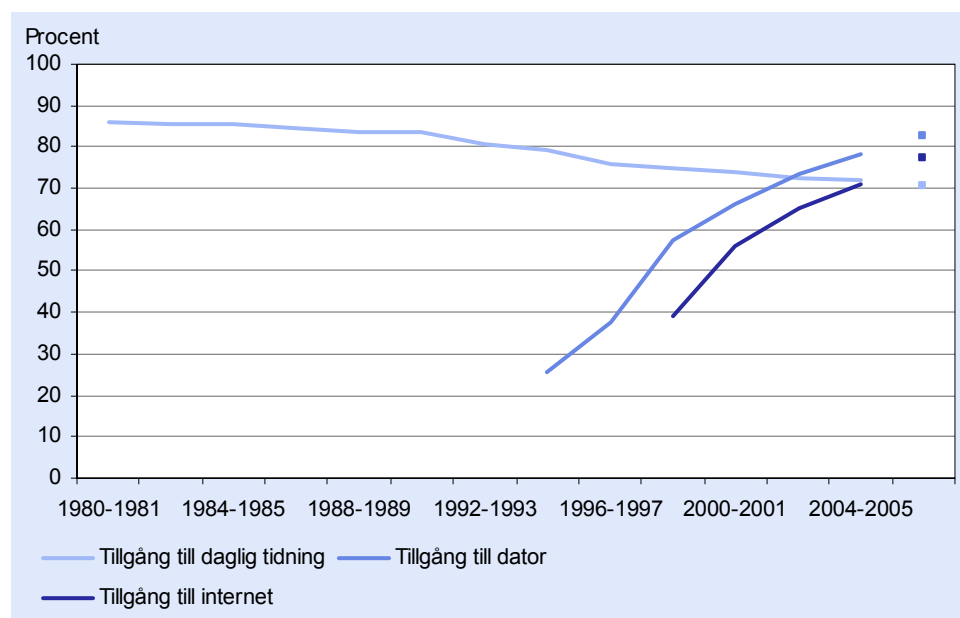
6 Media

Två tydliga tendenser

När det gäller tillgång till olika media är det främst två tendenser som är såväl tydliga som intressanta. Det ena är den minskning som skett över tid när det gäller tillgång till daglig tidning i bostaden. Det andra är den närmast explosionsartade utveckling som skett när det gäller tillgång till dator och internet i hemmet. I diagram 6.1 presenteras en översikt för dessa mediaformers utveckling över tid för befolkningen 16–84 år.

Diagram 6.1 Tillgång till daglig tidning, dator och internet. Personer 16–84 år. År 1975–2007 (dator: 1994–2007, internet: 1998–2007).

Figure 6.1 Access to daily newspaper, computer for domestic use and internet. Persons aged 16–84, 1975–2007. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I den kommande redovisningen presenteras samtliga mediaformer som ingår i ULF-undersökningarna mer i detalj.

Tillgång till daglig tidning

Tillgång till en daglig tidning (även kvällstidning och varannandagstidning) i bostaden har till skillnad från de flesta andra mediaformer minskat kraftigt, med närmare 15 procentenheter sedan början av 1980-talet, vilket framgår av diagram 6.1. Från 1975 och drygt ett och ett halvt decennium framåt låg andelen med tillgång till daglig tidning på cirka 85 procent – det är alltså under 1990-talet och in på 2000-talet minskningen påbörjats. Skillnaderna mellan män och kvinnor när det gäller denna utveckling är små.

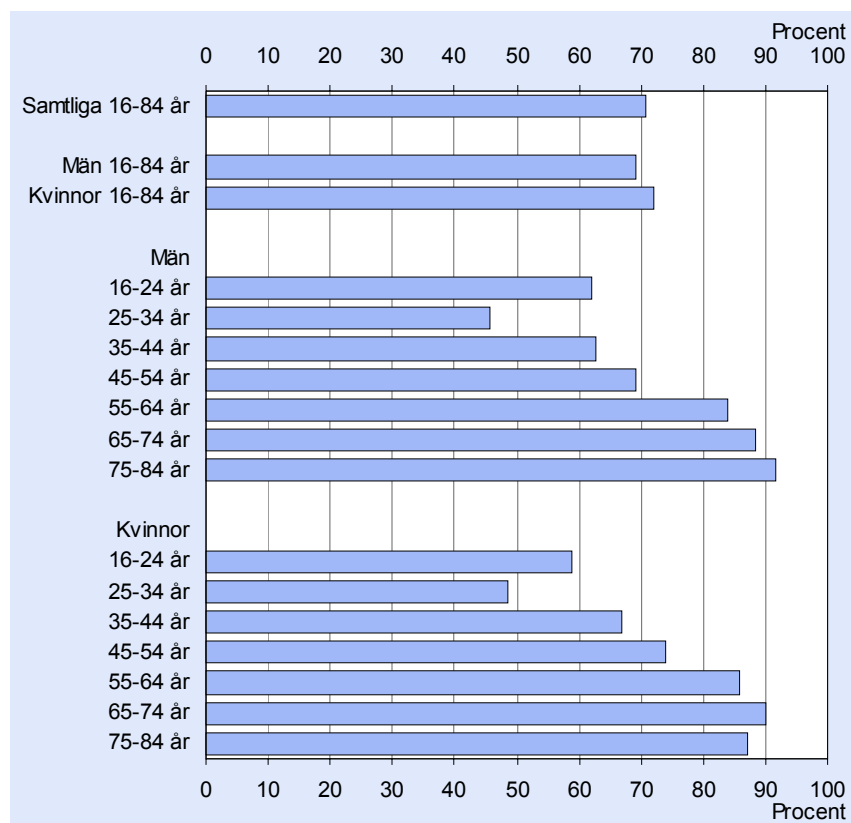
Kön och ålder

I det tabellmaterial som bifogas rapporten, framgår att utvecklingen, när det gäller tillgång till daglig tidning, till stor del är en generationsfråga. Bland ungdomar i åldrarna 25–34 år var det cirka 80 procent, som läste någon daglig tidning 1980–1981. År 2006–07 är den andelen nere i 47 procent, en minskning med hela 33 procentenheter. Den allra yngsta åldersgruppen, 16–24 år, håller ställningarna något bättre, med cirka 60 procent dagliga tidningsläsare. Detta kan bero på att man fortfarande läser den tidning som finns i föräldrahemmet, eller att man förser sig med de gratis-tidningar av nyhetskaraktär som sedan några år funnits i de större städerna. Det finns allmänt en dålig kontroll över i vilken utsträckning dessa gratistidningar kommer med vid intervjuerna. Detsamma kan sägas om de dagstidningar som en arbetsgivare eventuellt tillhandahåller.

Vad som emellertid kan sägas är att det är de äldre, ålderspensionärerna som håller andelarna med tillgång till daglig tidning uppe. I åldrarna över 65 år uppger sig cirka 90 procent vara dagliga tidningskonsumenter, en obetydlig minskning sedan början av 1980-talet.

Diagram 6.2 Tillgång till daglig tidning efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-2007. Procent.

Figure 6.2 Access to daily newspaper. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

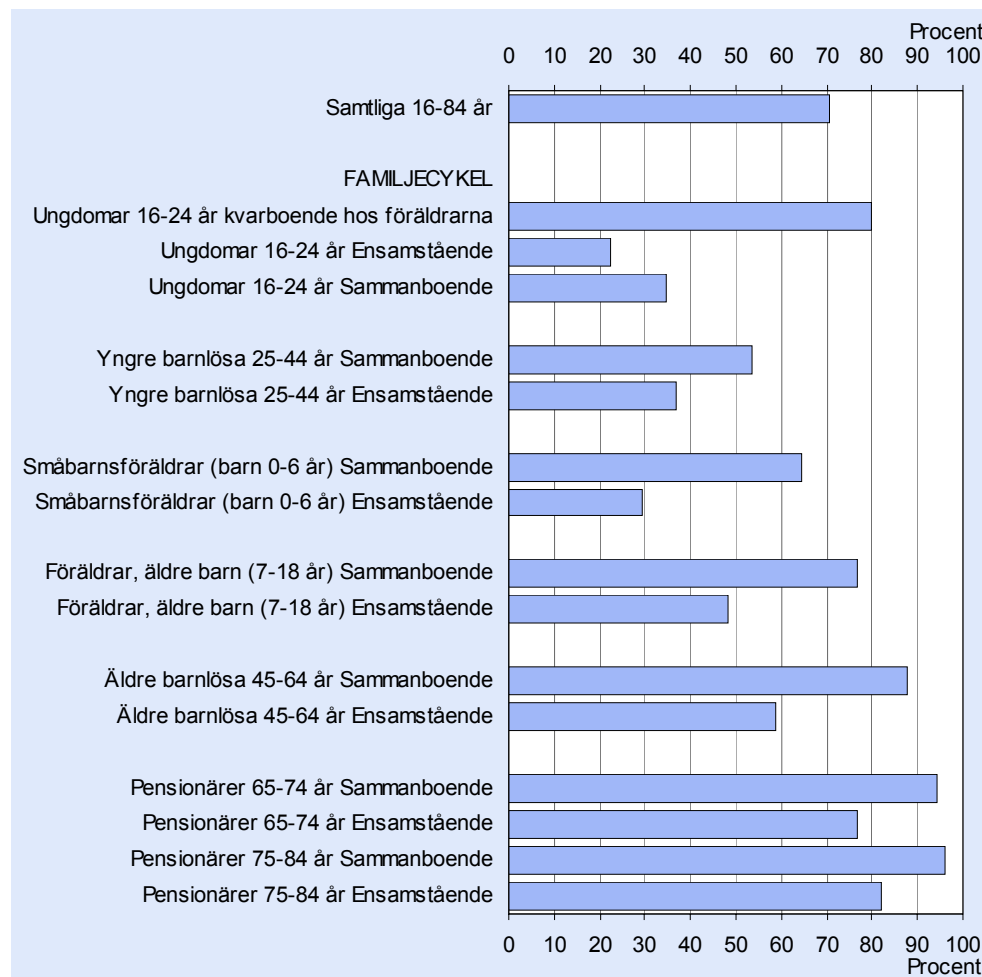
Familjecykel

Indelningen efter familjecykel visar tydliga tendenser: en lägre andel ensamstående har tillgång till daglig tidning i bostaden jämfört med sammanboende vilket gäller i alla åldersgrupper. Detta kan beskrivas av 22 procent

med tillgång till daglig tidning i bostaden bland ensamstående 16–24-åringar och 82 procent bland de ensamstående 75–84-åringarna. Motsvarande andelar bland de yngsta och äldsta sammanboende är 35 respektive 96 procent.

Diagram 6.3 Tillgång till daglig tidning efter familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.

Figure 6.3 Access to daily newspaper. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by family cycle. Percent

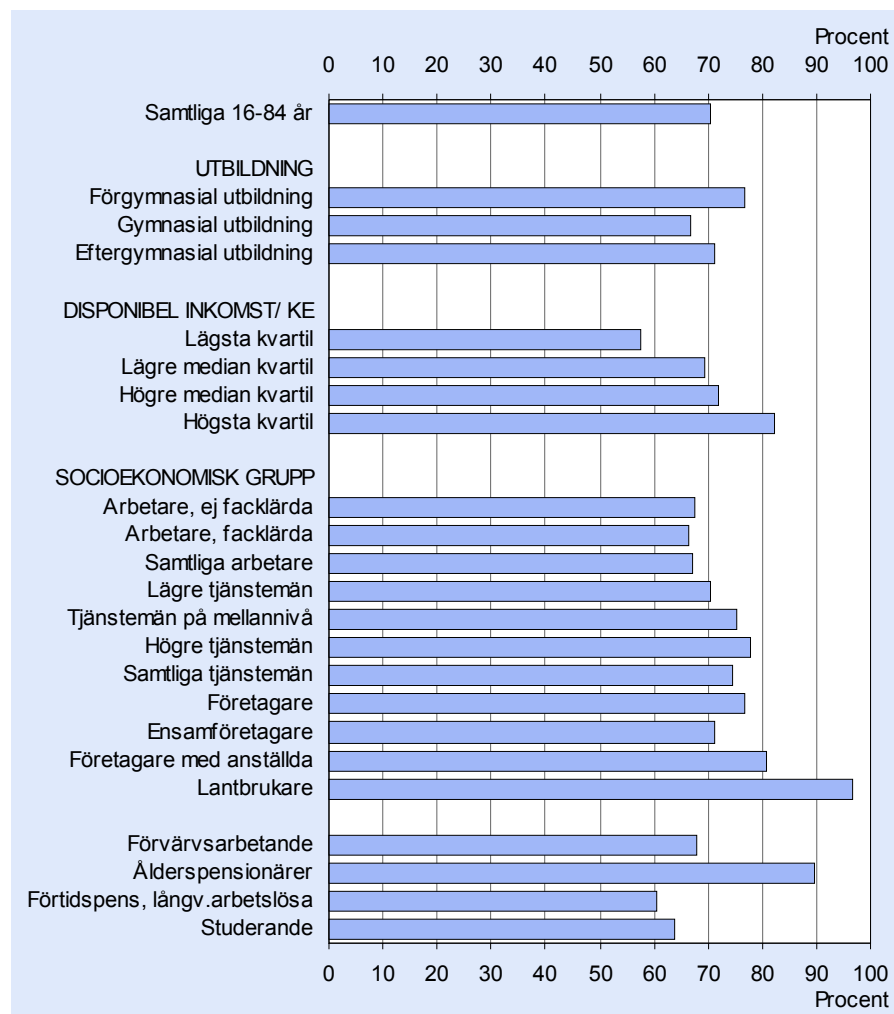
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Socioekonomisk grupp

Bland arbetare läser cirka 67 procent en daglig tidning, (en minskning med cirka 15 procentenheter under den senaste 25-årsperioden). Bland högre tjänstemän är andelen 78 procent (också en minskning med cirka 15 procentenheter). Den högsta andelen har dock lantbrukarna med hela 97 procent, en andel som varit oförändrad sedan början av 1980-talet. Andelen studerande med tillgång till daglig tidning i bostaden minskar från 85 till 64 procent under den redovisade tidsperioden.

Diagram 6.4 Tillgång till daglig tidning efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 6.4 Access to daily newspaper. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Därutöver kan nämnas att tillgång till daglig tidning är vanligare i mindre kommuner än i storstäder och dess närhet. Detta mönster har varit likadant under de år som frågan ingått i ULF-undersökningarna.

Tillgång till TV respektive Video/DVD

Under hela perioden sedan 1975 har över 95 procent av befolkningen angett att man har tillgång till en TV. Behovet är med andra ord mättat, och de skillnader som finns mellan olika befolkningsgrupper är nog snarast en livsstilsyttring än ett ekonomiskt övervägande. Under den senaste tjugofemårsperioden har däremot videoapparater och DVD-spelare gjort ett intåg i de svenska hemmen.

År 1982 ställdes för första gången i ULF en fråga om videoinnehav. Då innehade en tiondel av befolkningen video. Fram till 1994 hade andelen ökat till 74 procent, då frågan för första gången integrerades med tillgång till DVD. Fram till 2007 har andelen stigit till över 90 procent. Andelen med

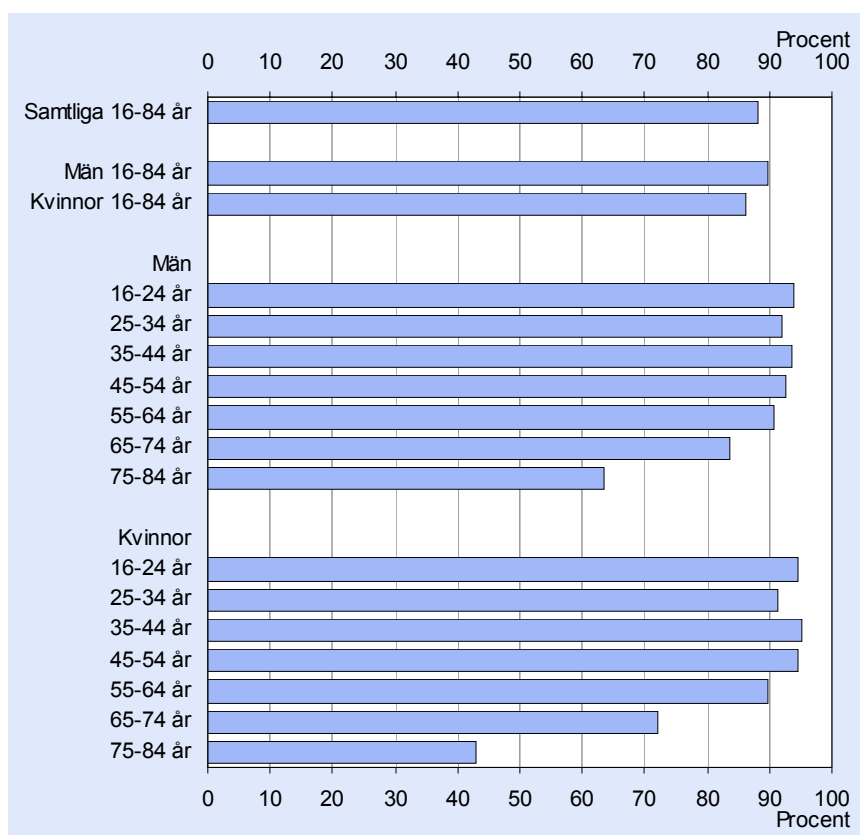
innehav av video eller DVD har genomgående varit något högre bland män än bland kvinnor.

Kön och ålder

Innehav av video/DVD har varit en mer eller mindre ungdomlig företeelse, men i takt med att generationer blir äldre och nya tillkommer, är en åldersrelaterad utjämning i full gång. År 2006-07 hade drygt 80 procent i åldrarna upp till 65 år en sådan apparat – men hela 78 procent av 65–74-åringarna och drygt hälften av 75–84-åringarna svarade också ja.

Diagram 6.5 Tillgång till Video/DVD efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 6.5 Access to video/DVD. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

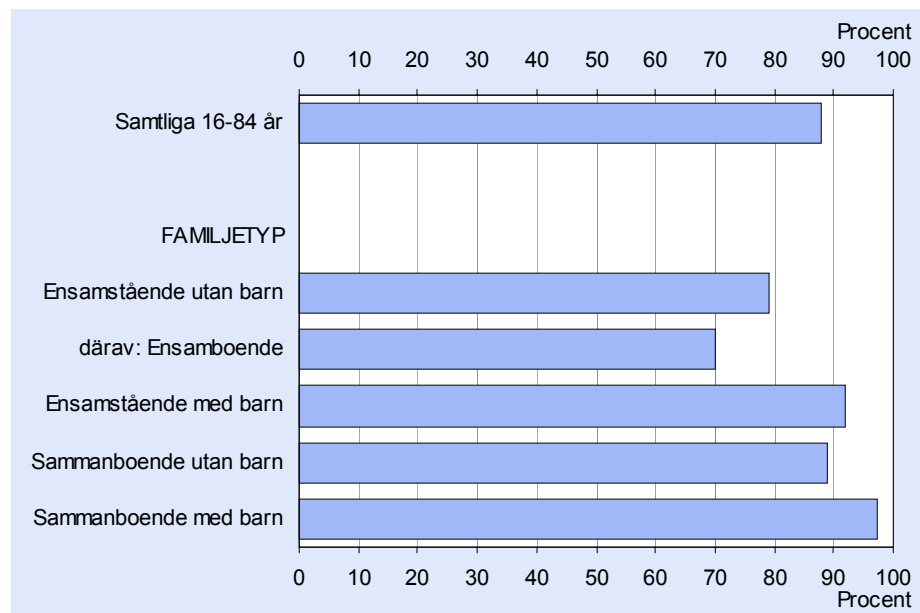

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Liknande tendenser kan man konstatera inom flertalet indelningar. I början av 1980-talet var det främst barnfamiljerna som skaffade en video, numera är skillnaderna mellan olika familjetyper betydligt mindre.

Diagram 6.6 Tillgång till Video/DVD efter familjetyp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 6.6 Access to video/DVD. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by type of family. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Andra befolkningsgrupper

Mellan personer med svensk eller utländsk bakgrund har det här aldrig funnits några större skillnader, liksom inte heller mellan arbetare och tjänstemän. Bland de socioekonomiska grupperna har företagarna inledningsvis haft något högre andelar medan jordbrukarna genomgående haft något lägre andelar. Sammanfattningsvis kan dock hävdas att det troligen är skillnader i livsstil och inte ekonomiska barriärer som styr dessa konsumtionsval.

Tillgång till dator och Internet i hemmet

Få företeelser har genomgått en sådan revolutionerande utveckling som datoriseringen av samhället: både i hemmen och på våra arbetsplatser. Från att i begynnelsen ha varit ett dyrt, otympligt och relativt lågpresenterande redskap för stater och större företag har datorn under senare år blivit allt billigare, kraftfullare och mindre skrymmande.

Frågan om tillgång till dator i hemmet har funnits med i ULF sedan 1994, då en fjärdedel av befolkningen, 16-84 år, svarade jakande. Sedan har utvecklingen gått mycket snabbt: åren 2006-07 uppgav 83 procent att man hade en hemdator.

Om datorn under tidigare år i hemmet kanske främst var ett redskap för spel och underhållning har den i och med utbredningen av Internet fått nya användningsområden, exempelvis informationsutbyte, elektronisk

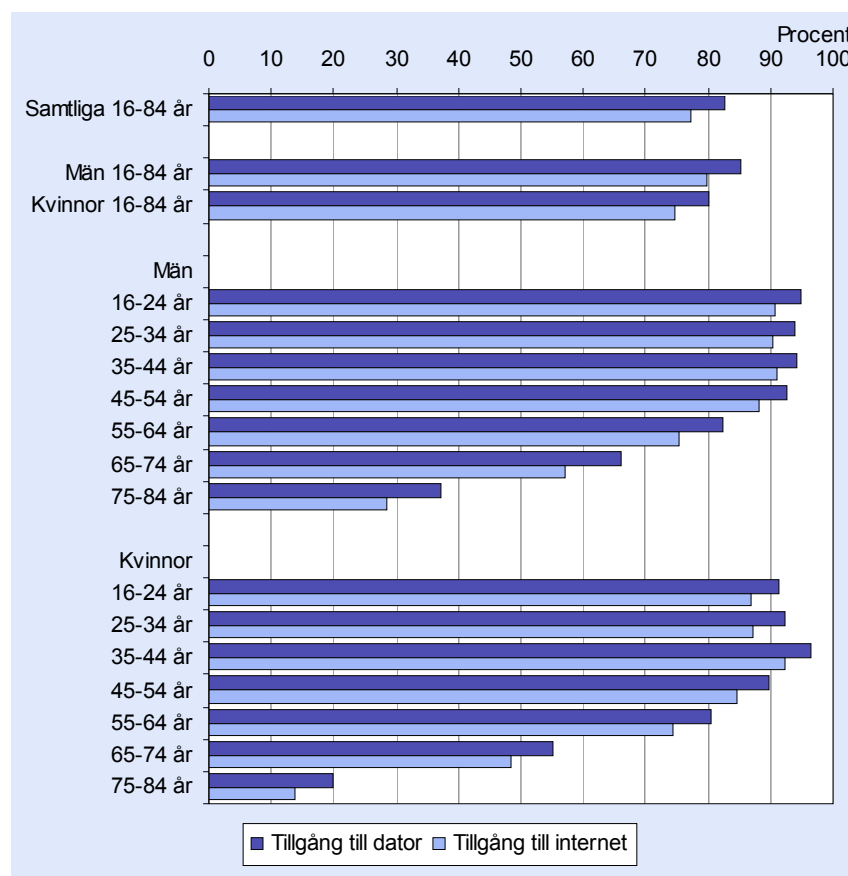
handel och bank- och affärstransaktioner. Åren 1998-99, då frågan ställdes första gången, hade 39 procent tillgång till Internet – en andel som ökade till 77 procent åren 2006-07. I diagram 6.1 i kapitlets inledning visas denna utveckling. Männerna har genomgående år från år något högre andelar än kvinnorna.

Kön och ålder

Som framgår av diagram 6.7 är det fortfarande främst yngre och medelålders personer som redovisar datorinnehav, liksom något fler män än kvinnor, men en utjämning över tid tycks ske kontinuerligt.

Diagram 6.7 Tillgång till dator i hemmet respektive Internetuppkoppling efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent.

Figure 6.7 Access to computer for domestic use and internet. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

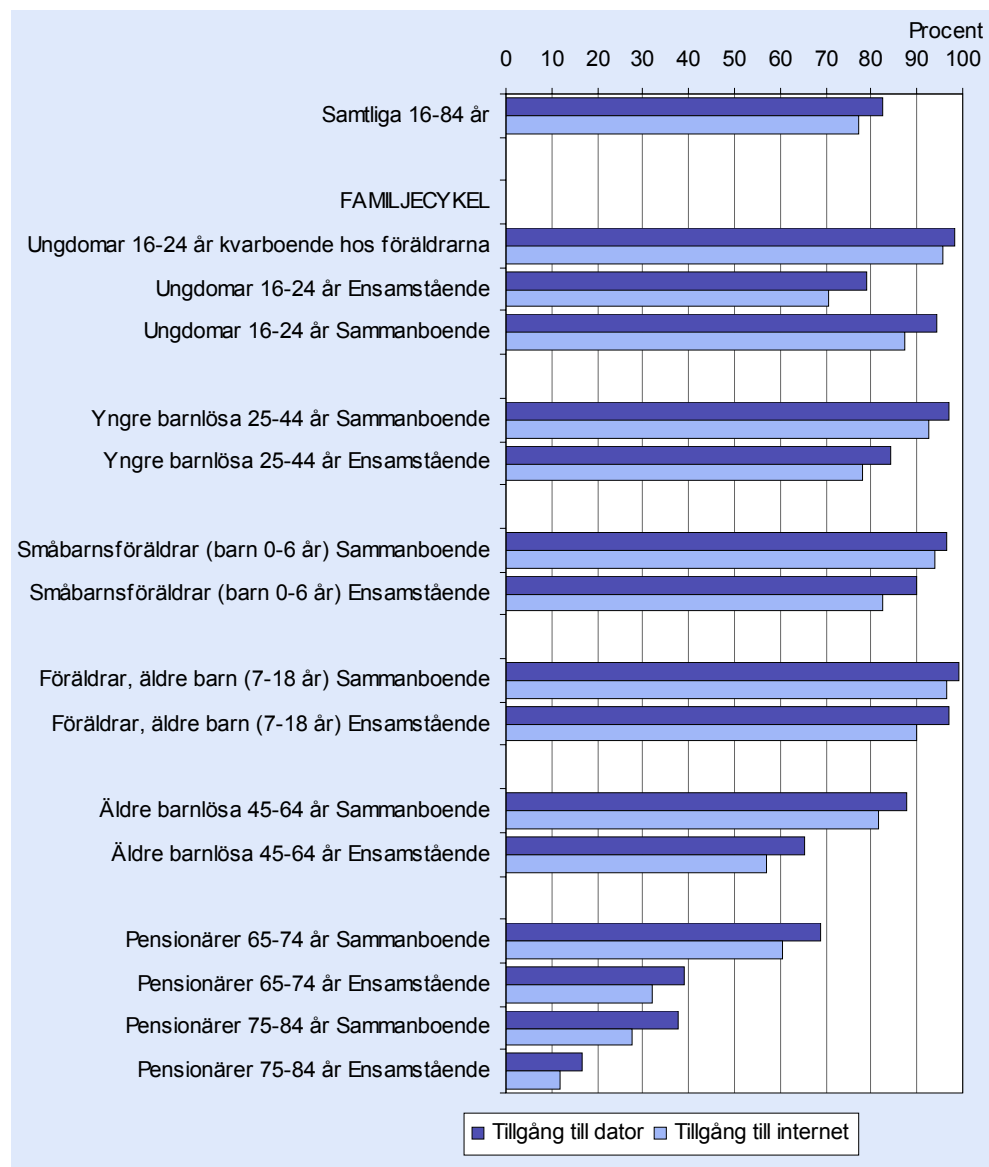
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Familjecykel

Sett till fördelning efter familjecykel finns datorer hos så gott som samtliga sammanboende familjer med något äldre barn. Genomgående är det också så att datorer generellt sett är vanligare bland sammanboende än ensamstående, och bland ensamstående, i sin tur, vanligare bland män än kvinnor. Minst vanligt är det bland ensamstående äldre kvinnliga pensionärer, 14 procent har tillgång till dator i denna grupp. Men även här sker snabba kliv – andelen här var under en procent vid mitten av 90-talet.

Diagram 6.8 Tillgång till dator i hemmet respektive Internetuppkoppling efter familjecykel. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 6.8 Access to computer for domestic use and internet. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by family cycle. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Andra befolkningsgrupper

Som framgår av tabell 6.1 förekommer datorer något oftare i småhus än i flerfamiljshus, liksom oftare bland de som bor med äganderätt (88 procent) än i bostadsrätt (81 procent) respektive hyresrätt (75 procent).

Sett till socioekonomisk grupp ökar andelen datorinnehavare successivt från 69 procent bland ej facklärd arbetare till 95 procent bland högre tjänstemän. Lägst andel har här lantbrukarna med 43 procent. Men skillnaderna minskar ganska markant år från år, och inom en snar framtid kommer sannolikt alla som vill ha tillgång till dator och internet i hemmet också ha möjlighet till detta.

Tabell 6.1 Tillgång till media efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent*Table 6.1 Overall access to media. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent*

	Tillgång till daglig tidning	Tillgång till TV	Tillgång till video/DVD	Tillgång till dator i hemmet	Tillgång till dator med internet
Samtliga, 16–84 år	70,6	96,9	88,0	82,6	77,3
Män	69,1	96,4	89,8	85,2	79,9
Kvinnor	72,0	97,5	86,3	80,0	74,7
HUSTYP					
Småhus	81,0	98,6	92,0	87,5	82,8
Flerfamiljshus 1–4 våningar	54,5	95,0	82,0	74,2	67,4
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	60,2	94,6	84,2	79,6	75,1
UPPLÅTELSEFORM					
Äganderätt	82,5	98,7	92,5	87,7	83,0
Bostadsrätt	67,7	97,4	86,1	80,5	75,7
Hysesrätt	52,0	94,0	81,8	74,9	68,2
KOMMUNGRUPP					
Storstäder	63,2	94,4	88,1	86,3	82,2
Förortskommuner	66,3	98,0	90,5	86,5	82,7
Större städer	71,8	97,2	88,3	83,3	78,0
Pendlingskommuner	69,1	97,6	88,7	79,6	75,6
Glesbygdskommuner	72,8	96,0	80,0	77,3	68,3
Varuprod. kommuner	79,4	98,2	87,2	76,9	72,0
Övr >25 000 inv.	74,3	97,6	86,8	78,6	72,0
Övr 12 500-25 000 inv.	74,9	96,0	87,5	82,8	73,8
Övr <12 500 inv.	76,4	98,2	87,7	78,3	72,6

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

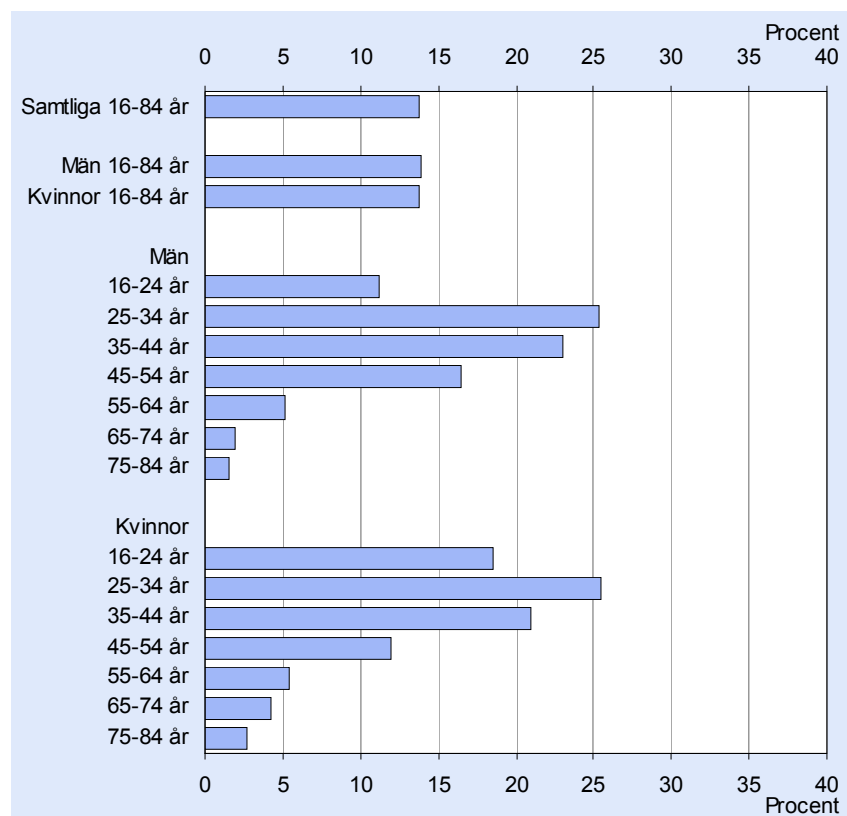
7 Egen bedömning av bostadens standard, utformning och underhåll

Bostadens storlek

Nästan 14 procent av befolkningen, 16–84 år, tycker att deras bostad är för liten, medan knappt 12 procent anser att den är för stor. Resterande 75 procent är nöjda med bostadens storlek. Ur ett välfärdsperspektiv är det intressant vilka som anser att bostaden är för liten, vilket är fokus i den kommande redovisningen.

Diagram 7.1 Attityd till bostadens storlek efter kön och ålder. Personer 16-84 år som anser att bostaden är för liten. År 2006-07. Procent

Figure 7.1 Assessment of size of home. Persons aged 16–84 that consider their home too small, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

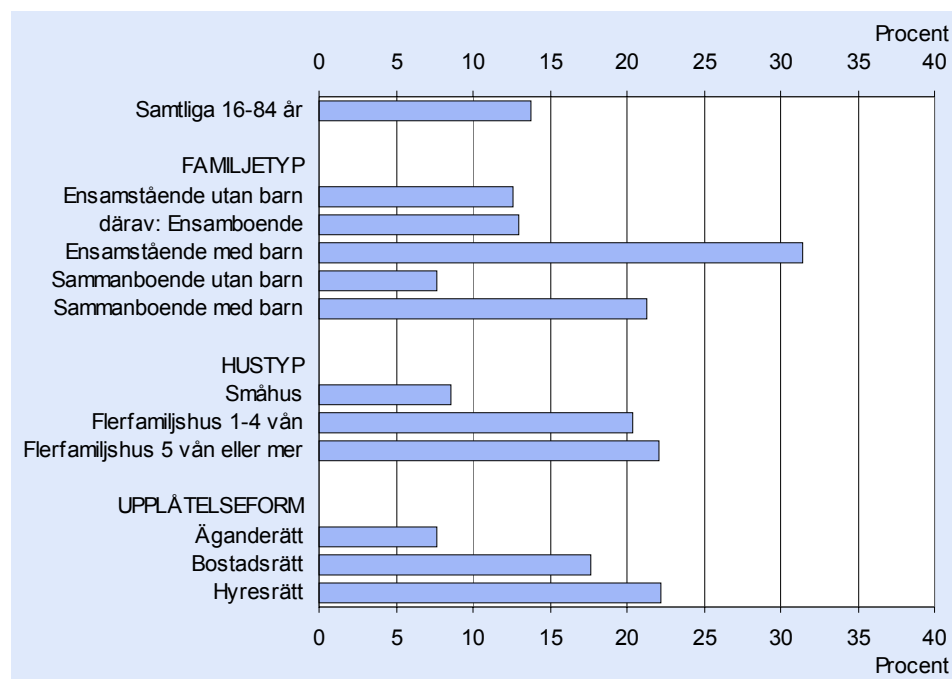
Det finns ingen övergripande skillnad mellan män och kvinnor när det gäller attityd till bostadens storlek. Däremot anser unga kvinnor, 16–24 år, i högre grad än män i samma ålder att bostaden är för liten. Motsatt förhållande gäller i åldern 35–54 år, där männen uttrycker ett större missnöje med bostadens storlek än kvinnorna. Denna skillnad i attityd motsvaras till viss del av faktiska skillnader i trångboddhet.

I diagram 7.2 framkommer att det framför allt är barnfamiljer och boende i flerfamiljshus som gärna hade haft större bostad. Bland ensamstående med barn är andelen drygt 31 procent och här är skillnaden betydlig mellan kvinnor och män, nästan 35 procent bland ensamstående mammor jämfört med 25 procent bland ensamstående pappor. Det kan även nämnas att ensamstående småbarnsföräldrar är mer missnöjda med bostadens storlek än ensamstående föräldrar som endast har barn äldre än 6 år. De ensamstående småbarnsföräldrarna är även mer trångbodda än föräldrar till barn äldre än 6 år.

Diagram 7.2 Attityd till bostadens storlek efter familjetyp, hustyp och upplåtelseform. Personer 16–84 år som anser att bostaden är för liten.

År 2006-07. Procent

Figure 7.2 Assessment of size of home. Persons aged 16–84 that consider their home too small, 2006-07. Distribution by type of family, housing type and grant of enjoyment. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I övrigt är det färre lågutbildade som anser bostaden vara för liten jämfört med högutbildade, 9 mot 17 procent. Sett till inkomst är det fler personer i den lägsta inkomstkvartilen än i den högsta som anser att bostaden är för liten, 18 mot 10 procent. Boende i storstäder ser bostaden som för liten i högre grad än personer som bor i övriga landet. Mönstret över vilka som anser bostaden vara för liten stämmer väl överens med de grupper som framstår som trångbodda i kapitel 3.

Över tid är förhållandet stabilt för de flesta befolkningsgrupper. Några förändringar framkommer dock, främst gäller det ensamstående föräldrar där andelen som anser bostaden för liten ökat från 23 till 31 procent sedan 1990. Det finns även en tendens till att personer med utländsk bakgrund, år 2006-07, är mer nöjda med bostadens storlek än vid 1990-talets början.

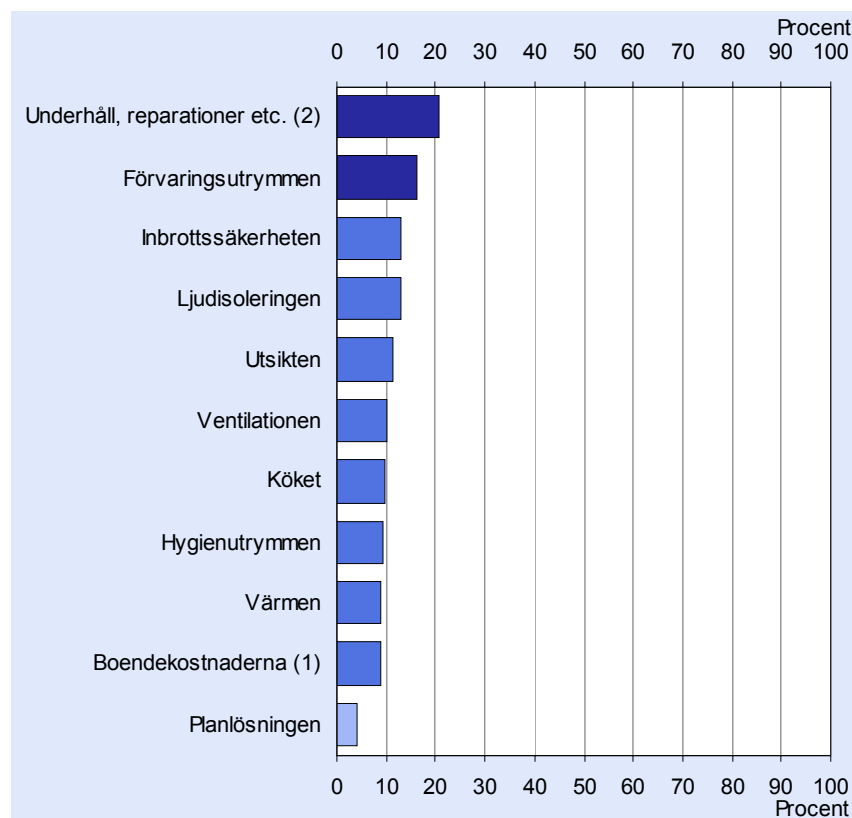
Bedömning av olika delar av bostaden

I 2006 och 2007 års undersökningar av levnadsförhållanden ställdes frågor om hur nöjd man är med ett antal olika aspekter av boendet. De som intervjuats har fått ange graden av nöjdhet på en skala mellan 0 och 10. Den kommande redovisningen har delat in svaren i tre dimensioner, de som angett ett värde mellan 0 och 4, vilka kan ses som mindre nöjda eller missnöjda, de som angett ett värde mellan 5–7 och som kan ses som varken nöjda eller missnöjda samt de personer som angett ett värde mellan 8–10 vilka kan ses som mer nöjda. Detta ger möjlighet till klar jämförelse mellan olika befolkningsgruppers attityd till olika aspekterna av boendet. Mätmetoden som här används är ny för frågeställningen, vilket omöjliggör jämförelser bakåt i tiden.

I diagram 7.3 kan utläsas vilka delar av bostadsstandarden där störst andelar mindre nöjda återfinns. Här framkommer att bostadens underhåll förorsakar störst missnöje. Denna fråga är dock endast ställd till boende i hyresrätt. Sett till hela befolkningen är förvaringsutrymmen följt av inbrottsäkerhet och ljudisolering det man generellt är minst nöjda med. Den del av bostadsstandarden som förorsakar minst missnöje är bostadens planlösning.

Diagram 7.3 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16–84 år som är mindre nöjda (angett värde 0–4). År 2006-07. Procent

Figure 7.3 Own assessment of housing standard. Persons aged 16–84 that are less satisfied, 2006-07. Percent

(1) Ej till ungdomar 16–24 år kvarboende i föräldrahemmet

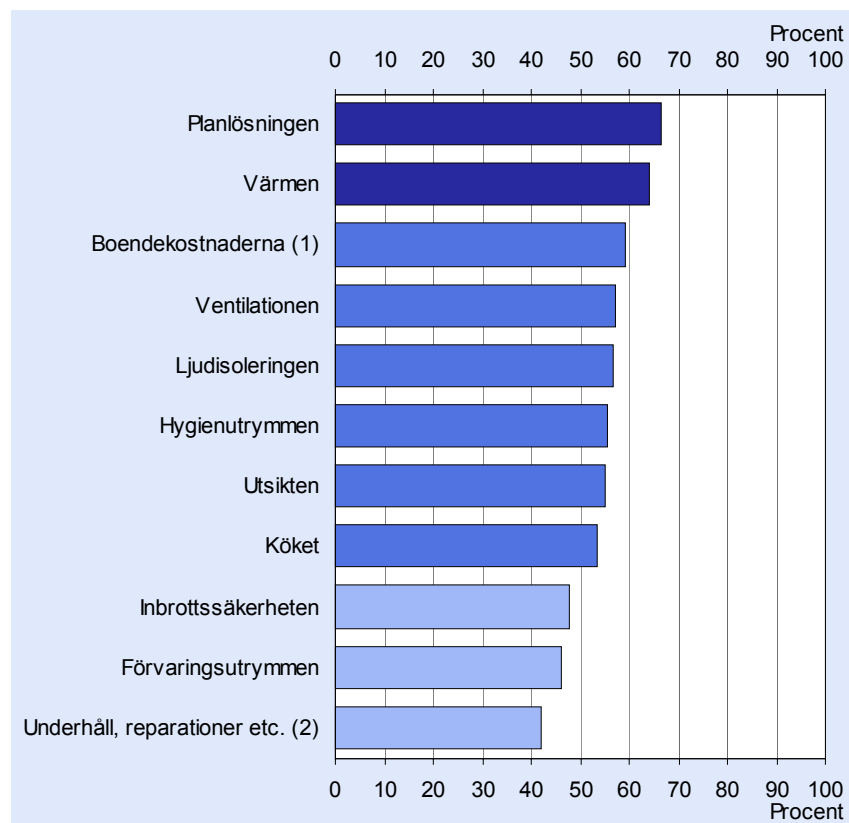
(2) Endast till boende i hyresrätt

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I diagram 7.4 redovisas andelar som besvarat frågan om hur nöjda de är med olika delar av bostadsstandarden med värden 8–10, vilka i den här rapporten kallas mer nöjda. Här kan utläsas att bostadens planlösning och värme är det som de boende generellt är mest nöjda med. Minst andel mer nöjda återfinns för inbrotts säkerheten, förvaringsutrymmena samt, för boende i hyresrätt, underhåll och reparationer.

Diagram 7.4 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16–84 år som är mer nöjda (angett värde 8–10). År 2006-07. Procent

Figure 7.4 Own assessment of housing standard. Persons aged 16–84 that are more satisfied, 2006-07. Percent

(1) Ej till ungdomar 16–24 år kvarboende i föräldrahemmet

(2) Endast till boende i hyresrätt

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Nedan följer en kort beskrivning av hur olika delar av bostaden upplevs av olika delar av befolkningen.

Bostadens och husets underhåll

De två delar av boendestandarden som man, enligt frågeställningen i ULF, är minst nöjd med är bostadens underhåll och bostadens förvaringsutrymmen. Frågan om bostadens underhåll har endast ställts till boende i hyresrätt.

Med underhåll menas till exempel reparationer och trappstädning. Då frågan endast är ställd till boende i hyresrätt är den svår att sätta i relation till övriga delar av bostaden i kapitlet. På grund av det begränsade urvalet är dessutom osäkerheten vid jämförelser mellan olika grupper större. Tydligt är dock att de flesta som bor i hyresrätt skulle önska en förbättring av

bostadens underhåll. Kvinnor är mer nöjda med bostadens underhåll än män och äldre är klart mer nöjda än yngre. Sett till familjetyp är ensamstående föräldrar klart mindre nöjda än andra familjetyper.

Förvaringsutrymmen

Om man bortser från ovan nämnda framstår bostadens förvaringsutrymmen (skåp, garderober o.dyl.) som den del av boendet befolkningen igenomsnitt är minst nöjd med, drygt 16 procent har svarat i intervallet 0–4 medan 46 procent angett värden mellan 8–10 på en skala 0–10. När det gäller ensamstående barnfamiljer är kvinnor klart mindre nöjda än män och inte helt förvånande är barnfamiljer klart mindre nöjda än hushåll utan barn.

Boende i flerfamiljshus är i större utsträckning missnöjda med förvaringsutrymmena än boende i småhus medan boende i storstäder, kanske beroende på det stora antalet boende i flerfamiljshus, är mindre nöjda än boende i övriga kommungrupper.

Inbrottssäkerhet

När det gäller inbrottssäkerheten är andelen mindre nöjda drygt 13 procent av befolkningen medan andelen mer nöjda är knappt 48 procent. Män är mindre nöjda än kvinnor. Sett till ålder är medelålders, 25–54 år, mindre nöjda än äldre och yngre.

Framför allt är det ensamstående med barn som inte är nöjda med bostadens inbrottssäkerhet. Boende i hyresrätt är mindre nöjda än boende med äganderätt medan boende i bostadsrätt framstår som mest nöjda med bostadens inbrottssäkerhet sett till upplåtelseform.

Andra grupper som är mindre nöjda med inbrottssäkerheten än sina jämförelsegrupper är utrikes födda och boende i mindre kommuner. De senare tenderar att vara mindre nöjda än boende i storstäder, större städer och dess närhet. Detta är intressant då risken för att utsättas för bostadsinbrott, enligt siffror från Brottsförebyggande rådet (BRÅ), är som störst i storstadsområdena (Rapport 2008:3, Nationella trygghetsundersökningen 2007). Frågan är om man har bättre inbrottskydd i storstäderna eller om det beror på andra faktorer, exempelvis att tätbebyggelsen i sig skapar trygghet genom närhet till grannar.

Ljudisolering

Andelen mindre nöjda med ljudisoleringen i bostaden är 13 procent och andelen mer nöjda är knappt 57 procent. Män tenderar att vara mindre nöjda än kvinnor. Bland yngre är missnöjet med bostadens ljudisolering klart större än bland äldre.

Värt att notera här är att inrikes födda med två inrikes födda föräldrar är mer nöjda än övriga grupper när det gäller bakgrund. Studerande och boende i storstäder utmärker sig som klart mindre nöjda än andra jämförbara grupper. Sett till hustyp och upplåtelseform är boende i flerfamiljshus respektive hyresrätt minst nöjda.

Utsikten från bostaden

När det kommer till bostadens utsikt är det mest iögonfallande att kvinnor är klart mer nöjda än män. Mönstret gäller nästan samtliga befolknings-

grupper, enda undantaget är boende i glesbygdskommuner, där kvinnor är mindre nöjda med utsikten än män.

Äldre är, även när det gäller bostadens utsikt, mer nöjda än yngre. I övrigt kan nämnas att boende i hyresrätt är mindre nöjda än boende med äganderätt samt att boende i storstäder, förortskommuner och större städer är mindre nöjda med utsikten än boende i andra kommungrupper.

Ventilationen

Bostadens ventilation är något befolkningen generellt är ganska nöjd med. Män är emellertid mindre nöjda än kvinnor, 11 mot drygt 9 procent mindre nöjda samt 52 respektive knappt 63 procent mer nöjda. Det är endast i grupperna ensamstående yngre samt ensamstående med barn som män är mer nöjda än kvinnor.

Äldre är mer nöjda med ventilationen än yngre och sammanboende mer nöjda än ensamstående. Den tydligaste skillnaden framkommer dock, liksom gällande mycket annat i relation till boende, sett till hustyp och upplåtelseform. Boende i flerfamiljshus är klart mindre nöjda än boende i småhus och bland boende med äganderätt är andelen mindre nöjda 4 procent medan andelen bland boende i bostadsrätt är drygt 10 procent, samt för boende i hyresrätt över 20 procent.

Boende i storstäder är mindre nöjda med ventilationen än boende i övriga kommuner vilket troligen hänger samman med det stora antalet flerfamiljsboende i storstäder.

Köket

Mindre än 10 procent av befolkningen i åldern 16–84 år är missnöjda med köket enligt den definition och indelning av svarsalternativen som används här, jämnt fördelat mellan män och kvinnor. Samtidigt är andelen mer nöjda inte särskilt hög i relation till de andra delarna av bostaden. Personer i åldern 16–44 år är klart mindre nöjda än övriga förutom personer 16–24 år kvarboende hemma.

Här framkommer också att lågutbildade är mer nöjda än personer med högre utbildningsnivå, samtidigt som låginkomsttagare är mindre nöjda än personer med högre inkomst.

Sett till boendeform är småhusboende mer nöjda än boende i flerfamiljshus samtidigt som boende i hyreshus är klart mindre nöjda än boende i bostadsrätt eller med äganderätt. Boende i storstäder är klart mindre nöjda med köket än boende i andra kommungrupper.

Hygienutrymmen

När det gäller hygienutrymmen är missnöjet inte heller särskilt utbrett. Kvinnor är något mindre nöjda än män och ensamstående kvinnor med barn är klart mindre nöjda än motsvarande män. Bland ensamstående utan barn i åldern 25–44 år är emellertid männen mindre nöjda än kvinnorna. Yngre är generellt mindre nöjda än äldre och klart minst nöjda, sett ur ett åldersperspektiv, är gruppen 25–34 år.

Här uppträder, liksom när det gäller ett antal andra frågor, mönstret att lågutbildade är mer nöjda än högutbildade samtidigt som låginkomsttagare är mindre nöjda än höginkomsttagare.

I övrigt är boende i flerfamiljshus mindre nöjda med bostadens hygienutrymmen än småhusboende, medan boende med äganderätt och bostadsrätt är mer nöjda än boende i hyresrätt. Boende i storstäder eller i de minsta kommunerna sett till invånarantal är mindre nöjda än boende i övriga kommungrupper.

Värmen i bostaden

Värmen i bostaden förefaller tillfredsställande för merparten av befolkningen då man här uppvisar låg andel missnöjda och hög andel nöjda. Männen är något mindre nöjda än kvinnorna, även om skillnaden inte är stor generellt, och äldre är mer nöjda än yngre.

De grupper som är minst nöjda med bostadens värme är ungdomar med eget boende och ensamstående föräldrar. Mest nöjda är äldre, lantbrukare och boende utanför storstäderna och dess förortskommuner. Personer som bor i småhus är klart mer nöjda med bostadsvärmen än boende i flerfamiljshus, ett mönster som även gäller för upplåtelseform då boende med äganderätt eller i bostadsrätt är mer nöjda än boende i hyresrätt.

Boendekostnader

Som frågan är ställd syftas på "boendekostnader i förhållande till vad du får för pengarna". Frågan ställdes inte till ungdomar, 16–24 år, som bor kvar hos föräldrarna.

Generellt verkar befolkningen vara relativt nöjd med sina boendekostnader, 61 procent anser sig mer nöjda medan 9 procent är mindre nöjda. Kvinnor är något mer nöjda än män och äldre är mer nöjda än yngre. Mest nöjda är personer i åldern 55–64 år.

De grupper som urskiljer sig som mindre nöjda med boendekostnaderna än andra är ensamstående föräldrar och då särskilt småbarnsföräldrar där endast 30 procent anser sig mer nöjda och 25 procent mindre nöjda med boendekostnaderna. Vidare är ensamstående unga, utrikes födda, låginkomsttagare samt boende i hyresrätt klart mindre nöjda med sina boendekostnader än jämförbara grupper.

Mest nöjda är, förutom 55–64-åringarna, höginkomsttagare, företagare, boende i småhus samt boende med äganderätt.

Planlösningen

Bostadens planlösning är det som befolkningen generellt är mest nöjd med av samtliga mått som presenterats. Två tredjedelar av befolkningen är mer nöjda med bostadens planlösning och endast drygt 4 procent anser sig mindre nöjda. Kvinnor förefaller generellt mer nöjda än män, 71 procent mot drygt 62 procent. Denna skillnad ökar med stigande ålder.

Vissa grupper av befolkningen är tydligt mindre nöjda med planlösningen än andra. Dessa är i första hand ensamstående yngre än 45 år, ensamstående med barn, lantbrukare samt boende i glesbygd. Dessa grupper har i genomsnitt en andel mindre nöjda på 60 procent eller strax därunder.

Några grupper visar sig samtidigt mer nöjda än andra, främst äldre, boende i bostadsrätt samt personer som bor i pendlingskommuner.

Utöver de ovan nämnda delarna av bostaden har även småbarnsföräldrar tillfrågats om hur nöjda de är med barnsäkerheten i bostaden. Urvalet är också här begränsat. Barnsäkerhet hamnar bland de delar av bostaden man generellt är mest nöjd med.

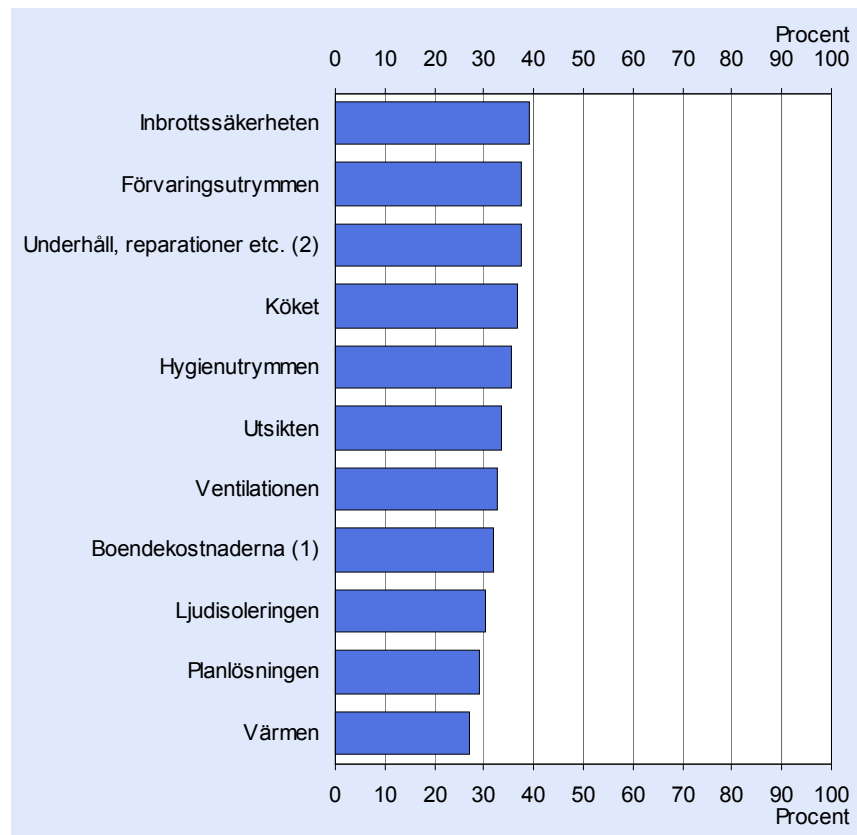
Ett annat perspektiv

Den tidigare presentationen i kapitlet har fokuserat på vilka befolkningsgrupper som är mindre nöjda respektive mer nöjda med de olika delarna av bostadsstandarden. Det kan även vara intressant att uppmärksamma de delar av bostadens standard där en stor andel har placerat sitt omdöme i mitten.

I diagram 7.5 presenteras andelar av befolkningen som angett ett värde mellan 5-7 på skalan. Diagrammet visar att en förbättring av boendestandarden när det gäller inbrottssäkerhet, förvaringsutrymmen, underhåll och reparationer (för hushåll boende i hyresrätt) bostädernas kök samt möjligen även hygienutrymmen skulle uppskattas på relativt bred front.

Diagram 7.5 Egen bedömning av bostadsstandarden. Personer 16-84 år som är genomsnittligt nöjda (angett värde 5-7). År 2006-07. Procent

Figure 7.5 Own assessment of housing standard. Persons aged 16-84 that express average satisfaction, 2006-07. Percent

(1) Ej till ungdomar 16-24 år kvarboende i föräldrahemmet

(2) Endast till boende i hyresrätt

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Trivsel med bostaden

Utöver de ovan presenterade måtten över hur nöjd man är med boendestandarden har en fråga om den övergripande trivseln ställts: "Hur trivs du med din bostad? Trivs du mycket bra, ganska bra, ganska dåligt eller mycket dåligt?"

Tabell 7.1 visar att svaren är ganska entydiga: 71 procent trivs mycket bra och ytterligare 26 procent trivs ganska bra. Endast 2 procent har svarat med något av de negativa alternativen.

Tabell 7.1 Trivsel med bostaden efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform och kommungrupper. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 7.1 Overall assessment of housing. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, type of family, housing type and grant of enjoyment. Percent

	Trivs mycket bra	Trivs ganska bra	Trivs ganska dåligt	Trivs mycket dåligt
Samtliga	71,4	26,4	1,7	0,4
Män	69,4	28,3	1,9	0,3
Kvinnor	73,3	24,6	1,5	0,5
FAMILJETYP				
Ensamstående utan barn	65,9	31,3	2,2	0,6
Därav: ensamboende	66,1	30,7	2,5	0,7
Ensamstående med barn	55,0	40,5	4,0	0,5
Sammanboende utan barn	77,6	21,2	1,1	0,2
Sammanboende med barn	72,0	25,7	1,7	0,6
HUSTYP				
Småhus	79,3	20,0	0,6	0,1
Flerfamiljshus 1–4 vån	59,6	36,4	3,2	0,8
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	62,4	33,3	3,2	1,1
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	81,2	18,4	0,4	0,1
Bostadsrätt	72,3	26,1	1,2	0,4
Hysesrätt	54,5	40,3	4,2	1,0
KOMMUNGRUPP				
Storstäder	65,3	31,2	2,9	0,7
Förortskommuner	70,1	28,3	1,5	0,1
Större städer	70,6	26,8	1,9	0,6
Pendlingskommuner	77,2	22,2	0,6	0,0
Glesbygdskommuner	76,1	23,0	0,9	0,0
Varuprod. kommuner	72,4	26,2	1,2	0,1
Övr >25 000 inv.	75,4	22,7	1,4	0,4
Övr 12 500-25 000 inv.	73,5	23,9	1,8	0,8
Övr <12 500 inv.	74,9	23,8	1,0	0,3

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Svaren är i övrigt till stora delar i konsekvens med den tidigare genomgången i detta kapitel. De som bor i småhus trivs bättre med sin bostad än de som bor i flerfamiljshus och de som bor med äganderätt eller i bostadsrätt har högre andelar som trivs "mycket bra" än boende i hyresrätt. Indelningen efter familjetyp visar att ensamstående med barn är de som i minst utsträckning trivs med sin bostad i jämförelse med de andra familjekategorierna, framför allt i förhållande till sammanboende utan barn, 55 respektive 78 procent som trivs "mycket bra".

Frågan om övergripande trivsel har ställts vid två tidigare tillfällen i ULF, fördjupningsåren för boendefrågor 1990-91 och 1999. På grund av omläggningen av undersökningen (se inledningen av rapporten) kan jämförelser över tid vara svårtolkade, men det verkar inte ha inträffat några större förändringar i det här fallet. Nämnas kan att personer i åldern 55-74 år tenderar att vara mer nöjda med sitt boende idag än åren 1990-91.

Det framkommer med tydlighet att den mest avgörande faktorn för hur nöjd man är med sitt boende är hustyp och upplåtelseform. Boende i småhus är genomgående mer nöjda med sin bostadsstandard än boende i flerfamiljshus samtidigt som boende med äganderätt, och till stora delar boende i bostadsrätt, är mer nöjda än boende i hyresrätt.

Andra befolkningsgrupper där trivseln med bostaden är relativt låg är föräldrar, främst ensamstående, boende i storstäder och ungdomar medan äldre genomgående framstår som mer nöjda, för att inte säga högst tillfreds med sin boendestandard.

8 Trygghet i boendet

Hemförsäkring för bostaden

Cirka 3 procent av befolkningen uppgav vid intervjuerna 2006-07 att man inte hade någon hemförsäkring. Om man ser till utvecklingen sedan 1980-81 har det skett en ganska markant minskning av andelen som saknar försäkringsskydd – från cirka 8 till 3 procent. Från början av 1990-talet fram till åren 2006-07 har andelen dock legat stilla kring 3-4 procent, och "marknaden" kan nog numera anses som ganska mättad. Man kan alltså inte förvänta sig att det kommer att hända så mycket på detta område under åren framöver.

Det förekommer dock fortfarande tydliga skillnader mellan olika befolkningsgrupper, beroende på hur och var man bor, familjeförhållanden, disponibel inkomst, socioekonomisk tillhörighet och nationellt ursprung. En del av dessa skillnader framgår av diagram 8.1-8.3, medan en mera fullständig redovisning finns i de tabellbilagor som publiceras på SCB:s hemsida i anslutning till denna rapport. Det glädjande i detta tabellmaterial är att en ganska tydlig utjämning har skett mellan tidigare gynnade och missgynnade i fråga om hemförsäkring.

Vad som framför allt tycks vara bestämmande för innehavet av försäkring är hustyp och upplåtelseform. Bland de som bor i villor eller småhus är det bara någon enstaka procent som saknar hemförsäkring. För dessa är ju hemförsäkringen vanligen kombinerad med villaförsäkringen ("villa-hemförsäkring") vilket banker eller andra långgivare kräver vid utlåning. Bland boende i flerfamiljshus är det cirka 6 procent som saknar hemförsäkring, en andel som minskat kraftigt sedan början av 1980-talet (cirka 15 procent). Att sakna försäkring är också betydligt ovanligare bland de som bor med äganderätt eller i bostadsrätt (1 procent) än bland dem som bor i hyresrätter (8 procent), men även här är en utjämning på gång.

Studerar andelen hemförsäkringstagare efter till exempel familjeförhållanden, kommungrupp, inkomstförhållande, socioekonomisk grupp och utländsk eller svensk bakgrund, ger detta i stor utsträckning en avspiegling av hur dessa olika grupper bor, deras utrymmes- och utrustningsstandard.

Det framgår här att ensamstående betydligt oftare saknar hemförsäkring än sammanboende. Detta gäller för var och en av de så kallade familjecykelkategorierna. De allra lägsta andelarna har de ungdomar (16-24 år) som lämnat föräldrahemmet och som ensamstående etablerat sig på bostadsmarknaden – 25 procent av dessa saknar hemförsäkring. Bland de som redan är sammanboende i dessa åldrar är motsvarande andel 7 procent. Sedan ökar andelarna med hemförsäkring för att bland sammanboende i de äldre åldersklasserna nå upp till en närmast 100-procentig täckning. Dessa förhållanden sammanhänger också sannolikt med skillnader i boendet. Ensamstående, liksom de yngre i övrigt, bor oftare i mindre, "enklare" bostäder och kanske inte tycker sig ha så mycket att försäkra. Andra utgifter konkurrerar och måste kanske prioriteras i en kärv ekonomisk situation. När familjen blir större ökar ofta utrymmes- och

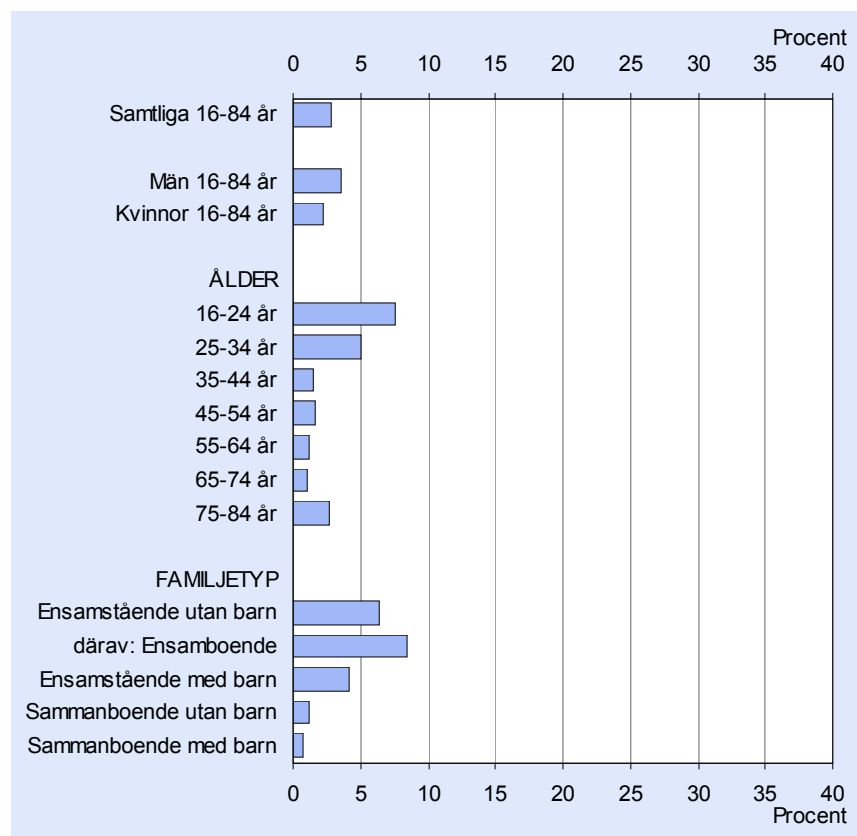
utrustningsbehoven, man får mer att skydda. Många flyttar till villor eller småhus där ju villaförsäkring och hemförsäkring ofta kombineras och läggs samman.

Indelningen efter kommungrupper visar även den minskade skillnader. Vid tidigare mättillfällen har storstadsregionerna utmärkt sig med en lägre andel hemförsäkringstagare. Vid början av 1980-talet saknade cirka 13 procent bland de boende här en hemförsäkring. Dessa har nu närmast sig läget för resten av landet och några regionala skillnader kan knappast påvisas.

Relativt stora skillnader kvarstår dock mellan dem med svensk respektive utländsk bakgrund. Cirka 2 procent bland personer födda i Sverige med två inrikes födda föräldrar saknar försäkring, jämfört med cirka 6 procent bland de som har utländsk bakgrund, men denna andel har dock minskat med cirka 10 procentenheter sedan början av 1980-talet.

Diagram 8.1 Saknar hemförsäkring efter kön, ålder och familjetyp. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

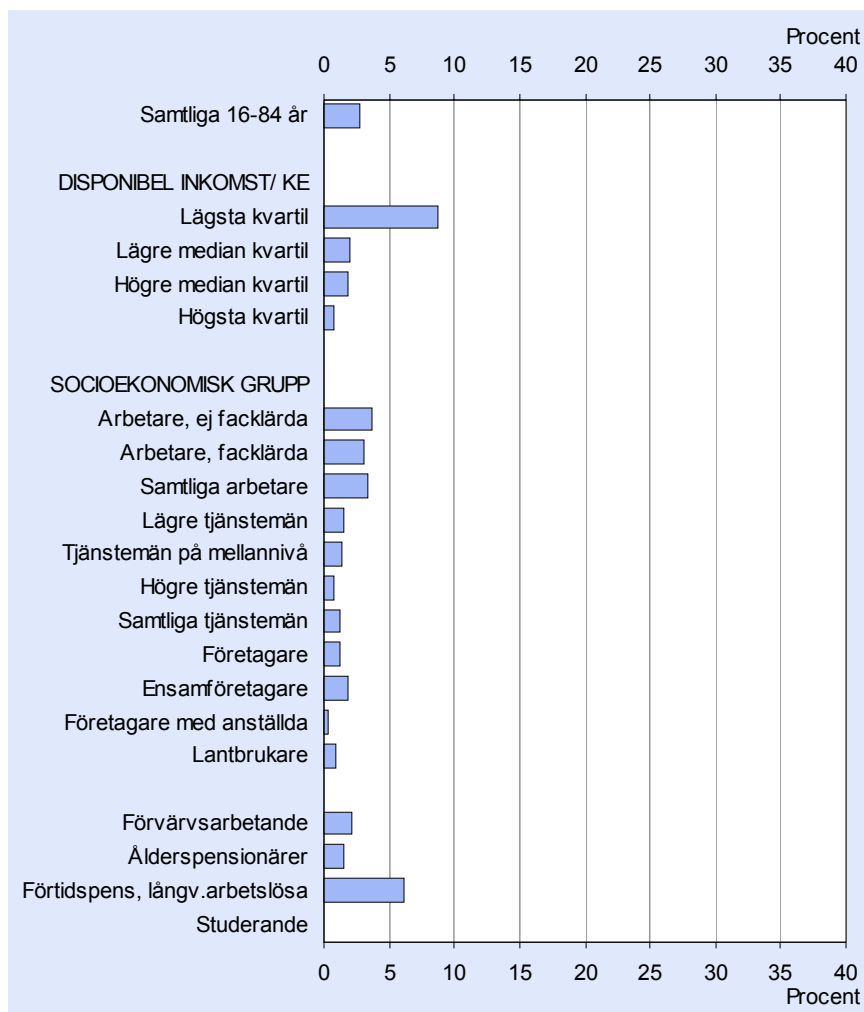
Figure 8.1 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by men and women, age and type of family. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Diagram 8.2 Saknar hemförsäkring efter disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

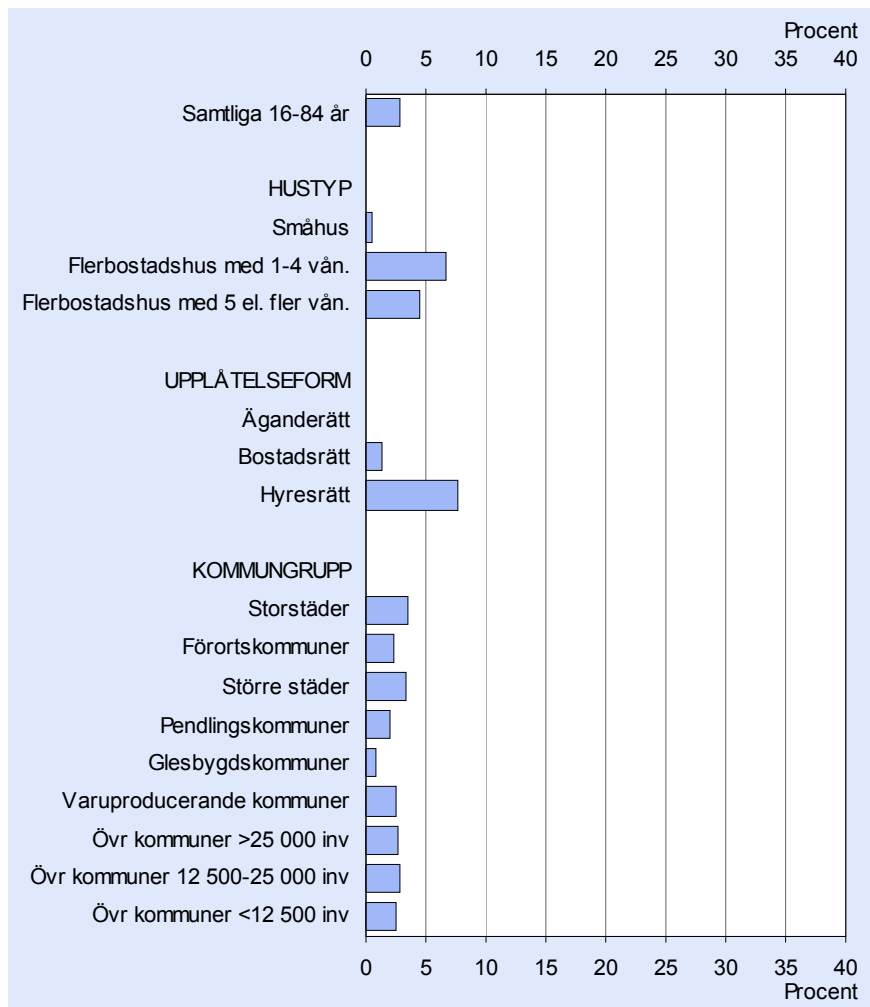
Figure 8.2 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by income and socioeconomic group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Diagram 8.3 Saknar hemförsäkring efter hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 8.3 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Våld eller hot i bostäder

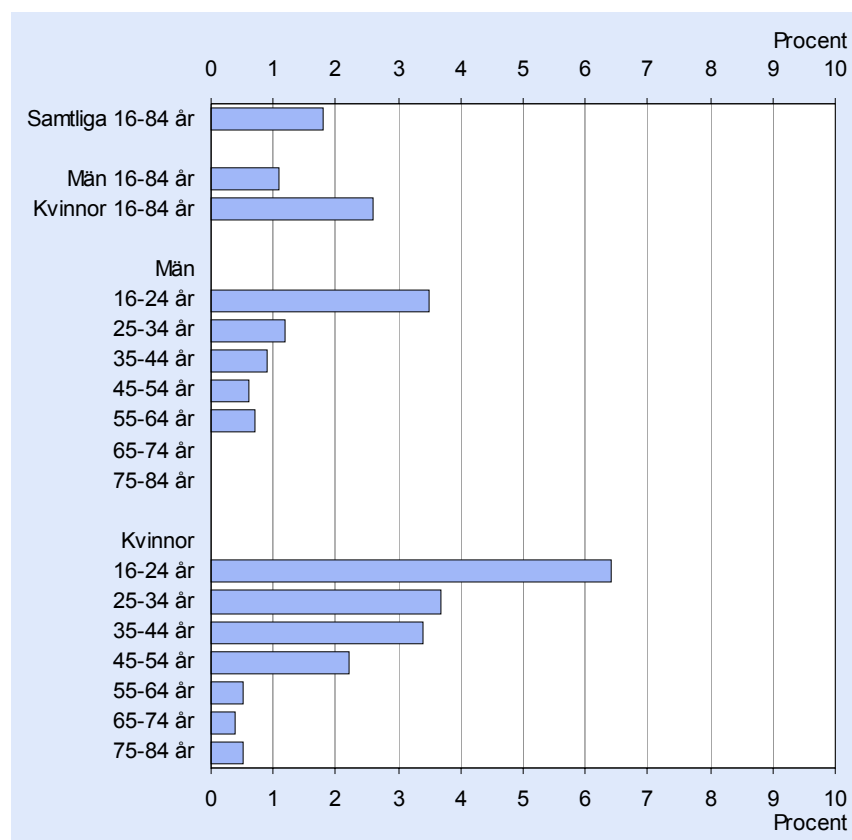
I ULF-undersökningarna ställs varje år några frågor om man blivit utsatt för olika former av våld eller hotelser och var någonstans detta ägt rum. Åren 2006-07 skattades att drygt 8 procent av befolkningen, eller cirka 580 000 personer, under en tolv månadersperiod hade utsatts för någon sådan händelse. Antalet händelser där våld eller hot är inblandat uppskattas grovt till drygt 1,3 miljoner under en ettårsperiod.

Våld eller hot i bostäder utgör drygt en femtedel av händelserna, cirka 300 000 fall. Det är kvinnor som till största delen är offer för detta våld. Sedan början 90-talet kan man se en ökning, och numera rapporterar 2-3 procent av kvinnorna om något bostadsvåld, jämfört med cirka en procent bland männen.

Det är framför allt de yngre kvinnorna som drabbas, 2006-07 var andelen drygt 6 procent bland kvinnor i åldern 16-24 år och cirka 3-4 procent bland kvinnor i åldern 25-44 år. Bland äldre generellt, åldersklasserna 55-84 år, är det relativt få som drabbas av något bostadsvåld eller hot – särskilt bland ålderspensionärerna.

Diagram 8.4 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön och ålder. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 8.4 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by men and women and age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Den mest anmärkningsvärda uppgiften gäller dock de ensamstående kvinnorna med barn. Av dessa drabbades cirka 11 procent någon gång under de senaste 12 månaderna av våld eller hot i bostaden. Mest utsatta

var småbarnsmödrarna med barn upp till 6 år. Den senaste uppgiften i ULF är från 2004-05 och då drabbades närmare 15 procent under en tolv-månadersperiod (åren 2006-07 var antalet intervjuer alltför få för att redovisas i denna grupp).

Att ungefär var sjätte ensamstående småbarnsmamma berättat om något bostadsvåld eller –hot är en remarkabel uppgift. Man brukar hävda att det är just denna typ av våld, bostadsvåldet, som är svårast att kartlägga. De intervjuade brukar inte vilja berätta om det våld eller hot som de utsatts för av familjemedlemmar eller övriga bekanta. Att det, trots detta, går att redovisa så pass många fall av bostadsvåld grundar sig synbarligen specifikt på de ensamstående kvinnorna. I de fall kvinnan fortfarande är sammanboende är det än mindre sannolikt att hon berättar om en eventuell misshandel. Dessa uppgifter från ensamstående kan naturligtvis inte gälla som utsaga för de sammanboendes situation. Skilsmässan eller separationen kan ju vara en konsekvens av det våld eller hot som redan ägt rum.

Dock, i samband med övergången till telefonintervjuer 2006 kan man se en något ökad andel drabbade bland sammanboende mödrar. Det är möjligt att vi i detta fall kommer sanningen närmare med telefonintervjuer, då svaren kan bli mer "anonyma", även om mannen finns i närheten vid intervjutillfället.

För övriga indelningsgrunder är variationerna ganska små. I tabellerna 8.1-8.2 kan man bland annat se att de med enbart förgymnasial utbildning i högre grad är utsatta än de med högre utbildning, liksom de med lägre disponibel inkomst i förhållande till de med högre.

Tabell 8.1 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön respektive familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå samt disponibel inkomst. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 8.1 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by type of family, foreign or Swedish background, education and income. Percent

	Män	Kvinnor	Samtliga
Samtliga, 16–84 år	1,1	2,6	1,8
FAMILJETYP			
Ensamstående utan barn	2,1	4,0	3,0
därav: Ensamboende	1,3	3,7	2,5
Ensamstående med barn	2,3	10,5	7,7
Sammanboende utan barn	0,7	0,7	0,7
Sammanboende med barn	0,3	2,0	1,2
UTLÄNSK BAKGRUND			
Utrikes födda	0,7	3,1	1,9
Inrikes födda, med två utrikes födda föräldrar	1,8	5,6	3,5
SVENSK BAKGRUND			
Inrikes födda, med en inr./ en utr. född förälder	1,3	6,2	3,6
Inrikes födda, med två inrikes födda föräldrar	1,1	2,2	1,7
UTBILDNING			
Förgymnasial utbildning	2,0	3,7	2,8
Gymnasial utbildning	0,8	2,9	1,8
Eftergymnasial utbildning	0,9	1,4	1,1
DISPONIBEL INKOMST / KE			
Lägsta kvartil	0,3	6,2	3,8
Lägre median kvartil	1,4	2,9	2,2
Högre median kvartil	0,4	1,1	0,7
Högsta kvartil	1,0	0,6	0,8

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Tabell 8.2 Utsatt för något bostadsvåld eller hot efter kön respektive hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde samt kommungruppsindelning. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 8.2 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by housing type, grant of enjoyment, type of residential area and municipality group. Percent

	Män	Kvinnor	Samtliga
Samtliga, 16–84 år	1,1	2,6	1,8
HUSTYP			
Småhus	1,1	1,5	1,3
Flerbostadshus med 1-4 våningsplan	1,4	4,4	3,0
Flerbostadshus med 5 eller fler våningsplan	0,5	3,0	1,8
UPPLÅTELSEFORM			
Äganderätt	1,0	1,3	1,2
Bostadsrätt	1,5	1,8	1,7
Hysesrätt	1,0	4,7	2,9
TYP AV BOSTADSOMRÅDE			
Landsbygd	1,3	2,0	1,6
Tätbygd: småhus	0,6	1,0	0,8
Tätbygd: blandbebyggelse	1,0	4,3	2,8
Tätbygd: flerfamiljshus	1,3	3,2	2,3
KOMMUNGRUPPSINDELNING			
Storstäder	1,1	1,7	1,4
Förortskommuner	0,4	3,3	1,9
Större städer	1,1	2,9	2,0
Pendlingskommuner	0,9	2,5	1,7
Glesbygdskommuner	2,2	0,8	1,5
Varuproducerande kommuner	1,9	1,7	1,8
Övr. kommuner >25 000 inv.	1,2	3,5	2,4
Övr. kommuner 12 500-25 000 inv.	1,3	1,0	1,1
Övr. < 12 500 inv.	0,6	2,6	1,7

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

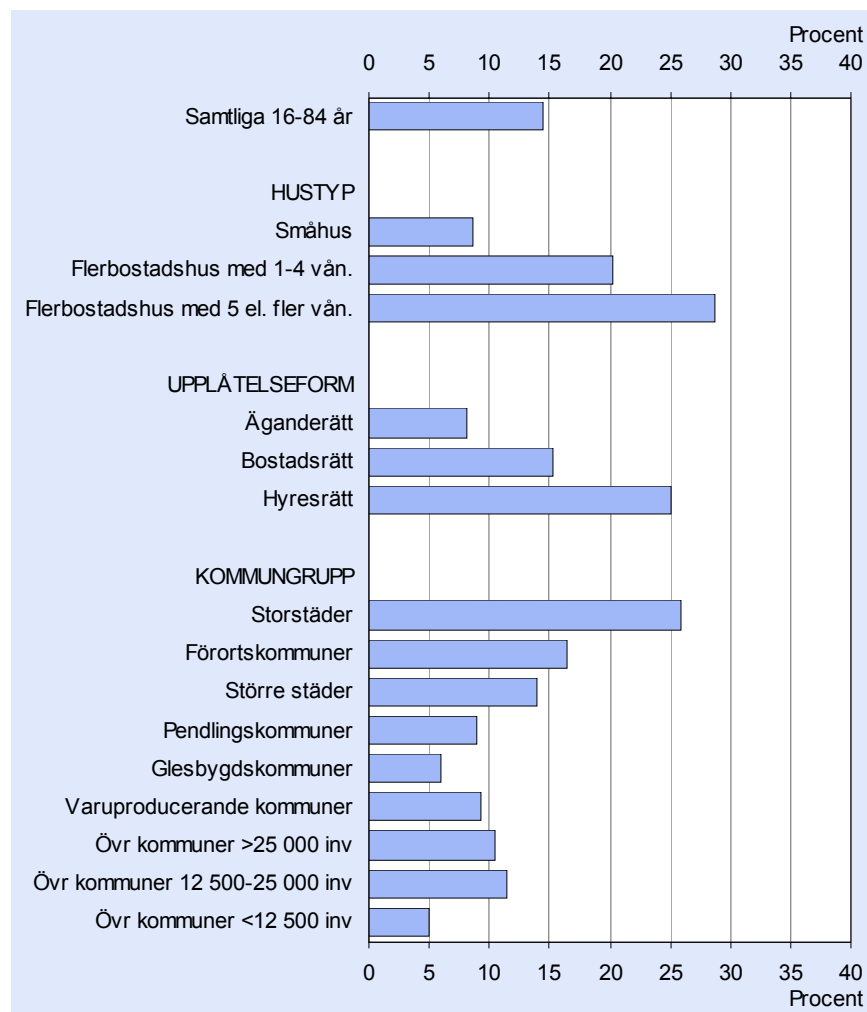
Skadegörelse i bostadsområdet

På frågan om det är "vanligt här i bostadsområdet att det förekommer skadegörelse eller åverkan på gemensamma utrymmen, lekplatser, parker eller dylikt?", svarade år 2006-07 cirka 14 procent "ja". Av dessa svarade 4 procent "ja, mycket vanligt" och drygt 10 procent "ja, ganska vanligt". Det har här, på det hela taget, varit små förändringar under tidsperioden 1980-2007.

En tydlig tendens är att vandaliseringsgraden ökar med befolkningstäthet. I storstäderna anser drygt 25 procent att det är vanligt (mycket eller ganska vanligt) med skadegörelse, en andel som minskar till cirka 5 procent i glesbygdskommuner och övriga kommuner med högst 12 500 invånare.

Diagram 8.5 Skadegörelse i bostadsområdet efter hustyp, upplåtelseform samt kommungrupp. Personer 16-84 år som anser att det är mycket vanligt eller ganska vanligt. År 2006-07. Procent

Figure 8.5 Damage to residential area. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution among men and women by housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Ser man till olika hustyper framkommer att 9 procent bland boende i småhus upplever denna skadegörelse som vanlig, jämfört med 20 procent i låga flerfamiljshus och närmare 30 procent i flerfamiljshus med minst 5 våningar. Stora skillnaderna förekommer också beträffande upplåtelseformen: vanligt med skadegörelse anser 8 procent av de som bor med äganderätt, 15 procent i bostadsrätter och 25 procent i hyresrätter.

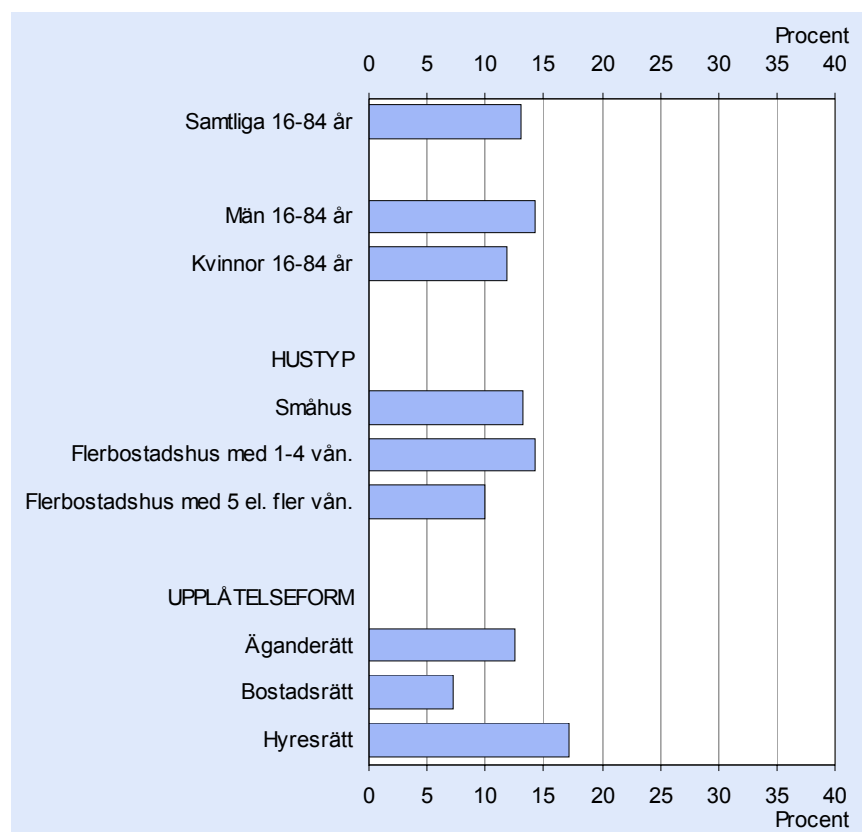
Uppfattning om tryggheten i bostadsområdet

Avslutningsvis redovisas några frågor om hur de boende själva upplever tryggheten i sin bostad och i boendemiljön: det handlar om inbrottssäkerheten, barnsäkerheten respektive trafiksäkerheten i bostadsområdet samt ett allmänt omdöme om hur trygg man känner sig.

Attityden till hur inbrottssäker bostaden är har tidigare redovisats i kapitel 7, i samband och jämförelse med bedömningar av bostadsstandarden i övrigt. I diagram 8.6 och 8.7 ges några kompletterande uppgifter.

Diagram 8.6 Attityd till inbrottssäkerheten i bostaden efter kön, hustyp och upplåtelseform. Personer 16-84 år som är "mindre nöjda" med inbrottssäkerheten i området.¹ År 2006-07. Procent

Figure 8.6 Burglary safety. Persons aged 16-84, that are less satisfied with the burglary safety, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

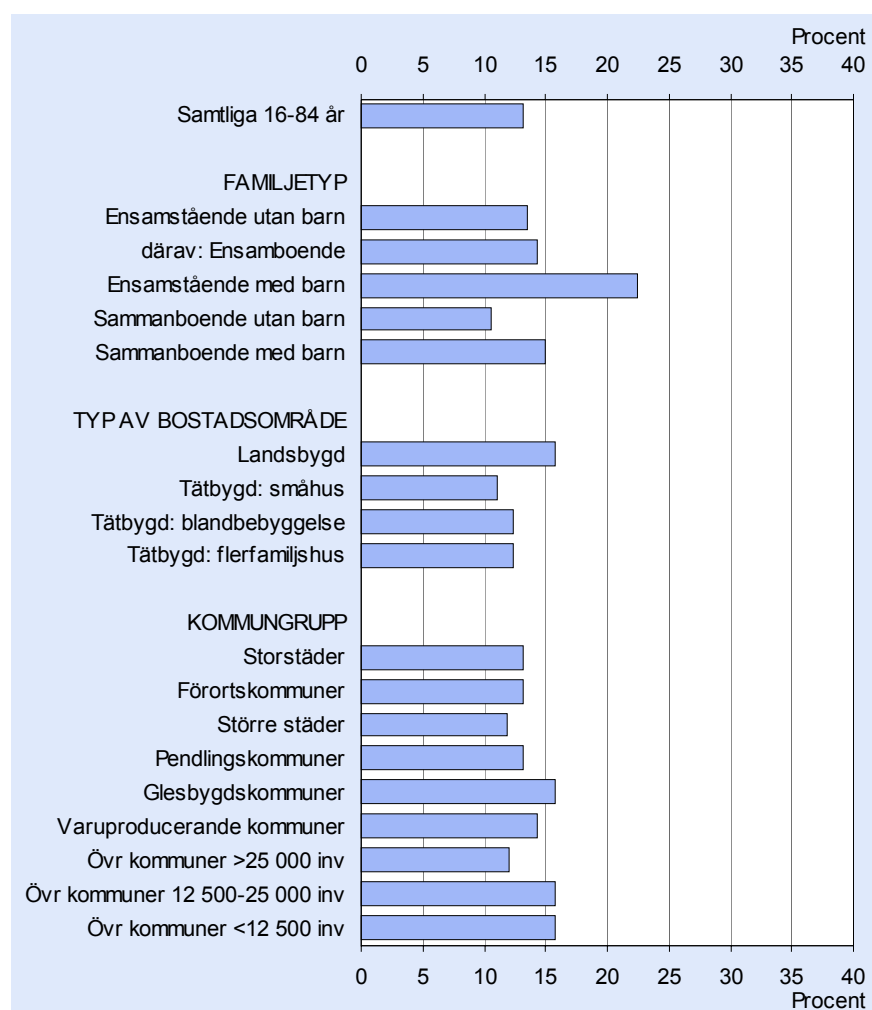
1) Grad av nöjdhet på en skala 0-10, i efterhand indelad i 0-4 ("mindre nöjda"), 5-7 ("nöjda") och 8-10 ("mer nöjda"). Hela fördelningen efter en mängd befolkningsgrupper redovisas i tabellbilagan i anslutning till rapporten på SCB:s hemsida.

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I diagram 8.6 och 8.7 framgår bland annat att män är mindre nöjda än kvinnor, liksom att de som bor i hyresrätt är mer missnöjda än boende i övriga upplåtelseformer. Indelningen efter familjetyp visar att det är ensamstående med barn som är mest missnöjda. Regionalt sett tenderar de som bor i mindre kommuner och på landsbygden att vara mindre nöjda än de som bor i mer tätbebyggda områden i Sverige. Detta diskuteras vidare i kapitel 7.

Diagram 8.7 Attityd till inbrotts säkerheten i bostaden efter familjetyp, typ av bostadsområde samt kommungrupp. Personer 16–84 år som är "mindre nöjda" med inbrotts säkerheten i området.¹ År 2006-07. Procent

Figure 8.7 Burglary safety. Persons aged 16–84, that are less satisfied with the burglary safety, 2006-07. Distribution by type of family, housing type and municipality group. Percent

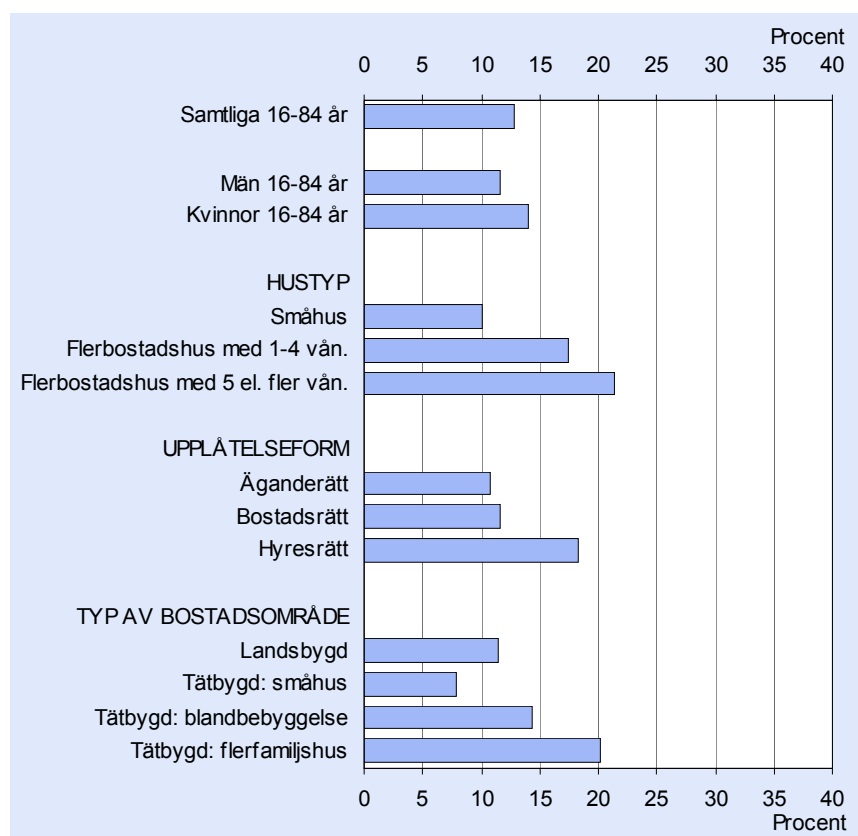
1) Grad av nöjdhet på en skala 0-10, i efterhand indelad i 0-4 ("mindre nöjda"), 5-7 ("nöjda") och 8-10 ("mer nöjda"). Hela fördelningen efter en mängd befolkningsgrupper redovisas i tabellbilagan i anslutning till rapporten på SCB:s hemsida.

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Till föräldrar med barn upp till 6 år ställdes en fråga om hur man ser på barnsäkerheten i bostadsområdet. De ombads placera sig på en skala från "0" (inte alls nöjd) till "10" (i allra högsta grad nöjd). I tabellbilagan (se rapportens inledningskapitel) finns utförliga tabeller med en indelning i "mindre nöjda" (skalvärden 0-4), "nöjda" (5-7) samt "mer nöjda" (värden från 8 till 10). Resultaten visar att det är relativt få av föräldrarna som är mindre nöjda, cirka 13 procent, medan vardera cirka 44 procent är nöjda respektive mer nöjda. I diagrammet nedan visas andelen "mindre nöjda" inom några befolkningsgrupper. En tydlig tendens är att de som bor i tätbygdernas flerfamiljsområden, framför allt de som bor i höga flerfamiljshus (5 våningar eller mer) är mindre nöjda än övriga. Detsamma gäller de som bor med hyresrätt i förhållande till de som har ägande- eller bostadsrätt. Indelningen efter kön visar att kvinnor i något högre grad än män är "mindre nöjda".

Diagram 8.8 Attityd till barnsäkerheten i bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och typ av bostadsområde. Personer med barn 0-6 år som är "mindre nöjda" med barnsäkerheten i området.¹ År 2006-07. Procent

Figure 8.8 Childproof ability. Persons aged 16-84, that are less satisfied with the childproof ability in the residential area, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent

1) Grad av nöjdhet på en skala 0-10, i efterhand indelad i 0-4 ("mindre nöjda"), 5-7 ("nöjda") och 8-10 ("mer nöjda"). Hela fördelningen efter en mängd befolkningsgrupper redovisas i tabellbilagan i anslutning till rapporten på SCB:s hemsida.

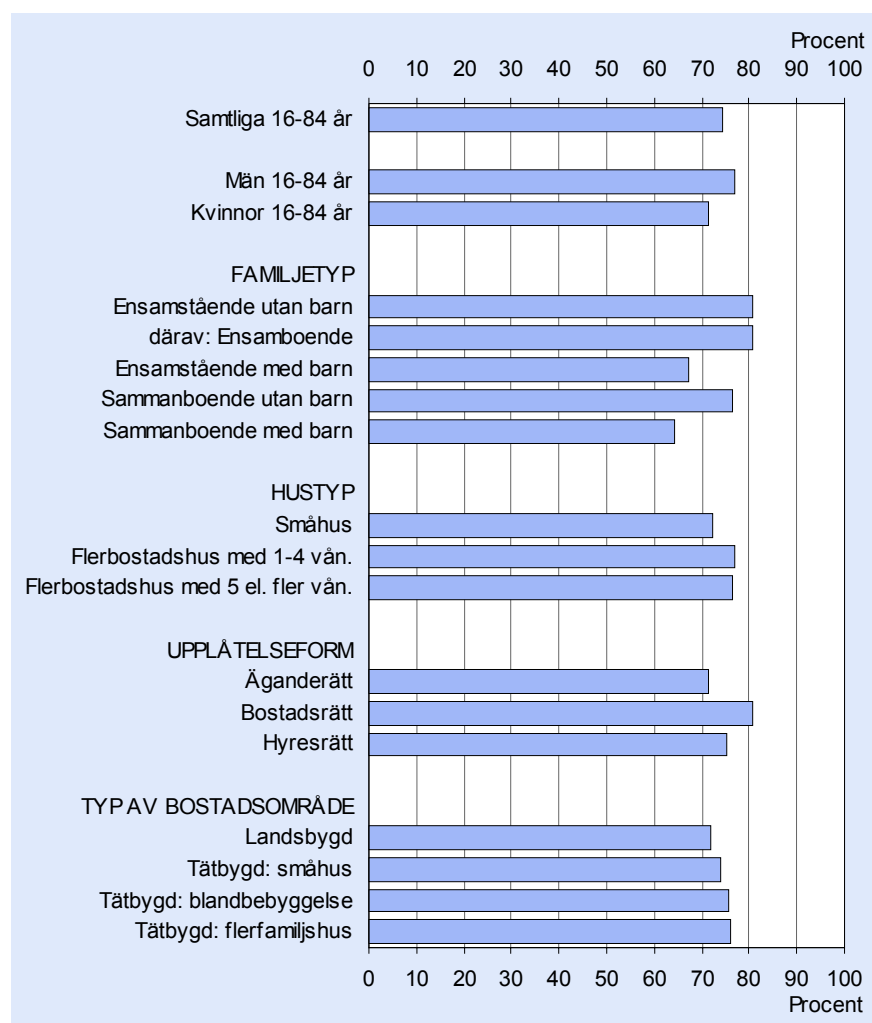
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

En annan fråga avser trafiksäkerheten: "Anser du att trafiksäkerheten här i ditt bostadsområde är tillfredsställande?". Här svarar de allra flesta, 74 procent, med ett "ja". Frågan ställdes första gången i samband med undersökningarna 1990-91 och då var det cirka 5 procentenheter färre som svarade

ja – en viss förbättring har alltså ägt rum enligt de boendes attityd. I diagrammet nedan visas andelen som svarat ja på ovanstående fråga i några befolkningsgrupper. Där kan konstateras att skillnaderna mellan olika grupper av boende är ganska små. Män är något mer nöjda än kvinnor och familjer utan barn är nöjdare i större utsträckning än barnfamiljer. Det finns också en tendens att de som bor i flerbostadshus svarar "ja" något oftare än de som bor i småhus.

Diagram 8.9 Attityd till trafiksäkerheten i bostadsområdet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde. Personer 16-84 år som svarat "ja" på frågan: "Anser Du att trafiksäkerheten här i ditt bostadsområde är tillfredsställande?". År 2006-07. Procent

Figure 8.9 Road safety. Persons aged 16–84, who considers the road safety in the residential area satisfactory, 2006-07. Distribution by men and women, type of family, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent

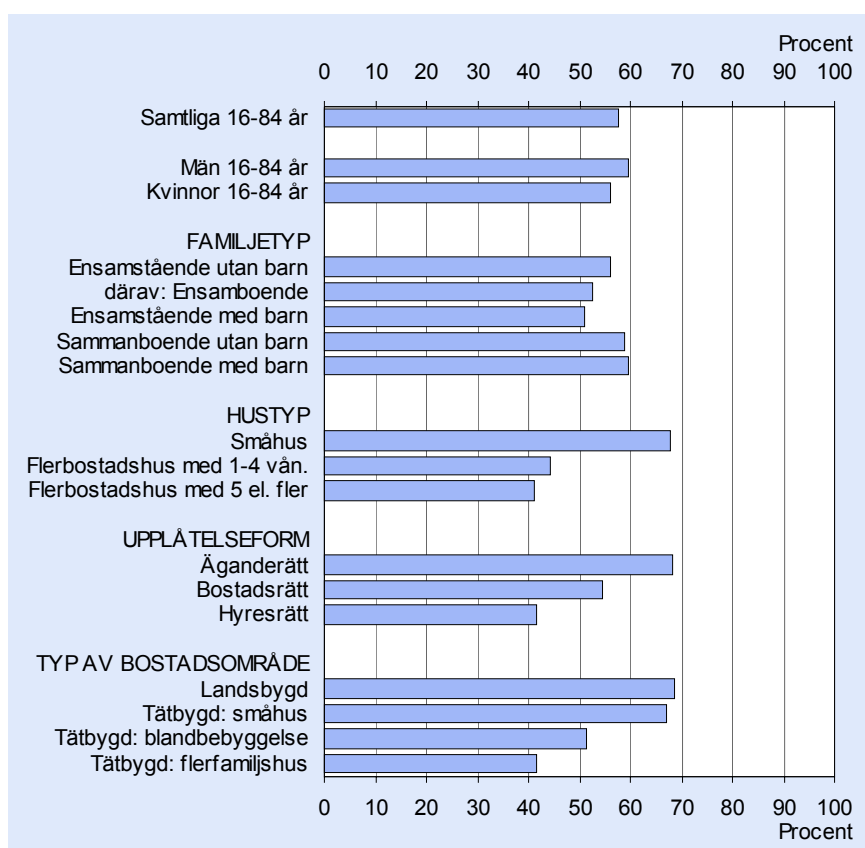
Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Slutligen, på den mer allmänna frågan, "På det hela taget, hur tryggt tycker du det är här i området?", svarar en klar majoritet, närmare 60 procent, att man känner sig "mycket trygg", medan ytterligare närmare 40 procent svarar "ganska trygg". Således svarar bara cirka 3 procent "ganska" eller "mycket otryggt". Detta kan betraktas som ett klart och entydigt svar, och ett mycket gott betyg, åt "tryggheten" i våra bostadsområden, oavsett hur olika befolkningsgrupper tolkar eller värderar detta något diffusa begrepp.

Dock, i diagrammet nedan, som endast visar andelar som svarar "mycket tryggt", finns vissa påtagliga skillnader mellan olika grupper, främst vad gäller boende- och upplåtelseform. Bland de som bor i småhus svarar närmare 70 procent att de är mycket trygga, jämfört med drygt 40 procent bland de som bor i flerbostadshus. Detsamma gäller äganderätt (närmare 70 procent) i förhållande till bostadsrätt, 55 procent, respektive hyresrätt, 41 procent. Män svarar "mycket tryggt" något oftare än kvinnor, och sammanboende något oftare än ensamstående.

Diagram 8.10 Allmänt omdöme om tryggheten i bostadsområdet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, typ av bostadsområde. Personer 16-84 år som svarat "mycket tryggt" på frågan: "På det hela taget, hur tryggt tycker du att det är här i området?". År 2006-07. Procent

Figure 8.10 Overall safety in the residential area. Persons aged 16-84, who considers the residential area very safe, 2006-07. Distribution by men and women, type of family, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

9 Yttre störningar

Undviker att ha fönstret öppet

Närmare 13 procent av befolkningen 16–84 år uppger att de brukar "undvika att ha fönstret öppet (i något av rummen)..." därför att de blir störda av "...trafikbuller, annat ljud eller dålig lukt". Det finns ingen signifikant skillnad i andelar mellan män och kvinnor. Ser man till hustyp och upplåtelseform är dock skillnaderna tydliga. Bland boende i småhus är andelen 8 procent jämfört med närmare 20 procent för boende i flerfamiljshus. Ett liknande mönster återfinns för upplåtelseform, närmare 8 procent bland boende med äganderätt undviker att ha fönstret öppet jämfört med 16 procent bland boende i bostadsrätt samt 20 procent bland boende i hyresrätt. Därtill är boende i storstäder mer benägna att ha fönstret stängt på grund av yttre störningar än boende i övriga delar av landet. Nämnas kan även att personer med utländsk bakgrund i klart högre grad undviker att ha fönstret öppet på grund av yttre störningar än personer med svensk bakgrund.

Kan inte sova ostört

På frågan "Händer det att du inte kan sova ostört (hela natten) p.g.a. yttre störningar såsom gatubuller, buller från grannar eller liknande?" svarade år 2006-07 närmare 14 procent "ja" av befolkningen 16–84 år. Kvinnor svarade ja i högre grad än män, drygt 15 procent mot knappt 12 procent.

Här märks en tydlig trend då äldre, framför allt personer över 75 år, känner sig mindre störda än yngre och medelålders. När det gäller hustyp och upplåtelseform upprepar sig mönstret från det ovan redovisade måttet. Bland boende i flerfamiljshus är andelen mellan 22–24 procent beroende på antal våningar medan andelen bland boende i småhus är 7 procent. Även bland boende med äganderätt är andelen 7 procent, vilken ökar till 18 procent bland boende i bostadsrätt samt drygt 22 procent bland boende i hyresrätt. Inte helt förvånande känner sig boende i storstäder mer störda än boende i andra kommungrupper.

Störd av insyn

Sammantaget 8 procent av befolkningen 16–84 år känner sig störda av insyn från förbipasserande eller grannar, bland kvinnor är andelen drygt 9 procent och bland män 6 procent. Framför allt är det unga kvinnor som framstår som mest störda av insyn, andelen är hela 16 procent bland kvinnor mellan 16–34 år. Yngre personer är genomgående mer störda av insyn än äldre, bland de äldsta är andelen mindre än 2 procent.

Bland boende i småhus är andelen 5 procent mot över 10 procent bland boende i flerfamiljshus. Även när det gäller upplåtelseform är skillnaderna tydliga, knappt 5 procent bland boende med äganderätt känner sig störda av insyn jämfört med drygt 11 procent för boende i bostadsrätt eller hyresrätt. Sett till kommungrupp är andelen som störs av insyn större i storstäder, förortskommuner och större städer än i andra kommungrupper.

I tabell 9.1 ges en översiktlig bild av de olika måtten på yttre störningar i boendemiljön. För utförliga tabeller se tabellbilagan i anslutning till rapporten på SCB:s hemsida.

Tabell 9.1 Yttre störningar efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 9.1 Disturbances outside the home. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

	Undviker att ha fönstret öppet	Kan ej sova ostört	Störd av insyn
Samtliga, 16–84 år	12,7	13,5	7,8
Män	12,1	11,6	6,2
Kvinnor	13,3	15,4	9,3
<i>HUSTYP</i>			
Småhus	7,9	7,2	5,0
Flerfamiljshus 1–4 vån	18,4	21,6	12,6
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	22,0	23,6	9,5
<i>UPPLÅTELSEFORM</i>			
Äganderätt	7,5	7,0	4,6
Bostadsrätt	16,0	17,7	11,2
Hysesrätt	19,9	22,4	11,5
<i>KOMMUNGRUPP</i>			
Storstäder	19,8	20,7	10,9
Förortskommuner	11,7	12,3	9,5
Större städer	12,9	13,2	8,2
Pendlingskommuner	8,3	9,9	4,6
Glesbygdskommuner	6,6	9,6	3,9
Varuproducerande kommuner	10,8	8,4	7,1
Övr >25 000 inv.	11,9	13,6	6,7
Övr 12 500-25 000 inv.	9,6	13,2	4,3
Övr <12 500 inv.	10,2	6,9	5,2

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

10 Tillgång till uteplats och grönområden

Tillgång till balkong eller egen uteplats på marken

Dessa två frågor kan ses som mått på rekreativsmöjligheter i den närliggande boendemiljön. Bland befolkningen, 16–84 år, boende i flerfamiljshus uppger 83 procent att de har tillgång till balkong eller egen uteplats på marken. Det är något vanligare bland kvinnor än bland män, 85 respektive 81 procent har denna möjlighet till utevistelse.

Sett till ålder har yngre inte tillgång till balkong eller egen uteplats i lika hög grad som äldre, minst vanligt är det bland ensamstående ungdomar, 16–24 år, utan barn där andelen är 50 procent.

Bland boende i bostadsrätt är andelen med tillgång till balkong eller egen uteplats 88 procent jämfört med 81 procent bland boende i hyresrätt. Det är samtidigt mindre vanligt i storstäder jämfört med övriga landet.

Avstånd till grönområde

Totalt i hela befolkningen, 16–84 år, anger närmare 14 procent att man har 1 kilometer eller mer till närmaste grönområde. Som för många andra boenderelaterade faktorer är det främst hustyp som är avgörande för hur långt man har till närmaste grönområde. Bland boende i småhus är andelen med mer än 1 kilometer till närmaste grönområde 13 procent medan andelen för boende i flerfamiljshus med 1 till 4 våningar är 27 procent samt 29 procent för boende i flerfamiljshus med 5 eller fler våningar. Ett liknande förhållande gäller upplåtelseform (se tabell 10.1). Då ungdomar i lägre grad bor i småhus ger detta utslag även sett till ålder då ungdomar har klart större andelar med förhållandevis långt till närmaste grönområde. Detsamma gäller boende i storstäder, vilka följaktligen har längre till närmaste grönområde än boende i andra kommungrupper.

Tabell 10.1 Tillgång till uteplats och avstånd till grönområden. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Table 10.1 Availability of garden/patio and green areas. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

	Tillgång till balkong eller uteplats (1)	Minst en kilometer till närmaste grönområde
Samtliga, 16-84 år	83,1	13,5
Män	81,0	11,6
Kvinnor	85,0	15,4
<i>HUSTYP</i>		
Småhus	..	13,1
Flerfamiljshus 1-4 vån	83,6	27,0
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	82,0	28,8
<i>UPPLÅTELSEFORM</i>		
Äganderätt	..	13,3
Bostadsrätt	87,7	25,4
Hysesrätt	80,8	25,9
<i>KOMMUNGRUPP</i>		
Storstäder	73,0	30,2
Förortskommuner	90,7	21,0
Större städer	86,2	19,4
Pendlingskommuner	89,3	17,0
Glesbygdskommuner	85,6	8,5
Varuproducerande kommuner	89,7	11,2
Övr >25 000 inv.	84,3	14,8
Övr 12 500-25 000 inv.	81,0	13,7
Övr <12 500 inv.	..	11,4

(1) Endast boende i flerfamiljshus

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

11 Grannumgänge och grannkontakter

Faktiska grannkontakter

De fyra frågor som behandlar det mera vardagliga umgänget mellan grannar presenteras först översiktligt i tabell 11.1 och därefter mer i detalj.

Tabell 11.1 Faktiska grannkontakter efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform och kommungrupper. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 11.1 Contact and socialising with neighbours. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

	Ovanligt med grann- samtal	Ingen att utbyta tjänster med	Umgås ej med grannar	Inga gemen- samta aktiviteter
Samtliga	14,2	34,0	39,6	67,1
Män	15,2	35,2	39,7	66,8
Kvinnor	13,1	32,9	39,5	67,5
<i>HUSTYP</i>				
Småhus	6,1	20,9	28,9	62,2
Flerfamiljshus 1–4 vån	24,3	51,3	52,9	75,1
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	28,5	55,8	59,7	72,0
<i>UPPLÅTELSEFORM</i>				
Äganderätt	5,5	20,0	28,5	62,5
Bostadsrätt	17,9	46,2	48,4	55,6
Hysesrätt	27,1	52,0	54,5	81,6
<i>KOMMUNGRUPP</i>				
Storstäder	23,2	42,0	52,3	65,8
Förortskommuner	16,3	30,8	39,6	61,2
Större städer	14,9	36,9	41,9	67,2
Pendlingskommuner	8,6	29,0	31,4	68,8
Glesbygdskommuner	5,8	25,9	21,5	59,9
Varuprod. kommuner	10,8	26,8	32,9	71,6
Övr >25 000 inv.	11,0	32,6	37,3	72,0
Övr 12 500-25 000 inv.	7,7	32,5	33,7	71,4
Övr <12 500 inv.	5,9	30,0	31,0	69,3

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Grannsamtal

Drygt 14 procent av befolkningen uppger att det är ovanligt med samtal grannar emellan i bostadsområdet. Dessa har besvarat frågan "Är det vanligt här i området att grannar pratar med varandra när man möts?" med alternativen "nej, ganska ovanligt" eller "nej, mycket ovanligt".

Det är en klar skillnad mellan män och kvinnor, där män är mindre benägna att samtala med grannar, samtidigt som yngre inte pratar med sina grannar lika mycket som äldre. Grannsamtal upplevs vanligare bland sammanboende än ensamstående och, som framgår av tabell 11.1, är klart vanligare bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus. Andelen som upplever samtal mellan grannar som ovanligt sjunker med

sjunkande befolkningstäthet, från 23 procent i storstäderna till 6 procent i de minsta kommunerna.

Över tid har gransamtal blivit ovanligare bland yngre och vanligare bland äldre sedan början av 1980-talet. Det har även blivit ovanligare bland låginkomsttagare och boende i hyresrätt under denna tidsperiod.

Utbyte av tjänster

"Ingen att utbyta tjänster med" är de som svarat "nej" på frågan "Finns det någon här i området som du brukar utbyta små tjänster med, t.ex. genom att hjälpa varandra med blomvattning eller lån av småsaker?". Denna andel var 34 procent åren 2006-07, ungefär lika stor andel män som kvinnor.

Tre saker utmärker sig sett över olika befolkningsgrupper. Det första är, liksom för många andra frågeredovisningar i rapporten, att skillnaden är stor när det gäller hustyp. Över hälften av de som bor i flerfamiljshus har ingen att utbyta tjänster med, jämfört med var femte bland boende i småhus. Därutöver har en hög andel personer i de yngre, samt i den äldsta, åldersgrupperna ingen att utbyta tjänster med. Slutligen framkommer att det bland föräldrar är stora skillnader, bland ensamstående föräldrar är andelen som inte har någon att utbyta tjänster med 57 procent mot drygt 26 procent bland sammanboende föräldrar. Det kan sättas i relation till att behovet sannolikt är större som ensamstående förälder.

Över tid har andelarna legat stabilt sedan 1980-talets början. Det finns en tendens till att andelen som inte har någon att utbyta tjänster med har ökat bland ensamstående föräldrar samt att skillnaderna har ökat sett till disponibel inkomst, det vill säga att personer i den lägsta inkomstklassen i lägre grad har någon att utbyta tjänster med, medan det motsatta gäller för personer i den högsta inkomstklassen.

Umgänge med grannar

"Umgås inte med grannar" utgörs av de som svarat "mer sällan (en gång om året) eller aldrig" på frågan "Hur ofta brukar du själv träffa och vara tillsammans med dina grannar?". Närmare 40 procent av befolkningen 16-84 år har svarat på detta sätt åren 2006-07, jämnt fördelat mellan män och kvinnor.

Det är främst bland personer i åldern 16-34 år, ensamstående föräldrar, boende i flerfamiljshus samt boende i storstäder som höga andelar som inte umgås med sina grannar återfinns.

Det har skett en viss ökning av andelen som inte umgås med sina grannar sedan 1980-talets början, främst bland yngre, låginkomsttagare och studerande.

Gemensamma aktiviteter

På frågan om man "under de senaste 12 månaderna varit med om några gemensamma aktiviteter här i bostadsområdet, som att städa, göra i ordning på gården (allmänning), gemensamt midsommarfirande, gårdsfester eller liknande?" svarade år 2006-07 hela 67 procent nekande ("inga gemensamma aktiviteter"). Skillnaden mellan män och kvinnor är marginell.

Andelen som inte deltar i gemensamma aktiviteter är relativt jämnt fördelad mellan de olika befolkningsgrupperna, endast sammanboende barnfamiljer samt boende i bostadsrätt framstår som något mer benägna att delta i dessa aktiviteter.

Det verkar ha skett en viss minskning av andelen som inte deltar i gemensamma aktiviteter de senaste 25 åren, främst bland personer över 45 år.

Utfört arbete i bostaden eller bostadsområdet för att hålla hyran nere

Frågan "Har du under de senaste 12 månaderna utfört arbete i din bostad eller här i bostadsområdet som medfört att din hyra kunnat hållas nere?" ställdes år 2006-07 till boende i hyresrätt. Svartalternativen var "Ja, flera gånger", "Ja, någon gång" samt "Nej, aldrig". Endast 5 procent av befolkningen, 16-84 år boende i hyresrätt, svarade med något av de två första alternativen, det vill säga ja, och följaktligen har 95 procent inte haft eller utnyttjat denna möjlighet. Det är mindre vanligt bland de yngsta och äldsta än bland åldersgrupperna däremellan.

Att utföra arbete för att hålla hyran nere är därtill klart vanligare bland barnfamiljer än bland barnlösa. Bland småbarnsföräldrar är det vanligare bland kvinnor, medan det bland föräldrar till äldre barn är vanligare bland män. Slutligen kan sägas att det inte verkar vara lika vanligt i storstäder som i övriga kommuntyper.

12 Egen bedömning av boendemiljön

Hur nöjd är man med boendemiljön

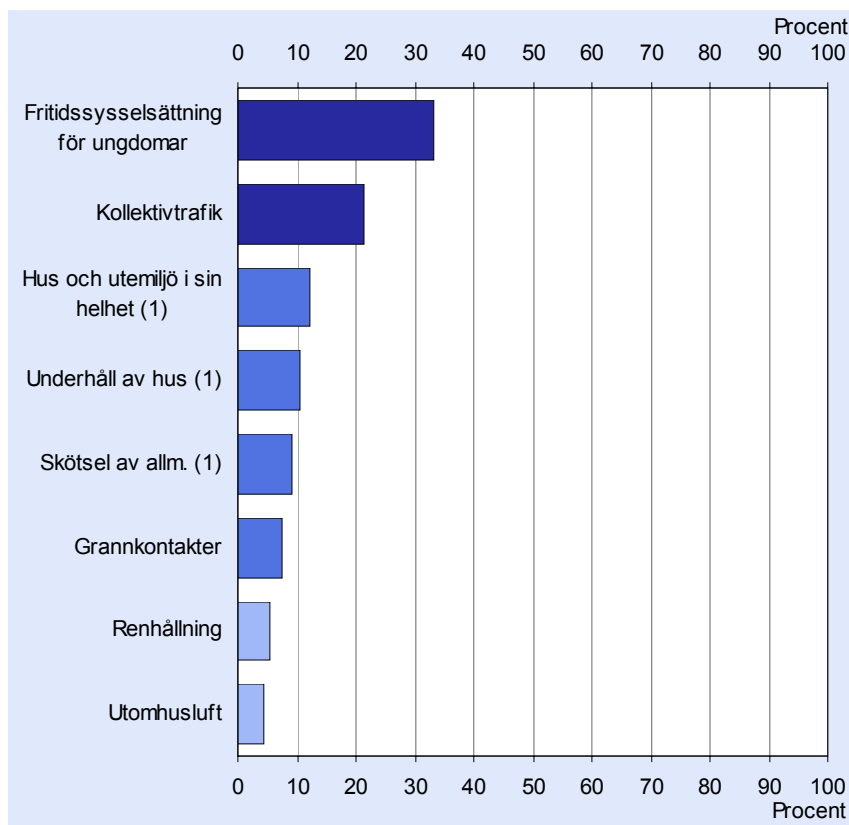
De som intervjuats har, liksom i kapitel 7, fått ange graden av nöjdhet på en skala mellan 0 och 10. I redovisningen har svaren delats in i tre dimensioner, de som angett ett värde mellan 0 och 4, vilka kan ses som *mindre nöjda* eller *missnöjda*, de som angett ett värde mellan 5–7 och som kan ses som *varken nöjda eller missnöjda* samt de personer som angett värden mellan 8–10 vilka kan ses som *mer nöjda*.

I diagram 12.1 presenteras andel av befolkningen 16–84 år som är mindre nöjda med respektive del av boendemiljön medan diagram 12.2 redovisar andel som är mer nöjd med respektive del. Tre av delarna berör endast boende i flerfamiljshus, dessa markeras med fotnot (1).

Diagrammet visar att fritidssysselsättning för ungdomar är den del som förorsakar störst missnöje bland befolkningen, följt av kollektivtrafiken. Utomhusluft och renhållning/sophantering uppvisar lägst andel mindre nöjda.

Diagram 12.1 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16–84 år som är mindre nöjda (angett värde 0–4). År 2006-07. Procent

Figure 12.1 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express less satisfaction, 2006-07. Percent

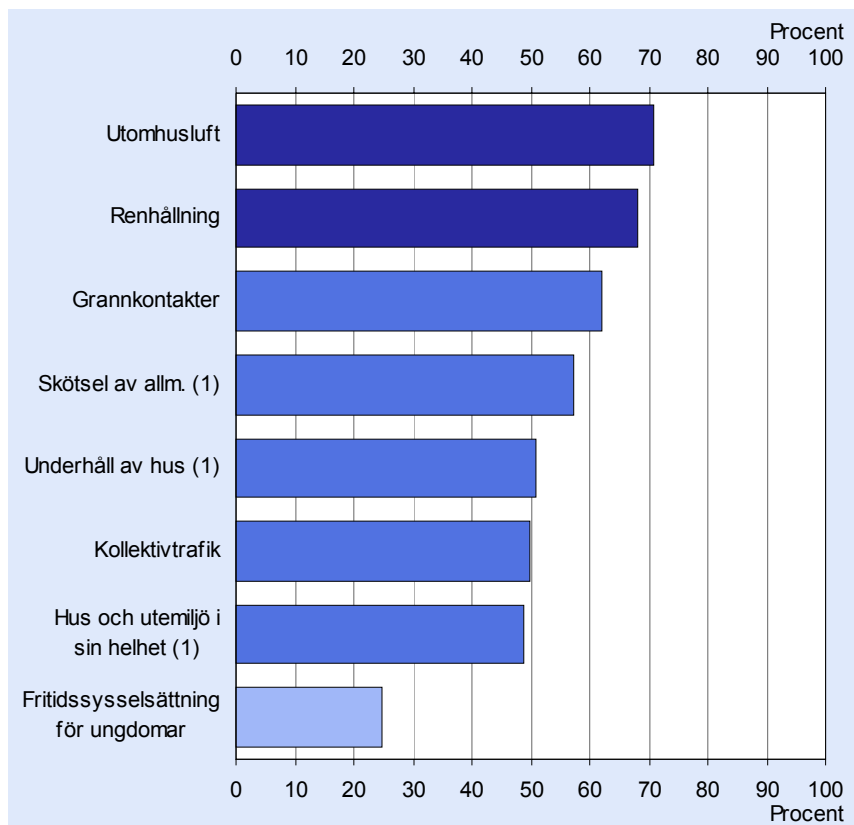
(1) Endast till boende i flerfamiljshus

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

I diagram 12.2 redovisas andelen mer nöjda per del av boendemiljön. Utomhusluft och renhållning/sophantering uppvisar störst andel mer nöjda, 71 respektive 68 procent. Diagrammet visar även att fritidssysselsättning för ungdomar med all tydlighet är ett område där en majoritet av befolkningen inte är helt tillfreds. Knappt 25 procent av befolkningen är mer nöjda med detta delmätt.

Diagram 12.2 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16–84 år som är mer nöjda (angett värde 8–10). År 2006-07. Procent

Figure 12.2 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express more satisfaction, 2006-07. Percent

(1) Endast till boende i flerfamiljshus

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Nedan följer en kort beskrivning av hur andelarna mer och mindre nöjda fördelar sig över olika befolkningsgrupper.

Fritidssysselsättning för ungdomar

Ungdomar framstår som en åsidosatt grupp när de boende får ge sin bedömning. Drygt 33 procent är mindre nöjda med möjligheten till fritidssysselsättning för ungdomar i boendeområdet medan 25 procent är mer nöjda. Generellt gäller det i stort sett alla befolkningsgrupper. Störst andel mindre nöjda återfinns bland personer i de yngre åldrarna, 16–34 år, personer boende i hyresrätt samt bland boende i mindre kommuner. Andelen mindre nöjda kvinnor är högre än motsvarande andel bland män, framför allt bland de yngre.

Kollektivtrafik

Kollektivtrafiken är också ett område där en relativt stor del av befolkningen som helhet verkar önska förbättringar, 21 procent är mindre nöjda medan 50 procent är mer nöjda. De äldre är något mer tillfreds än de yngre och kvinnor något mer nöjda än män.

De två tydligaste tendenserna är dock att boende i småhus är klart mindre nöjda med kollektivtrafiken än boende i flerfamiljshus, ett mönster som även gäller upplåtelseform där boende med äganderätt är mindre nöjda än boende i bostadsrätt eller hyresrätt. Därtill är boende i storstäder klart mer nöjda med kollektivtrafiken än boende i andra kommungrupper. Minst nöjda ur detta perspektiv är boende i glesbygdskommuner och övriga kommuner med mindre än 12 500 invånare.

Hus och utemiljö i sin helhet, underhåll samt skötsel av allmänna planteringar

Hus och utemiljö i sin helhet, underhållet av husen samt skötsel av allmänna planteringar, grönområden o.dyl. är tre delmått vilka endast boende i flerfamiljshus besvarat. Dessa hamnar samtliga i mellanskiktet bland delmåttan när det gäller befolkningens bedömning, det vill säga relativt låg andel mindre nöjda men inte heller särskilt hög andel mer nöjda.

Sett till husen och utemiljön i sin helhet är äldre mer nöjda än yngre och kvinnor mer nöjda än män. Det framkommer få tydliga skillnader mellan olika befolkningsgrupper men nämns att låginkomsttagare är mindre nöjda än höginkomsttagare samt att boende i hyresrätt är mindre nöjda än boende i bostadsrätt. Ålderspensionärer urskiljer sig som mer nöjda med husen och utemiljön än övriga.

När det gäller underhållet av husen är äldre mer nöjda än yngre även här. Mellan kvinnor och män framkommer dock inga tydliga skillnader. Här är skillnaden tydlig mellan boende i hyresrätt och bostadsrätt, bland boende i hyresrätt är andelen mindre nöjda 15 procent mot drygt 2 procent bland boende i bostadsrätt (42 respektive 68 procent mer nöjda). Detta kan troligen härledas till större möjlighet att påverka underhållet av husen för boende i bostadsrätt. Därutöver kan nämnas att ensamstående med barn är mindre nöjda än andra familjetyper medan höginkomsttagare är mer nöjda än personer med lägre inkomster. Det skiljer sig även något mellan personer med svensk bakgrund och personer med utländsk bakgrund där de förra är något mer nöjda med underhållet av huset de bor i.

När det kommer till skötsel av allmänna planteringar, grönområden o.dyl. är de boende i flerfamiljshus inte fullt lika nöjda som när det gäller ovanstående två delmått. I övrigt går mönstret igen då äldre är mer nöjda än yngre vilket även gäller boende i bostadsrätt vilka är mer nöjda än boende i hyresrätt. Bland kvinnor är andelen mer nöjda högre än för män, vilket dock även gäller andelen mindre nöjda.

Grannkontakter

Kvinnor och äldre framstår som mer nöjda med grannkontakterna i bostadsområdet än män respektive yngre, detta oavsett de faktiska grannkontakterna. Av befolkningen, 16-84 år, är 62 procent mer nöjda medan drygt 7 procent är mindre nöjda.

Som när det gäller mycket annat i relation till boende har hustyp och upplåtelseform en avgörande betydelse. Boende i småhus är mer nöjda med grannkontakterna än boende i flerfamiljshus, endast 4 procent mindre nöjda mot 11 procent för boende i flerfamiljshus med 1–4 våningar samt 14 procent i flerfamiljshus med 5 eller fler våningar. På samma sätt ser det ut när det gäller upplåtelseform där drygt 3 procent av de boende med äganderätt är mindre nöjda med grannkontakterna mot 7 respektive 14 procent för boende i bostadsrätt respektive hyresrätt.

Sett till bakgrund är personer med svensk bakgrund mer nöjda med grannkontakterna i bostadsområdet än personer med utländsk bakgrund, framför allt gäller detta inrikes födda med två inrikes födda föräldrar. Därutöver är låginkomsttagare mindre nöjda än personer med högre inkomst samt boende i storstäder vilka är mindre nöjda än boende i övriga kommungrupper. Det senare, som nämnts tidigare, troligen till följd av den större andelen boende i flerfamiljshus i storstäderna.

Renhållning/sophantering

Renhållning/sophantering, tillsammans med utomhusluft, är de delmått som uppvisar den klart minsta andelen mindre nöjda och även de största andelarna mer nöjda.

Endast drygt 5 procent av befolkningen 16–84 år är mindre nöjda med renhållningen medan 68 procent är mer nöjda, jämnt fördelat mellan män och kvinnor. Skillnaderna mellan olika åldersgrupper är inte lika framträdande som för många andra delmått även om äldre även här framstår som mer nöjda än yngre. Generellt är det en jämn spridning mellan olika delgrupper, dock är också här boende i småhus mer nöjda än boende i flerfamiljshus, liksom boende med äganderätt och bostadsrätt relativt boende i hyresrätt. Detta avspeglar sig även när det gäller kommungrupper där storstadsbor är mindre nöjda än boende i mindre tätbefolkade kommuner.

Utomhusluft

Utomhusluft är det delmått som befolkningen är mest tillfreds med när det gäller trivsel, eller nöjdhet, med bostadsområdet. Under 5 procent är mindre nöjda medan över 70 procent är mer nöjda. Varken när det gäller kön eller ålder framkommer några avgörande skillnader. Däremot är återigen hustyp och upplåtelseform något av en vattendelare. Boende i småhus är, även när det gäller utomhusluften, mer nöjda än boende i flerfamiljshus. Samtidigt är boende med äganderätt mer nöjda än boende i bostads- eller hyresrätt. Som framkommit tidigare följer relationen mellan boende i storstäder och övriga mönstret från boendeform. Här finns dock skäl att framhålla boendet i storstad som är den troligen starkast påverkande faktorn.

Ett annat perspektiv

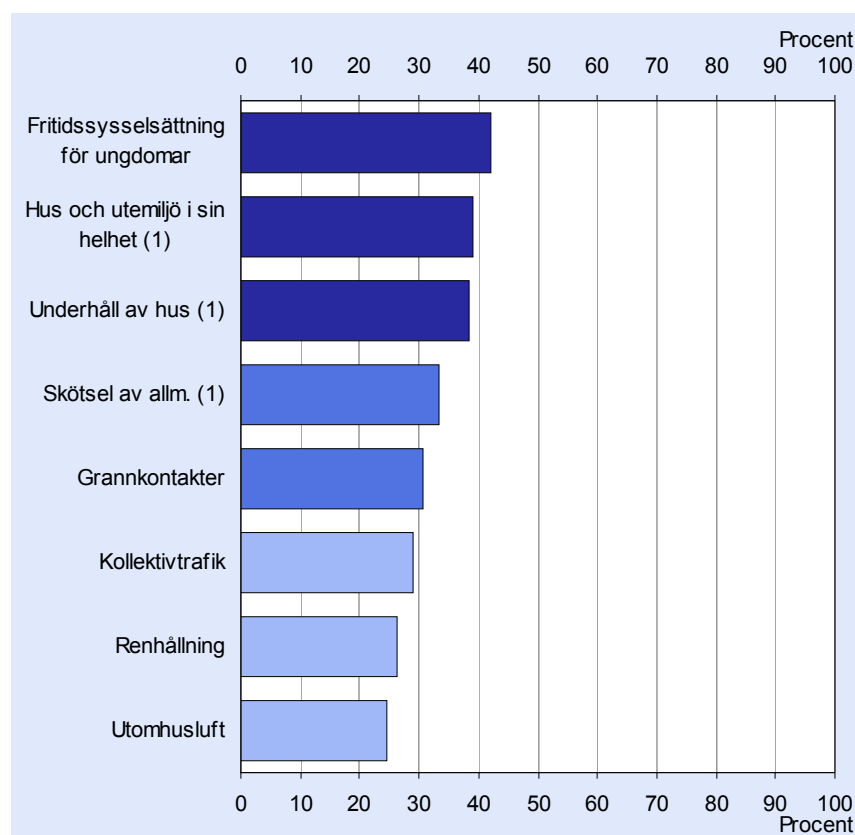
Efter att ha fokuserat på vilka befolkningsgrupper som är mindre nöjda respektive mer nöjda med de olika delarna av bostadsstandard kan det, liksom i kapitel 7, vara intressant att uppmärksamma de delar av boendemiljön där en stor andel har placerat sitt omdöme i mitten. I diagram 12.3 presenteras andelar av befolkningen 16–84 år som angett ett värde mellan 5–7 på skalan.

Diagrammet visar att det främst för fritidssysselsättning för ungdomar finns potential att nå uppskattning hos en relativt stor andel av befolkningen. Som tidigare visats är andelen mer nöjda för detta delmått klart lägre än för övriga delmått.

Därefter följer de tre delmått som endast berör boende i flerfamiljshus. Av dessa är det kanske främst underhåll av hus som är värt att beakta. Detta delmått har en låg andel mindre nöjda men en hög andel inom mellanskiktet.

Diagram 12.3 Egen bedömning av boendemiljön. Personer 16–84 år som är genomsnittligt nöjda (angett värde 5–7). År 2006-07. Procent

Figure 12.3 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express average satisfaction, 2006-07. Percent

(1) Endast till boende i flerfamiljshus

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Parkeringsmöjligheter

Vid de tre senaste fördjupningsomgångarna för boende i ULF har befolkningen, 16–84 år, tillfrågats om de anser att det finns "för få, tillräckligt eller för många garage- eller parkeringsplatser här i området?".

År 2006-07 anser endast ett fåtal att det finns för många garage- eller parkeringsplatser, mindre än 1 procent. Lite över 60 procent anser att det finns tillräckligt medan 29 procent anser att det finns för få. Något fler män anser att det finns för få medan något fler kvinnor anser att det finns tillräckligt. Drygt 9 procent angav alternativet "vet ej/ej aktuellt". Främst är det boende i flerfamiljshus som anser att det finns för få garage- eller parkeringsplatser,

samt även boende i storstäder och till viss del boende i förortskommuner och större städer jämfört med mindre tätbefolkade kommuner.

Bostadsområdet som helhet

Uppfattning om bostadsområdet

För ett sammanfattande mått på hur befolkningen upplever sitt bostadsområde ställdes år 2006-07 frågan "Om du tänker på hur husen och den närmaste omgivningen här i ditt bostadsområde ser ut, anser du då att området är...?". Svartalternativen var "mycket vackert", "ganska vackert", "mindre vackert" eller "inte vackert alls".

Av tabell 12.1 framgår att 30 procent av befolkningen svarade "mycket vackert", bland kvinnor var andelen 33 procent och bland män 27 procent. "Ganska vackert" svarade 59 procent av befolkningen, här är andelen män större – 62 procent jämfört med 57 procent av kvinnorna. Därutöver svarade 9 procent "mindre vackert" samt drygt 1 procent "inte vackert alls". Ytterst få hade ingen åsikt i frågan (0,2 procent).

Tabell 12.1 Uppfattning om bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 12.1 Assessment of living environment. Persons aged 16–84, 2006-07.

Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent

	Mycket vackert	Ganska vackert	Mindre vackert	Inte alls vackert
Samtliga	30,2	59,4	9,1	1,2
Män	27,1	62,0	9,6	1,0
Kvinnor	33,3	56,8	8,6	1,3
HUSTYP				
Småhus	37,5	57,6	4,5	0,3
Flerfamiljshus 1–4 vån	19,0	63,4	15,2	2,1
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	22,2	58,4	16,1	3,1
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	37,6	57,4	4,6	0,3
Bostadsrätt	25,2	65,2	8,7	0,8
Hysesrätt	20,1	59,7	17,1	2,8
KOMMUNGRUPP				
Storstäder	25,4	61,3	11,4	1,5
Förortskommuner	29,5	59,4	8,9	2,1
Större städer	27,1	60,5	11,1	1,1
Pendlingskommuner	33,2	62,0	4,6	0,0
Glesbygdskommuner	38,5	53,2	8,0	0,3
Varuprod. kommuner	32,6	59,7	6,6	0,9
Övr >25 000 inv.	32,1	59,1	7,3	1,3
Övr 12 500-25 000 inv.	35,9	55,7	7,7	0,7
Övr <12 500 inv.	44,7	47,7	7,6	0,0

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Indelningen efter ålder visar att missnöjet med områdets utseende är störst bland de yngre, framför allt i åldersgruppen 25–34 år där 16 procent upplever området som mindre vackert och drygt 2 procent menar att området inte alls är vackert. Även de allra yngsta är relativt missnöjda med om-

rådets utseende, 13 procent av dessa ser området som mindre vackert. Bland de äldre åldersgrupperna, över 35 år, är samma andel mellan 5 och 8 procent. Sett till familjecykeln är ungdomar 16–24 år ej kvarboende hos föräldrarna samt ensamstående småbarnsföräldrar de mest missnöjda då närmare 20 procent av dessa anser området mindre vackert.

En indelning efter hustyp visar en klart högre andel med negativ uppfattning bland boende i flerfamiljshus än bland småhusboende. Bland boende i flerfamiljshus upplever över 15 procent området som mindre vackert och 2–3 procent området som inte alls vackert. Motsvarande andelar bland boende i småhus är närmare 5 procent respektive mindre än 1 procent. Uppdelningen efter upplåtelseform visar att det främst är boende i hyresrätt som är missnöjda med husen och den närmaste omgivningen.

Redovisning efter kommungrupper visar att flest nöjda återfinns i kommuner med färre än 12 500 invånare samt glesbygdskommuner, här menar 45 respektive drygt 38 procent att bostadsområdet är mycket vackert. Jämförbar andel i storstäder och större städer är 25 respektive 27 procent.

Trivsel med bostadsområdet

Tidigare i kapitlet redovisades hur nöjda de boende är med olika aspekter av boendemiljön. Här har framgått att missnöjet är som störst när det gäller fritidsmöjligheter för ungdomar följt av kollektivtrafiken. Samtidigt verkar utomhusluften och renhållning/sophantering vara till belåtenhet för de flesta.

För att slutligen få en sammanfattande bild av hur befolkningen trivs med sin yttre boendemiljö ställdes de intervjuade inför frågan: "Bortse nu helt från bostaden och tänk endast på själva bostadsområdet. Hur trivs du med att bo i detta område? Trivs du mycket bra, ganska bra, ganska dåligt eller mycket dåligt?".

Frågan om den övergripande trivseln med bostadsområdet visar år 2006-07 att en klar majoritet, 69 procent, trivs "mycket bra" i området medan 28 procent trivs "ganska bra". Endast 2 procent uppger att de trivs ganska dåligt och en halv procent att de trivs mycket dåligt.

En något högre andel kvinnor är mycket positiva till sitt bostadsområde jämfört med män, 70 jämfört med 67 procent. Äldre är mer nöjda än yngre samtidigt som sammanboende trivs bättre med sitt bostadsområde än ensamstående. Sett över kommungrupper är skillnaderna relativt små men boende i storstäder trivs något sämre än övriga med sitt bostadsområde.

Slår man ihop de två negativa svarsalternativen tydliggörs att personer med utländsk bakgrund trivs klart sämre med sitt bostadsområde än personer med svensk bakgrund.

Tabell 12.2 Trivsel med bostadsområdet efter kön, hustyp, upplåtelseform och kommungrupp. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent*Table 12.2 Wellbeing in living environment. Persons aged 16–84, 2006-07.**Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent*

	Trivs mycket bra i bostadsområdet	Trivs ganska bra i bostadsområdet	Trivs ganska dåligt i bostadsområdet	Trivs mycket dåligt i bostadsområdet
Samtliga	68,8	28,4	2,2	0,5
Män	67,4	29,8	2,3	0,5
Kvinnor	70,2	27,0	2,1	0,6
HUSTYP				
Småhus	76,0	22,7	1,1	0,2
Flerfamiljshus 1–4 vån	57,8	37,9	3,3	0,9
Flerfamiljshus 5 el. fler vån	61,5	32,6	4,2	1,2
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	77,2	21,4	1,2	0,1
Bostadsrätt	68,3	29,9	1,2	0,4
Hysesrätt	55,1	39,2	4,3	1,2
KOMMUNGRUPP				
Storstäder	65,5	30,1	3,6	0,7
Förortskommuner	67,7	29,2	2,1	1,0
Större städer	68,9	29,0	1,7	0,4
Pendlingskommuner	71,7	26,6	1,6	0,1
Glesbygdskommuner	69,7	29,1	1,2	0,0
Varuprod. kommuner	69,7	28,2	1,6	0,5
Övr >25 000 inv.	70,5	26,1	2,7	0,7
Övr 12 500-25 000 inv.	71,4	26,5	1,7	0,3
Övr <12 500 inv.	69,4	29,2	1,1	0,3

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Det har i detta kapitel visat sig att en övervägande majoritet av befolkningen generellt trivs bra med den närliggande yttre boendemiljön. Av de olika delar av boendemiljön som presenterats i kapitlet framstår framför allt utomhusluften och renhållningen i området som tillfredsställande.

Fritidssysselsättningen för ungdomar är den del av boendemiljön som de boende är minst tillfreds med. Detta gäller oavsett boendesituation i övrigt.

Att bo i småhus ter sig fördelaktigt ur många perspektiv. Detta gäller dock inte kollektivtrafiken då de som bor i småhus, och då i synnerhet utanför storstäderna och dess närhet, visar sig mindre nöjda med kollektivtrafiken i bostadsområdet.

13 Tillgång till fritidsbostad

Tillgång till fritidsbostad i ULF

Frågan om fritidsboende som finns i ULF lyder: "Äger du, brukar du hyra eller har du på annat sätt tillgång till fritidsstuga eller annan fritidsbostad, där du kan vara någon eller några veckor på semestern?". Ett jakande svar på denna fråga medför att man här anses ha tillgång till fritidsbostad.

Redan i slutet av 1970-talet framkom emellertid att denna fråga troligen underskattar det faktiska antalet som har tillgång till fritidsbostad. Mätåret 1980 kompletterades därför den första frågan med ytterligare en fråga i blanketten. Denna fråga reviderades år 1982 genom att den tidsrymd som frågan omfattar justerades från 3 år till 12 månader, frågan fick då följande ordalydelse: "Har du under de senaste 12 månaderna tillbringat någon eller några veckor i en fritidsstuga eller annan fritidsbostad?". Med den kompletterande frågan fångar man in den grupp som kanske inte uppfattar att man har tillgång till fritidsbostad, men som under mätperioden faktiskt, genom sin vistelse, haft tillgång till fritidsbostad. Betraktas frågan hur fritidsbostaden disponerats visas tecken på att det främst är de som hyrt eller lånat ett fritidsboende från en person som inte tillhör familjen som ökat genom detta tillägg i ULF-blanketten. I detta kapitel avses med tillgång till fritidsbostad *både tillgång och faktisk vistelse i fritidsbostad de senaste 12 månaderna*.

Tillgång till fritidsbostad redovisas således med hjälp av två olika mått. Den första är den ursprungliga formuleringen som varit densamma sedan 1975, den andra den utvecklade frågeställningen där även vistelse i fritidsbostaden tas med. Det är främst den andra frågeställningen som utgör tonvikten i den fortsatta framställningen.

Till samtliga som uppgett *tillgång* till fritidsbostad eller uppgett att man de senaste 12 månaderna tillbringat någon eller några veckor i en fritidsbostad ställs frågan: "På vilket sätt disponerar/disponerade Du den fritidsbostaden?", med följande svarsalternativ:

- 1) Äger själv, eller hushållsmedlem äger (helt eller delvis)
- 2) Föräldrar, svärföräldrar, mor- eller farföräldrar äger
- 3) Annan släkting äger
- 4) Annan ägare, hyr själv eller hushållet hyr
- 5) Annan ägare, disponerar utan att hyra
- 6) Annat...

Tillgång till fritidsbostad och eget ägande av fritidsbostad 1975–2007

Närmare 59 procent av befolkningen mellan 16–74 år uppger att de haft tillgång till ett fritidsboende år 2006-07 (svarat ja på frågan om tillgång till fritidsbostad eller uppgett att man tillbringat någon eller några veckor under året i en fritidsstuga eller annan fritidsbostad). Knappt 22 procent av

befolkningen äger själva helt eller delvis en fritidsbostad. Som framgår av diagram 13.1 sker en kraftig ökning mellan 2004-05 och 2006-07. Denna ökning beror med största sannolikhet på metodbytet i ULF (se fakta om statistiken i slutet av rapporten för mer information). Som tidigare nämnts ska utvecklingen efter år 2005 betraktas separat då effekterna av detta metodbyte ännu inte är klarlagda. Utvecklingen sedan början av 1980-talet har, fram till 2004-05, legat relativt stabilt.

Diagram 13.1 Tillgång till fritidsbostad samt äger själv fritidsbostad

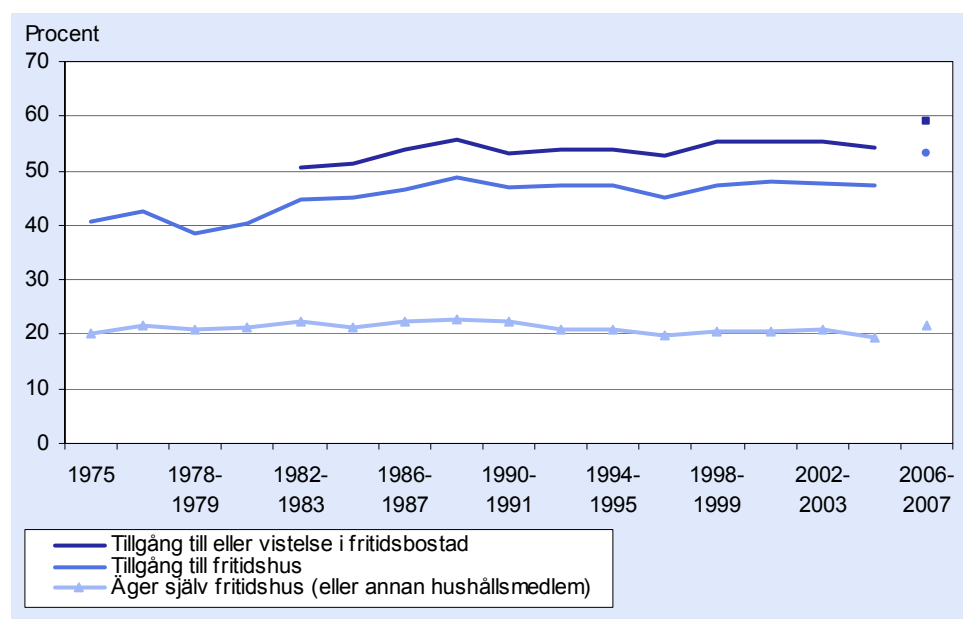
Tillgång till fritidsbostad (enligt definition från 1975)

Tillgång till fritidsbostad = Tillgång till eller vistelse i fritidsbostad

Äger själv fritidsbostad

Personer 16–74 år. År 1975–2007. Procent

Figure 13.1 Accessibility to, and self owned, weekend/second home. Persons aged 16–74, 1975–2007. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Tillgång till fritidsbostad och eget ägande av fritidsbostad i olika befolkningsgrupper

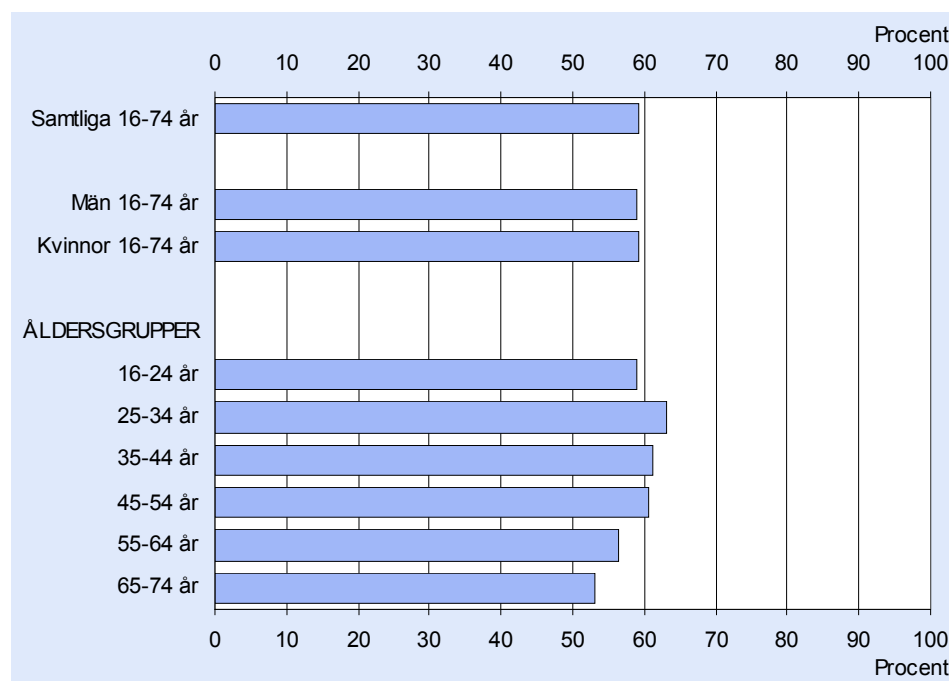
I detta avsnitt redovisas andelar av olika befolkningsgrupper med tillgång till fritidsbostad samt med eget ägande av fritidsbostad bland befolkningen 16–74 år, åren 2006-07. Som tidigare nämnts är det tillgång till samt vistelse i fritidsbostad som avses när redovisningen gäller tillgång till fritidsbostad.

Kön och ålder

Inga tydliga skillnader finns mellan män och kvinnor när det gäller andel med tillgång till fritidshus (se diagram 13.2). Ser man till befolkningen uppdelad i olika åldersgrupper framkommer att andelen äldre, 55–74 år, är något lägre än för övriga åldersgrupper. När det gäller eget ägande ökar däremot andelen med stigande ålder, bortsett från ungdomar kvarboende hos föräldrar.

Diagram 13.2 Tillgång till fritidsbostad efter kön och ålder. Personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Figure 13.2 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by men and women and age. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Familjetyp och familjecykel

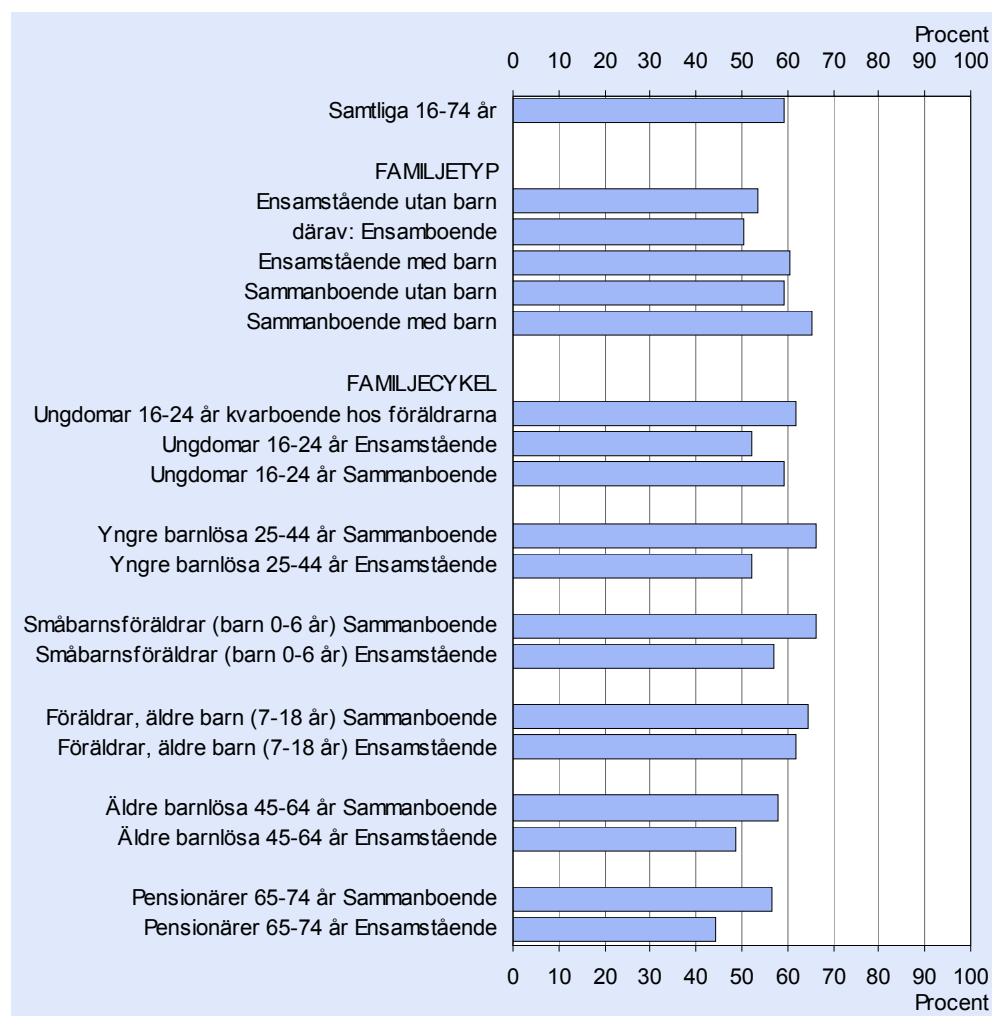
Att ha tillgång till fritidsbostad är vanligare bland sammanboende än bland ensamstående. Bland sammanboende med barn är andelen med tillgång till fritidsboende 65 procent mot 53 procent för ensamstående utan barn. När det gäller ensamstående med barn är andelen 61 procent. Skillnaden i andel för ensamstående med barn mellan år 2004-05 och år 2006-07 är 15 procentenheter vilket troligen kan relateras till metodbytet eller annat mätfel som kan förekomma i statistiska undersökningar.

Lägst andel återfinns bland ensamstående äldre, 65–74 år, där endast 44 procent har tillgång till fritidsboende, följt av ensamstående i åldern 45–64 år där andelen är 49 procent.

När det gäller eget ägande av fritidsbostad är andelen högst bland sammanboende pensionärer, 37 procent. Bland ungdomar 16–24 år samt ensamstående småbarnsföräldrar är det klart ovanligare att äga fritidsbostad, mellan 2 och 3 procent av ungdomarna och knappt 8 procent av de ensamstående småbarnsföräldrarna gör detta.

**Diagram 13.3 Tillgång till fritidsbostad efter familjetyp och familjecykel.
Personer 16-74 år. År 2006-07. Procent**

Figure 13.3 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16-74, 2006-07.
Distribution by type of family and family cycle. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Utbildning

I diagram 13.4 framkommer att bland personer med endast förgymnasial utbildning har 52 procent tillgång till fritidsboende medan andelen bland personer med gymnasial- och eftergymnasial utbildning är 57 respektive 67 procent. Nivå på utbildning i sig avgör dock inte skillnader mellan grupper när det gäller tillgång till fritidshus. Det är snarare andra faktorer kopplade till utbildning såsom exempelvis lön.

Disponibel inkomst

Sett till inkomst har 47 procent i gruppen med lägst disponibel inkomst tillgång till ett fritidsboende. Motsvarande andel i gruppen med den högsta disponibla inkomsten är 68 procent. Skillnaden i andel är främst tydlig mellan den lägsta kvartilen och den näst lägsta där andelen i den näst lägsta inkomstkvartilen är 62 procent. Detta mönster återfinns också sett till eget ägande av fritidsbostaden, 10 procent av gruppen med lägst disponibel inkomst äger själva en fritidsbostad jämfört med 18 procent i

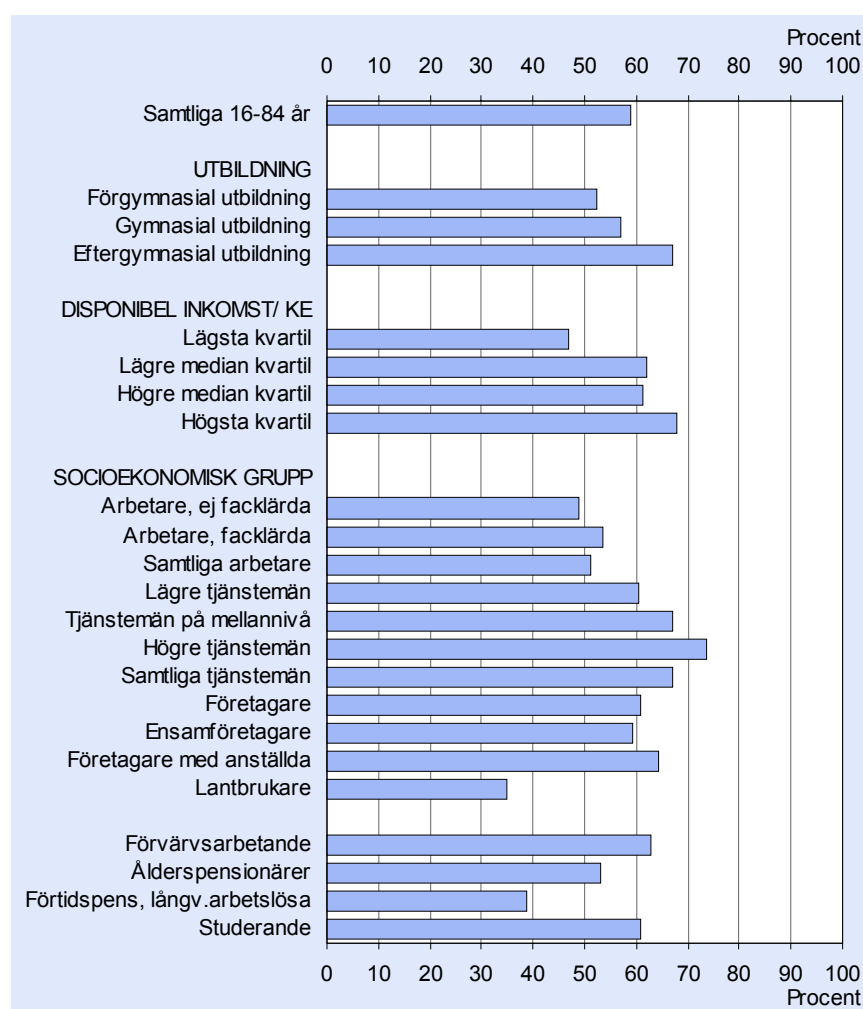
den näst lägsta inkomstkvartilen och 31 procent i gruppen med den högsta disponibla inkomsten.

Socioekonomisk grupp

En indelning i olika socioekonomiska grupper visar att 51 procent av arbetarna har tillgång till fritidsboende jämfört med 67 procent bland tjänstemännen. Bland högre tjänstemän är andelen 74 procent. Sett till eget ägande av fritidshus är andelen 16 procent bland arbetare jämfört med 26 procent bland tjänstemän.

Diagram 13.4 Tillgång till fritidsbostad efter utbildning, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Figure 13.4 Accessibility to a weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp

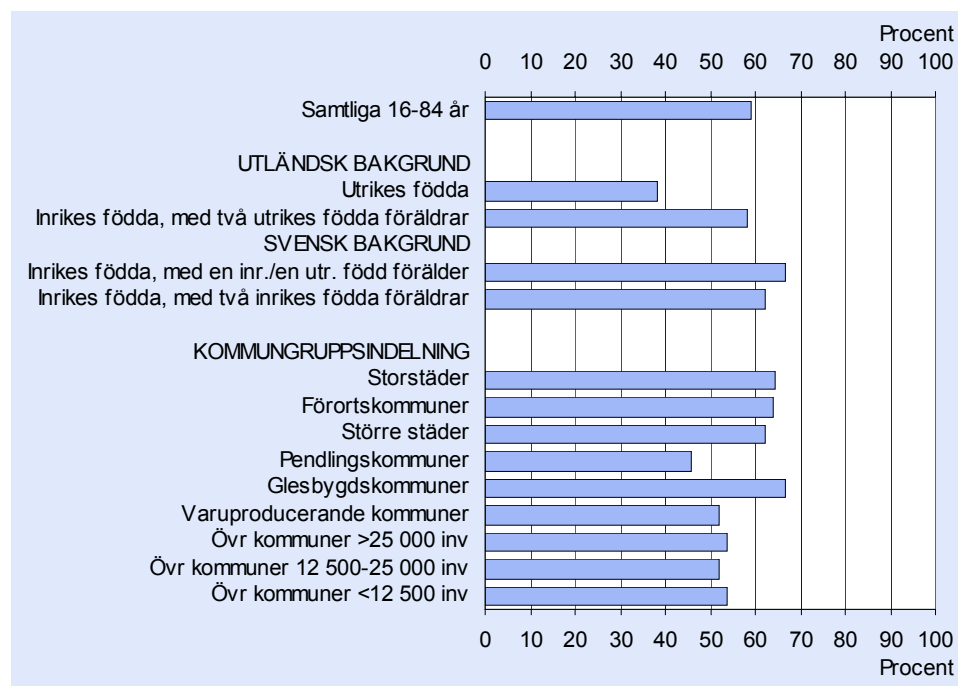
Bland personer födda utrikes har 38 procent tillgång till fritidsboende medan andelen bland inrikes födda är klart högre. För inrikes födda med två inrikes födda föräldrar är andelen 62 procent. Det är samtidigt dubbelt så vanligt att äga sitt fritidshus bland personer med svensk bakgrund jämfört med perso-

ner med utländsk bakgrund, 12 procent bland utrikes födda jämfört med 24 procent bland inrikes födda med två inrikes födda föräldrar.

Indelningen efter kommungrupp visar att tillgång till fritidsbostad är vanligast bland boende i storstäder, förortskommuner, större städer samt glesbygdskommuner. Sett till eget ägande är mönstret likvärdigt.

Diagram 13.5 Tillgång till fritidsbostad efter svensk eller utländsk bakgrund och kommungrupp. Personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Figure 13.5 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Dispositionsform för fritidsbostaden

Åren 2006-07 uppger 41 procent av befolkningen 16–74 år att de *inte* har tillgång till någon fritidsbostad eller inte har vistats i någon fritidsbostad de senaste 12 månaderna.

Av befolkningen som helhet har tidigare visats att 22 procent själva äger en fritidsbostad. Utgår man från den grupp som uppger sig ha tillgång till fritidsbostad (59 procent av befolkningen) äger 37 procent själva, eller annan hushållsmedlem, helt eller delvis en fritidsbostad. Det är något mindre vanligt, 33 procent, att någon annan släkting äger medan 20 procent hyr fritidsbostad av annan person än släkting. Slutligen disponerar 10 procent en fritidsbostad av annan person än släkting utan att betala hyra. Det finns i stort sett inga signifikanta skillnader mellan män och kvinnor när det gäller dispositionsform.

Avstånd till fritidsbostad

Det finns ytterligare en aspekt av fritidsboendet som skulle kunna spegla förhållanden ur ett välfärds perspektiv, nämligen avstånd till fritidsbostaden. Avståndet till fritidsboendet speglar i sin tur hur ofta man kan

utnyttja fritidsboendet, till exempel om avståndet tillåter vistelse över en helg eller om man har råd med resan. I denna presentation baseras underlaget på personer 16–74 år med tillgång till fritidsbostad.

I tabell 13.1 framgår att närmare 9 procent av befolkningen 16–74 år med tillgång till fritidsbostad har mindre än 15 kilometer till fritidsbostaden. En sammanfattning av tabellen ger att 48 procent har fritidsbostaden inom ett avstånd av 16 mil eller mindre, knappt 43 procent har mer än 16 mil till sitt fritidsboende medan 9 procent hyr fritidsbostad på olika platser.

Det finns inga skillnader mellan könen när det gäller avstånd till fritidshus. Däremot har äldre i genomsnitt kortare avstånd till sitt fritidsboende än yngre personer och personer med utländsk bakgrund har längre att resa än personer med svensk bakgrund. Sett till hustyp och upplåtelseform framkommer dock inga skillnader, vilket även gäller disponibel inkomst. Tjänstemän har längre avstånd till sitt fritidsboende än arbetare. En indelning i kommungrupper visar att boende i förortskommuner har de längsta avstånden till sitt fritidsboende medan boende i glesbygdskommuner har kortast avstånd.

Tabell 13.1 Avstånd till fritidsbostad efter kön. Personer 16–74 år med tillgång till fritidsbostad. År 2006-07. Procent

Table 13.1 Distance to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution among men and women. Percent

	Män	Kvinnor	Samtliga
Mindre än 15 km	8,2	8,7	8,5
Cirka 2-3 mil	10,2	9,9	10,0
Cirka 4-5 mil	8,3	8,5	8,4
Cirka 6-15 mil	21,5	21,3	21,4
Cirka 16-30 mil	13,1	13,5	13,3
Mer än 30 mil	29,4	29,5	29,4
Hyr fritidsbostad på olika platser	9,3	8,6	8,9

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

14 Närhet till lokalt centrum

De följande tre avslutande kapitlen handlar om transporter och kommunikationer sedda ur ett välfärdsperspektiv. Transportsituationen är i stor utsträckning en konsekvens av boendeformen (småhus/lägenhet) och bostadsorten (stad/land) då avståndet till olika servicefunktioner och kollektivtrafikstandarden varierar med dessa. Andra faktorer av betydelse är möjligheterna till val av färdmedel, den lokala arbetsmarknaden och det egna valet av arbetsställe. Kollektivtrafikstandarden, tillgång till bil och körkort, avstånd till närmaste lokala centrum samt arbetsresornas längd i tid och avstånd är några av de ämnesområden som här behandlas.

Under 2006-07 ställdes för första gången en fråga om avstånd till närmast belägna lokala centrum: "Ungefär hur långt är det härifrån till närmaste centrum, där man kan utföra vardagliga ärenden som t.ex. handla livsmedel, klippa håret, gå på banken, eller dylikt?". Det ställdes också följdfrågor om hur man tog sig dit och hur lång tid det tog. Resultaten redovisas i tabell 14.1-14.4.

Ungefär 15 procent av befolkningen, 16-84 år, bor i själva centrum eller har högst 250 meters väg. Ytterligare 41 procent bor inom en radie på 1,5 kilometer. Mer än 1 mil har ungefär 7 procent.

Här har naturligtvis typ av bostadsområde störst betydelse. Bland de som bor i flerfamiljshus har över 80 procent högst 1,5 kilometer till centrum, och sett till kommungrupp är andelen för de som bor i storstäder (78 procent), i dess förortskommuner (58 procent) och i övriga större städer (57 procent). Å andra sidan, bland de som bor på landsbygd eller i glesbygdskommuner generellt, har drygt 20 procent mer än 10 kilometer till något lokalt centrum.

Tabell 14.1 Avstånd till lokalt centrum efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 14.1 Distance to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

	Bor i centrum	Cirka 1 km	Cirka 2-3 km	Cirka 4-10 km	Mer än 10 km
Samtliga, 16–84 år	15,2	41,4	21,3	14,9	7,2
Män	13,5	42,9	20,6	15,3	7,7
Kvinnor	16,9	40,0	21,9	14,5	6,7
HUSTYP					
Småhus	4,7	35,0	25,8	22,6	11,8
Flerfamiljshus 1–4 våningar	27,1	51,7	16,1	4,2	1,0
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	37,0	47,6	11,6	3,8	0,1
UPPLÅTELSEFORM					
Äganderätt	4,8	34,9	26,0	22,4	11,8
Bostadsrätt	26,5	52,3	16,1	5,0	0,2
Hysesrätt	27,3	47,0	16,0	7,0	2,7
KOMMUNGRUPP					
Storstäder	27,9	49,6	16,3	6,0	0,2
Förortskommuner	13,2	45,2	25,7	12,9	3,0
Större städer	15,2	42,2	22,2	14,2	6,2
Pendlingskommuner	10,4	35,2	19,9	22,1	12,4
Glesbygdskommuner	11,5	36,3	14,5	15,6	22,2
Varuprod. kommuner	9,6	40,7	19,0	18,3	12,3
Övr >25 000 inv.	10,8	35,0	23,7	19,9	10,6
Övr 12 500-25 000 inv.	12,7	37,0	22,5	18,7	9,0
Övr <12 500 inv.	12,4	32,2	14,9	22,6	17,8
TYP AV BOSTADSOMRÅDE					
Landsbygd	6,9	25,1	16,4	30,6	21,0
Tätbygd: småhus	4,5	43,8	37,4	13,0	1,3
Tätbygd: blandbebyggelse	20,4	52,4	21,4	5,7	0,1
Tätbygd: flerfamiljshus	30,5	51,9	13,9	3,5	0,1

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Bland de som bor mer än 250 meter från ett centrum är det vanligast att använda bilen för att ta sig dit, 54 procent, men naturligtvis med stora variationer i förhållande till typ av bostadsområde – från cirka 75 procent bland de som bor i glesbygdskommuner till drygt 30 procent bland de som bor i storstäderna. I dessa storstäder uppger cirka hälften att man går, 10 procent använder sig av kollektiva färdmedel, medan 7 procent cyklar.

Tabell 14.2 Färdsätt till centrum efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år som inte bor på näravstånd (mer än cirka 250 m). År 2006-07. Procent

Table 14.2 Means of travel to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

	Går	Cyklar	Åker bil	Kollektiva färdmedel
Samtliga 16–84 år	27,9	12,5	54,2	5,4
Män	25,4	11,2	59,1	4,3
Kvinnor	30,5	13,7	49,2	6,6
HUSTYP				
Småhus	15,0	12,2	68,8	4,0
Flerfamiljshus 1–4 våningar	48,7	14,0	29,4	7,9
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	63,0	10,0	18,0	9,0
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	14,8	11,8	69,9	3,5
Bostadsrätt	48,9	13,1	31,4	6,6
Hysesrätt	46,0	13,7	30,9	9,3
KOMMUNGRUPP				
Storstäder	51,0	7,3	31,3	10,4
Förortskommuner	30,7	8,6	52,7	8,0
Större städer	28,6	18,2	48,3	4,9
Pendlingskommuner	18,7	12,4	65,6	3,4
Glesbygdskommuner	17,5	6,2	74,7	1,6
Varuprod. kommuner	17,5	11,1	71,1	0,3
Övr >25 000 inv.	21,1	13,0	60,7	5,1
Övr 12 500-25 000 inv.	20,3	13,6	62,9	3,2
Övr <12 500 inv.	11,4	10,2	76,9	1,5
TYP AV BOSTADSOMRÅDE				
Landsbygd	10,8	7,7	77,9	3,6
Tätbygd: småhus	18,9	16,4	60,6	4,0
Tätbygd: blandbebyggelse	39,7	17,2	36,8	6,3
Tätbygd: flerfamiljshus	56,6	12,0	22,1	9,3

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Intressant att notera i tabell 14.3 är att oberoende av ålder, familjetyp, inkomstförhållande eller i vilken typ av kommun man bor i, är det vanligare att männen åker bil, medan kvinnorna oftare går. När det gäller att cykla eller att använda kollektiva färdmedel finns det inga sådana tydliga tendenser.

Tabell 14.3 Färdsätt till centrum uppdelat på kön efter ålder, hustyp, upp-låtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16–84 år. År 2006-07. Procent

Table 14.3 Means of travel to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age, type of family, income, housing type and municipality group. Percent

	Går		Cyklar		Åker bil		Kollektiva färdmedel	
	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.
ÅLDER								
16-24 år	31,9	39,3	20,1	21,2	30,9	23,6	17,2	15,9
25-34 år	35,3	42,6	12,2	8,6	49,2	42,0	3,3	6,8
35-44 år	21,3	25,0	9,5	10,2	67,3	60,3	1,8	4,5
45-54 år	21,1	24,9	10,6	16,1	66,2	55,3	2,1	3,7
55-64 år	20,9	25,1	8,2	15,3	68,8	55,8	2,1	3,8
65-74 år	26,8	27,6	10,4	14,5	62,2	53,0	0,6	4,9
75-84 år	21,4	37,8	6,4	8,5	67,3	42,5	4,6	11,3
FAMILJETYP								
Ensamst. utan barn	33,9	39,7	17,1	16,6	38,7	29,5	10,3	14,3
Ensamst. med barn	23,2	36,6	5,5	9,5	67,9	46,2	3,4	7,7
Sammanbo. utan barn	23,2	26,4	8,6	14,7	66,6	55,8	1,6	3,0
Sammanbo. med barn	19,2	25,3	8,7	10,2	70,9	61,2	1,3	3,3
DISP. INKOMST / KE								
Lägsta kvartil	28,4	34,3	13,1	11,1	51,5	46,9	7,0	7,7
Lägre median kvartil	22,6	30,3	11,7	12,8	63,4	52,2	2,3	4,7
Högre median kvartil	22,9	30,0	11,0	14,2	64,5	50,6	1,6	5,2
Högsta kvartil	26,1	27,9	9,9	14,8	63,2	53,7	0,8	3,6
HUSTYP								
Småhus	13,8	16,3	10,1	14,4	73,0	64,4	3,1	4,9
Flerfamiljshus 1–4 våningar	45,1	52,3	14,1	14,0	34,4	24,4	6,4	9,3
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	57,8	68,4	11,5	8,5	23,5	12,2	7,2	11,0
KOMMUNGRUPP								
Storstäder	49,5	52,5	7,1	7,5	36,1	26,6	7,3	13,4
Förortskommuner	26,0	35,0	7,2	9,9	60,0	46,0	6,8	9,2
Större städer	26,3	31,0	16,7	19,7	53,0	43,4	4,1	5,9
Pendlingskommuner	19,4	17,9	8,8	16,1	67,5	63,6	4,4	2,3
Glesbygdskommuner	14,6	20,8	7,3	4,9	76,8	72,4	1,3	2,0
Varuprod. kommuner	16,2	19,1	8,2	14,6	75,0	66,2	0,5	0,0
Övr >25 000 inv.	18,3	24,0	13,6	12,4	64,7	56,8	3,4	6,7
Övr 12 500-25 000 inv.	18,8	22,0	10,5	16,9	68,1	57,3	2,6	3,8
Övr <12 500 inv.	7,9	14,8	7,9	12,5	83,5	70,3	0,6	2,4

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Till de som svarade att man hade 1,5 kilometer (svarsalternativet "cirka 2 kilometer") eller längre till sitt närmaste centrum, ställdes en fråga om hur lång tid det tog att resa dit med buss eller andra kollektiva färdmedel. Man ombads även räkna med gång- och väntetider. Knappt 30 procent i hela befolkningen uppgav att man hade max 15 minuters restid. Dessa korta restider finns främst bland de som bor i storstäderna (46 procent). Av de som bor i tätorternas flerfamiljshus har hela 55 procent snabba kollektivförbindelser med centrum. 37 procent av befolkningen hade mellan 16 och 30 minuter, medan bara några enstaka procent hade mer än en halvtimme.

Därutöver uppgav närmare en tredjedel av befolkningen att kollektiva färdmedel saknades. Att sakna kollektivtrafik är framför allt vanligt i de mindre kommunerna, i glesbygdskommuner och i de så kallade pendlingskommunerna. Här saknar omkring hälften av de boende kollektiva färdmedel.

Tabell 14.4 Uppskattad restid med kollektiva färdmedel efter kön, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Personer 16-84 år med mer än 1,5 km till sitt närcentrum. År 2006-07. Procent

Table 14.4 Estimated travelling time with public transport to nearest centre. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

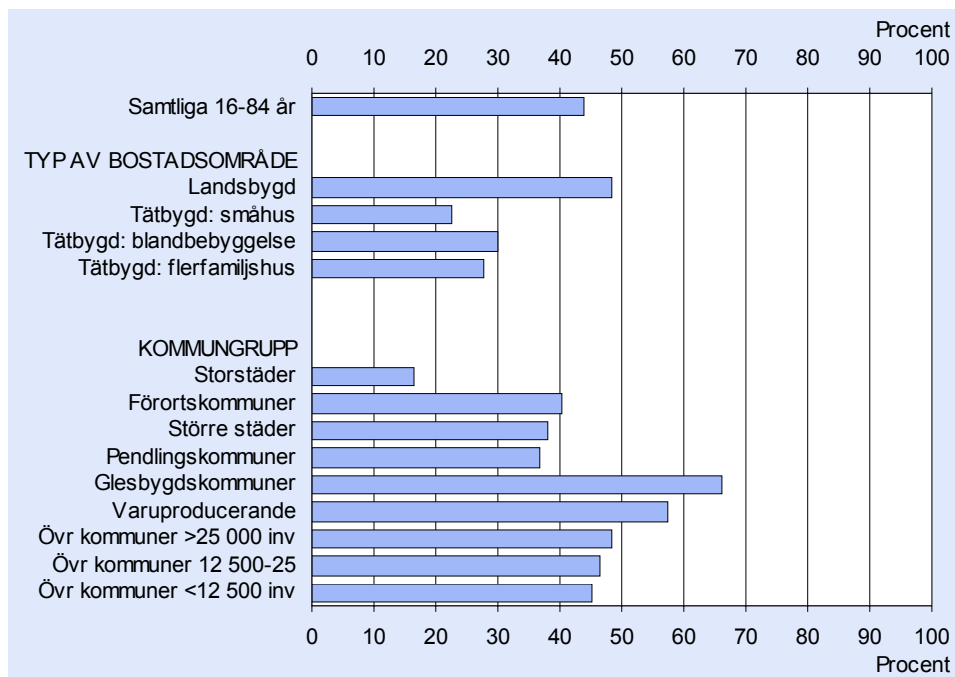
	0-15 min.	16-30 min.	Mer än 30 min.	Kollektiva färd medel saknas
Samtliga 16-84 år	28,8	37,2	2,2	31,8
Män	29,0	36,7	2,3	32,0
Kvinnor	28,5	37,7	2,1	31,6
HUSTYP				
Småhus	24,3	37,0	2,4	36,3
Flerfamiljshus 1-4 våningar	49,7	39,2	1,4	9,8
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	61,1	33,3	..	5,6
UPPLÅTELSEFORM				
Äganderätt	23,9	36,4	2,5	37,3
Bostadsrätt	51,3	42,2	..	6,5
Hyresrätt	42,8	38,7	1,9	16,7
KOMMUNGRUPP				
Storstäder	45,8	43,6	..	10,6
Förortskommuner	33,6	43,2	1,1	22,2
Större städer	33,1	43,4	1,1	22,4
Pendlingskommuner	23,6	24,9	3,8	47,7
Glesbygdskommuner	9,9	31,4	11,5	47,1
Varuprod. kommuner	18,3	25,1	1,7	54,9
Övr >25 000 inv.	29,7	40,1	1,3	28,9
Övr 12 500-25 000 inv.	21,0	27,4	4,2	47,4
Övr <12 500 inv.	15,7	26,8	4,8	52,7
TYP AV BOSTADSOMRÅDE				
Landsbygd	17,8	32,8	3,8	45,6
Tätbygd: småhus	35,9	46,7	0,1	17,3
Tätbygd: blandbebyggelse	48,5	40,8	..	10,7
Tätbygd: flerfamiljshus	54,8	34,9	..	10,3

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

De som uppgett sig ha minst 4 kilometer till närmaste centrum fick också en fråga om de har tillgång till butiksbus eller kan få hemsändning av livsmedel. I diagram 14.1 visas att detta gäller för drygt 40 procent av dessa, högst är andelen i glesbygdskommunerna med närmare 70 procent.

Diagram 14.1 Har tillgång till butiksbus eller hemsändning av livsmedel efter typ av bostadsområde och kommungrupp. Personer 16-84 år, som har mer än 3 km till närmaste centrum. År 2006-07. Procent

Figure 14.1 Access to grocerybus or home delivery. Persons aged 16-84, 2006-07. Distribution by type of residential area and municipality group. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

15 Körkort och tillgång till bil

Har körkort

Till personer som under undersökningsåret fyllde minst 18 år ställdes frågan "Har du körkort för bil?". Det har dock inte varit möjligt att särskilja de personer som vid undersökningstillfället ännu ej fyllt 18 år eller personer som så nyligen fyllt 18 år att de ännu inte haft möjlighet att ta körkort. Om redovisningen istället hade omfattat personer som under året fyllt 19 år eller mer hade andelen körkortsinnehavare i den yngsta redovisade åldersgruppen (18-24 år) ökat med några procentenheter.

Cirka 85 procent uppgav vid intervjuerna 2006-07 att man har körkort för bil. Det är en ökning med cirka tio procentenheter sedan början av 1980-talet. Men köns- och ålderskillnaderna är stora och har haft olika utvecklingslinjer under perioden:

Det är betydligt vanligare att män har körkort, 89 procent, än kvinnor, 80 procent. Men en mycket tydlig utveckling är på gång. Sedan början av 1980-talet har andelen körkortsinnehavare bland kvinnorna ökat med 18 procentenheter, men bland männen med enbart tre procentenheter. En anmärkningsvärd utjämning.

**Tabell 15.1 Körkortsinnehav efter kön och ålder
Personer 18–84 år. År 1982–2007. Procent**

*Figure 15.1 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 1982–2007.
Distribution among men and women by age. Percent*

	1982-1983		1990-1991		1999		2006-2007	
	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.
Samtliga 18–84 år	86,5	61,9	88,9	70,8	88,6	73,3	89,3	79,6
ÅLDER								
18-24 år	77,3	63,0	73,5	65,6	57,5	53,0	62,6	53,3
25-34 år	92,3	80,9	93,9	85,8	89,7	78,3	87,2	79,5
35-44 år	93,2	81,7	94,5	86,1	95,6	86,2	92,4	87,3
45-54 år	90,6	67,1	95,6	84,1	95,0	87,6	94,4	86,8
55-64 år	86,0	47,3	90,1	67,6	93,4	82,7	95,7	87,8
65-74 år	73,5	24,1	84,9	42,7	89,5	64,0	94,9	81,7
75-84 år	56,3	15,0	71,5	21,6	86,7	33,5	90,1	58,9

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

En än mer intressant utveckling gäller ålderskillnaderna. Mest dramatiskt kan detta åskådliggöras genom att jämföra de yngsta och de äldsta: 1982-83 hade 70 procent av de yngsta (18-24 år) ett körkort jämfört med 30 procent bland de äldsta i undersökningen (75-84 år). 25 år senare (2006-07) har andelen körkortsinnehavare bland de yngsta *minskat* till 58 procent och bland de äldre *ökat* till 72 procent. Det vill säga: från en differens till de yngres förmån på plus 40 procentenheter har den minskat till minus 14 procentenheter. Detta är troligen en återspeglning av den ekonomiska utvecklingen under de senaste decennierna – de ekonomiska problem som drabbat många ungdomar under 1990-talet och framgent, i form av ungdoms-

arbetslöshet och senarelagt uttåg på arbetsmarknaden, medan de äldre åldersgrupperna fylls på med dem som i sin ungdom och medelålder upplevt bilsamhällets expansion.

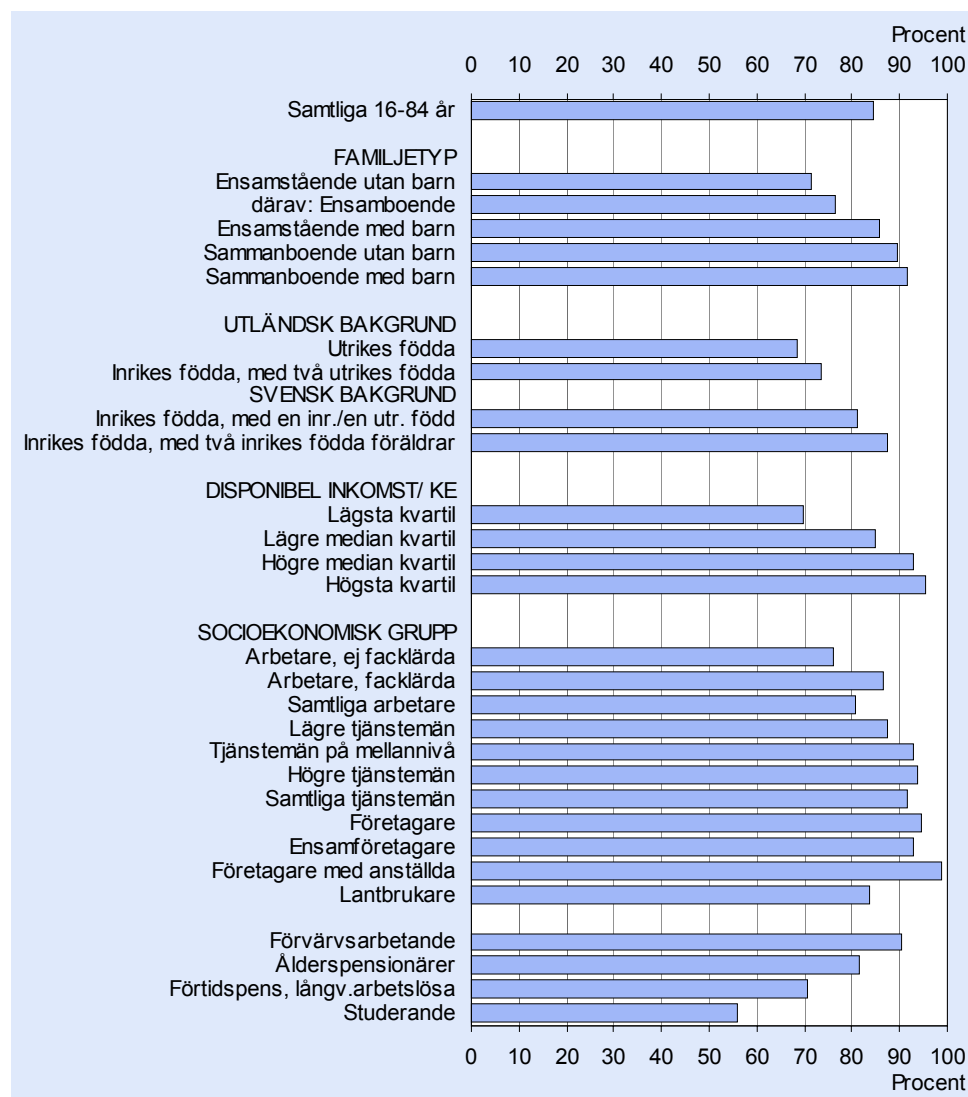
Ovanstående konstateranden om ålder, kön och ekonomisk bärkraft när det gäller körkortsinnehav bekräftas av uppgifterna i diagram 15.1:

- ensamstående utan barn innehar körkort i mindre utsträckning än sammanboende och ensamstående med barn;
- de med utländsk bakgrund i lägre grad än de med svensk bakgrund;
- de som enbart har förgymnasial utbildning eller har låg disponibel inkomst har körkort i betydligt lägre utsträckning än övriga grupper.

Diagram 15.1 Körkortsinnehav efter familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 18–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 15.1 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 2006-07.

Distribution by type of family, foreign or Swedish background, income and socioeconomic group. Percent

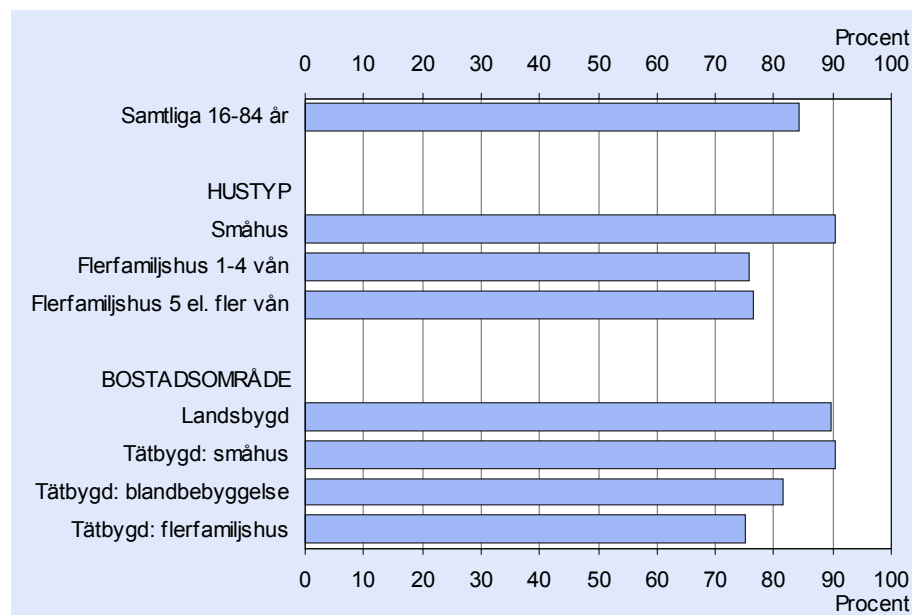

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Befolkningsindelningarna enligt diagram 15.2 sammanhänger på olika sätt med befolkningstäthet och därmed avstånd till olika ändamål, liksom kollektivservice – vilket ju påverkar behovet av körkort. Sålunda har till exempel 90 procent av de som bor i småhus, liksom generellt på landsbygden, körkort jämfört med cirka 75 procent bland de som bor i flerfamiljshus.

Diagram 15.2 Körkortsinnehav efter hustyp och typ av bostadsområde. Personer 18–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 15.2 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by housing type and type of residential area. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Tillgång till bil

Beroende på den livssituation en individ befinner sig i kan bilen ha olika stor betydelse. För ensamstående eller sammanboende utan barn som i förhållande till sitt behov har tillräckliga allmänna kommunikationer till förfogande kan en bil kanske inte anses tillhöra livets nödvändigheter. Om man däremot har barn eller dålig kollektivtrafikstandard eller behöver bilen för sitt arbete får bilen mer karaktären av nödvändighetsvara. Om hushållet har bil eller inte kan således bero på en mängd olika faktorer som kollektivtrafikstandard och tillgången till service (vilka båda ju hänger samman med region och hustyp), den lokala arbetsmarknaden, den ekonomiska situationen (hushållets storlek och antalet förvärsarbetande) familjesammansättningen (barn eller ej), vilka problem det medför att ha bil (t.ex. problem med parkeringsplatser i storstäder) m.m. Givetvis kan också avsaknaden av körkort utgöra ett hinder.

I detta avsnitt redovisas i vilken utsträckning olika grupper disponerar en eller flera bilar. Resultaten bygger på följande fråga: "Har Du (eller någon annan i hushållet) tillgång till bil?" ned svarsalternativen "ja, äger eller disponerar en bil", "ja, äger eller disponerar två eller flera bilar" samt "nej". Av instruktionen till frågan framgick att med "tillgång till" avser att man får disponera en bil, vilket betyder att man inte behöver äga bilen (man kan

till exempel ha tjänste- eller leasingbil). Lägg också märke till att man inte heller själv behöver ha körkort och köra bil själv för att ha "tillgång till bil".

År 2006-07 kunde 85 procent av befolkningen disponera minst en bil – varav 34 procent hade tillgång till flera. Totalt sett är detta en ökning med närmare 9 procentenheter sedan början av 1980-talet. Bilinnehav är något vanligare bland män (88 procent) än bland kvinnor (83 procent), men här har det skett en tydlig utjämning sedan början av 1980-talet (tabell 15.2).

Tabell 15.2 Har tillgång till en eller flera bilar efter kön och ålder . Personer 18-84 år. År 1982–2007. Procent

Table 15.2 Access to one or more cars. Persons aged 18–84, 1982–2007. Distribution among men and women by age. Percent

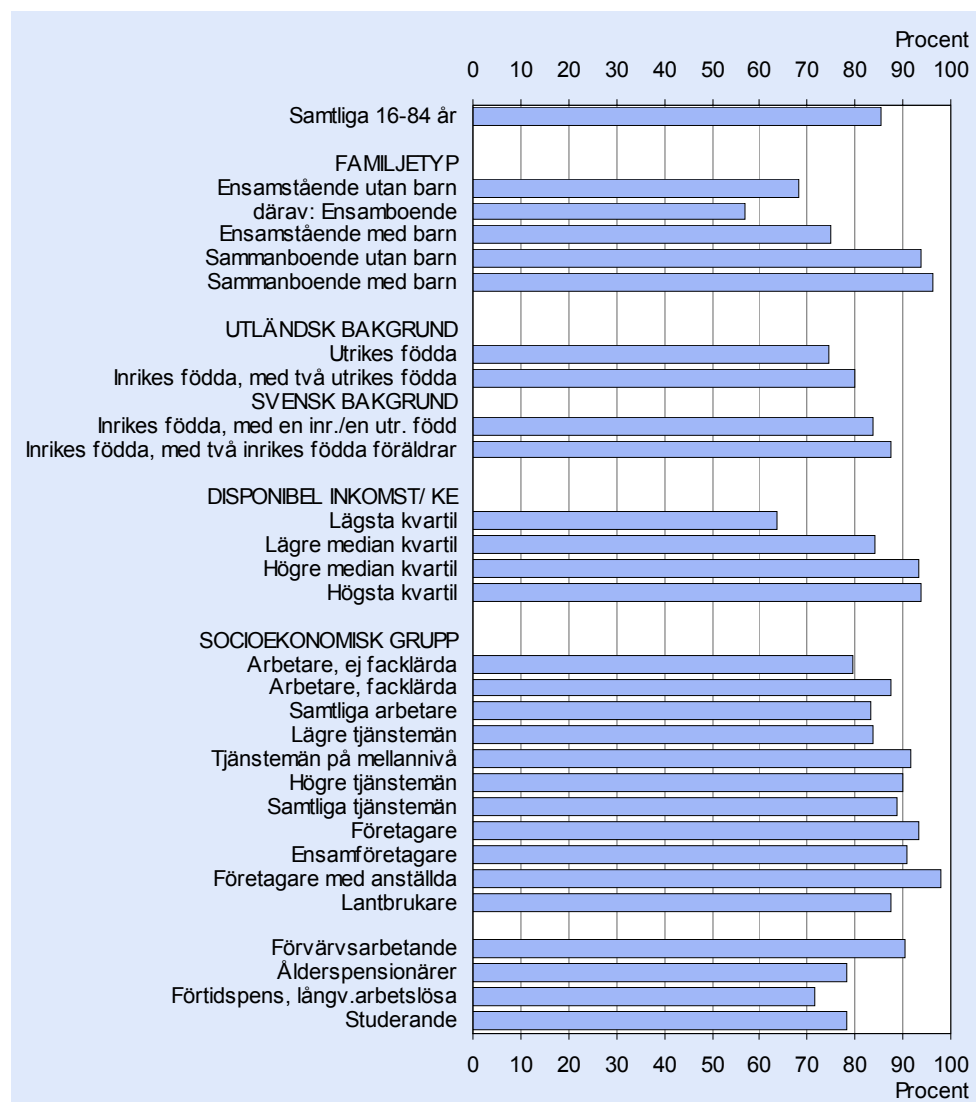
	1982-1983		1990-1991		1999		2006-2007	
	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.
Samtliga 18–84 år	81,8	71,5	86,1	76,8	86,7	77,5	87,7	83,0
ÅLDER								
18-24 år	83,6	75,0	82,8	80,5	80,5	66,4	81,7	77,5
25-34 år	86,0	83,3	87,9	84,7	83,0	80,9	81,6	79,6
35-44 år	90,4	87,9	92,0	89,9	91,5	89,4	89,4	93,8
45-54 år	89,0	85,7	92,4	87,8	91,6	89,0	92,1	87,7
55-64 år	84,0	73,0	89,4	84,1	90,7	85,0	90,8	90,7
65-74 år	67,6	44,7	81,5	58,9	87,7	71,2	92,4	81,5
75-84 år	40,1	19,9	58,2	25,7	74,4	41,7	84,8	51,5

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Åldersmässigt ökar tillgången från cirka 80 procent bland de yngre, 16–34 år, till uppemot cirka 90 procent i den breda åldersgruppen, 35–74 år. Det är först bland de allra äldsta, 75–84-åringarna, som andelen dalar till cirka 65 procent. Men den avgörande skillnaden här är om man är ensamstående eller sammanboende. Bland ensamboende har cirka 55 procent tillgång till bil, jämfört med cirka 95 bland de sammanboende.

Diagram 15.3 Har tillgång till en eller flera bilar efter familjetyp, svensk eller utländsk bakgrund, disponibel inkomst och socioekonomisk grupp. Personer 18–84 år. År 2006-07. Procent

Figure 15.3 Access to one or more cars. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by type of family, foreign or Swedish background, income and socioeconomic group. Percent

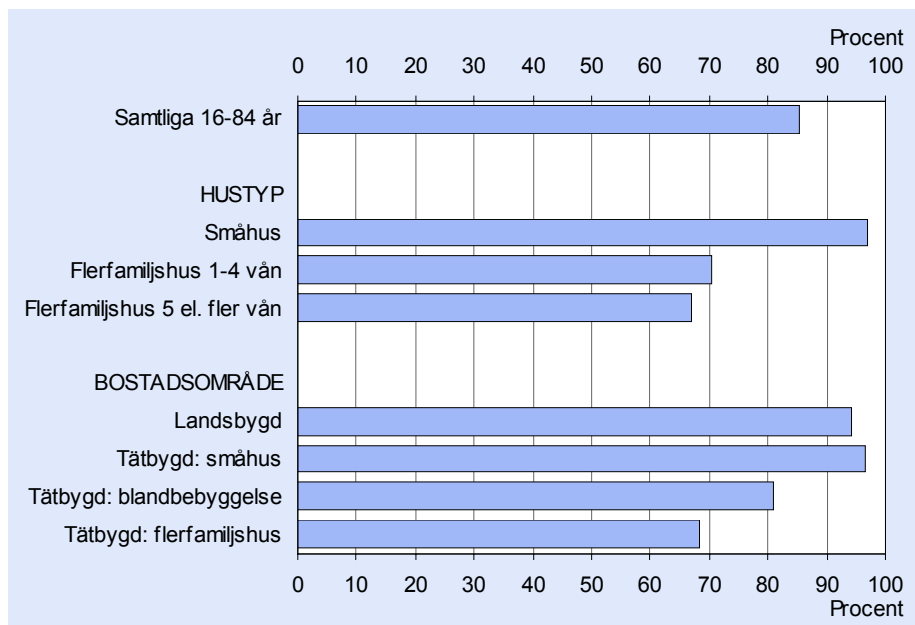

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Liksom när det gällde körkortsinnehav är indelningarna efter hustyp, upp-låtelseform och region entydiga. Bland de som bor i småhus har så gott som alla (97 procent) minst en bil, jämfört med knappt 70 procent bland de som bor i flerfamiljshus. Ytterligare indelningar finns, förutom i diagram 15.3 och 15.4, framför allt i den omfattande tabellredovisningen i tabellbilagan (se inledningskapitlet).

Diagram 15.4 Har tillgång till en eller flera bilar efter hustyp, typ av bostadsområde och kommungruppsindelning. Personer 16-84 år. År 2006-07. Procent

Figure 15.4 Access to one or more cars. Persons aged 18-84, 2006-07. Distribution by housing type and type of residential area. Percent

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

16 Arbetsresor

En viktig komponent i levnadsvillkoren är arbetsplatsernas tillgänglighet för daglig pendling. Tillgängligheten i sin tur är beroende av antalet arbetsplatser på den lokala arbetsmarknaden och de färdmedel som individen kan utnyttja. Den som har tillgång till bil har till exempel betydligt fler arbetsplatser att välja mellan än den som inte disponerar bil. Betydelsen av egen bil är naturligtvis speciellt stor i glesbygdsområden. Samtidigt kan skillnaderna i ekonomisk uppoffring för arbetsresorna vara avsevärda (beroende på om kollektivtrafiken kan användas för sådana resor eller om det krävs bil och i vilken utsträckning resorna är avdragsgilla). I detta kapitel behandlas: "avstånd till arbetsplatsen", "faktisk restid till och från arbetsplatsen" samt "färd sätt till arbetsplatsen". Uppgifterna i detta kapitel hämtas från 2006-07, dvs. innan dagens turbulenta arbetsmarknads-situation, med lockouter och massavskedanden. För många av dem som lyckas hitta nya arbetstillfällen innebär det antagligen förlängda, såväl arbetstider som restider.

Avstånd till arbetsplatsen

Följande fråga ställdes, till den anställda befolkningen i åldrarna 16-74 år, om avstånd till arbetsplatsen: "Ungefär hur långt är det till Din nuvarande arbetsplats?" med följande svarsalternativ och svarsfördelningen år 2006-07:

	Andel (%) 2006-07
- 0-250 meter	3,2
- Cirka 500 meter	5,5
- Cirka 1 kilometer (750-1 500 meter)	8,8
- Cirka 2 kilometer (1 500-2 500 meter)	8,2
- Cirka 3 kilometer (2 500-3 500 meter)	7,6
- Cirka 4-10 kilometer	23,9
- Cirka 11-15 kilometer	9,6
- Cirka 16-20 kilometer	6,7
- Cirka 21-25 kilometer	6,0
- Mer än 25 kilometer	16,6
- Har ej fast arbetsplats	3,2
- Arbetar i samma hus som bostaden	0,8

För personer som veckopendlade eller var borta från hemorten längre perioder avsåg frågan restiden på arbetsorten. I tabell 16.1 har data-mängden reducerats till ett mindre antal svarsalternativ. De som har sitt arbete förlagt till hemmet har placerats i alternativet "Mindre än 1 kilometer", medan de som uppger att man inte har någon fast arbetsplats ej finns med i denna tabell. Hela den omfattande redovisningen, med köns-uppdelade tabeller för en stor mängd befolkningsgrupper, och med samtliga svarsalternativ finns i rapportens bilagor som också finns utlagda på SCB:s hemsida (se inledningskapitlet).

Tabell 16.1 Avstånd till arbetsplatsen efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Table 16.1 Distance to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

	Mindre än 1 km ¹	2-3 km	4-10 km	11-25 km	Mer än 25 km
Samtliga, 16–84 år	18,8	16,4	24,7	23,0	17,2
Män	15,7	15,5	23,5	24,4	21,0
Kvinnor	21,7	17,2	25,9	21,7	13,6
FAMILJETYP					
Ensamst. utan barn	23,2	17,3	24,2	21,7	13,7
Ensamst. med barn	19,6	15,3	21,7	23,1	20,2
Sammanbo. utan barn	18,3	18,0	22,7	23,1	17,8
Sammanbo. med barn	16,2	14,5	27,1	23,7	18,5
HUSTYP					
Småhus	15,0	14,1	23,9	26,8	20,2
Flerfamiljshus 1–4 våningar	26,9	19,5	23,0	17,4	13,2
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	18,7	20,1	32,8	17,2	11,2
UPPLÅTELSEFORM					
Äganderätt	15,3	13,9	23,7	26,9	20,3
Bostadsrätt	19,5	19,5	28,3	19,5	13,2
Hysesrätt	25,0	19,4	24,6	17,7	13,4
KOMMUNGRUPP					
Storstäder	11,2	18,0	36,2	23,5	11,2
Förortskommuner	13,9	9,9	20,9	33,7	21,6
Större städer	19,7	19,3	28,7	19,3	13,0
Pendlingskommuner	16,0	10,1	17,6	27,7	28,5
Glesbygdskommuner	30,5	15,8	11,7	19,0	23,0
Varuprod. kommuner	23,4	20,1	15,2	22,8	18,5
Övr >25 000 inv.	23,9	19,0	22,0	17,7	17,5
Övr 12 500-25 000 inv.	27,6	17,3	18,8	19,4	16,9
Övr <12 500 inv.	23,9	9,3	17,6	19,0	30,2
TYP AV BOSTADSOMRÅDE					
Landsbygd	16,0	8,9	19,6	29,4	26,0
Tätbygd: småhus	15,7	17,4	27,7	25,0	14,3
Tätbygd: blandbebyggelse	23,6	20,3	22,7	18,8	14,6
Tätbygd: flerfamiljshus	21,5	21,4	29,1	16,6	11,4

1) Inklusive de som har sitt arbete förlagt till hemmet eller gården, t.ex. jordbrukare.

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Knappt 20 procent av de anställda har högst 1 kilometer till arbetet medan 40 procent har mer än en mil till sitt arbete. För 17 procent överstiger sträckan 25 kilometer, och avstånden ökar: sedan början av 1980-talet är det 10 procentenheter fler som har över 1 mil till jobbet. En förklaring till att allt fler fått längre reseavstånd kan vara 1990-talets ökande arbetslöshet (liksom 2008-2009, som det ännu inte finns några siffror om i ULF). Man kan då i större utsträckning tvingas acceptera långa reseavstånd.

Vanligast med långa avstånd är det dels i storstädernas förortskommuner och pendlingskommuner (cirka 55 procent har minst 1 mils resa till arbetsplatsen), dels på ren landsbygd (också cirka 55 procent). Här har avstånden också ökat sedan början av 1980-talet – främst inom de så kallade pend-

lingskommunerna där ökningen är 18 procentenheter. På ren landsbygd respektive i storstädernas förorter har andelen med mer än en mil till arbetsplatsen ökat med 4-5 procentenheter.

Det finns här alltså ingen tydlig trend för dimensionen tätort – glesbygd. Däremot kan ju konsekvenserna av långa reseavstånd vara mycket olika beroende på var i landet man bor. Medan storstadsområdena kan ses som en arbetsmarknad där kollektivtrafiknätet oftast är väl utbyggt, förutsätter långa resor i andra delar av landet ofta att individen kan disponera bil med de konsekvenser detta kan ha för bland annat kostnaderna och miljön.

Faktisk restid till och från arbetsplatsen

Med "restid" menas här tid för att resa mellan bostaden och arbetet, *fram och tillbaka*. Resor som görs i arbetet, av exempelvis chaufförer, räknas inte som restid utan som arbetstid. För personer som veckopendlar eller är borta längre tid från hemorten avses restiden på arbetsorten.

Frågor ställdes för att mäta den faktiska restiden och den tid som används för att till exempel lämna och hämta barn på dagis, göra inköp eller andra ärenden är exkluderad. Däremot inräknas gång- och väntetider, och det är alltså tur- och returresor det gäller.

I tabell 16.2 redovisas en relativt grov indelning i 5 kategorier, medan det i grundmaterialet på SCB:s hemsida finns en indelning med tiominutersintervall för de kortare resorna. I dessa redovisas också ett ytterligare antal mättillfällen mellan 1982 och 2007.

En faktisk restid till och från arbetet på mer än 60 minuter har 20 procent bland de anställda, 9 procent har en restid på mer än 90 minuter tur och retur. Arbetsplatser inom 20 minuters restid tur o retur har 32 procent, medan 30 procent har 21-40 minuters restid och 18 procent har 41-60 minuters resväg tur o retur till arbetsplatsen. Det finns här praktiskt taget inga skillnader jämfört med förhållandena i början av 1980-talet. Avstånden till arbetsplatsen har visserligen ökat för en hel del, men detta kompenseras uppenbarligen genom bättre kommunikationer eller ökad tillgång till bil.

Det finns däremot stora skillnader mellan olika delar av landet, där storstäderna med förortskommuner hamnar i topp. I storstäderna har 28 procent mer än en timmas restid till och från jobbet, medan motsvarande andelar i förortskommunerna är 34 procent och i pendlingskommunerna 24 procent. På nästan samma nivå hamnar glesbygdskommunerna (<12 500 innevånare), 23 procent. I alla övriga kommuntyper pendlar denna andel mellan 10 och 15 procent.

Om man istället ser det från det andra hållet – de som har högst 20 minuters till- och från-tid visavi arbetsplatsen, är andelen bara 17 procent i storstäderna, men mellan 40 och 50 procent i områdena utanför de större städerna.

Tabell 16.2 Restid till och från arbetet efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Table 16.2 Travelling time to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

	1-20 min	21-40 min	41-60 min	1-1,5 tim	Mer än 1,5 tim
Samtliga, 16–84 år	32,4	30,1	17,5	11,2	8,9
Män	31,6	29,8	17,6	11,1	10,0
Kvinnor	33,1	30,4	17,4	11,2	7,9
FAMILJETYP					
Ensamst. utan barn	32,6	30,2	16,5	10,5	10,1
Ensamst. med barn	32,7	25,6	17,6	13,3	10,8
Sammanbo. utan barn	31,6	30,7	18,1	10,9	8,7
Sammanbo. med barn	32,8	30,1	17,5	11,5	8,1
HUSTYP					
Småhus	32,1	30,4	17,8	10,6	9,2
Flerfamiljshus 1–4 våningar	36,5	29,4	15,0	11,9	7,1
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	23,7	30,6	21,7	12,5	11,6
UPPLÅTELSEFORM					
Äganderätt	32,2	30,2	17,7	10,9	9,0
Bostadsrätt	28,8	30,4	21,4	11,7	7,8
Hysesrätt	35,0	29,5	14,8	11,5	9,1
KOMMUNGRUPP					
Storstäder	17,1	30,6	24,3	16,9	11,2
Förortskommuner	22,5	21,2	22,3	19,1	14,9
Större städer	34,1	38,4	14,9	6,4	6,2
Pendlingskommuner	29,8	27,8	18,4	12,6	11,4
Glesbygdskommuner	47,4	29,1	12,2	5,1	6,2
Varuprod. kommuner	48,2	25,9	16,0	6,2	3,7
Övr >25 000 inv.	41,9	30,4	12,3	9,0	6,4
Övr 12 500-25 000 inv.	48,7	26,0	13,3	6,6	5,5
Övr <12 500 inv.	39,2	23,9	14,2	10,4	12,4
TYP AV BOSTADSOMRÅDE					
Landsbygd	31,5	29,7	20,0	9,9	8,8
Tätbygd: småhus	34,0	31,1	14,1	11,5	9,3
Tätbygd: blandbebyggelse	35,5	26,9	17,3	11,6	8,8
Tätbygd: flerfamiljshus	29,7	31,9	17,7	12,0	8,7

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Färdsätt till arbetsplatsen

För att avgöra vilket färdsätt respondenten använde för arbetsresorna ställdes följande fråga: "På vilket sätt brukar du normalt ta dig till arbetsplatsen?". Av instruktionerna till våra intervjuare framgår att om intervjupersonen använde olika färdsätt beroende på årstiden avsåg frågan förhållandena vid intervjutillfället. Om flera färdsätt användes vid en och samma tur- och returresa avsåg frågan det färdsätt som användes den längsta sträckan. Om färdstätt varierade dag från dag (eller från vecka till vecka) markerades det oftast använda. I tablan nedan redovisas den fördelningen åren 2006-07 bland anställda 16–74 år.

	Andel (%) 2006-07
- Går	13,1
- Åker bil som förare ensam	48,0
- Åker bil som förare med passagerare eller som passagerare	6,7
- Kollektiva färdmedel (buss, tåg, spårvagn, etc.)	17,3
- Cyklar	13,8
- Moped, MC	0,3
- Annat sätt	0,7

I tabell 16.3 har de lågfrekventa alternativen "moped eller MC" respektive "annat" plockats bort. Dessa, liksom ett betydligt större antal befolkningsgrupper ingår i de hithörande tabellbilagorna på SCB:s hemsida (se inledningskapitlet).

Ungefär 55 procent av de anställda anger bilen som det huvudsakliga färd-sättet vid arbetsresorna, medan bara cirka 17 procent i första hand utnyttjar kollektiva färdmedel. I de tidsjämförelser sedan början av 1990-talet som görs i bilagetablerna (se inledningskapitlet), då dessa frågor ställdes för första gången, tydliggörs att mycket litet har hänt sedan dess - andelarna för de olika färd-sätten är i stort sett oförändrade.

I de föregående transportkapitlen har det inte funnits speciell anledning att diskutera skillnader mellan män och kvinnor – dessa har ju självklart ungefär lika lång väg till närcentrum etc. Men här är skillnaderna påtagliga – männen åker bil, medan kvinnorna går, cyklar eller åker med kollektiva färdmedel. Siffrorna i tabell 16.3 talar sitt tydliga språk: 62 procent av männen använder bil jämfört med 48 procent av kvinnorna. 16 procent av kvinnorna går (10 procent bland männen), 20 procent åker kollektivt (14 procent av männen). Visserligen är det (enligt tabell 16.1) något fler kvinnor som har mindre än en kilometer till arbetsplatsen, men detta kan långt ifrån förklara skillnaderna när det gäller färd-sätt.

Övriga indelningar känns mer naturliga med tanke på avståndet till arbetsplatsen. De som bor i småhus använder bilen i betydligt högre grad (67 procent) jämfört med de som bor i flerfamiljshus (40 procent i låga och knappt 30 procent i de högre flerfamiljshusen).

Användandet av kollektiva färdmedel är i särklass mest utbrett i storstäderna och dess kranskommuner (30-40 procent), medan andelen i övriga svenska kommuntyper hamnar under 10 procent.

I så gott som samtliga befolkningsgrupper som redovisas i tabell 16.3 har förändringarna varit små jämfört med början av 90-talet. Även skillnader mellan olika socioekonomiska grupper, svensk eller utländsk bakgrund, utbildning etcetera är ganska små, vilket kan konstateras i vårt grundmaterial i tabellbilagan (se vidare läshänvisningar i inledningskapitlet).

Tabell 16.3 Färdsätt till arbetsplatsen efter kön, familjetyp, hustyp, upplåtelseform, kommungrupp samt typ av bostadsområde. Anställda personer 16–74 år. År 2006-07. Procent

Table 16.3 Travelling time to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent

	Går	Åker bil ensam	Åker bil med andra ¹	Kollektiva färdmedel ²	Cyklar
Samtliga, 16–84 år	13,1	48,0	6,7	17,3	13,8
Män	9,8	54,4	7,6	14,3	12,6
Kvinnor	16,3	42,0	6,0	20,1	14,9
FAMILJETYP					
Ensamst. utan barn	18,8	34,7	5,5	26,1	14,0
Ensamst. med barn	14,6	51,8	2,6	17,7	13,0
Sammanbo. utan barn	13,4	49,0	8,3	15,6	12,6
Sammanbo. med barn	9,0	55,4	6,7	12,9	14,8
HUSTYP					
Småhus	7,0	59,1	7,9	11,5	13,5
Flerfamiljshus 1–4 våningar	22,4	34,1	5,7	20,7	16,1
Flerfamiljshus 5 eller fler våningar	22,2	25,2	3,7	38,2	10,2
UPPLÅTELSEFORM					
Äganderätt	7,2	59,3	7,9	11,1	13,3
Bostadsrätt	17,8	35,8	5,4	26,0	14,2
Hysesrätt	21,4	33,7	5,4	23,8	14,8
KOMMUNGRUPP					
Storstäder	14,4	31,5	4,0	37,7	11,2
Förortskommuner	10,2	46,3	5,1	31,4	5,9
Större städer	14,2	45,9	8,5	10,3	20,3
Pendlingskommuner	7,7	65,3	5,9	9,8	10,1
Glesbygdskommuner	18,8	62,0	8,2	2,3	8,7
Varuprod. kommuner	10,6	62,2	8,8	3,9	13,8
Övr >25 000 inv.	15,1	52,5	6,6	8,1	16,0
Övr 12 500-25 000 inv.	14,1	53,6	8,5	5,9	17,4
Övr <12 500 inv.	13,9	58,7	7,3	8,5	8,8
TYP AV BOSTADSOMRÅDE					
Landsbygd	7,9	67,4	8,9	7,9	6,6
Tätbygd: småhus	7,3	51,5	6,8	15,8	17,5
Tätbygd: blandbebyggelse	17,3	39,2	5,7	17,6	19,5
Tätbygd: flerfamiljshus	21,5	28,8	5,0	29,0	14,7

1) Åker bil antingen som förare med passagerare eller som passagerare

2) Buss, tåg, spårvagn etc.

3) Utöver dessa alternativ finns de som svarat moped eller MC (0,3 procent) respektive "annat" (0,7 procent)

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Fakta om statistiken

I detta kapitel med fakta om statistiken återfinns en beskrivning av ULF samt en genomgång av redovisningsgrupper liksom tabeller med bastal och befolkningstal. Här finns också en teknisk beskrivning av Undersökningarna av Levnadsförhållanden (ULF) när det gäller undersökningsobjekt, population, urvalsförfarande, över- och undertäckning, bortfall, estimation och variansberäkning, genomförande samt resultatens tillförlitlighet.

Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Genom Undersökningarna av Levnadsförhållanden (ULF) mäter man och följer utvecklingen av levnadsförhållanden i Sverige. Det huvudsakliga syftet med undersökningen är att belysa välfärdens fördelning mellan olika grupper i befolkningen samt vilka som på olika sätt kan ses som mer utsatta än andra.

Undersökningen har på uppdrag av Sveriges Riksdag genomförts årligen sedan 1975. Detta gör att man kan presentera resultat för olika välfärdsområden som idag sträcker sig drygt 30 år tillbaka i tiden. Välfärdsområdena, eller välfärdskomponenterna som de också kallas, är arbetsmiljö, boende, ekonomi, hälsa, fritid, materiella tillgångar, medborgerliga aktiviteter, sociala relationer, sysselsättning och arbetstider, transporter och kommunikationer, trygghet och säkerhet samt utbildning.

Undersökningen av Levnadsförhållanden är riksomfattande och avser Sveriges befolkning i åldrarna 16 år och uppåt. Under åren 1975–1979 ingick endast personer som var 16–74 år gamla. I de flesta redovisningar ingår personer 16–84 år då merparten av personer över 84 år ingår i ett extraurval.

Undersökningen är en urvalsundersökning med en årlig urvalsstorlek på cirka 7 500 personer. De som intervjuas ska vara bosatta, dvs. folkbokförda, i Sverige. Uppgifterna samlas i dag in främst genom telefonintervjuer och sammanställs ofta till tvåårsresultat. Tvåårsperiodiciteten har införts för att möjliggöra redovisning av mindre grupper.

I varje ULF-årgång ingår ett antal centrala mått från varje välfärdsområde, så kallade välfärdskomponenter. Därtill ställer man årligen ett antal frågor vilka bildar gängse bakgrundsvariabler, till exempel familjeförhållanden, regionala eller kommungruppsbaserade indelningar och socioekonomisk grupp (se kapitlet Fakta om statistiken för närmare beskrivning av *redovisningsgrupper i befolkningen*). Andra frågor ingår för att ge underlag för kontinuerlig uppföljning av utvecklingen på olika områden. Med jämna mellanrum, vart åttonde år, belyses olika välfärdsområden mer ingående. Åren 1975 (1978 för transporter), 1982–83, 1990–91, 1999 samt 2006-07 har fördjupningen ägt rum i temat fysisk miljö där boendeförhållanden och transporter ingår. Se den tekniska beskrivningen i Fakta om statistiken, i slutet av rapporten, för mer information om ULF.

Omläggning i ULF

Från mätningarnas början år 1975 fram till 2005 har den huvudsakliga intervjumetoden i ULF varit besöksintervjuer med pappersblankett. Under 2006 inleddes en omläggning av undersökningen i syfte att effektivisera den. Det första steget avsåg datainsamlingen som under 2006 genomfördes med två olika metoder. Halva urvalet intervjuades enligt den tidigare, ovan nämnda, metoden. Den andra halvan av urvalet intervjuades genom datorstödda telefonintervjuer, det vill säga intervjufrågorna lades in i ett datorprogram och lästes i telefon upp av intervjuaren som också registrerade svaren. I samband med detta anpassades ett antal frågor till telefonsituationen. Sedan 2007 görs samtliga ULF-intervjuer i telefon. För mer information om omläggningen se SCB:s hemsida:

(http://www.scb.se/Pages/Standard_231706.aspx)

I anslutning till denna omläggning integrerades och harmoniserades undersökningen med den så kallade EU-SILC-undersökningen (SILC-Statistics on Income and Living Conditions), vilken följer krav i EU-förordningen till följd av medlemskapet i Europeiska Unionen. För mer information om detta se SCB:s hemsida:

(http://www.scb.se/Pages/Standard_182930.aspx).

Arbetet pågår med att utvärdera och klarlägga effekterna av dessa förändringar i ULF. Om ett antal år, när flera årgångar av ULF-undersökningen har genomförts under de nya formerna kommer möjligheten att klarlägga effekterna var större. I denna rapport, där endast den senaste mätperioden (2006-07) genomförts under nya former iaktas försiktighet vid jämförelser bakåt i tiden när åren 2006-07 inkluderas.

I den här rapporten baseras underlaget för åren 2006-07 på halva urvalet 2006, de som intervjuats med telefon, samt hela urvalet 2007. Utvecklingen över tid presenteras, på grund av omläggningen, i diagramform med tidsserie fram till åren 2004-05 samt separat värde för åren 2006-07.

Redovisningsgrupper

En central målsättning för SCB:s undersökningar av levnadsförhållandena är att statistiken ska belysa vilka grupper som drabbas av olika typer av problem. Valet av redovisningsgrupper är således avgörande för möjligheten att belysa levnadsförhållandena ur ett fördelningsperspektiv. Detta val måste ske med ambitionen att försöka lokalisera utsatta grupper. I denna rapport har främst följande bakgrundsvariabler använts:

- Ålder
- Familjetyp
- Familjecykel
- Utbildningsnivå
- Disponibel inkomst
- Socioekonomisk grupp
- Svensk eller utländsk bakgrund
- Kommungrupp
- H-region (senast uppdaterad 2003)

I samtliga tabeller som redovisas på SCB:s webbplats www.scb.se återfinns män och kvinnor separat. I det följande beskrivs redovisningsgrupperna närmare.

Sist i detta avsnitt om redovisningsgrupper finns tabeller med befolkningstal (dvs. skattat antal i befolkningen) och bastal (dvs. antal intervjuer) för de olika redovisningsgrupper som använts mest frekvent i rapporten samt för de år som redovisningen främst gäller.

Ålder

Tabellerna omfattar generellt personer 16–84 år, indelade i tioårsklasser, 16–24 år, 25–34 år, 35–44 år, 45–54 år, 55–64 år, 65–74 år och 75–84 år. Mellan åren 1975–1979 ingick endast personer som var 16–74 år i ULF-undersökningen. I tabeller och diagram som avser att visa utvecklingen sedan mitten av 1970-talet omfattas därmed enbart befolkningen i åldrarna mellan 16 och 74 år.

Familjetyp

I denna rapport används en grov indelning efter familjetyp. Sammanboende och ensamstående (med respektive utan barn) särredovisas samt en delgrupp av de ensamstående – de ensamboende, som utgör merparten av de ensamstående.

Familjecykel

I den så kallade familjecykeln vägs effekten av både ålder och familjetyp samman. Indelningen utifrån ensamstående och sammanboende görs i grupperna: ungdomar (16–24-åringar), yngre barnlösa (25–44 år), småbarnsföräldrar (barn 0–6 år), föräldrar med äldre barn (7–18 år), äldre barnlösa (45–64 år) och pensionärer (65–84 år).

Utbildning

Vid indelning efter utbildning används normalt utbildningsnivå. Man utgår då från högsta avslutade formella utbildning. I denna rapport har en förkortad indelning med tre grupper använts:

Förgymnasial utbildning

Folkskola, grundskola eller realskola.

Gymnasial utbildning

Hit förs såväl korta som långa gymnasiala utbildningar, det vill säga såväl yrkesinriktade korta utbildningar såsom exempelvis yrkesskola, fackskola, tvåårig yrkesförberedande linje på gymnasieskolan som treårigt teoretiskt gymnasium.

Eftergymnasial utbildning

Hit förs alla eftergymnasiala utbildningar.

Disponibel inkomst per konsumtionsenhet

Disponibla inkomster utgörs av hushållets arbetsinkomster, kapitalinkomster samt bidrag, minus direkta inkomstskatter. För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika typer av hushåll används ett viktsystem där konsumtionen är relaterad till hushållets sammansättning. I redovisningen har disponibel inkomst delats in i fyra olika grupper (kvartiler), rangordnade efter inkomst. De 25 procent som har lägst disponibel inkomst, de 25 procent som har högst disponibel inkomst samt mellan dessa två grupper, lägre mediankvartil och högre mediankvartil.

Socioekonomisk indelning

Den socioekonomiska indelningen som tillämpas i denna rapport grupperar hela befolkningen med ledning av nuvarande eller tidigare (eller maka/makes) yrke och anställningsförhållanden. Underlaget för klassificeringen utgörs av uppgifter om yrke och sysselsättningsförhållanden som insamlas i samband med intervjun. Indelningen baseras dels på yrkets normala organisationstillhörighet, dels på yrkets normala utbildningskrav. Till huvudkategorin "Arbetare" förs yrken som normalt är organiserade inom LO, medan övriga anställda förs till "Tjänstemän". Undergrupperna har sedan klassificerats efter yrkets utbildningskrav. Utbildningskraven är inte begränsade till krav på formell skolutbildning utan beaktar även för olika yrken normala krav på yrkeserfarenhet och praktik. Krav på tre års yrkeserfarenhet eller två års praktiktjänstgöring har i denna indelning likställts med krav på ett års skolutbildning.

Arbetare

- *Ej facklärd arbetare*
Yrken där det normala kravet på utbildning efter grundskola är mindre än två år, t.ex. anläggningsarbetare, brandman, bussförare, jordbruksarbetare, konduktör, sjukvårdsbiträde, sömmerska och truckförare.
- *Facklärd arbetare*
Yrken där det normalt krävs minst två års utbildning efter grundskola, t.ex. bagare, damfrisör, elektriker, mekaniker, plåtslagare, typograf och undersköterska.

Tjänstemän

- *Lägre tjänstemän*
Yrken med krav på mindre än tre års utbildning efter grundskola, t.ex. apotekstekniker, biblioteksbiträde, bilinstruktör, ekonomiföreståndare, polisassistent, telefonist och vaktmästare.
- *Tjänstemän på mellannivå*
Yrken med krav på minst tre men ej sex års utbildning efter grundskola, t.ex. verkställare, ingenjör, lågstadielärare och sjuksköterska.
- *Högre tjänstemän (inkl. fria yrkesutövare med akademikeryrken)*
Yrken med krav på minst sex års utbildning efter grundskola, t.ex. tandläkare, högstadielärare, byrådirektör, socialassistent, civilingenjör samt ledande befattningar som byråchef och verkställande direktör.

Företagare och jordbrukare

Gruppen företagare består av såväl ensamföretagare som små- och storföretagare. I gruppen lantbrukare återfinns samtliga lantbrukare oavsett lantbrukets omfattning.

Övriga grupper

I den socioekonomiska indelningen ingår utöver arbetare, tjänstemän och företagare/lantbrukare också grupperna hemarbetande (ej fr.o.m. 2006), ålderspensionärer, förtidspensionärer/långvarigt arbetslösa och slutligen studerande.

Bakgrund

Redovisningen av bakgrund sker utifrån utländsk respektive svensk bakgrund enligt följande:

Utländsk bakgrund

- *utrikes födda*
- *inrikes födda med två utrikes födda föräldrar*

Svensk bakgrund

- *inrikes födda med en inrikes-/en utrikes född förälder*
- *inrikes födda med två inrikes födda föräldrar*

Kommungrupp

Kommungruppsindelningen har gjorts av Svenska Kommunförbundet (SK) – numera Sveriges Kommuner och Landsting (SKL). Indelningen har gjorts i nio grupper efter vissa strukturella egenskaper som bland annat befolkningsstorlek, pendlingsmönster, och näringslivsstruktur. Antalet kommuner i varje grupp, angivna inom parentes nedan, gäller senaste uppdateringen 1 januari 2005.

Kommungrupperna är:

Storstäder (3 kommuner)

Kommun med en folkmängd som överstiger 200 000 invånare.

Förortskommuner (38 kommuner)

Kommun där mer än 50 procent av befolkningen pendlar till arbetet i någon annan kommun. Det vanligaste utpendlingsmålet ska vara någon av storstäderna.

Större städer (27 kommuner)

Kommun med 50 000-200 000 invånare samt en tätortsgrad överstigande 70 procent.

Pendlingskommuner (41 kommuner)

Kommun där mer än 40 procent av nattbefolkningen pendlar till arbetet i någon annan kommun.

Glesbygdskommuner (39 kommuner)

Kommun med mindre än 7 invånare per kvadratkilometer och mindre än 20 000 invånare.

Varuproducerande kommuner (40 kommuner)

Kommun med mer än 40 procent av nattbefolkningen mellan 16 och 64 år, anställda inom varutillverkning eller industriell verksamhet. (SNI92)

Övriga kommuner, över 25 000 inv. (34 kommuner)

Kommun som inte tillhör någon av tidigare grupper och har mer än 25 000 invånare.

Övriga kommuner, 12 500–25 000 inv. (37 kommuner)

Kommun som inte tillhör någon av tidigare grupper och har 12 500–25 000 invånare.

Övriga kommuner, mindre än 12 500 inv. (31 kommuner)

Kommun som inte tillhör någon av tidigare grupper och har mindre än 12 500 invånare.

H-region

Genom att indela landets kommuner efter befolkningstäthet har sex så kallade homogenitetsregioner (H-regioner) erhållits. Kommunerna förs till de olika regionerna efter det lokala och regionala befolkningsunderlagets storlek. Regionerna är således i princip inte geografiskt sammanhängande. Denna indelning har dock ej uppdaterats sedan år 2003. De definieras på följande sätt:

H1 Stockholm

Stockholm/Södertäljes A-region

H2 Göteborg och Malmö

Göteborgs A-region och Malmö/Lund/Trelleborgs A-region

H3 Större städer

Kommuner med mer än 90 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum

H4 Södra mellanbygden

Kommuner med mer än 27 000 och mindre än 90 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum samt med mer än 300 000 invånare inom 100 kilometers radie från samma punkt

H5 Norra tätbygden

Kommuner med mer än 27 000 och mindre än 90 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum samt med mindre än 300 000 invånare inom 100 kilometers radie från samma punkt

H6 Norra glesbygden

Kommuner med mindre än 27 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum

Namnen på H4–H6 antyder viss huvudsaklig belägenhet men dessa regioner kan även innehålla kommuner från andra delar av landet. Så ingår till exempel Gotland och delar av Öland i H5 Norra tätbygden. Uppgifter om H-region kan sägas vara ett mått på urbaniseringsgrad. Den kan bland annat förväntas spegla olikheter i struktur vad gäller utbud av samhällelig och kommersiell service.

Indelningen i H-regioner finns redovisad i "Regionala koder för icke-administrativa områden", Meddelanden i samordningsfrågor, MIS 1986:4, SCB.

Tabeller – befolkningstal och bastal**Tabell A1 Skattat antal i befolkningen (1 000-tal)
Personer 16–84 år. År 2006-07**

	Män	Kvinnor	Samtliga
ÅLDERSGRUPPER			
16–74 år	3313	3251	6564
16–84 år	3544	3558	7102
16–24 år	525	495	1019
25–34 år	576	493	1069
35–44 år	641	674	1315
45–54 år	578	566	1144
55–64 år	611	611	1223
65–74 år	383	411	795
75–84 år	231	307	538
FAMILJETYP			
Ensamstående utan barn	1208	1159	2367
- Ensamstående varav ensamboende	763	781	1544
Ensamstående med barn	83	164	247
Sammanboende utan barn	1300	1297	2597
Sammanboende med barn	954	938	1892
FAMILJECYKEL			
Ungdomar 16–24 år kvarboende hos föräldrarna	350	297	647
Ungdomar 16–24 år Ensamstående	130	93	222
Ungdomar 16–24 år Sammanboende	39	83	122
Yngre barnlösa 25–44 år Sammanboende	225	204	429
Yngre barnlösa 25–44 år Ensamstående	345	171	516
Småbarnsföräldrar (barn 0–6 år) Sammanboende	440	430	870
Småbarnsföräldrar (barn 0–6 år) Ensamstående	22	38	60
Föräldrar, äldre barn (7–18 år) Sammanboende	513	508	1022
Föräldrar, äldre barn (7–18 år) Ensamstående	61	126	187
Äldre barnlösa 45–64 år Sammanboende	568	636	1203
Äldre barnlösa 45–64 år Ensamstående	241	254	495
Pensionärer 65–74 år Sammanboende	303	261	564
Pensionärer 65–74 år Ensamstående	77	150	227
Pensionärer 75–84 år Sammanboende	164	111	275
Pensionärer 75–84 år Ensamstående	67	196	263
UTLÄNDSK BAKGRUND			
Utrikes födda	433	437	870
Inrikes födda, med två utrikes födda föräldrar	93	72	164
SVENSK BAKGRUND			
Inrikes födda, med en inr./en utr. född förälder	194	176	371
Inrikes födda, med två inrikes födda föräldrar	2817	2863	5680

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Tabell A1 (forts)

	Män	Kvinnor	Samtliga
UTBILDNING			
Förgymnasial utbildning	852	840	1692
Gymnasial utbildning	1645	1524	3169
Eftergymnasial utbildning	1014	1153	2167
DISPONIBEL INKOMST / KE			
Lägsta kvartil	303	433	735
Lägre median kvartil	354	401	755
Högre median kvartil	376	365	741
Högsta kvartil	386	367	753
SOCIOEKONOMISK GRUPP			
Arbetare, ej facklärda	655	798	1454
Arbetare, facklärda	670	491	1161
Samtliga arbetare	1325	1289	2615
Lägre tjänstemän	311	601	912
Tjänstemän på mellannivå	595	694	1289
Högre tjänstemän	467	342	809
Samtliga tjänstemän	1373	1637	3010
Företagare	369	167	536
Ensamföretagare	145	73	219
Företagare med anställda	165	60	225
Lantbrukare	47	31	79
Förvärvsarbetande	2340	2098	4438
Ålderspensionärer	589	706	1295
Förtidspensionerade, långvarigt arbetslösa	193	243	436
Studerande	328	366	694
KOMMUNGRUPPSINDELNING			
Storstäder	561	560	1121
Förortskommuner	550	608	1158
Större städer	984	977	1961
Pendlingskommuner	239	231	471
Glesbygdskommuner	125	117	242
Varuproducerande kommuner	239	207	446
Övr kommuner >25 000 inv	483	483	966
Övr kommuner 12 500-25 000 inv	260	257	517
Övr kommuner <12 500 inv	103	114	217

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

**Tabell A2 Antal intervjuer (batal)
Personer 16–84 år. År 2006-07**

	Män	Kvinnor	Samtliga
ÅLDERSGRUPPER			
16–74 år	3703	3898	7601
16–84 år	3979	4232	8211
16–24 år	639	620	1259
25–34 år	608	573	1181
35–44 år	683	778	1461
45–54 år	657	714	1371
55–64 år	658	738	1396
65–74 år	458	475	933
75–84 år	276	334	610
FAMILJETYP			
Ensamstående utan barn	1366	1359	2725
- Ensamstående varav ensamboende	833	889	1722
Ensamstående med barn	88	202	290
Sammanboende utan barn	1459	1526	2985
Sammanboende med barn	1066	1145	2211
FAMILJECYKEL			
Ungdomar 16–24 år kvarboende hos föräldrarna	432	377	809
Ungdomar 16–24 år Ensamstående	152	114	266
Ungdomar 16–24 år Sammanboende	48	103	151
Yngre barnlösa 25–44 år Sammanboende	239	228	467
Yngre barnlösa 25–44 år Ensamstående	348	188	536
Småbarnsföräldrar (barn 0–6 år) Sammanboende	496	510	1006
Småbarnsföräldrar (barn 0–6 år) Ensamstående	21	44	65
Föräldrar, äldre barn (7–18 år) Sammanboende	570	635	1205
Föräldrar, äldre barn (7–18 år) Ensamstående	67	158	225
Äldre barnlösa 45–64 år Sammanboende	612	767	1379
Äldre barnlösa 45–64 år Ensamstående	264	299	563
Pensionärer 65–74 år Sammanboende	361	299	660
Pensionärer 65–74 år Ensamstående	93	176	269
Pensionärer 75–84 år Sammanboende	196	127	323
Pensionärer 75–84 år Ensamstående	80	207	287
UTLÄNDSK BAKGRUND			
Utrikes födda	473	517	990
Inrikes födda, med två utrikes födda föräldrar	100	87	187
SVENSK BAKGRUND			
Inrikes födda, med en inr./en utr. född förälder	220	219	439
Inrikes födda, med två inrikes födda föräldrar	3178	3399	6577

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Tabell A2 (forts)

	Män	Kvinnor	Samtliga
UTBILDNING			
Förgymnasial utbildning	978	982	1960
Gymnasial utbildning	1842	1829	3671
Eftergymnasial utbildning	1125	1391	2516
DISPONIBEL INKOMST / KE			
Lägsta kvartil	219	323	542
Lägre median kvartil	279	313	592
Högre median kvartil	297	296	593
Högsta kvartil	306	299	605
SOCIOEKONOMISK GRUPP			
Arbetare, ej facklärd	744	946	1690
Arbetare, facklärd	754	591	1345
Samtliga arbetare	1498	1537	3035
Lägre tjänstemän	341	699	1040
Tjänstemän på mellannivå	670	833	1503
Högre tjänstemän	532	417	949
Samtliga tjänstemän	1543	1949	3492
Företagare	388	194	582
Ensamföretagare	161	96	257
Företagare med anställda	179	72	251
Lantbrukare	50	31	81
Förvärvsarbetande	2604	2566	5170
Ålderspensionärer	692	799	1491
Förtidspensionerade, långvarigt arbetslösa	189	261	450
Studerande	397	445	842
KOMMUNGRUPPSINDELNING			
Storstäder	611	659	1270
Förortskommuner	589	686	1275
Större städer	1125	1175	2300
Pendlingskommuner	270	282	552
Glesbygdskommuner	143	141	284
Varuproducerande kommuner	268	244	512
Övr kommuner >25 000 inv	566	586	1152
Övr kommuner 12 500-25 000 inv	292	318	610
Övr kommuner <12 500 inv	115	138	253

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Teknisk beskrivning

I den tekniska beskrivningen som följer ges en kortfattad redogörelse av undersökningens uppläggning. En mera utförlig redogörelse för tillvägagångssättet finns i Appendix 15: Teknisk rapport från ULF 1990-1993 samt i Supplement till appendix 15: Teknisk tilläggsinformation om ULF 1994-99. Dessa finns att tillgå på SCB:s hemsida under följande adress: http://www.scb.se/Pages/Standard_49129.aspx.

En produktbeskrivning finns också tillgänglig på SCB:s hemsida på Internet.

Kort historik

Utbyggnaden av Undersökningen av levnadsförhållanden (ULF) skedde etappvis. Vid starten 1975 ingick välfärdskomponenterna hälsa, ekonomi, sysselsättning och arbetsmiljö, utbildning samt boende, 1976 tillkom fritid och sociala relationer, 1978 politiska resurser, trygghet och transporter. Från och med 1979 tillämpas i ULF en indelning i fyra huvudtema som återkommer med viss periodicitet (komponentrotation, se tablå 1).

I varje ULF-årgång ingår ett antal centrala mått eller indikatorer från varje komponent. Några frågor behöver man ställa årligen för att bilda gängse bakgrundsvariabler, till exempel familjecykel och socioekonomisk grupp. Andra frågor ingår årligen för att ge underlag för en kontinuerlig uppföljning av utvecklingen på olika områden.

Urvalen 1975-1979 omfattade personer i åldern 16-74 år. Åren 1980-1987 höjdes den övre åldersgränsen till 84 år och i undersökningen 1988-89 slopades den övre åldersgränsen helt. Åren 1990-2001 var den övre åldersgränsen åter 84 år. Från och med 2002 slopades den övre åldersgränsen igen.

Tablå 1 Teman och periodicitet inom ULF-undersökningarna

HUVUDTEMA	Periodicitet				
SOCIALA RELATIONER					
Politiska resurser	1978	1984-85	1992-93	2000-01	2008-09
Trygghet	1978	1984-85	1992-93	2000-01	2008-09
Sociala relationer, familj	1976	1984-85	1992-93	2000-01	2008-09
ARBETSLIVET					
Sysselsättning och arbetsmiljö	1975/77	1979	1986-87	1994-95	2002-03
Ekonomi	1975/77	1979	1986-87	1994-95	2002-03
Utbildning	1975/77	1979	1986-87	1994-95	2002-03
HÄLSA OCH OMSORG					
	1975/77	1980-81	1988-89	1996-97	2004-05
FYSISK MILJÖ					
Boendeförhållanden	1975	1982-83	1990-91	1999	2006-07
Transporter	1978	1982-83	1990-91	1999	2006-07
Fritid	1976	1982-83	1990-91	1999	2006-07

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Under 2006 inleddes en metodomläggning av undersökningen. För mer information om detta se det tidigare avsnittet - Fakta om statistiken.

I tablå 2 i nästa avsnitt redovisas hur urvalsstorlekar och bortfall har varierat under åren.

Undersökningsobjekt, population och redovisningsgrupper

Undersökningarna är inriktade på att ta fram statistiska uppgifter för den grupp av personer som fyller 16–84 år under undersökningsåret och stadigvarande är bosatta i Sverige. Stadigvarande bosatt är den som är bokförd i riket och icke vistas utomlands långvarigt.

Oftast redovisas resultat för olika delgrupper av populationen, s.k. redovisningsgrupper. Redovisningsgrupperna erhålls genom att befolkningen indelas efter sådana bakgrundsvariabler som kön, ålder, familjecykel, socioekonomisk grupp, kommungrupp, nationell bakgrund etc.

Datainsamlingen pågår hela året och resultaten är en sorts genomsnitt över året (respektive över en tvåårsperiod). Därför avviker befolkningstotalerna i ULF något från dem som redovisas i befolkningsstatistiken, vilka avser förhållandena vid årsskiftet. Skillnaderna beror på dödlighet samt emigration och immigration och är av begränsad storlek.

För vissa variabler kan man även ta fram resultat som gäller populationer bestående av till exempel hushåll eller barn. I den följande tekniska diskussionen används den generella benämningen objekt i stället för att i varje särskilt fall tala om individ, hushåll etc.

Urvalsförfarande

I undersökningen studeras ett stort antal förhållanden (undersökningsvariabler) för vilka kraven på statistisk precision varierar. Något underlag för bestämning av en exakt urvalsstorlek finns därför inte, utan dimensioneringen av urvalet sker utifrån överväganden om behoven av särredovisning av resultaten i olika redovisningsgrupper. Med redovisningsgrupper menas delgrupper av en population för vilka särskilda resultat tas fram.

Urvalet dras systematiskt efter ålder ur SCB:s register över totalbefolkningen (RTB). Urvalet torde vara likvärdigt med ett obundet systematiskt urval (OSU). Från urvalen avlägsnas de personer som varit med i ULF under de senaste sju åren.

Över- och undertäckning samt bortfall

Begreppet *övertäckning* innebär att urvalsramen innehåller objekt som inte tillhör populationen. Övertäckningen består av personer som är avlidna eller vistas utomlands långvarigt.

Med *undertäckning* avses personer som ingår i populationen men inte i urvalsramen och därför saknar urvalssannolikhet. Eventuell undertäckning beror främst på brister i folkbokföringen eller på att vissa personer blivit bokförda först efter det att urvalsramen upprättats.

Så kallat *objektbortfall* föreligger när en person som tillhör urvalet och undersökningspopulationen inte medverkar i undersökningen. Dessutom förekommer så kallat partiellt bortfall, vilket uppkommer när en person medverkar i undersökningen men inte svarar på alla frågor. Storleken av detta uppgår i regel till högst ett par procent.

I undersökningen förekommer ett mindre antal indirekta intervjuer, det vill säga intervjuer där uppgifterna om intervjupersonen inhämtas från

annan person, som väl känner urvalspersonens förhållanden. Indirekta intervjuer sker när intervjupersonen själv inte kan intervjuas, till exempel på grund av sjukdom. Vid sådana intervjuer utgår emellertid vissa frågor som endast kan besvaras av den person som själv berörs. Andelen indirekt intervjuade har fram till och med 2001 utgjort ca 1 procent av samtliga intervjuade. Sedan 2002 har andelen indirekta intervjuer ökat och utgör närmare 3 procent. Detta beror på att den övre åldersgränsen slopades 2002 och att andelen indirekta intervjuer är vanligare bland äldre än bland yngre intervjupersoner.

**Tablå 2 Urvalsstorlekar och bortfall i ULF-undersökningen
Utvecklingen 1975–2007**

År	Nettourval	Antal intervjuer	Bortfall i procent		
			Totalt	Därav	
				Vägrare	Ej anträffade
1975	14 256	11 582	18,8	17,8	0,6
1976	14 411	11 144	21,0	19,5	1,1
1977	14 494	11 699	19,3	17,6	1,1
1978	12 119	10 307	15,0	13,6	0,8
1979	11 389	9 468	16,9	15,4	1,0
1980	8 418	7 261	13,7	11,3	1,6
1981	8 903	7 703	13,5	10,3	2,1
1982	8 419	7 290	13,4	10,4	2,1
1983	7 952	6 663	16,2	13,2	2,2
1984	8 673	7 211	16,9	13,6	2,2
1985	7 915	6 585	16,8	12,3	2,8
1986	6 171	4 774	22,6	17,7	3,1
1987	8 754	7 052	19,4	14,4	2,9
1988	8 189	6 514	20,5	14,6	3,7
1989	8 552	6 781	20,7	14,5	4,0
1990	7 946	6 191	22,1	16,7	3,5
1991	7 402	5 827	21,3	16,0	4,0
1992	7 481	5 980	20,1	14,8	3,3
1993	7 685	6 190	19,5	13,8	4,1
1994	7 494	6 001	19,9	13,9	4,5
1995	7 475	6 014	19,6	13,2	4,4
1996	7 483	5 891	21,3	14,4	5,0
1997	7 467	5 807	22,2	14,4	5,8
1998	7 472	5 732	23,3	16,3	5,1
1999	7 482	5 734	23,4	15,1	6,1
2000	7 456	5 680	23,9	15,3	6,8
2001	7 469	5 805	22,1	14,6	5,9
2002	7 969	5 973	25,0	16,0	6,8
2003	7 975	6 033	24,3	15,8	6,5
2004	7 477	5 591	25,2	17,2	6,4
2005	5 697	4 277	24,9	16,2	7,0
2006 (1)	3 805	2 840	25,4	15,6	6,6
2006 (2)	3 734	2 743	26,5	15,9	8,1
2007	7 697	5 629	26,9	15,8	8,4

(1) Besöksintervju

(2) Telefonintervju

Källa: SCB, Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)

Estimation och variansberäkning

I undersökningen studeras främst det totala antalet objekt (vanligen personer eller hushåll) med en viss egenskap, procenttal samt medelvärden i population och redovisningsgrupper.

Datainsamlingen fördelas över hela kalenderåret. De redovisade resultaten från till exempel 2002 års undersökning kan därför uppfattas som ett genomsnitt för detta år. Eftersom samma åldersbegränsning gäller för populationen under hela undersökningsåret kommer populationen under året att minska i storlek till följd av dödsfall och emigration. Ett tillskott erhålls genom immigranter som mantalsskriver sig i Sverige. På grund av detta kommer de skattade befolkningstotalerna att skilja sig från dem som gäller vid årets början på ett sätt som beror på samverkan mellan de tre nämnda faktorerna.

Vid estimation indelas urvalet i efterstrata. Inom vart och ett av dessa görs enkel kompensationsvägning för bortfallet. Systematiska fel uppstår om fördelningarna för olika undersökningsresultat i bortfallet skiljer sig från de fördelningar som skulle erhållas vid OSU från urvalen i respektive efterstratum. För en utförlig beskrivning av urvals- och skattningsförfarandena hänvisas till den tekniska rapporten, Appendix 15.

Den efterstratifiering som görs leder till att den summerade befolkningen enligt ULF kommer att stämma med den totalräknade befolkningsstatistiken för ett antal grupper med avseende på kön, ålder, civilstånd och H-region. Vid skattning av totalt antal personer har formeln för OSU rekommenderats, men den ovan nämnda efterstratifieringen leder ofta till att OSU-formeln ger en överskattning av den faktiska variansen. Särskilt påtagligt är detta då den studerade redovisningsgruppen sammanfaller med en enskild uppräkningsklass eller en summa av uppräkningsklasser. I dessa fall blir variansen nära noll.

Exakta variansskattningar har av kostnadsskäl inte genomförts. För att man ändå ska kunna göra uttalanden om det slumpmässiga felet i skattningarna har hjälptabeller över approximativa längden på halva 95-procentiga konfidensintervall beräknats för skattningar av procenttal och skillnader mellan procenttal i redovisningsgrupper. Dessa redovisas i bilaga 1 Hjälptabeller. Sist i detta kapitel Fakta om statistiken beskrivs även konstruktionen av dessa approximativa intervall.

Genomförande

Intervjublanketterna har utarbetats vid SCB i samråd med referensgrupper för de olika välfärdskomponenterna. I varje planeringsomgång görs ett antal provintervjuer för att se hur nya frågor fungerar i fältet och för att få en uppfattning om tidsåtgången.

Datainsamlingen sker huvudsakligen genom telefonintervjuer. Besöksintervjuer görs dels om intervjupersonen uttryckligen begär det (i ett fåtal fall), dels i samband med fältarbetets uppföljningsfas. Huvuddelen av telefonintervjuerna genomförs av en vid SCB centralt placerad telefongrupp.

Före intervjun får varje intervjuperson ett kortfattat informationsbrev och en folder där undersökningens innehåll och sekretessföreskrifterna presenteras. Den som ingår i panelen får ett något annorlunda brev där det på-

minns om att han/hon blivit intervjuad en gång tidigare. Överenskommelse om intervjun träffas i regel per telefon. I vissa fall skickas ett andra brev till personer som vägrat vid intervjuarens första kontakt.

De intervjupersoner som är intresserade av undersökningens resultat får vid intervjun en artikelsamling som grundar sig på ULF-materialet och belyser välfärden ur olika synvinklar.

Utöver intervjudata insamlas också vissa registeruppgifter rörande bland annat inkomstförhållanden (se den tekniska rapporten, appendix 15 eller 16).

Resultatens tillförlitlighet

För att bedöma säkerheten i undersökningsresultaten måste man ta hänsyn till en rad faktorer som kan medföra fel i resultaten. Med fel menas här att skattningen av en parameters värde skiljer sig från dess sanna värde.

Det totala felet som uppträder i skattningar vid undersökningar av denna typ kan efter orsak grovt indelas i följande feltyper:

- *Övertäckningsfel*, dvs. fel som beror på att objekt som inte tillhör undersökningspopulationen ingår i urvalsramen och kan komma med vid resultatredovisningen.
- *Undertäckningsfel*, dvs. fel som beror på att vissa objekt i undersökningspopulationen saknas i urvalsramen.
- *Bortfallsfel*, dvs. fel som beror på att mätvärde för vissa objekt saknas för en eller flera undersökningsvariabler.
- *Mätfel*, dvs. fel som t.ex. kan bero på att intervjupersonen missuppfattat frågor eller på att intervjuare feltolkat instruktioner eller missuppfattat intervjupersonens svar.
- *Bearbetningsfel*, dvs. fel som kan uppkomma vid det manuella eller maskinella handhavandet av det insamlade materialet.
- *Stickprovsfel*, dvs. fel i skattningen som beror på att endast ett stickprov undersöks och vars storlek bestäms av urvalsstorlek, urvalsförfarande och skattningsmetod.

Storleken av det totala felet i en skattning kan diskuteras med hjälp av en felmodell. Denna utformas med hänsyn till urvalsförfarande, skattningsformel och felkomponenter. För beräkning av det totala felet krävs kunskaper om de olika felkomponenternas storlek. Den kunskap som finns är dock ofta inte kvantifierbar varför exakta beräkningar av felets storlek sällan kan göras.

Felmodellen kan utformas så att det totala felet i en skattning kan delas upp i ett systematiskt och ett icke-systematiskt fel. De ovan nämnda feltyperna kan bidra både till det systematiska felet och det icke-systematiska felet.

Det icke-systematiska felet är ett uttryck för den slumpmässiga avvikelser från skattningens förväntade värde och beror främst på stickprovsstorleken. Storleken på det icke-systematiska felet kan uppskattas från undersökningsresultaten. Det anges ofta i form av skattningens standardavvikelse eller som en funktion av denna, exempelvis i form av ett så kallat konfidensintervall. Konfidensgraden är ett mått på sannolikheten att man

vid den valda proceduren ska erhålla ett intervall som innehåller skattningens förväntade värde.

Ett systematiskt fel föreligger då skattningens förväntade värde skiljer sig från parameterns sanna värde. Anledningen till förekomsten av systematiska fel kan vara estimatorns matematiska egenskaper eller systematiskt felaktiga mätningar. Storleken av de systematiska felen kan ofta endast bli föremål för bedömning. Det bör dock observeras att samma feltyp kan ha olika inverkan på olika estimatorer. Ett bortfall, även av måttlig storlek, medför en automatisk underskattning av totaler om inte särskilda vägningförfaranden tillgrips, men behöver inte medföra att ett systematiskt fel uppträder vid skattning av medelvärden.

Vid förekomst av systematiska fel är sannolikheten att ett konfidensintervall innehåller det sanna parametervärdet lägre än den angivna konfidensgraden. Så länge det systematiska felet är mindre än en femtedel av det icke-systematiska felet, det så kallade slumpfelet, är betydelsen av det förstnämnda felet dock försumbar om man använder intervall med konfidensgraden 95 procent.

Hjälptabeller

För att underlätta diskussionen om kvalitén i vissa skattningar, redovisas i denna rapport (se bilaga 1 Hjälptabeller) längden av halva approximativa 95-procentiga konfidensintervall för skattningar av procenttal, differenser mellan procenttal och totalt antal.

Tabell 1 anger approximationen av halva 95-procentiga konfidensintervallens längd för procenttalsskattningar för individer i redovisningsgrupper. Beräkningen har skett enligt formeln:

$$1,96 \sqrt{P_g \left(\frac{100 - P_g}{n_g} \right)}$$

n_g är antalet intervjuade i redovisningsgruppen.

Tabell 2 anger approximationen av halva 95-procentiga konfidensintervall för differenser mellan två procenttal som baseras på redovisningsgrupper utan gemensamma medlemmar och där objekten är individer. Beräkningen har skett enligt formeln:

$$1,96 \sqrt{P_g (100 - P_g) \left(\frac{1}{n_{g1}} + \frac{1}{n_{g2}} \right)}$$

Som hjälptablerna är uppställda är det lämpligt att låta n_{g1} vara bastalet i den mindre av de två jämförda redovisningsgrupperna och n_{g2} bastalet i den större. Om man sätter P_g lika med det av de två jämförda procenttalen som ligger närmast 50 får man ett säkert men onödigt stort konfidensintervall. Ett P_g som bildas genom sammanvägning av P_1 och P_2 ger ett kortare och normalt mer korrekt intervall.

Exempel 1 för beräkning av konfidensintervall för procenttal

Enligt tabell 2.1 med hustyp som återfinns i denna rapport framkommer att 56,5 procent av samtliga kvinnor mellan 16 och 84 år bor i småhus år 2006-07. Enligt tabell B1 med bastal som återfinns i detta kapitel (samt

utifrån tabellmaterialet som återfinns på SCB:s hemsida www.scb.se i anslutning till rapporten) framgår att denna skattning bygger på 4 232 intervjuer.

Enligt tabell 1 i bilaga 1 med Hjälpstabeller är halva 95-procentiga konfidensintervallet 1,5 procentenheter då antalet intervjuer är 4 000 och procenttalet 55.

Detta innebär att med 95 procents sannolikhet bor mellan 55,0 och 58,0 procent ($56,5 \pm 1,5$) av kvinnorna i åldrarna 16–84 år i småhus.

Exempel 2 för beräkning av konfidensintervall för differenser mellan procenttal

Enligt samma tabell, tabell 2.1 om hustyp, framkommer att det är vanligare bland män än bland kvinnor att bo i småhus, 60,0 procent mot 56,5 procent. Kan denna skillnad på 3,5 procentenheter förklaras av slumpmässiga orsaker beroende på att endast ett urval av befolkningen undersökts?

De två skattningarna bygger på 3 979 intervjuer bland män och 4 232 intervjuer bland kvinnor. Tabell 2 i bilagan med hjälpstabeller utnyttjas och man går in i den rad där ng_1 är 3 000 och ng_2 är 3 000 (i detta exempel har man i hjälp Tabellen att välja på 3 000 eller 5 000 och väljer då 3 000 för att vara på säkra sidan). Av kolumnen för procenttalet 60 (den närmaste kolumnen efter sammanvägning av de båda procenttalen 60,0 och 56,5) kan avläsas att halva 95-procentiga konfidensintervallet är 2,5 procentenheter.

Detta betyder att skillnaden mellan de båda procenttalen med 95 procents sannolikhet ligger mellan 1,5 och 5,0 procentenheter ($3,5 \pm 2,0$). Eftersom intervallet inte omfattar värdet noll, kan man med 95 procents sannolikhet säga att skillnaden är signifikant.

Bilaga 1 Hjälpstabeller

Tabell 1. Approximativa halva 95-procentiga konfidensintervall för procenttal. Tabeller där redovisningsenheten är personer. Procenttal

Bastal ng	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
40	6.8	9.3	11.1	12.4	13.4	14.2	14.8	15.2	15.4	15.5
50	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
75	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
125	3.8	5.3	6.3	7.0	7.6	8.0	8.4	8.6	8.7	8.8
150	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
175	3.2	4.4	5.3	5.9	6.4	6.8	7.1	7.3	7.4	7.4
200	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
225	2.8	3.9	4.7	5.2	5.7	6.0	6.2	6.4	6.5	6.5
250	2.7	3.7	4.4	5.0	5.4	5.7	5.9	6.1	6.2	6.2
300	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
350	2.3	3.1	3.7	4.2	4.5	4.8	5.0	5.1	5.2	5.2
400	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
500	1.9	2.6	3.1	3.5	3.8	4.0	4.2	4.3	4.4	4.4
600	1.7	2.4	2.9	3.2	3.5	3.7	3.8	3.9	4.0	4.0
700	1.6	2.2	2.6	3.0	3.2	3.4	3.5	3.6	3.7	3.7
800	1.5	2.1	2.5	2.8	3.0	3.2	3.3	3.4	3.4	3.5
900	1.4	2.0	2.3	2.6	2.8	3.0	3.1	3.2	3.3	3.3
1 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
1 200	1.2	1.7	2.0	2.3	2.5	2.6	2.7	2.8	2.8	2.8
1 400	1.1	1.6	1.9	2.1	2.3	2.4	2.5	2.6	2.6	2.6
1 500	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.5	2.5	2.5
1 600	1.1	1.5	1.7	2.0	2.1	2.2	2.3	2.4	2.4	2.5
1 800	1.0	1.4	1.6	1.8	2.0	2.1	2.2	2.3	2.3	2.3
2 000	1.0	1.3	1.6	1.8	1.9	2.0	2.1	2.1	2.2	2.2
2 500	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
3 000	0.8	1.1	1.3	1.4	1.5	1.6	1.7	1.8	1.8	1.8
4 000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	1.5	1.5	1.5
5 000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4
6 000	0.6	0.8	0.9	1.0	1.1	1.2	1.2	1.2	1.3	1.3
7 000	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.1	1.1	1.1	1.2	1.2
8 000	0.5	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1
9 000	0.5	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
11 000	0.4	0.6	0.7	0.8	0.8	0.9	0.9	0.9	0.9	0.9
13 000	0.4	0.5	0.6	0.7	0.7	0.8	0.8	0.8	0.9	0.9

Tabell 2. Approximativ längd av halva 95-procentiga konfidensintervall för differenser mellan procenttal. Tabeller där redovisningsenheten är personer. Procenttal

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
40	40	9.6	13.1	15.6	17.5	19.0	20.1	20.9	21.5	21.8	21.9
40	50	9.1	12.5	14.8	16.6	18.0	19.1	19.8	20.4	20.7	20.8
40	75	8.4	11.5	13.7	15.3	16.6	17.6	18.3	18.8	19.1	19.2
40	100	8.0	11.0	13.1	14.7	15.9	16.8	17.5	18.0	18.2	18.3
40	125	7.8	10.7	12.7	14.2	15.4	16.3	17.0	17.4	17.7	17.8
40	150	7.6	10.5	12.5	14.0	15.1	16.0	16.6	17.1	17.4	17.4
40	175	7.5	10.3	12.3	13.7	14.9	15.7	16.4	16.8	17.1	17.2
40	200	7.4	10.2	12.1	13.6	14.7	15.6	16.2	16.6	16.9	17.0
40	250	7.3	10.0	11.9	13.4	14.5	15.3	15.9	16.4	16.6	16.7
40	300	7.2	9.9	11.8	13.2	14.3	15.1	15.7	16.2	16.4	16.5
40	400	7.1	9.8	11.6	13.0	14.1	14.9	15.5	15.9	16.2	16.3
40	500	7.0	9.7	11.5	12.9	13.9	14.8	15.4	15.8	16.0	16.1
40	600	7.0	9.6	11.4	12.8	13.9	14.7	15.3	15.7	15.9	16.0
40	900	6.9	9.5	11.3	12.7	13.7	14.5	15.1	15.5	15.8	15.8
40	1 200	6.9	9.5	11.2	12.6	13.6	14.4	15.0	15.4	15.7	15.8
40	1 500	6.8	9.4	11.2	12.6	13.6	14.4	15.0	15.4	15.6	15.7
40	2 000	6.8	9.4	11.2	12.5	13.6	14.3	14.9	15.3	15.6	15.6
40	3 000	6.8	9.4	11.1	12.5	13.5	14.3	14.9	15.3	15.5	15.6
40	4 000	6.8	9.3	11.1	12.5	13.5	14.3	14.9	15.3	15.5	15.6
40	5 000	6.8	9.3	11.1	12.4	13.5	14.3	14.8	15.2	15.5	15.6
40	7 000	6.8	9.3	11.1	12.4	13.5	14.2	14.8	15.2	15.5	15.5
40	9 000	6.8	9.3	11.1	12.4	13.5	14.2	14.8	15.2	15.5	15.5
40	11 000	6.8	9.3	11.1	12.4	13.4	14.2	14.8	15.2	15.4	15.5
40	13 000	6.8	9.3	11.1	12.4	13.4	14.2	14.8	15.2	15.4	15.5
50	50	8.5	11.8	14.0	15.7	17.0	18.0	18.7	19.2	19.5	19.6
50	75	7.8	10.7	12.8	14.3	15.5	16.4	17.1	17.5	17.8	17.9
50	100	7.4	10.2	12.1	13.6	14.7	15.6	16.2	16.6	16.9	17.0
50	125	7.1	9.8	11.7	13.1	14.2	15.0	15.6	16.1	16.3	16.4
50	150	7.0	9.6	11.4	12.8	13.9	14.7	15.3	15.7	15.9	16.0
50	175	6.8	9.4	11.2	12.6	13.6	14.4	15.0	15.4	15.6	15.7
50	200	6.8	9.3	11.1	12.4	13.4	14.2	14.8	15.2	15.4	15.5
50	250	6.6	9.1	10.8	12.1	13.1	13.9	14.5	14.9	15.1	15.2
50	300	6.5	9.0	10.7	12.0	13.0	13.7	14.3	14.7	14.9	15.0
50	400	6.4	8.8	10.5	11.8	12.7	13.5	14.0	14.4	14.6	14.7
50	500	6.3	8.7	10.4	11.6	12.6	13.3	13.9	14.2	14.5	14.5
50	600	6.3	8.7	10.3	11.5	12.5	13.2	13.8	14.1	14.4	14.4
50	900	6.2	8.5	10.2	11.4	12.3	13.1	13.6	14.0	14.2	14.2
50	1 200	6.2	8.5	10.1	11.3	12.3	13.0	13.5	13.9	14.1	14.1
50	1 500	6.1	8.5	10.1	11.3	12.2	12.9	13.4	13.8	14.0	14.1
50	2 000	6.1	8.4	10.0	11.2	12.2	12.9	13.4	13.7	14.0	14.0
50	3 000	6.1	8.4	10.0	11.2	12.1	12.8	13.3	13.7	13.9	14.0
50	5 000	6.1	8.4	9.9	11.1	12.1	12.8	13.3	13.6	13.9	13.9
50	7 000	6.1	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.3	13.6	13.8	13.9
50	9 000	6.1	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.3	13.6	13.8	13.9
50	11 000	6.1	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.3	13.6	13.8	13.9
50	13 000	6.1	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9

Tabell 2 (forts.)

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
75	75	7.0	9.6	11.4	12.8	13.9	14.7	15.3	15.7	15.9	16.0
75	100	6.5	9.0	10.7	12.0	13.0	13.7	14.3	14.7	14.9	15.0
75	125	6.2	8.6	10.2	11.5	12.4	13.1	13.7	14.0	14.2	14.3
75	150	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
75	175	5.9	8.1	9.7	10.8	11.7	12.4	12.9	13.3	13.5	13.5
75	200	5.8	8.0	9.5	10.6	11.5	12.2	12.7	13.0	13.2	13.3
75	250	5.6	7.7	9.2	10.3	11.2	11.8	12.3	12.6	12.8	12.9
75	300	5.5	7.6	9.0	10.1	11.0	11.6	12.1	12.4	12.6	12.7
75	400	5.4	7.4	8.8	9.9	10.7	11.3	11.8	12.1	12.3	12.3
75	500	5.3	7.3	8.7	9.7	10.5	11.1	11.6	11.9	12.1	12.1
75	600	5.2	7.2	8.6	9.6	10.4	11.0	11.4	11.8	11.9	12.0
75	900	5.1	7.1	8.4	9.4	10.2	10.8	11.2	11.5	11.7	11.8
75	1 200	5.1	7.0	8.3	9.3	10.1	10.7	11.1	11.4	11.6	11.7
75	1 500	5.1	7.0	8.3	9.3	10.0	10.6	11.1	11.4	11.5	11.6
75	2 000	5.0	6.9	8.2	9.2	10.0	10.6	11.0	11.3	11.5	11.5
75	3 000	5.0	6.9	8.2	9.2	9.9	10.5	10.9	11.2	11.4	11.5
75	5 000	5.0	6.8	8.1	9.1	9.9	10.4	10.9	11.2	11.3	11.4
75	7 000	5.0	6.8	8.1	9.1	9.9	10.4	10.9	11.1	11.3	11.4
75	9 000	5.0	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.4
75	11 000	5.0	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.4
75	13 000	5.0	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	100	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
100	125	5.7	7.9	9.4	10.5	11.4	12.1	12.5	12.9	13.1	13.1
100	150	5.5	7.6	9.0	10.1	11.0	11.6	12.1	12.4	12.6	12.7
100	175	5.4	7.4	8.8	9.8	10.6	11.3	11.7	12.0	12.2	12.3
100	200	5.2	7.2	8.6	9.6	10.4	11.0	11.4	11.8	11.9	12.0
100	250	5.1	7.0	8.3	9.3	10.0	10.6	11.1	11.4	11.5	11.6
100	300	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	400	4.8	6.6	7.8	8.8	9.5	10.0	10.5	10.7	10.9	11.0
100	500	4.7	6.4	7.7	8.6	9.3	9.8	10.2	10.5	10.7	10.7
100	600	4.6	6.4	7.6	8.5	9.2	9.7	10.1	10.4	10.5	10.6
100	900	4.5	6.2	7.4	8.3	8.9	9.5	9.9	10.1	10.3	10.3
100	1 200	4.4	6.1	7.3	8.2	8.8	9.3	9.7	10.0	10.1	10.2
100	1 500	4.4	6.1	7.2	8.1	8.8	9.3	9.7	9.9	10.1	10.1
100	2 000	4.4	6.0	7.2	8.0	8.7	9.2	9.6	9.8	10.0	10.0
100	3 000	4.3	6.0	7.1	8.0	8.6	9.1	9.5	9.8	9.9	10.0
100	5 000	4.3	5.9	7.1	7.9	8.6	9.1	9.4	9.7	9.8	9.9
100	7 000	4.3	5.9	7.0	7.9	8.5	9.0	9.4	9.7	9.8	9.9
100	9 000	4.3	5.9	7.0	7.9	8.5	9.0	9.4	9.7	9.8	9.9
100	11 000	4.3	5.9	7.0	7.9	8.5	9.0	9.4	9.7	9.8	9.8
100	13 000	4.3	5.9	7.0	7.9	8.5	9.0	9.4	9.6	9.8	9.8
125	125	5.4	7.4	8.9	9.9	10.7	11.4	11.8	12.1	12.3	12.4
125	150	5.2	7.1	8.5	9.5	10.3	10.9	11.3	11.6	11.8	11.9
125	175	5.0	6.9	8.2	9.2	9.9	10.5	10.9	11.2	11.4	11.5
125	200	4.9	6.7	8.0	8.9	9.7	10.2	10.7	10.9	11.1	11.2
125	250	4.7	6.4	7.7	8.6	9.3	9.8	10.2	10.5	10.7	10.7
125	300	4.5	6.3	7.5	8.3	9.0	9.6	10.0	10.2	10.4	10.4
125	400	4.4	6.0	7.2	8.0	8.7	9.2	9.6	9.8	10.0	10.0
125	500	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
125	600	4.2	5.8	6.9	7.7	8.3	8.8	9.2	9.4	9.6	9.6
125	900	4.1	5.6	6.7	7.5	8.1	8.6	8.9	9.2	9.3	9.4

Tabell 2 (forts.)

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
125	1 200	4.0	5.5	6.6	7.4	8.0	8.4	8.8	9.0	9.2	9.2
125	1 500	4.0	5.5	6.5	7.3	7.9	8.4	8.7	8.9	9.1	9.1
125	2 000	3.9	5.4	6.5	7.2	7.8	8.3	8.6	8.9	9.0	9.0
125	3 000	3.9	5.4	6.4	7.2	7.7	8.2	8.5	8.8	8.9	8.9
125	5 000	3.9	5.3	6.3	7.1	7.7	8.1	8.5	8.7	8.8	8.9
125	7 000	3.9	5.3	6.3	7.1	7.7	8.1	8.4	8.7	8.8	8.8
125	9 000	3.8	5.3	6.3	7.1	7.6	8.1	8.4	8.6	8.8	8.8
125	11 000	3.8	5.3	6.3	7.1	7.6	8.1	8.4	8.6	8.8	8.8
125	13 000	3.8	5.3	6.3	7.0	7.6	8.1	8.4	8.6	8.8	8.8
150	150	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
150	175	4.8	6.5	7.8	8.7	9.4	10.0	10.4	10.7	10.8	10.9
150	200	4.6	6.4	7.6	8.5	9.2	9.7	10.1	10.4	10.5	10.6
150	250	4.4	6.1	7.2	8.1	8.8	9.3	9.7	9.9	10.1	10.1
150	300	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
150	400	4.1	5.6	6.7	7.5	8.1	8.6	9.0	9.2	9.3	9.4
150	500	4.0	5.5	6.5	7.3	7.9	8.4	8.7	8.9	9.1	9.1
150	600	3.9	5.4	6.4	7.2	7.7	8.2	8.5	8.8	8.9	8.9
150	900	3.8	5.2	6.2	6.9	7.5	7.9	8.2	8.5	8.6	8.6
150	1 200	3.7	5.1	6.1	6.8	7.4	7.8	8.1	8.3	8.4	8.5
150	1 500	3.7	5.0	6.0	6.7	7.3	7.7	8.0	8.2	8.4	8.4
150	2 000	3.6	5.0	5.9	6.6	7.2	7.6	7.9	8.1	8.3	8.3
150	3 000	3.6	4.9	5.9	6.6	7.1	7.5	7.8	8.0	8.2	8.2
150	5 000	3.5	4.9	5.8	6.5	7.0	7.4	7.7	8.0	8.1	8.1
150	7 000	3.5	4.9	5.8	6.5	7.0	7.4	7.7	7.9	8.0	8.1
150	9 000	3.5	4.8	5.8	6.5	7.0	7.4	7.7	7.9	8.0	8.1
150	11 000	3.5	4.8	5.8	6.4	7.0	7.4	7.7	7.9	8.0	8.1
150	13 000	3.5	4.8	5.7	6.4	7.0	7.4	7.7	7.9	8.0	8.0
175	175	4.6	6.3	7.5	8.4	9.1	9.6	10.0	10.3	10.4	10.5
175	200	4.4	6.1	7.2	8.1	8.8	9.3	9.7	9.9	10.1	10.1
175	250	4.2	5.8	6.9	7.7	8.4	8.9	9.2	9.5	9.6	9.7
175	300	4.1	5.6	6.7	7.5	8.1	8.5	8.9	9.1	9.3	9.3
175	400	3.9	5.3	6.3	7.1	7.7	8.1	8.5	8.7	8.8	8.9
175	500	3.8	5.2	6.1	6.9	7.5	7.9	8.2	8.4	8.6	8.6
175	600	3.7	5.1	6.0	6.7	7.3	7.7	8.0	8.2	8.4	8.4
175	900	3.5	4.9	5.8	6.5	7.0	7.4	7.7	7.9	8.1	8.1
175	1 200	3.5	4.8	5.7	6.3	6.9	7.3	7.6	7.8	7.9	7.9
175	1 500	3.4	4.7	5.6	6.3	6.8	7.2	7.5	7.7	7.8	7.8
175	2 000	3.4	4.6	5.5	6.2	6.7	7.1	7.4	7.6	7.7	7.7
175	3 000	3.3	4.6	5.4	6.1	6.6	7.0	7.3	7.5	7.6	7.6
175	5 000	3.3	4.5	5.4	6.0	6.5	6.9	7.2	7.4	7.5	7.5
175	7 000	3.3	4.5	5.4	6.0	6.5	6.9	7.2	7.3	7.5	7.5
175	9 000	3.3	4.5	5.3	6.0	6.5	6.9	7.1	7.3	7.4	7.5
175	11 000	3.3	4.5	5.3	6.0	6.5	6.8	7.1	7.3	7.4	7.5
175	13 000	3.3	4.5	5.3	6.0	6.5	6.8	7.1	7.3	7.4	7.5
200	200	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
200	250	4.1	5.6	6.6	7.4	8.1	8.5	8.9	9.1	9.3	9.3
200	300	3.9	5.4	6.4	7.2	7.7	8.2	8.5	8.8	8.9	8.9
200	400	3.7	5.1	6.1	6.8	7.4	7.8	8.1	8.3	8.4	8.5
200	500	3.6	4.9	5.9	6.6	7.1	7.5	7.8	8.0	8.2	8.2

Tabell 2 (forts.)

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
200	600	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
200	900	3.3	4.6	5.5	6.1	6.6	7.0	7.3	7.5	7.6	7.7
200	1 200	3.3	4.5	5.3	6.0	6.5	6.9	7.1	7.3	7.4	7.5
200	1 500	3.2	4.4	5.3	5.9	6.4	6.8	7.0	7.2	7.3	7.4
200	2 000	3.2	4.4	5.2	5.8	6.3	6.7	6.9	7.1	7.2	7.3
200	3 000	3.1	4.3	5.1	5.7	6.2	6.6	6.8	7.0	7.1	7.2
200	5 000	3.1	4.2	5.0	5.7	6.1	6.5	6.7	6.9	7.0	7.1
200	7 000	3.1	4.2	5.0	5.6	6.1	6.4	6.7	6.9	7.0	7.0
200	9 000	3.1	4.2	5.0	5.6	6.1	6.4	6.7	6.9	7.0	7.0
200	11 000	3.0	4.2	5.0	5.6	6.1	6.4	6.7	6.9	7.0	7.0
200	13 000	3.0	4.2	5.0	5.6	6.0	6.4	6.7	6.8	7.0	7.0
250	250	3.8	5.3	6.3	7.0	7.6	8.0	8.4	8.6	8.7	8.8
250	300	3.7	5.0	6.0	6.7	7.3	7.7	8.0	8.2	8.4	8.4
250	400	3.4	4.7	5.6	6.3	6.8	7.2	7.5	7.7	7.9	7.9
250	500	3.3	4.6	5.4	6.1	6.6	7.0	7.2	7.4	7.6	7.6
250	600	3.2	4.4	5.3	5.9	6.4	6.8	7.0	7.2	7.3	7.4
250	900	3.1	4.2	5.0	5.6	6.1	6.4	6.7	6.9	7.0	7.0
250	1 200	3.0	4.1	4.9	5.5	5.9	6.2	6.5	6.7	6.8	6.8
250	1 500	2.9	4.0	4.8	5.4	5.8	6.1	6.4	6.6	6.7	6.7
250	2 000	2.9	3.9	4.7	5.3	5.7	6.0	6.3	6.4	6.5	6.6
250	3 000	2.8	3.9	4.6	5.2	5.6	5.9	6.2	6.3	6.4	6.5
250	5 000	2.8	3.8	4.5	5.1	5.5	5.8	6.1	6.2	6.3	6.4
250	7 000	2.7	3.8	4.5	5.0	5.5	5.8	6.0	6.2	6.3	6.3
250	9 000	2.7	3.8	4.5	5.0	5.4	5.8	6.0	6.2	6.3	6.3
250	11 000	2.7	3.8	4.5	5.0	5.4	5.7	6.0	6.1	6.2	6.3
250	13 000	2.7	3.8	4.5	5.0	5.4	5.7	6.0	6.1	6.2	6.3
300	300	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
300	400	3.3	4.5	5.3	6.0	6.5	6.9	7.1	7.3	7.4	7.5
300	500	3.1	4.3	5.1	5.7	6.2	6.6	6.8	7.0	7.1	7.2
300	600	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
300	900	2.8	3.9	4.7	5.2	5.7	6.0	6.2	6.4	6.5	6.5
400	400	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
400	500	2.9	3.9	4.7	5.3	5.7	6.0	6.3	6.4	6.5	6.6
400	600	2.8	3.8	4.5	5.1	5.5	5.8	6.0	6.2	6.3	6.3
400	900	2.6	3.5	4.2	4.7	5.1	5.4	5.6	5.8	5.9	5.9
400	1 200	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
400	1 500	2.4	3.3	3.9	4.4	4.8	5.1	5.3	5.4	5.5	5.5
400	2 000	2.3	3.2	3.8	4.3	4.6	4.9	5.1	5.3	5.3	5.4
400	3 000	2.3	3.1	3.7	4.2	4.5	4.8	5.0	5.1	5.2	5.2
400	5 000	2.2	3.1	3.6	4.1	4.4	4.7	4.9	5.0	5.1	5.1
400	7 000	2.2	3.0	3.6	4.0	4.4	4.6	4.8	4.9	5.0	5.0
400	9 000	2.2	3.0	3.6	4.0	4.3	4.6	4.8	4.9	5.0	5.0
400	11 000	2.2	3.0	3.6	4.0	4.3	4.6	4.8	4.9	5.0	5.0
400	13 000	2.2	3.0	3.6	4.0	4.3	4.6	4.8	4.9	5.0	5.0
500	500	2.7	3.7	4.4	5.0	5.4	5.7	5.9	6.1	6.2	6.2
500	600	2.6	3.6	4.2	4.7	5.1	5.4	5.7	5.8	5.9	5.9
500	900	2.4	3.3	3.9	4.4	4.7	5.0	5.2	5.4	5.4	5.5
500	1 200	2.3	3.1	3.7	4.2	4.5	4.8	5.0	5.1	5.2	5.2
500	1 500	2.2	3.0	3.6	4.0	4.4	4.6	4.8	5.0	5.0	5.1

Tabell 2 (forts.)

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
500	2 000	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
500	3 000	2.1	2.8	3.4	3.8	4.1	4.3	4.5	4.6	4.7	4.7
500	5 000	2.0	2.8	3.3	3.7	4.0	4.2	4.4	4.5	4.6	4.6
500	7 000	2.0	2.7	3.2	3.6	3.9	4.2	4.3	4.4	4.5	4.5
500	9 000	2.0	2.7	3.2	3.6	3.9	4.1	4.3	4.4	4.5	4.5
500	11 000	2.0	2.7	3.2	3.6	3.9	4.1	4.3	4.4	4.5	4.5
500	13 000	2.0	2.7	3.2	3.6	3.9	4.1	4.3	4.4	4.4	4.5
600	600	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
600	900	2.3	3.1	3.7	4.1	4.5	4.7	4.9	5.1	5.1	5.2
600	1 200	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
600	1 500	2.1	2.8	3.4	3.8	4.1	4.3	4.5	4.6	4.7	4.7
600	2 000	2.0	2.7	3.3	3.6	4.0	4.2	4.4	4.5	4.5	4.6
600	3 000	1.9	2.6	3.1	3.5	3.8	4.0	4.2	4.3	4.4	4.4
600	5 000	1.8	2.5	3.0	3.4	3.7	3.9	4.0	4.1	4.2	4.2
600	7 000	1.8	2.5	3.0	3.3	3.6	3.8	4.0	4.1	4.1	4.2
600	9 000	1.8	2.5	3.0	3.3	3.6	3.8	3.9	4.0	4.1	4.1
600	11 000	1.8	2.5	2.9	3.3	3.6	3.8	3.9	4.0	4.1	4.1
600	13 000	1.8	2.5	2.9	3.3	3.5	3.8	3.9	4.0	4.1	4.1
900	900	2.0	2.8	3.3	3.7	4.0	4.2	4.4	4.5	4.6	4.6
900	1 200	1.9	2.6	3.1	3.5	3.7	4.0	4.1	4.2	4.3	4.3
900	1 500	1.8	2.5	3.0	3.3	3.6	3.8	3.9	4.0	4.1	4.1
900	2 000	1.7	2.4	2.8	3.1	3.4	3.6	3.8	3.9	3.9	3.9
900	3 000	1.6	2.2	2.7	3.0	3.2	3.4	3.6	3.6	3.7	3.7
900	5 000	1.5	2.1	2.5	2.8	3.1	3.3	3.4	3.5	3.5	3.5
900	7 000	1.5	2.1	2.5	2.8	3.0	3.2	3.3	3.4	3.5	3.5
900	9 000	1.5	2.1	2.4	2.7	3.0	3.1	3.3	3.4	3.4	3.4
900	11 000	1.5	2.0	2.4	2.7	2.9	3.1	3.2	3.3	3.4	3.4
900	13 000	1.5	2.0	2.4	2.7	2.9	3.1	3.2	3.3	3.4	3.4
1 200	1 200	1.7	2.4	2.9	3.2	3.5	3.7	3.8	3.9	4.0	4.0
1 200	1 500	1.7	2.3	2.7	3.0	3.3	3.5	3.6	3.7	3.8	3.8
1 200	2 000	1.6	2.1	2.6	2.9	3.1	3.3	3.4	3.5	3.6	3.6
1 200	3 000	1.5	2.0	2.4	2.7	2.9	3.1	3.2	3.3	3.3	3.3
1 200	5 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.9	3.0	3.1	3.1	3.2
1 200	7 000	1.3	1.8	2.2	2.4	2.7	2.8	2.9	3.0	3.0	3.1
1 200	9 000	1.3	1.8	2.2	2.4	2.5	2.8	2.9	3.0	3.0	3.0
1 200	11 000	1.3	1.8	2.1	2.4	2.6	2.7	2.8	2.9	3.0	3.0
1 200	13 000	1.3	1.8	2.1	2.4	2.6	2.7	2.8	2.9	2.9	3.0
1 500	1 500	1.6	2.1	2.6	2.9	3.1	3.3	3.4	3.5	3.6	3.6
1 500	2 000	1.5	2.0	2.4	2.7	2.9	3.1	3.2	3.3	3.3	3.3
1 500	3 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
1 500	5 000	1.3	1.7	2.1	2.3	2.5	2.6	2.8	2.8	2.9	2.9
1 500	7 000	1.2	1.7	2.0	2.2	2.4	2.6	2.7	2.7	2.8	2.8
1 500	9 000	1.2	1.6	2.0	2.2	2.4	2.5	2.6	2.7	2.7	2.7
1 500	11 000	1.2	1.6	1.9	2.2	2.3	2.5	2.6	2.6	2.7	2.7
1 500	13 000	1.2	1.6	1.9	2.1	2.3	2.4	2.5	2.6	2.7	2.7
2 000	2 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
2 000	3 000	1.2	1.7	2.0	2.3	2.5	2.6	2.7	2.8	2.8	2.8
2 000	5 000	1.1	1.6	1.9	2.1	2.2	2.4	2.5	2.5	2.6	2.6
2 000	7 000	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.4	2.5	2.5
2 000	9 000	1.1	1.5	1.7	1.9	2.1	2.2	2.3	2.4	2.4	2.4

Tabell 2 (forts.)

Bastal ng1	ng2	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50 50
2 000	11 000	1.0	1.4	1.7	1.9	2.1	2.2	2.3	2.3	2.4	2.4
2 000	13 000	1.0	1.4	1.7	1.9	2.0	2.2	2.2	2.3	2.3	2.4
3 000	3 000	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.5	2.5	2.5
3 000	5 000	1.0	1.4	1.6	1.8	2.0	2.1	2.2	2.2	2.3	2.3
3 000	7 000	0.9	1.3	1.5	1.7	1.9	2.0	2.0	2.1	2.1	2.1
3 000	9 000	0.9	1.2	1.5	1.7	1.8	1.9	2.0	2.0	2.1	2.1
3 000	11 000	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.9	1.9	2.0	2.0	2.0
3 000	13 000	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
5 000	5 000	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
5 000	7 000	0.8	1.1	1.3	1.5	1.6	1.7	1.7	1.8	1.8	1.8
5 000	9 000	0.8	1.0	1.2	1.4	1.5	1.6	1.6	1.7	1.7	1.7
5 000	11 000	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.7	1.7
5 000	13 000	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.6	1.6
7 000	7 000	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.6	1.7
7 000	9 000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.4	1.4	1.5	1.5	1.6	1.6
7 000	11 000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.3	1.4	1.4	1.5	1.5	1.5
7 000	13 000	0.6	0.9	1.0	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4	1.5
9 000	9 000	0.6	0.9	1.0	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.5	1.5
9 000	11 000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4
9 000	13 000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3

Bilaga 2 Rapportförteckning

- 1 Hälsa och sjukvårdskonsumtion 1974
- 2 Sysselsättning och arbetsplatsförhållanden 1974
- 3 Boendeförhållanden 1974
- 4 Utbildning och studiedeltagande 1974
- 5 Ekonomiska förhållanden 1974
- 6 Levnadsförhållanden – utveckling och nuläge enligt tillgänglig statistik
- 7 Sysselsättning och arbetstider 1975
- 8 Översikt över välfärdens fördelning 1975
- 9 Invandrarnas levnadsförhållanden 1975
- 11 Hälsa och sjukvårdskonsumtion 1975
- 12 Arbetsmiljö 1975
- 13 Boendeförhållanden 1975
- 14 Utbildning, vuxenstudier och förvärvsarbete 1975
- 15 Arbetsförhållanden och sjukfrånvaro
- 16 Låginkomstfamiljerna – vilka de är och hur de lever 1975/76
- 17 Fritidsaktiviteter 1976
- 18 Ensamhet och gemenskap – perspektiv på social förankring 1976
- 19 Regionala levnadsnivåvariationer 1975/76
- 20 Hur jämställda är vi? 1975/77
- 21 Om barns villkor
- 22 Social rapport om ojämlikheten i Sverige
- 23 Våra dagliga resor. Behov och resurser
- 24 Offer för vålds- och egendomsbrott 1978
- 25 Handikappad. Delaktig och jämlik? 1977/78
- 26 Data om invandrare
- 27 Social Report on Inequality in Sweden
- 28 Välfärd för vem?
- 29 De studerandes ekonomi och levnadsstandard 1976/78
- 30 Ekonomisk stagnation – vad har hänt med välfärden? 1975–1981
- 31 Politiska resurser 1978
- 32 Arbetsmiljö 1979
- 33 Perspektiv på välfärden 1982
- 34 Skattereformens fördelningseffekter
- 35 Utbildning och utbildningseffekter
- 36 Arbetslöshetens offer
- 37 Oregelbundna och obekväma arbetstider
- 38 Tema invandare
- 39 Hushållens förmögenheter årsskiftet 1981/82
- 40 Vem utnyttjar den offentliga sektorns tjänster?
- 41 Handikappade
- 42 Ohälsa och sjukvård 1975-1983
- 43 Pensionärer

- 44 Våra dagliga resor. Behov och resurser 1978–1983
- 45 Boende 1975–1983
- 46 Den svenske bonden
- 47 Sysselsättning 1975–1983 (tabellsammanställning)
- 49 Tandhälsa och tandvård
- 50 Det svenska klassamhället 1975-1985
- 51 Ojämligheten i Sverige 1975-1985
- 52 Socialbidragstagarna 1983-1985
- 53 Perspektiv på välfärden 1987
- 54 Ett decennium av stagnerande realinkomster
- 56 Fritid 1982-1983
- 57 Minskad lönespridning 1968-1981
- 58 Inequality in Sweden
- 59 Så använder vi tiden
- 60 Jordbrukarnas levnadsförhållanden 1975-1987
- 61 Arbetsmiljö 1986-1987. Preliminära resultat (tabeller)
- 62 Barns levnadsvillkor
- 63 Leva i Västervik
- 64 Ungdomars inträde i arbetslivet 1973-1985
- 65 Sysselsättning, arbetstider, arbetsmiljö 1986-1987
- 66 Offer för vålds- och egendomsbrott 1978-1989
- 67 Vuxnas studiedeltagande 1975-1989
- 68 Ohälsa och sjukvård 1988-89. Preliminära resultat (tabeller)
- 69 Tema invandrare
- 70 Mer eller mindre arbete? – löntagarnas arbetstidsönskemål
- 71 Familj i förändring
- 72 Sociala relationer 1988-89. Tabeller
- 73 Några medicinska handikappgruppers levnadsförhållanden
- 74 Handikappade 1975–1989
- 75 Facklig anslutning och aktivitet 1980-89
- 76 Ohälsa och sjukvård 1980-1989
- 77 Utbildning och uppväxtförhållanden
- 78 Arbetsförhållanden, ohälsa och sjukfrånvaro 1975-1989
- 79 I Tid och Otid. En undersökning om kvinnors och mäns tidsanvändning 1990/91
- 80 Tidsanvändningsundersökningen 1990/91. Tabeller
- 81 Pensionärer 1980–1989
- 82 Våra dagliga resor 1982-1991
- 83 Vilka ungdomar motionerar mer?
- 84 Boende 1975-1991
- 85 Fritid 1976-1991
- 86 Föreningslivet i Sverige - en statistisk belysning
- 87 Barns hälsa 1988-89
- 88 Offer för vålds- och egendomsbrott 1978–1993
- 89 Barn och deras familjer 1992–93
- 90 Politiska resurser och aktiviteter 1978–1994

- 91 Välfärd och ojämlikhet i 20-årsperspektiv 1975–1995
- 92 Sysselsättning, arbetstider och arbetsmiljö 1994–95
- 93 Äldres levnadsförhållanden 1980–1999
- 94 Tandhälsa och tandvårdsutnyttjande 1975-1999
- 95 Ohälsa och sjukvård 1980–2000
- 96 Integration till svensk välfärd? Om invandrares välfärd på 90-talet
- 97 Funktionshindrade 1988-1999
- 98 Föreningslivet i Sverige (Välfärd; Socialt kapital; Demokratiskola)
- 99 Tid för vardagsliv
- 100 Välfärd och ofärd på 90-talet
- 101 Associational life in Sweden (General Welfare, Social Capital, Training in Democracy)
- 102 Politiska resurser och aktiviteter 1992–2001
- 103 Fritid 1976–2002
- 104 Offer för våld och egendomsbrott 1978–2002
- 105 Bruk och missbruk, vanor och ovanor – Hälsorelaterade vanor 1980–2002
- 106 Perspektiv på välfärden 2004
- 107 Så bor vi i Sverige
- 108 Ungdomars etablering: Generationsklyftan 1980–2003
- 109 Sysselsättning, arbetstider och arbetsmiljö 2002–2003
- 110 Barns villkor
- 111 Utbildning – Nivå och inriktning 1975–2003
- 112 Äldres levnadsförhållanden. Arbete, ekonomi, hälsa och sociala nätverk 1980–2003
- 113 Ohälsa och sjukvård 2004–05
- 114 Alkohol- och tobaksbruk
- 115 Barns hälsa
- 116 Barns fritid
- 117 Boende och boendemiljö 2006-07

I serien Levnadsförhållanden har följande appendix givits ut

- 1) Teknisk rapport avseende 1974 års undersökning av levnadsförhållanden
- 2) Försök med hushållsansats i SCB:s undersökningar av levnadsförhållanden. En mätteknisk och statistisk utvärdering (slut)
- 3) Teknisk rapport avseende 1975 och 1976 års undersökning av levnadsförhållanden (slut)
- 4) Teknisk rapport avseende 1977 och 1978 års undersökning av levnadsförhållanden
- 5) Förändringsskattningar i undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF). En redovisning av metodstudier och rekommenderad metodik
- 6) Teknisk rapport avseende 1980-81 års undersökning av levnadsförhållanden
- 7) Teknisk rapport avseende 1982-83 års undersökning av levnadsförhållanden
- 8) Återintervjustudier i undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF) 81, 83 och 84
- 9) Mätproblem i surveyfrågor. Analys av variationen i tillförlitlighet
- 10) Den socioekonomiska indelningen (SEI) i tre SCB-undersökningar
- 11) Kvaliteten vid retrospektiva frågor om tidigare yrkesexponering. En utvärdering av yrkeshistoriken i undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF)
- 12) Återintervjustudie i undersökningen av levnadsförhållanden (ULF) 1989
- 13) Teknisk rapport avseende 1984-85 års, 1986-87 års och 1988-89 års undersökning av levnadsförhållanden
- 14) Genomlysning av undersökningen av levnadsförhållanden (ULF)
- 15) Teknisk rapport avseende 1990-91 års och 1992-93 års undersökning av levnadsförhållanden
- 16) The Swedish Survey of Living Conditions. Design and methods

Supplement till Appendix 15 och 16: Teknisk information om ULF 1994-2005. Finns endast på SCB:s hemsida www.scb.se

- 17) Analys av bortfallet bland "utsatta" grupper i Undersökningen av levnadsförhållanden (ULF) 1986-1999

In English

Summary

The report illuminates different aspects of the population's homes, housing, and living environment outside of the dwelling. The report also contains a section on holiday/second homes and a section on transportation in relation to distances travelled and public transport.

The home

Form of home

Changes in house building, from the larger efforts among apartments (the million project 1965-1975) to more dominating one-to-two dwelling homes' construction caused a noticeable increase number of people living in one-to-two dwelling homes from the end of the 1970s to the mid-1980s. Afterward the percentage of one-to-two dwelling home construction has stabilised. In 2006 and 2007, an average of 58 per cent of the population, aged between 16 and 84, lived in one-to-two dwelling homes, with the remainder living in apartment buildings. Since the start of the 1980s the percentage of people living in one-to-two dwelling homes has increased among the elderly and decreased among young persons. 60 percent of men live in one-to-two dwelling homes and over 56 percent of women do the same. Among persons aged 74-85 the difference increases to 60 percent among men and 38 percent among women.

In 2006 and 2007, 53 percent of the population aged 16-84 owned their homes while 16 percent lived in owner-occupied apartments and 30 percent in rental apartments. There is still a somewhat larger percentage of men than women that own their homes but the difference tends to decrease. The percentage who owns their home has increased among the elderly and decreased among young persons.

Space standard

From the mid-1970s up to the mid-1980s, the Living Conditions Survey (LCS) started in the mid-1970s, the space standard has noticeably increased among the population. Afterward only small changes occurred. In 2006 and 2007, for the population aged 16-74 the average number per 100 room units is 54 (incl. kitchen and living room), which is roughly equivalent to two room dwellings on average. In 1975 one had 1.5 rooms per dwelling and in the start of the 1980s the standard increased to 1.7.

45 percent of the population can be seen as having "High space standards", or more than one room per dwelling, excluding the kitchen and living-room. This percentage has successively increased until it pretty much doubled in size since the middle of the 1970s. Those who have least participation in the rising housing standards are young persons, families with children and low income earners. It is primarily single parents, mostly

women, who were living as cramped between 2006 and 2007 as they were in the 1970s.

Standards of equipment

The report contains a description of the standards of equipment in Swedish homes from several different perspectives. Here it is stated that 74 percent of the population have access to their own laundry machine and 66 percent have their own dish washer. This latter is an increase of nearly 50 percentage points since 1975.

Multimedia equipment in the home has perhaps changed the most. The percentage with access to a daily newspaper at home has decreased from 85 percent to 71 percent since the start of the 1980s. At the same time the percentage with access to a computer and the Internet has undergone a nearly explosive increase. Between 2006 and 2007 83 percent of the population has access to a computer at home and 77 percent had access to the Internet.

One's own assessment of living standards

Nearly 14 percent of the population thinks of their home as being too small. It is primarily families with children and those living in multi-family dwellings that consider their homes too small.

When breaking down living standard into separate parts, it is primarily the home's floor plan and heating that the population is satisfied with. People are least satisfied with storage space and for those living in a multi-dwelling building the maintenance and repair of the home are also significant.

As regards the comprehensive sense of well-being in the home, 71 percent of the population stated that they have a fine sense of well-being and 26 percent reported a moderate sense of well-being in the home. More than 2 percent report that they lack the sense of well-being in the home. The form of home and type of tenure are clearly the most decisive factors for how satisfied one is with one's home. Those living in one-or-two family homes are pervasively more satisfied with their living standards than those living in multi-family dwellings and those who own their own homes, and those living in owner-occupied apartments, who in turn are more satisfied than people in rental apartments.

Groups with a rather low sense of well-being in the home include parents, primarily single parents, those living in metropolitan areas and young people while the elderly appear more satisfied, if not the most highly satisfied with their living standards.

Safety in the home

More than 3 percent of the population experiences the area where they live as being very or fairly unsafe. The percentage is between 7 and 8 percent among persons of foreign background. Nearly 2 percent of the population indicates that they have been subjected to violence or threats of violence at home, 1 percent among men and nearly 3 percent among women. This figure was more than 10 percent for single women with small children.

95 percent of the population has home insurance, an increase of 4 percentage points since the beginning of the 1980s. The percentage is 70 percent among younger singles.

Living environment

External disturbances

Nearly 13 percent of the population usually avoids opening windows due to external disturbances from traffic noise, other noise, bad smells or some such annoyance. Furthermore 14 percent said that they cannot sleep undisturbed due to noise from the street or neighbours while 8 percent of the population feels disturbed due to their visual exposure to passing pedestrians or neighbours. The percentage disturbed by external noise is clearly higher among those living in multi-family dwellings than those living in one-or-two family dwellings.

Access to outside areas and green areas

83 percent of the population indicates that they have access to a balcony or their own outside area on the ground level.

Nearly 28 percent of those living in multi-family dwellings have more than 1 kilometre to the nearest green area compared to 13 percent among those in one-or-two family dwellings.

Contact and socialising with neighbours

Over 14 percent of the population indicates that conversations with neighbours are unusual where they live, something that is more common in metropolitan areas than in smaller municipalities. Meanwhile 40 percent of the population indicate that they do not socialise with neighbours, 67 percent report that they do not take part in joint activities in the area and 34 percent report there being no one to exchange services with. These latter consists of 57 percent single parents compared to 26 percent among cohabitating parents.

One's own assessment of the living environment

When asked the question of how they perceived the area where they lived, 30 percent answered "very beautiful" and 61 percent answered "moderately beautiful". With regard to the feeling of how well people like the area where they live, 69 percent indicated that they like the area very much and 28 percent said they moderately like the area where they live. In general it appears that the population likes their living environments very much. A more detailed break down of the living environment into separate parts shows that people are on average most satisfied with the outdoor air and the cleanliness of the area where they live. People seem least satisfied with the leisure time activities for young people.

Holiday/second homes

Access to a holiday home

Nearly 59 percent of the population aged 16-74, responded yes to the question of whether they had access to a holiday/second home or claimed that they had spent one or several weeks during the year in a holiday cabin or other holiday home. Access to holiday/second homes is more common among cohabiting adults, high income earners, and persons with a Swedish background.

A bit less than 22 percent of the population owns their own holiday home in whole or in part. As regards ownership of holiday homes, it is, as in the case of access to holiday/second homes, more common among cohabiting adults, high income earners and persons with a Swedish background with the addition of it being even more common among the older than the younger parts of the population.

Distances travelled and public transport

Distance to shopping centres

Approximately 55 percent of the population has a maximum of 1 kilometre to the nearest shopping centre, where one can make purchases, perform banking errands etc. More than 20 percent of those living in sparsely populated municipalities have more than 10 kilometres to the local shopping centre.

Drivers' license holders

85 percent of respondents reported having a drivers' license for passenger cars in the interviews from 2006 and 2007. This is an increase by 10 percentage points since the beginning of the 1980s. A drivers' license is still more common among men, though there is a distinct levelling seen between men and women during recent years. In contrast, age differences have changed. At the start of the 1980s 70 percent of those aged 18-24 had drivers' licenses, a percentage that decreased to 58 percent up to 2006-07. In contrast, the percentage has increased from 30 to 72 percent among the oldest aged 75-84.

Access to a car

In 2006 and 2007, 85 percent of the population had at least one car at their disposal and 34 percent had access to more than one. This is an increase of 9 percentage points of those with access to at least one car since the beginning of the 1980s.

Work travel

A bit less than 20 percent of employees had a maximum of 1,5 kilometre to their job, while 40 percent had more than 10 kilometres to commute. Calculated travel time showed 32 percent having a maximum of 20 minutes to and from work, while 20 percent has at least one hour's travel time. Most, 55 percent, use their car to commute, while 17 percent travel with public transport.

A note of thanks

We would like to express appreciation to our survey respondents – the people, enterprises, government authorities and other institutions of Sweden – with whose cooperation Statistics Sweden is able to provide reliable and timely statistical information meeting the current needs of our modern society.

List of tables

Table 2.1 Housing type. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution of population among men and women. Percent and estimated population figures	19
Table 2.2 Grant of enjoyment. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women. Percent	25
Table 4.1 Housing equipment hygiene. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type and grant of enjoyment. Percent	50
Table 5.1 Housing equipment kitchen. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by men and women, housing type and grant of enjoyment. Percent	52
Table 6.1 Overall access to media. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent.....	61
Table 7.1 Overall assessment of housing. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, type of family, housing type and grant of enjoyment. Percent.....	71
Table 8.1 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by type of family, foreign or Swedish background, education and income. Percent.....	79
Table 8.2 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by housing type, grant of enjoyment, type of residential area and municipality group. Percent.....	80
Table 9.1 Disturbances outside the home. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	88
Table 10.1 Availability of garden/patio and green areas. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	90
Table 11.1 Contact and socialising with neighbours. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	91
Table 12.1 Assessment of living environment. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	100
Table 12.2 Wellbeing in living environment. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	102
Table 13.1 Distance to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution among men and women. Percent.....	109
Table 14.1 Distance to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent.....	112

Table 14.2 Means of travel to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent	113
Table 14.3 Means of travel to nearest shopping centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age, type of family, income, housing type and municipality group. Percent	114
Table 14.4 Estimated travelling time with public transport to nearest centre. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent.....	115
Figure 15.1 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 1982–2007. Distribution among men and women by age. Percent.....	117
Table 15.2 Access to one or more cars. Persons aged 18–84, 1982–2007. Distribution among men and women by age. Percent.....	120
Table 16.1 Distance to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent	124
Table 16.2 Travelling time to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent	126
Table 16.3 Travelling time to place of work. Persons aged 16–74 and employed, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment, municipality group and type of residential area. Percent	128

List of graphs

Figure 2.1 Housing type. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution among men and women. Percent.....	20
Figure 2.2 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	21
Figure 2.3 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Percent	22
Figure 2.4 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent	23
Figure 2.5 One to two dwelling houses. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent	24
Figure 2.6 Grant of enjoyment. Persons aged 16–74, 1975–2007. Percent	26
Figure 2.7 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent	27
Figure 2.8 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family. Percent.....	27

Figure 2.9 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent.....	28
Figure 2.10 Sole ownership. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent	29
Figure 2.11 Tenant owned flats. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	30
Figure 2.12 Rented accommodations. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	32
Figure 3.1 Space standards. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution by norm 2, norm 3 and high space standards. Percent.....	36
Figure 3.2 Space standards. Persons aged 16–74, 1975–2007. Distribution by amount of persons per 100 room units and amount of rooms per person. Average amount	37
Figure 3.3 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Average amount	38
Figure 3.4 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by housing type and grant of enjoyment. Average amount	39
Figure 3.5 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Average amount	40
Figure 3.6 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Average amount.....	41
Figure 3.7 Amount of persons per 100 room units. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Average amount	42
Figure 3.8 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	43
Figure 3.9 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Percent	44
Figure 3.10 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent	45
Figure 3.11 High space standards. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent	46
Figure 6.1 Access to daily newspaper, computer for domestic use and internet. Persons aged 16–84, 1975–2007. Percent.....	53
Figure 6.2 Access to daily newspaper. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	54
Figure 6.3 Access to daily newspaper. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by family cycle. Percent.....	55
Figure 6.4 Access to daily newspaper. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent	56

Figure 6.5 Access to video/DVD. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent.....	57
Figure 6.6 Access to video/DVD. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of family. Percent	58
Figure 6.7 Access to computer for domestic use and internet. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent	59
Figure 6.8 Access to computer for domestic use and internet. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by family cycle. Percent.....	60
Figure 7.1 Assessment of size of home. Persons aged 16–84 that consider their home too small, 2006-07. Distribution among men and women by age. Percent	63
Figure 7.2 Assessment of size of home. Persons aged 16–84 that consider their home too small, 2006-07. Distribution by type of family, housing type and grant of enjoyment. Percent	64
Figure 7.3 Own assessment of housing standard. Persons aged 16–84 that are less satisfied, 2006-07. Percent	65
Figure 7.4 Own assessment of housing standard. Persons aged 16–84 that are more satisfied, 2006-07. Percent	66
Figure 7.5 Own assessment of housing standard. Persons aged 16–84 that express average satisfaction, 2006-07. Percent.....	70
Figure 8.1 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women, age and type of family. Percent.....	74
Figure 8.2 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by income and socioeconomic group. Percent	75
Figure 8.3 Does not have householders comprehensive insurance. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	76
Figure 8.4 Subject to domestic violence or threat. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by men and women and age. Percent.....	77
Figure 8.5 Damage to residential area. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution among men and women by housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	81
Figure 8.6 Burglary safety. Persons aged 16–84, that are less satisfied with the burglary safety, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and municipality group. Percent	82
Figure 8.7 Burglary safety. Persons aged 16–84, that are less satisfied with the burglary safety, 2006-07. Distribution by type of family, housing type and municipality group. Percent.....	83
Figure 8.8 Childproof ability. Persons aged 16–84, that are less satisfied with the childproof ability in the residential area, 2006-07. Distribution by men and women, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent.....	84
Figure 8.9 Road safety. Persons aged 16–84, who considers the road safety in the residential area satisfactory, 2006-07. Distribution by	

men and women, type of family, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent.....	85
Figure 8.10 Overall safety in the residential area. Persons aged 16–84, who considers the residential area very safe, 2006-07. Distribution by men and women, type of family, housing type, grant of enjoyment and type of residential area. Percent.....	86
Figure 12.1 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express less satisfaction, 2006-07. Percent.....	95
Figure 12.2 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express more satisfaction, 2006-07. Percent	96
Figure 12.3 Own assessment of living environment. Persons aged 16–84 that express average satisfaction, 2006-07. Percent.....	99
Figure 13.1 Accessibility to, and self owned, weekend/second home. Persons aged 16–74, 1975–2007. Percent.....	104
Figure 13.2 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by men and women and age. Percent.....	105
Figure 13.3 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by type of family and family cycle. Percent.....	106
Figure 13.4 Accessibility to a weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by education, income and socioeconomic group. Percent	107
Figure 13.5 Accessibility to weekend/second home. Persons aged 16–74, 2006-07. Distribution by foreign or Swedish background and municipality group. Percent.....	108
Figure 14.1 Access to grocerybus or home delivery. Persons aged 16–84, 2006-07. Distribution by type of residential area and municipality group. Percent	116
Figure 15.1 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by type of family, foreign or Swedish background, income and socioeconomic group. Percent	118
Figure 15.2 Possession of drivers license. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by housing type and type of residential area. Percent.....	119
Figure 15.3 Access to one or more cars. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by type of family, foreign or Swedish background, income and socioeconomic group. Percent.....	121
Figure 15.4 Access to one or more cars. Persons aged 18–84, 2006-07. Distribution by housing type and type of residential area. Percent	122

Boende och boendemiljö 2006-07

Denna rapport belyser befolkningens bostäder, boende och boendemiljö utanför bostaden ur flera olika perspektiv. Bostäder och boende återspeglas genom boendeform, utrymmesstandard, utrustningsstandard, egen bedömning av bostaden samt trygghet i boendet. Boendemiljön beskrivs genom yttre störningar, tillgång till uteplats och grönområden, grannkontakter samt egen bedömning av boendemiljön. Av resultaten framgår vilka skillnader i levnadsförhållanden olika aspekter av boende kan innebära samt hur förutsättningarna ser ut för olika befolkningsgrupper i förhållande till boende och boendemiljö. Därutöver beskrivs några aspekter av fritidsboende samt avstånd och kommunikationer.

Rapporten bygger på uppgifter som lämnats av personer mellan 16 och 84 år genom intervjuer i Undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF). Tyngdpunkten ligger på undersökningarna 2006-07 men rapporten belyser även, då möjlighet ges, utvecklingen sedan mitten av 1970-talet/början av 1980-talet.

ISSN 1654-1707 (online)

All officiell statistik finns på: **www.scb.se**

Kundservice: tfn 08-506 948 01

All official statistics can be found at: **www.scb.se**

Customer service, phone +46 8 506 948 01